

รายงานประจำปี
ANNUAL REPORT

2556

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
Office of the National Economic and Social Development Board

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2557 จำนวน 2,500 เล่ม

สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
โทร. 0-2282-4841-2
โทรสาร 0-2281-9705
<http://www.nesdb.go.th>

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน
รายงานประจำปี 2556
พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน, 2557
192 หน้า
ISBN 978 - 974 - 9769 - 11 - 9

แบบปก: นาวฤทธิ์ ฤทธิแปลก
พิมพ์ที่ : บริษัท ออนป้า จำกัด โทร. 0-2689-2999 โทรสาร 0-2689-1081
ที่อยู่ : 111/1 อาคารนวมสร แขวงบางค้อแหลม เขตบางค้อแหลม กรุงเทพฯ 10120

สารบัญ

สารอดีตประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	4
สารประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	5
สารเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	6
ผลการพัฒนาประเทศในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	7
สรุปการดำเนินงานของ สศช. รอบปี 2556	51
ส่วนที่ 1 ภาพรวมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)	53
1. บทบาท หน้าที่ ของ สศช.	55
2. วิสัยทัศน์ ค่านิยม วัฒนธรรมองค์กร	55
3. พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์	55
4. การพัฒนาระบบราชการและความรับผิดชอบต่อสังคมของ สศช.	57
5. การพัฒนาบุคลากร	58
6. การจัดการความรู้	60
7. โครงสร้างองค์กรของ สศช.	61
8. การใช้ทรัพยากรของ สศช.	62
ส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.	71
1. ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช. และคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการ สศช.	72
2. ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ 2556	79
3. ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.	84
3.1 การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติ ประจำปีงบประมาณ 2556	86
3.2 การวางแผนและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ	88
3.3 การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล	125
3.4 การสร้างองค์ความรู้	135
3.5 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	154
3.6 การสื่อสารเพื่อการพัฒนา	155
3.7 การกิจพิเศษ	163
ส่วนที่ 3 ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี	167
ส่วนที่ 4 รายงานการเงิน	173
1. งบแสดงฐานะทางการเงิน	179
2. งบรายได้และค่าใช้จ่าย	181
3. การวิเคราะห์งบการเงิน	187
ภาคผนวก	190
รายชื่อคณะทำงาน	191

สารอดีตประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปีงบประมาณ 2556 ได้มีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะกรรมการฯ ชุดเดิมได้ปฏิบัติหน้าที่มาครบวาระกำหนดสี่ปีในวันที่ 3 กรกฎาคม 2556 ซึ่งได้ปฏิบัติภารกิจการพิจารณากลับกรองแผนงาน โครงการสำคัญต่าง ๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสนอบนหลักวิชาการ คำนึงถึงคุณธรรม จริยธรรม และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของสาธารณชนเพื่อให้ได้ความเห็นที่เป็นประโยชน์และสามารถนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาที่พึงประสงค์ของทุกภาคส่วนในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการ สศช. ได้ให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างต่อเนื่อง อาทิ แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศเชิงบูรณาการ การขับเคลื่อนประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมั่นคง การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และได้พิจารณาโครงการสำคัญของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติวิเคราะห์ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี อาทิโครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันออกเพื่อเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า การพัฒนาระบบไฟฟ้าในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 โครงการขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ห่างไกล เป็นต้น นอกจากนี้ ได้พิจารณางบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2556 และกรอบงบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2557

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช. ชุดนี้ ได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดีจากคณะรัฐมนตรีในการนำความเห็นไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางเพื่อผลักดันสู่การปฏิบัติต่อไป ผมในนามของคณะกรรมการ สศช. ต้องขอขอบคุณเลขาธิการฯ คณะผู้บริหาร รวมทั้งข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ สศช. ทุกท่าน ที่ได้ร่วมกันทุ่มเทแรงกายแรงใจในการปฏิบัติภารกิจให้บรรลุผลสำเร็จอย่างเต็มความสามารถอย่างต่อเนื่อง และในโอกาสนี้ ผมขอส่งกำลังใจมายังทุกท่าน ให้มุ่งมั่นอุทิศตนในการทำงานต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อยังประโยชน์สูงสุดให้เกิดแก่ประเทศชาติและประชาชนทุกคน ตลอดไป

(นายพนัส สิมะเสถียร)

อดีตประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สารประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปีงบประมาณ 2556 คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติชุดปัจจุบันได้ปฏิบัติหน้าที่มาตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2556 ในระยะเวลาหนึ่งเดือนเศษที่ผ่านมา คณะกรรมการฯ ได้มุ่งมั่นพิจารณาเรื่องต่างๆ อย่างรอบคอบ ยึดหลักความพอดี มีเหตุผล และตั้งอยู่บนหลักคุณธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็งให้แก่ประเทศ และเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าอย่างมั่นคง ยั่งยืน และยังมีประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

คณะกรรมการ สศช. ได้ให้ข้อคิดเห็นต่อการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อาทิ แนวทางการขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมือง ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 และได้พิจารณาโครงการสำคัญของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติวิเคราะห์เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี อาทิ โครงการขยายเขตรบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ห่างไกล การลงทุนจัดตั้งสายการบินไทยสมายล์แอร์เวย์ และโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีเหลือง ช่วงหมอชิต-สะพานใหม่-คูคต เป็นต้น นอกจากนี้ ได้พิจารณารอบงบประมาณของรัฐบาลวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2557

การดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช. ที่ผ่านมา นับว่าประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี หากมองต่อไปในอนาคตประเทศไทยยังคงเผชิญกับความท้าทายสำคัญทั้งภายในและภายนอกประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ โดย สศช. จะมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศ ขณะเดียวกันรับมือกับความเสี่ยงในหลายมิติที่อาจทำให้ปัญหาต่างๆ ทวีความรุนแรงมากขึ้น การดำเนินการดังกล่าวจะประสบความสำเร็จต้องอาศัยการทำงานและประสานงานกับภาคีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลซึ่งความร่วมมือร่วมใจของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ สศช. จะเป็นปัจจัยที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบรรลุภารกิจที่มีความสำคัญและท้าทายนี้

ผมในนามของคณะกรรมการ สศช. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านจะตระหนักถึงความสำคัญขององค์กรที่มีต่อการพัฒนาประเทศนี้ และมีความภาคภูมิใจและกำลังใจที่ดีในการสานต่อ และผลักดันการพัฒนาสู่ความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้เพื่ออนาคตที่ดีของไทยสืบไป

(นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา)

ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สารเลขาธิการคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปีงบประมาณ 2556 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ดำเนินงานภายใต้ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเมือง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง ทำให้ สศช. ซึ่งมีภารกิจในการเสนอแนะประเด็นนโยบาย และความเห็นในการพัฒนาการการทำงานร่วมกับภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ผู้การปฏิบัติในปีงบประมาณ 2556 สศช. ได้เน้นการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับภาคีการพัฒนาทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ทั้งในส่วนกลางและหน่วยงานระดับพื้นที่ อาทิ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมภาครัฐและเอกชนในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 การผนึกกำลังขับเคลื่อนร่วมกับองค์กรประชาสังคม และการลงพื้นที่เพื่อศึกษาการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศผ่านแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

นอกจากนี้ สศช. ได้ดำเนินการวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์ การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล การติดตามประเมินผล และการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศหลายประการ อาทิ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2556 – 2560) การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ด้านชายแดนไทย-มาเลเซีย ในระยะ 10 ปี การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความร่วมมือหุ้นส่วนเศรษฐกิจระดับภูมิภาค และองค์การระหว่างประเทศ การรายงานผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 การสนับสนุนโครงการทำเรื่อน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย การพัฒนาแบบจำลองกำลังแรงงานและการมีงานทำเพื่อการวางแผนผลิตกำลังคนที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศไทยในอนาคต และการศึกษา รูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการลดปล่อยหมอกควันพื้นที่ภาคเหนือ

การดำเนินงานของ สศช. ตลอดปี 2556 ที่ผ่านมา บรรลุผลสำเร็จอย่างยิ่ง ซึ่งความสำเร็จดังกล่าวเกิดจากเจ้าหน้าที่ของ สศช. ทุกคนได้ทุ่มเทความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ ผมขอแสดงความขอบคุณจากใจมา ณ ที่นี้ และขอให้ผลสำเร็จของงานเป็นเสมือนรางวัลที่จะเติมแรงใจให้แก่เจ้าหน้าที่ทุกคน มุ่งมั่น พากเพียรในการทำงานเพื่อนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน อันจะสร้างประโยชน์สูงสุดให้แก่ประเทศชาติ ต่อไป

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผลการพัฒนาประเทศในปีแรก
ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

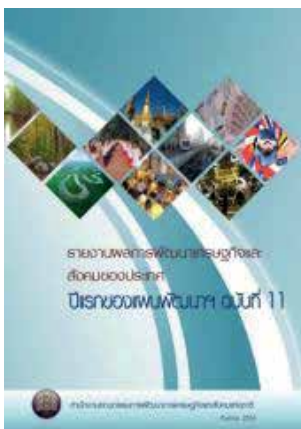
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๑

พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

ผลการพัฒนาประเทศในปีแรก ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะปานกลาง ประกาศใช้เมื่อ 1 ตุลาคม 2554 ได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง ยึดแนวคิดการพัฒนาอย่างบูรณาการเป็นองค์รวม ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และธรรมาภิบาล ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมนิ กระบวนการพัฒนาประเทศ เพื่อมุ่งให้เกิดภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมให้เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติสามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม กำหนดวิสัยทัศน์ มุ่งสู่ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของคนและสังคมไทย โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม และยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ปี 2555 เป็นปีแรกของการพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้จัดทำรายงานการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ขึ้น ประกอบด้วย การติดตามประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การติดตามความก้าวหน้าการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติ การประเมินผลกระทบการพัฒนาด้วยดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย และผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

การติดตามประเมินผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

ประเทศไทยได้นำกลับมาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักในการพัฒนาประเทศตั้งแต่หลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในช่วงเริ่มต้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ในปี 2540 จนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างกว้างขวาง ดังนี้

1. ภาพรวมของการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นไปอย่างทั่วถึง ผลจากการสำรวจการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่า ส่วนใหญ่มีการรับรู้และเข้าใจ และมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง วิธีการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้ผลมากที่สุดได้แก่ การยกตัวอย่างให้เห็นเป็นรูปธรรมว่า นำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างไรโดยการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน ผู้ที่ประยุกต์ใช้ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน หรือเรียนรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 1-5 ครั้ง และศึกษาดูงานจากภาคราชการมากที่สุด ขณะที่ผู้ไม่เคยได้รับการอบรมหรือศึกษาดูงานเลยในปี 2555 มีสัดส่วนสูงเป็นอันดับ 2 ประชาชนส่วนใหญ่ประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนถึงปัจจุบันและทำเป็นประจำจนเป็นวิถีชีวิต โดยประยุกต์ใช้กับวิถีปฏิบัติในการทำงานมากที่สุด และมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิตตามหลักคุณธรรม จริยธรรม ส่วนใหญ่ได้ผลบรรลุตามวัตถุประสงค์หลักที่ตั้งไว้ในระดับมากและมีความยั่งยืน สำหรับผู้ที่ไม่ประยุกต์ใช้ในภาคเอกชนมากที่สุด สาเหตุที่ไม่ประยุกต์ใช้เนื่องจากเห็นว่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่เหมาะกับตนเอง ในด้านปัญหาและอุปสรรคส่วนใหญ่เป็นเรื่องการขาดความรู้ในการประยุกต์ใช้

2. การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของภาคการพัฒนา ภาคสถาบันการศึกษา มีสัดส่วนความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมาก มีสัดส่วนการประยุกต์ใช้สูงกว่าภาคอื่นๆ และสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์หลักที่ตั้งไว้ใน การประยุกต์ใช้มากกว่าภาคอื่นๆ อย่างไรก็ตาม บุคลากร/สถาบันการศึกษาที่ไม่เคยได้รับการอบรมหรือศึกษาดูงานในปี 2555 มีสัดส่วนมากกว่าภาคอื่นๆ ขณะที่ภาคประชาสังคมมีระยะเวลาการประยุกต์ใช้สูงกว่าภาคอื่นๆ มีการประยุกต์ใช้มานานกว่าภาคอื่น ภาคประชาสังคมยังมีสัดส่วนการประยุกต์ใช้เป็นประจำ และได้รับการอบรมหรือศึกษาดูงานมากกว่าภาคอื่นๆ

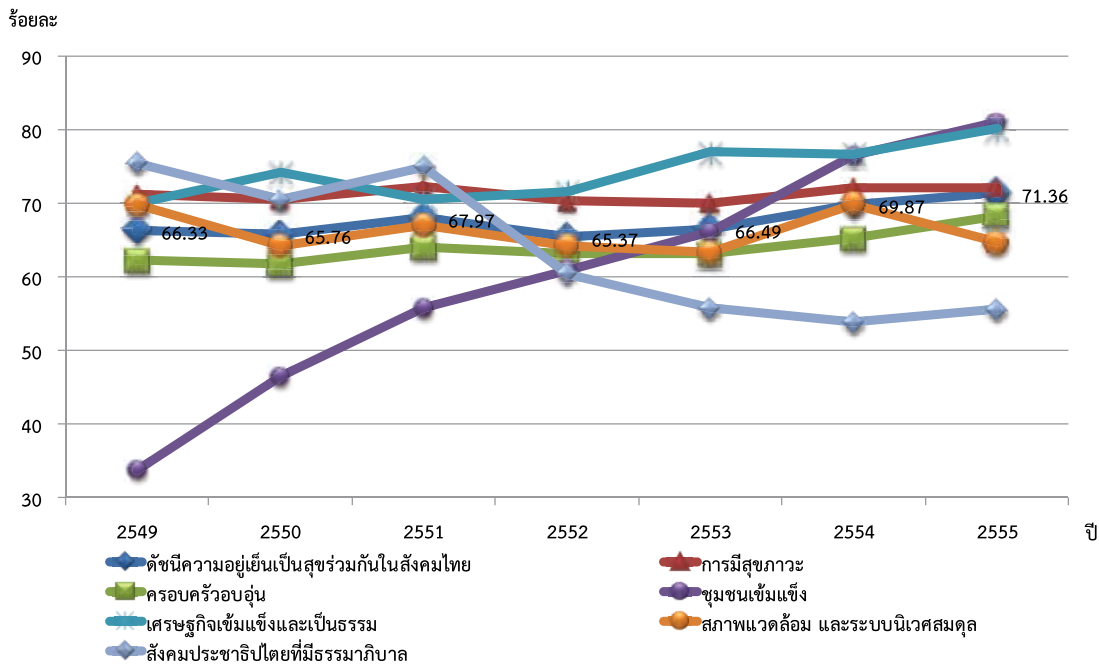
3. ผลที่เกิดจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้านเศรษฐกิจ ไทยมีภูมิคุ้มกันต่อปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ แต่ภูมิคุ้มกันในระยะยาวยังคงเป็นประเด็นท้าทาย ในด้านสังคม คนไทยมีการใฝ่รู้มากขึ้น แต่คุณภาพการศึกษาและการมีคุณธรรมยังคงมีปัญหา ขณะที่การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพ แต่คุณภาพสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นท้าทาย

4. ข้อเสนอแนะ ควรเน้นการสอดแทรกหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการศึกษา ส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างแท้จริง เผยแพร่กรณีตัวอย่างของการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงอย่างแพร่หลาย เน้นการส่งเสริมการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในภาคเอกชน และภาครัฐ ควรให้การอบรม ศึกษาดูงานด้านเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง

ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันของสังคมไทย

1. สังคมไทยมีระดับความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันเพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับปานกลางในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ค่าดัชนีเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 65.76 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 69.87 ในปี 2554 และร้อยละ 71.36 ในปี 2555 ซึ่งเป็นปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ยกกระดับจากต้องปรับปรุงมาเป็นระดับปานกลาง โดยปัจจัยเกื้อหนุนที่ส่งผลให้ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยเพิ่มขึ้นเกิดจากความเข้มแข็งของชุมชน เศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและเป็นธรรม ครอบครัวยุติธรรม และสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาล สำหรับปัจจัยบั่นทอนที่ส่งผลกระทบต่อความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย คือ สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศสมดุลที่ปรับตัวลดลง ขณะที่การมีสุขภาพจะค่อนข้างทรงตัวไม่เปลี่ยนแปลง

แผนภูมิที่ 1 ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ปี 2549 - 2555

ที่มา : สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2. เศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรม ชุมชนเข้มแข็งปรับตัวเพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับดี ขณะที่ครอบครัวยุติธรรมและสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลปรับตัวเพิ่มขึ้น ดัชนีชุมชนเข้มแข็ง เศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรม ครอบครัวยุติธรรมและสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลเปลี่ยนแปลงในทิศทางดีขึ้น ดัชนีชุมชนเข้มแข็งเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 46.38 ในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 เป็นร้อยละ 76.47 ในปี 2554 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 81.00 ในปี 2555 ซึ่งเป็นปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เนื่องจากชุมชนมีการช่วยเหลือเกื้อกูลสามารถพึ่งตนเอง มีการเรียนรู้ร่วมกันในการแก้ไขปัญหา ดัชนีเศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรมปรับตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 74.22 เป็นร้อยละ 76.73 และร้อยละ 80.10 ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน จากการที่เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและพึ่งตนเองได้มากขึ้น ขณะที่ ครอบครัวยุติธรรมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 68.31 จากการที่สมาชิกในครอบครัว

ปฏิบัติตามตามบทบาทหน้าที่ เอาใจใส่ดูแลกันและมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันมากขึ้น ส่วนสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็นร้อยละ 55.56 แต่ยังคงอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

3. สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศสมดุลและการมีสุขภาวะของคนไทยเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยลดลง ดัชนีสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศสมดุลลดลงจากร้อยละ 69.85 ในระยะปลายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 เป็นร้อยละ 64.69 ในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 อยู่ที่ระดับการพัฒนาต้องปรับปรุง เป็นผลจากความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คุณภาพสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมและระบบนิเวศที่ลดความอุดมสมบูรณ์ลง ขณะที่การมีสุขภาวะของคนไทยค่อนข้างทรงตัวไม่เปลี่ยนแปลง ดัชนีการมีสุขภาวะลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 72.11 เป็นร้อยละ 72.03 ในช่วงระยะเดียวกัน เนื่องจากปัญหาความเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ และคุณภาพการศึกษายังเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไข

การบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

1. การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

1.1 การกระจายรายได้ในภาพรวมดีขึ้นเล็กน้อย โดยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient) ลดลงจาก 0.496 ในปี 2550 เป็น 0.487 ในปี 2552 และ 0.484 ในปี 2554 อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ 10 ที่รวยที่สุดกับกลุ่มคนร้อยละ 10 ที่จนที่สุดยังคงห่างกันถึง 25.1 เท่า นอกจากนี้ สัดส่วนของมูลค่าผลผลิตมวลรวมในประเทศขนาดกลางและขนาดย่อมในผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ในปี 2554 คิดเป็นร้อยละ 36.6 ซึ่งมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 38.7 ในปี 2550

1.2 ชุมชนมีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 46.36 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 76.47 ในปี 2554 การคุ้มครองทางสังคมมีความครอบคลุมมากขึ้นโดยประชากรร้อยละ 99.90 ของผู้มีสิทธิหลักประกันสุขภาพทั่วประเทศ สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพ และได้มีการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันสุขภาพให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองสิทธิครบถ้วนภายใต้ระบบที่มีมาตรฐานเดียวกันเพื่อลดความเหลื่อมล้ำของ 3 กองทุน และสัดส่วนของแรงงานนอกระบบประกันสังคมที่เข้าถึงระบบสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้นเล็กน้อย เป็นร้อยละ 3.28 ของกำลังแรงงานทั้งหมด

1.3 โอกาสในการดำรงตำแหน่งในระดับบริหารและระดับการตัดสินใจของผู้หญิงยังไม่เท่าเทียมกับเพศชาย โดยโอกาสที่ผู้หญิงจะเข้าไปมีบทบาทในการตัดสินใจภาคการเมืองระดับท้องถิ่นมีเพียงร้อยละ 6.43 และผู้หญิงที่เป็นผู้บริหารระดับสูงของภาคเอกชน มีเพียงร้อยละ 39 ในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ซึ่งลดลงจากปี 2554

1.4 ประเทศไทยมีการบริหารจัดการที่โปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากขึ้นเล็กน้อย สะท้อนจากคะแนนภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของไทยเพิ่มขึ้น 3.4 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 ในปี 2554 เป็น 37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 ในปี 2555 ในทางกลับกันคะแนนดัชนีสันติภาพโลก (Global Peace Index) ในปี 2555

มีค่าเท่ากับ 2.303 ซึ่งเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี 2554 สะท้อนว่าความขัดแย้งในสังคมไทยเพิ่มมากขึ้น กระทบต่อความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และความสุขของคนในประเทศลดลง

ตารางที่ 3 ดัชนีสันติภาพโลกและดัชนีความสงบสุข ปี 2550 - 2555

ตัวชี้วัด	แผนฯ 10					แผนฯ 11
	2550	2551	2552	2553	2554	2555
1. ดัชนีสันติภาพโลก (Global Peace Index)	2.491 (อันดับที่ 105)	2.424 (อันดับที่ 118)	2.353 (อันดับที่ 118)	2.393 (อันดับที่ 124)	2.247 (อันดับที่ 107)	2.303 (อันดับที่ 126)
2. ดัชนีความสงบสุข (Positive Peace Index)						2.982 (อันดับที่ 66)

2. การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

2.1 อัตราการเจริญพันธุ์รวมของประชากรไทยอยู่ที่ระดับ 1.62 ใกล้เคียงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่า 1.6 ระดับเซาร์ปัญหาของเด็กไทยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 91.4 ในปี 2551-2552 เป็นร้อยละ 98.59 ในปี 2554 ผ่านเกณฑ์ที่องค์การอนามัยโลกกำหนดไว้ 90-110 และมีแนวโน้มจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ระดับ 100 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

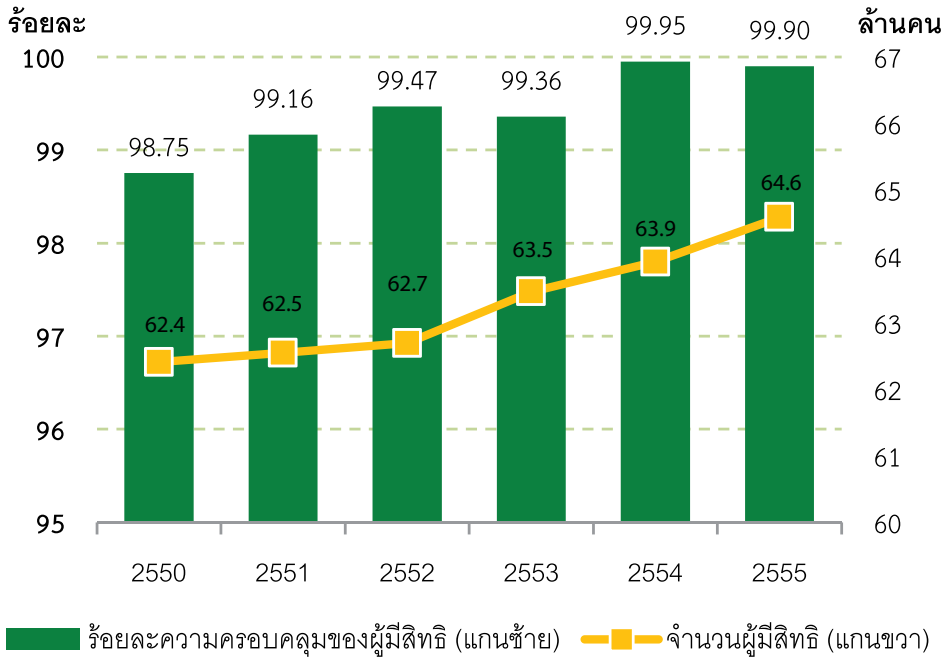
2.2 คุณภาพการศึกษาไทยและบุคลากรทางด้านการศึกษา

และพัฒนาดำเนินการตามเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คนไทยมีการศึกษาเฉลี่ย 8.2 ปี ในปี 2554 ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดให้คนไทยมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 12 ปี บุคลากรทางด้านการศึกษาและพัฒนาเพิ่มขึ้นจาก 6.76 คนต่อประชากร 10,000 คนในปี 2550 เป็น 9.01 คนในปี 2552 ขณะที่เป้าหมายที่กำหนดไว้ 15 คน ขณะที่คุณภาพแรงงานในปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มีการปรับตัวค่อนข้างดี เมื่อเทียบกับปี 2554 โดยผลิตภาพแรงงานปี 2555 อยู่ที่ 125,784 บาทต่อคนต่อปี หรือขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2554 ร้อยละ 5.19 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดให้อัตราเพิ่มของผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี

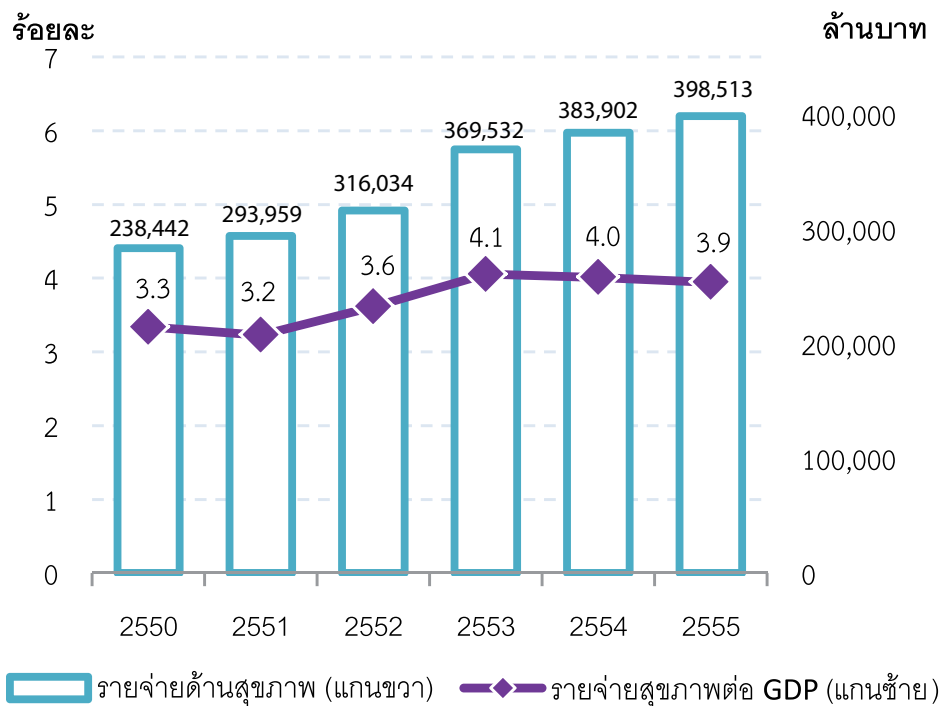
2.3 ปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพมีแนวโน้มลดลงในทิศทางที่เป้าหมายยุทธศาสตร์กำหนดไว้ พิจารณาจากอัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังและพฤติกรรมเสี่ยงด้านสุขภาพของคนไทย อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังมีแนวโน้มลดลงในบางโรค ได้แก่ โรคมะเร็ง เบาหวาน และโรคหลอดเลือดสมอง ขณะที่กลุ่มเยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงเพิ่มขึ้น เริ่มสูบบุหรี่และดื่มสุราขณะอายุยังน้อย และมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย

แผนภูมิที่ 2 ประชาชนไทยที่มีหลักประกันสุขภาพ ปี 2550 - 2555

ที่มา: สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

แผนภูมิที่ 3 ใช้จ่ายด้านสุขภาพ ปี 2550 - 2555

ที่มา: โครงการศึกษาวิจัยการลงทุนด้านสังคมภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
และการปรับตัวสู่สังคม-เศรษฐกิจฐานความรู้ สศช., 2556

2.4 บทบาทของสถาบันทางสังคมในการ บ่มเพาะและหล่อหลอมคนไทยให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก สะท้อนได้จาก ดัชนีครอบครัวอบอุ่นที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 65.17 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 68.31 ในปี 2555 อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเพิ่มขึ้นจาก 33 คน ในปี 2551 เป็น 69 คน ในปี 2555 สถาบันชุมชนช่วยกระตุ้น ให้คนในชุมชนได้เรียนรู้โดยผ่านศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีที่ชุมชน ในปี 2555 มีศูนย์เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย 1,881 ศูนย์ และ ผู้ใช้บริการ/ฝึกอบรม 36.26 ล้านคน เทียบกับปี 2554 มี ศูนย์ 1,879 แห่ง และมีผู้ใช้บริการ/ฝึกอบรม 19.76 ล้านคน

3. ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและ พลังงาน

1. สัดส่วนมูลค่าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร เท่ากับร้อยละ 11.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่ำกว่า เป้าหมายร้อยละ 16.0 ขณะที่การผลิตสินค้าเกษตรที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ พืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ต้นทุนการผลิตมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อความสามารถ ในการแข่งขันในตลาดโลก ด้านความมั่นคงด้านรายได้ของเกษตรกรยังมีปัญหา

2. สัดส่วนรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรต่อรายได้ เงินสดสุทธิของครัวเรือนเกษตร มีแนวโน้มลดลง จากร้อยละ 40.71 ในปี 2551 เหลือร้อยละ 36.56 ในปี 2555 และมีรายได้จากภาคเกษตร คิดเป็นสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ 50 ของรายได้ทั้งหมด ซึ่งมีความเสี่ยงต่อ ความมั่นคงของครัวเรือนในภาคการเกษตร เนื่องจากต้นทุนการผลิต ทางการเกษตรเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ราคาซื้อขายในท้องตลาด กลับมีความผันผวนและลดลงจากภาวะเศรษฐกิจโลกและมีผลผลิตเกิน ความต้องการ

3. การผลิตพลังงานทดแทนมีปริมาณเพิ่มขึ้น ได้แก่ เอทานอล ผลิตได้เพิ่มขึ้นจาก 0.48 ล้านลิตร/วัน ในปี 2550 เป็น 1.34 ล้านลิตร/วัน ในปี 2555 และไบโอดีเซล ผลิตได้เพิ่มขึ้นจาก 0.19 ล้านลิตร/วัน ในปี 2550 เป็น 2.40 ล้านลิตร/วัน ในปี 2555 รวมทั้งมีการผลิตพลังงาน ไฟฟ้าจากชีวมวล ก๊าซชีวภาพ ของเสียจากครัวเรือน วัสดุเหลือใช้จาก

ภาคเกษตร เพิ่มจาก 1,695 เมกะวัตต์ ในปี 2552 เป็น 2,196 เมกะวัตต์ ในปี 2555 ขณะที่ปริมาณการใช้พลังงานความร้อน (แสงอาทิตย์ ชีวมวล และขยะ) มีการผลิตได้เพิ่มขึ้นจาก 3,306 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/ปี ในปี 2551 เพิ่มเป็น 5,718 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/ปี ในปี 2555 แสดงถึงแนวโน้มการพัฒนาพลังงานทดแทนอย่างต่อเนื่อง

4. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

4.1 เศรษฐกิจขยายตัวและมีเสถียรภาพมากขึ้น ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศขยายตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.1 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 6.4 ในปี 2555 เป็นผลจากการดำเนินมาตรการภาครัฐจนทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัว อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 3.0 อยู่ในกรอบเป้าหมายไม่เกินร้อยละ 3.5 ผลภาพการผลิตรวมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3.69 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรร้อยละ 11.6 ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดให้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 16.0 ขณะที่ สัดส่วนการผลิตสินค้าและบริการสร้างสรรค์ขยายตัวร้อยละ 0.4 ต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 5 ต่อปี

ตารางที่ 6 โครงสร้างและอัตราการขยายตัวของภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ปี 2550 - 2555

ภาคการผลิต	โครงสร้างการผลิต (หน่วย: ร้อยละ)						อัตราการขยายตัว (หน่วย: ร้อยละ)					
	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2550	2551	2552	2553	2554	2555
เกษตร	8.7	8.8	9.2	8.3	8.6	8.4	1.2	4.2	1.3	-2.3	4.1	3.8
อุตสาหกรรมอาหาร	3.3	3.4	3.5	3.3	3.5	3.1	6.4	3.3	0.8	1.4	6.3	-3.5
อุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	-7.1	-2.2	-13.9	3.7	4.4	-0.5
เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร	12.1	12.3	12.7	11.6	12.2	11.6	2.5	3.9	1.1	-1.3	4.7	1.7
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ(GDP)	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	5.0	2.5	-2.3	7.8	0.1	6.5

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ : อุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ รวมบ่มไบโয়াสูบ สิ่งทอในครัวเรือน และยางแผ่นรมควัน

4.2 ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจอยู่ที่อันดับ 30 ขณะที่ความสามารถในการประกอบธุรกิจอยู่ในอันดับที่ 17 ในปี 2555 สำหรับค่าใช้จ่ายและการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเป็นร้อยละ 0.26 ในปี 2554 ต่ำกว่าเป้าหมายที่ให้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ในปี 2559 ส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเท่ากับ 42:58 ต่ำกว่าเป้าหมายที่ให้เพิ่มขึ้นเป็น 70:30 ด้านต้นทุนโลจิสติกส์สามารถควบคุมสัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ที่ร้อยละ 14.3 เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดให้ต่ำกว่าร้อยละ 15 แต่การเพิ่มสัดส่วนการขนส่งทางรางอยู่ที่ร้อยละ 2 ต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 5.0 เมื่อสิ้นสุดแผนฯ 11

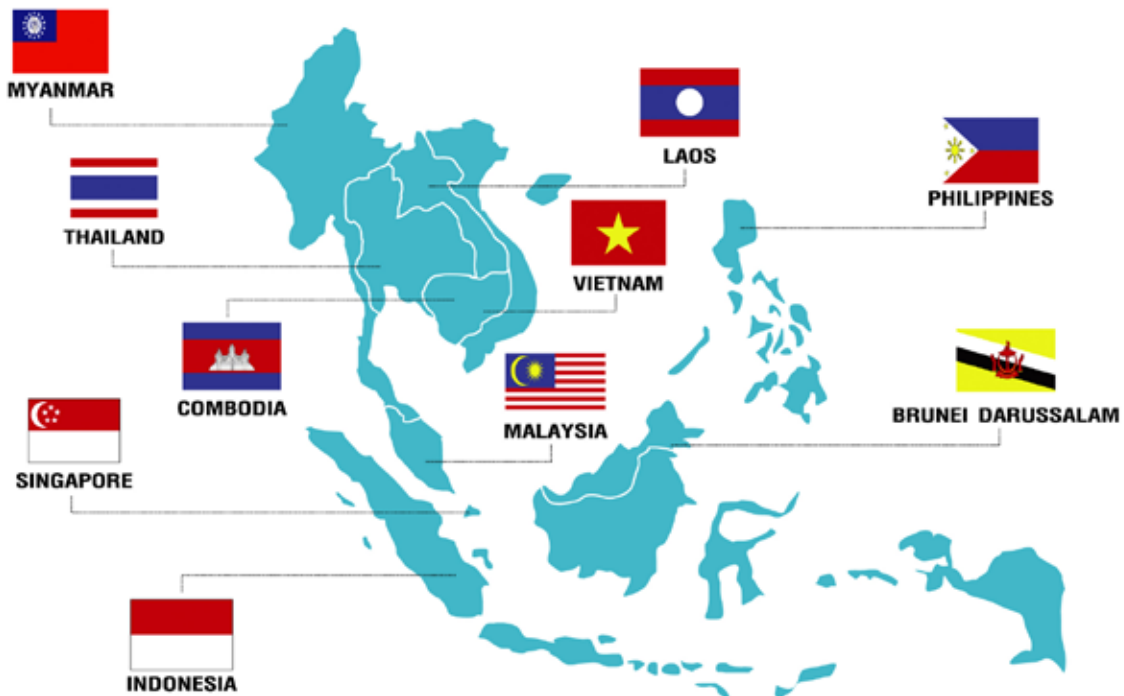
ตารางที่ 10 ดันทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ปี 2550 - 2555

หน่วย : ร้อยละ

ประเภทต้นทุน	2550	2551	2552	2553	2554	2555 (ประมาณการ)
ต้นทุนด้านโลจิสติกส์	17.1	17.1	15.1	15.2	14.7	14.3
- ต้นทุนด้านการขนส่งสินค้า	7.7	8.2	7.1	7.2	7.3	7.1
- ต้นทุนด้านการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง	7.8	7.3	6.6	6.7	6.1	5.9
- ต้นทุนด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์	1.6	1.6	1.4	1.3	1.3	1.3

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4.3 ประสิทธิภาพการใช้พลังงานอยู่ที่ 15.0 สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายอยู่ที่ร้อยละ 13.0 สัดส่วนมูลค่าการนำเข้าพลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ 12.7 เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดให้ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.0

5. การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

5.1 ดัชนีความสามารถการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index: ETI) สถานภาพความสามารถของประเทศไทยเพิ่มขึ้น จากอันดับที่ 60 ในปี 2553 มาอยู่ในอันดับที่ 57 จากทั้งหมด 132 ประเทศ ในปี 2555 อันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจเ็นภาพรวม ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ดีขึ้นคือจากอันดับที่ 19

ในปี 2554 มาเป็นอันดับที่ 17 ในปี 2555 จากจำนวนทั้งหมด 183 ประเทศ ซึ่งหมายถึงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ทั่วโลก หน่วยงานภาครัฐมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในการบริการและอำนวยความสะดวกสำหรับการประกอบธุรกิจ และร่วมลงทุน สำหรับสัดส่วนการใช้สิทธิประโยชน์จากความตกลงทางการค้าเสรีต่อมูลค่าส่งออกกรรมมีสัดส่วนลดลงจาก 61.30 ในปี 2554 เป็น 47.32 ในปี 2555 ซึ่งอาจเนื่องจากผู้ประกอบการไทยยังไม่สามารถใช้สิทธิพิเศษภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีได้อย่างเต็มที่

5.2 ต้นทุนการประกอบธุรกิจมีแนวโน้มลดลง จากการประมาณการเบื้องต้นพบว่าต้นทุนค่าขนส่งสินค้าต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงจากร้อยละ 7.3 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 7.1 ในปี 2555 และต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลังต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ลดลงจากร้อยละ 6.1 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 5.9 ในปี 2555 เนื่องจากประสิทธิภาพในการจัดการระบบโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการที่ดีขึ้นจากการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและระบบบริหารจัดการที่ทันสมัยในการบริหารการขนส่งและสินค้าคงคลังในสถานประกอบการ สำหรับมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านในอนุภูมิภาค ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นกว่าปี 2554 ร้อยละ 2.23 โดยมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.85 ในขณะที่การส่งออกลดลงร้อยละ 4.00

6. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

6.1 พื้นฟูพื้นที่ป่าไม้และป่าอนุรักษ์ดำเนินการได้มากขึ้น พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 33.65 ในปี 2555 จากร้อยละ 33.56 ในปี 2553 สัดส่วนพื้นที่อนุรักษ์ต่อพื้นที่ประเทศมีร้อยละ 20.22 สูงกว่าเป้าหมายของแผนที่กำหนดให้พื้นที่อนุรักษ์ต่อพื้นที่ประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 19 ส่วนการเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลนในปี 2555 สามารถดำเนินการได้เพียง 1,797 ไร่ ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดให้เพิ่มพื้นที่ป่าชายเลนไม่น้อยกว่าปีละ 5,000 ไร่

6.2 การเพิ่มพื้นที่ชลประทานสามารถดำเนินการได้สูงกว่าเป้าหมาย จาก 29.60 ล้านไร่ ในปี 2554 เป็น 29.83 ล้านไร่ ในปี 2555 หรือเพิ่มขึ้นปีละ 230,000 ไร่ สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดให้เพิ่มพื้นที่ชลประทานเฉลี่ยปีละ 200,000 ไร่ สำหรับสัดส่วนจำนวนหมู่บ้านที่ขาดแคลนน้ำต่อจำนวนหมู่บ้านทั่วประเทศมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 8.65 ในปี 2550 เหลือร้อยละ 3.17 ในปี 2554 อย่างไรก็ตาม สัดส่วนจำนวนหมู่บ้านที่ประสบอุทกภัยต่อจำนวนหมู่บ้านทั่วประเทศยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นโดยตลอด จากร้อยละ 17.14 ในปี 2550 เพิ่มเป็นร้อยละ 71.22 ในปี 2554 ทั้งนี้สาเหตุส่วนหนึ่งเนื่องจากปี 2554 เป็นปีที่เกิดอุทกภัยที่ร้ายแรงที่สุดของประเทศด้วย

6.3 สัดส่วนคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำหลักและแม่น้ำสายสำคัญที่อยู่ในเกณฑ์ตั้งแต่พอใช้ขึ้นไปเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 77 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 82 ในปี 2555 สูงกว่าเป้าหมายของแผนฯ และสามารถฟื้นฟูคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง ทำให้สัดส่วนคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งที่อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมากลดลงจากร้อยละ 3 ในปี 2554 เหลือเพียงร้อยละ 1 ในปี 2555 รวมทั้งการจัดการขยะดีขึ้น อัตราการกำจัดขยะชุมชนอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่ม

ขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 35.3 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 36 ในปี 2555 แต่ยังคงต่ำกว่าเป้าหมายที่ให้มีการจัดการขยะชุมชนอย่างถูกต้องหลัก สฐาภิบาลเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 50 ขณะที่การนำขยะกลับมาใช้ ใหม่มีแนวโน้มลดลงเหลือเพียงร้อยละ 22 ในปี 2555 จากร้อยละ 26 ในปี 2554 ต่ำกว่าเป้าหมายของแผนที่กำหนดให้มีการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30

6.4 พัฒนาเครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการ
รองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จัดทำแผนแม่บทการ บริหารจัดการน้ำที่ครอบคลุมการพัฒนาคล้งข้อมูล พัฒนาระบบ ฐานข้อมูลและเทคโนโลยีในด้านการป้องกันสาธารณภัย เชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านสาธารณภัย เพื่อนำไปสู่คล้งข้อมูล สาธารณภัยแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม ชีตความสามารถในการจัดการ เพื่อรองรับผลกระทบยังอยู่ในระดับต่ำ ส่งผลให้มูลค่าความเสียหาย จากภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากตลอด 5 ปีที่ผ่านมาจาก 2,120 ล้านบาทในปี 2550 เป็น 23,839 ล้านบาท ในปี 2554

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นายพARN อิศรเสนา ณ อยุธยา
ประธานกรรมการ

นางจური วิจิตรวาทการ
กรรมการ

นายอาชว์ เตาลานนท์
กรรมการ

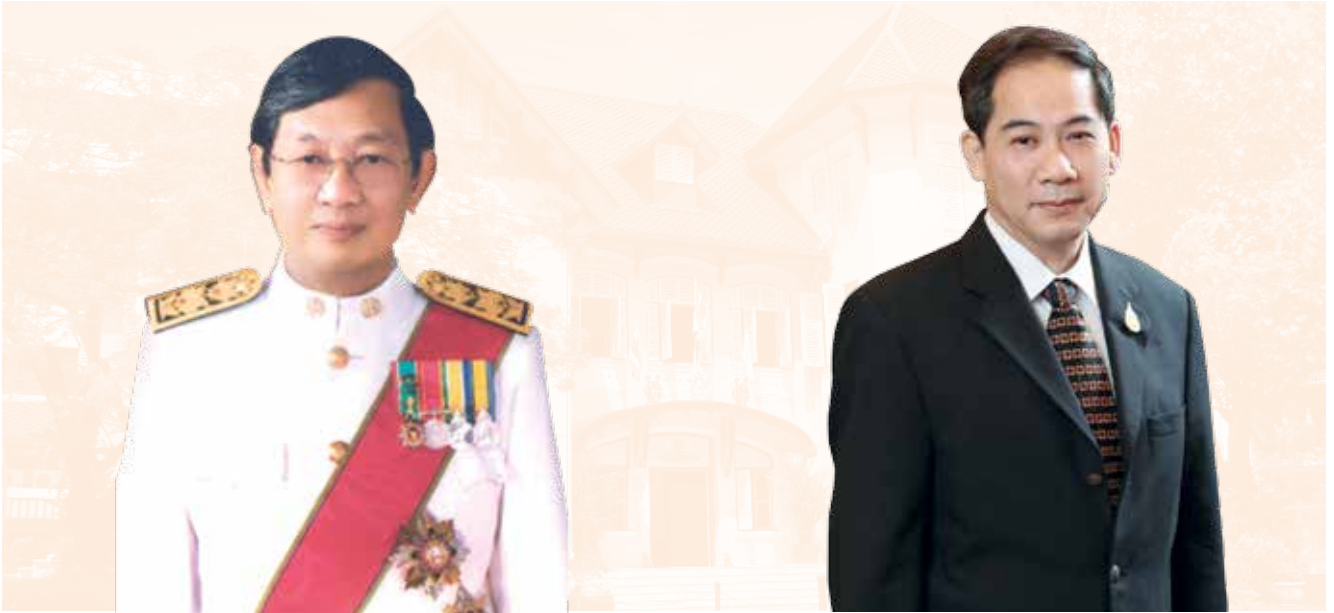
นายอิสระ ว่องกุศลกิจ
กรรมการ

นายอนุสรณ์ แสงนิ่มนวล
กรรมการ

นายศักรินทร์ ภูมิรัตน
กรรมการ

นายสนิท อักษรแก้ว
กรรมการ

นายอัษฎพร จารุจินดา
กรรมการ

นายอำพน กิตติอำพน
กรรมการ

นายศุภวุฒิ สายเชื้อ
กรรมการ

นายณนทิกร กาญจนะจิตร
กรรมการ
(เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน)

นายสมศักดิ์ โชติรัตนะศิริ
กรรมการ
(ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ)

นายสมชัย สัจจพงษ์
กรรมการ
(ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง)

นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล
กรรมการ
(ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย)

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ กรรมการและเลขานุการ

คณะผู้บริหาร

นายอาคม เต็มพิทยาไพสิฐ
เลขาธิการฯ

นายปรเมธี วิมลศิริ
รองเลขาธิการฯ

นายชาญวิทย์ อมตะมาทุชาติ
รองเลขาธิการฯ

นายธานินทร์ พะเอม
รองเลขาธิการฯ

นางสาวลดาวัลย์ คำภา
รองเลขาธิการฯ

นางนิตยา กมลวัฒน์นิศา
รองเลขาธิการฯ

นางบุศตินาฏ วงศ์สุบรรณ
รองเลขาธิการฯ

นางสาวสุมาลี เดชานุรักษ์นุกูล
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นางสาวการณี วัฒนา
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นายนพพร มบุญพล
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นางพิทมา เรียงวิศิษฏ์สกุล
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นายจิระพันธ์ กัลลประวิทย์
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นายมนตรี บุญพาดินชัย
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นายประพันธ์ มุสิกพันธ์
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นางสาวพจณี อรรถโรจน์กัญญา
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นายคณูชา พิษยนันท์
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นางสมศรี เหลืองมณีรัตน์
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาขีดความสามารถ
ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

นายวิทยา ปันทอง
ผู้อำนวยการสำนักประเมินผลและ
เผยแพร่การพัฒนา

นางวิลาวัลย์ ตันรัตนกุล
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมภาคเหนือ

นายสุริยา จันทรกระจ่าง
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นายทีปรัตน์ วัชรานุกร
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมภาคกลาง

นายสุทิน ลี้ปะชาติ
ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ

นายสุรชัย คุ้มสิน
รักษาการผู้อำนวยการสำนักวางแผน
การเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม

นายวิโรจน์ นรารักษ์
ผู้อำนวยการสำนักบัญชีประชาชาติ

นางสาวจินาंकิฐ โรจนนันต์
ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และ
การวางแผนพัฒนาทางสังคม

นางธิดา พิภพธรรม
ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ

นางปิยนุช วุฒิสอน
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาฐานข้อมูลและ
ตัวชี้วัดภาวะสังคม

นางสาวธัญรส สวงทนงษ์
ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ

นายวิษณุยุทธ บัญชิต
รักษาการผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และ
การวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

นางสาวจารุณันท์ สุทธิประภา
รักษาการผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และ
การวางแผนพัฒนาพื้นที่

นายอเนก มีมงคล
รักษาการผู้อำนวยการ
สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

ประมวลภาพกิจกรรมของสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมด้วยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ร่วมทำบุญตักบาตร พระสงฆ์ จำนวน 9 รูป เพื่อเป็นสิริมงคลในวันขึ้นปีใหม่ 2556 บริเวณหน้าตึกสุริยานุวัตร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ซึ่งเป็นประเพณีที่ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องมาทุกปี

นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมเชิงปฏิบัติการการบูรณาการแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) และแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี 2558 ครั้งที่ 3 โดยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เข้าร่วมประชุมในฐานะเลขานุการ การบูรณาการแผนดังกล่าว ณ ตึกสันติไมตรี (หลังนอก) ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2556

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธานการสัมมนา เรื่อง “บทบาทของกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” และปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน” โดยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมอภิปรายเรื่อง “เตรียมความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ณ ห้องมิราเคิล แกรนด์ บอลรูม โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2556

นายพนัส สิมะเสถียร ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมด้วยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้การต้อนรับ Mr.Carlos Agostinho do Rosario เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐโมซัมบิกประจำประเทศไทย ในโอกาสเข้าเยี่ยมคารวะและหารือเกี่ยวกับการเตรียมการสำหรับการเดินทางมาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการของ Mr.Oldemiro Baloi รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และ Mr.Carvalho Muaria รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยว สาธารณรัฐโมซัมบิก เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2556

นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุม ร่วมกับรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจและคณะผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนายุทธศาสตร์การส่งเสริมความสัมพันธื การค้า และการลงทุนระหว่างประเทศ โดยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนายปรเมธี วิมลศิริ รองเลขาธิการฯ ร่วมประชุม ณ ห้องประชุมสี่เหลี่ยม ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2556

นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง รองนายกรัฐมนตรี และ นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เกียรติร่วมงาน “63 ปี สภาพัฒนา สานสัมพันธ์วันสถาปนา” ณ สศช. ซึ่งจัดขึ้นเนื่องในโอกาส คล้ายวันครบรอบการสถาปนา 63 ปี สศช. เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2556

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และ H.E. U Aye Myint, Union Minister, Ministry of Industry สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ร่วมเป็นประธานการประชุมคณะกรรมการประสานงานร่วมระหว่างไทย-เมียนมาร์ เพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายและพื้นที่โครงการที่เกี่ยวข้อง (JCC) ครั้งที่ 3 ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เข้าร่วมประชุมในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการร่วมระดับสูงระหว่างไทย-เมียนมาร์ เพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายและพื้นที่โครงการที่เกี่ยวข้อง (JHC) และกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ JCC เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2556

นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ครั้งที่ 2/2556 และการประชุมร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ครั้งที่ 2/2556 โดยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เข้าร่วมประชุม ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ 30-31 มีนาคม 2556

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับ มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (มพพ.) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดมความเห็น “การสร้าง/ขยายการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภาคธุรกิจเอกชน โดยธุรกิจขนาดใหญ่” ณ โรงแรมรอยัล ปริ้นเซส ถนนหลานหลวง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2556

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธานงานครบรอบ 40 ปี ของความร่วมมือระหว่างกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) และรัฐบาลไทย จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ร่วมกับกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) ณ ตึกสันติไมตรีหลังใน ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2556

นายกรัฐมนตรี ร่วมประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 22 (22nd ASEAN Summit) และการประชุมแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle : IMT-GT) ครั้งที่ 7 โดยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ นายปรเมธี วิมลศิริ รองเลขาธิการฯ เข้าร่วมประชุมด้วย ณ กรุงบันดาร์เสรีเบกาวัน ประเทศบรูไนดารุสซาลาม เมื่อวันที่ 24-25 เมษายน 2556

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและคณะผู้บริหารให้การต้อนรับ Mr. Shigekazu Sato เอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย และ Mr. Kiminori Iwama อัครราชทูตฝ่ายเศรษฐกิจ สถานทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย ในโอกาสเข้าพบและหารือเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาประเทศ ณ ตึกสุริยานุวัตร สศช. เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2556

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมผู้บริหารที่เกี่ยวข้องร่วมแถลงข่าวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และรายงานภาวะสังคมไทย ณ ห้องประชุมเดช สนิทวงศ์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งจัดแถลงข่าวทุก 3 เดือน

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้การต้อนรับและหารือกับ Mr. Janamitra Daven, Vice President of the World Bank Group ธนาคารโลก เกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย รวมทั้งแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและธนาคารโลกในระยะต่อไป ณ อาคารสุริยานุวัตร สศช. เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2556

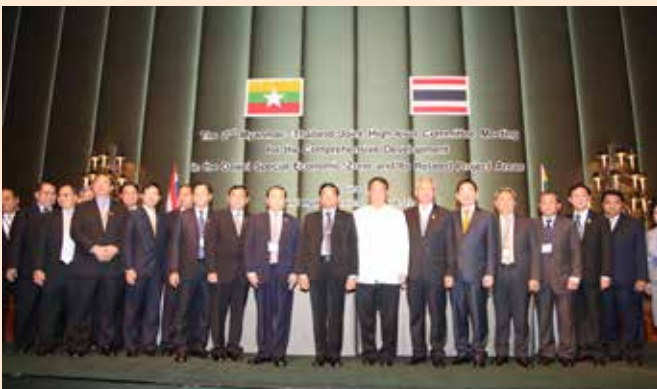

หม่อมเจ้าภีศเดช รัชนี ประธานโครงการหลวง ได้เสด็จมาทรงร่วมประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ในฐานะทรงเป็นองค์ประธานที่ปรึกษา ณ ห้องประชุมเดช สนิทวงศ์ สศช. และเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตร เพื่อการพัฒนาประเทศ โดย นายอำพน กิตติอำพน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี อดีตเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เข้าประชุมในฐานะประธานกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2556

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้การต้อนรับ Mr.Takehiko Nakao ประธานธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank : ADB) ที่ได้เข้าเยี่ยมคารวะในโอกาสเข้ารับตำแหน่งใหม่ และรับทราบเกี่ยวกับสถานะเศรษฐกิจของประเทศไทย พร้อมหารือแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้กรอบแผนงานความร่วมมือระหว่าง 6 ประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS) และแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT-GT) ณ อาคารสุริยานุวัตร สศช. เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2556

นายกิตติรัตน์ ณ ระนองรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และ H.E. U Nyan Tun รองประธานาธิบดีสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เป็นประธานร่วมในการประชุมคณะกรรมการร่วมระดับสูงระหว่างไทย-เมียนมาร์เพื่อการพัฒนาที่ครอบคลุมในเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายและพื้นที่โครงการที่เกี่ยวข้อง (Myanmar-Thailand Joint High-level Committee : JHC) ครั้งที่ 2 โดยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เข้าร่วมประชุมในฐานะกรรมการและเลขานุการร่วมคณะกรรมการดังกล่าว ณ โรงแรมแกรนด์ไฮแอท เอราวัณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2556

พิธีลงนามในบันทึกความร่วมมือ “7 องค์กรผู้นำขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาคธุรกิจ เอกชน” ระหว่าง มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (มพพ.) และ สศช. กับผู้บริหารของ 7 องค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ ได้แก่ เอสซีจี บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) บริษัท ไทชิบา ไทยแลนด์ จำกัด และกลุ่มมิตรผล ณ อาคารสุริยานุวัตร สศช. เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2556

นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุม “การบูรณาการงานแผนที่และการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร” เพื่อพิจารณาแนวทางการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร โดยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานโครงการที่ผ่านมา ณ ห้อง 501 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2556

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธานการสัมมนาเรื่อง “การปรับปรุงดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย” จัดโดย สศช. ร่วมกับสถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ณ โรงแรมโกลเด้น ทิวลิป กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2556

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธานการต้อนรับและบรรยายสรุป เรื่อง “การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย” ให้แก่คณะกรรมการธิการเศรษฐกิจและการพัฒนาของรัฐสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต นำโดย Mrs. Jacinta Abucau Pereira ประธานคณะกรรมการธิการเศรษฐกิจและการพัฒนาของรัฐสภาแห่งชาติติมอร์-เลสเต ณ ห้องประชุมเดช สนิทวงศ์ สศช. เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2556

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน “การประชุมเชิงปฏิบัติการคณะหัวหน้าส่วนราชการระดับ ปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่า ครั้งที่ 7/2556” โดยมี เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศช. เข้าร่วมประชุม ณ โรงแรม ไฮแอท รีเจนซี่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 8-9 สิงหาคม 2556

นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธานการประชุม คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติครั้งที่ 7/2556 ซึ่งเป็นการประชุมครั้งแรกของคณะกรรมการฯ ชุดนี้ หลังจากที ธรรม. มติอนุมติให้แต่งตั้งแทนกรรมการชุดเดิมที่ครบวาระ ณ ห้องประชุมเดช สนิทวงศ์ สศช. เมื่อวันที่ 26 ส.ค. 2556

นายกรัฐมนตรี เป็นประธานเปิดการประชุมและแสดงปาฐกถาพิเศษในการประชุมประจำปี 2556 ของ สศช. เรื่อง “เส้นทางประเทศไทย...สู่ประชาคมอาเซียน” ณ ห้องรอยัล จูบิลี่ บอลรูม อาคารชาเลนเจอร์ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุม อิมแพ็ค เมืองทองธานี จ.นนทบุรี เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2556

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดร.อำพน กิตติอำพน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี และคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศช. ทำบุญเลี้ยงพระเนื่องในโอกาสวันครบรอบวันถึงแก่อนิจกรรมปีที่ 77 ของ พระยาสุริยานุวัตร ณ ศาลา 3 วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2556

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จัดโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (KM Talk) ครั้งที่ 37 เรื่อง “การศึกษาดูงาน ณ ดินแดนแห่งมังกรสายฟ้า” ณ ห้องสมุดสุริยานุวัตร อาคาร 4 ชั้น 2 สศช. โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ สศช. เข้าร่วมรับฟัง เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2556

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธานการประชุมร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ครั้งที่ 5/2556 ณ ห้องประชุมชั้น 3 อาคาร 90 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อ.เมือง จ.ลพบุรี โดยเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นเลขานุการที่ประชุมเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2556

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ทอดกฐิน ณ วัดโบสถ์ราษฎร์ศรัทธา ตำบลบางระกำ อำเภอโศก จังหวัดอ่างทอง เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2556

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พร้อมด้วยคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ร่วมกราบสักการะพระศพ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน) ณ ตำหนักเพ็ชร วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2556

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมคณะผู้บริหาร สศช. ร่วมลงนามถวายพระพร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทยเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2556

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และนาย เอ มินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน การจ้างงาน และความมั่นคงทางสังคม สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เป็นประธานร่วมในการประชุมคณะกรรมการประสานงานร่วมระหว่างไทย-เมียนมาร์ เพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายและพื้นที่โครงการที่เกี่ยวข้อง (The Joint Coordinating Committee for the Comprehensive Development in the Dawei Special Economic Zone and Its Related Project Areas: JCC) ครั้งที่ 4 ณ เซ็นทาราแกรนด์แอนด์ บางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพฯ โดย เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เข้าร่วมประชุมในฐานะกรรมการและเลขานุการร่วมคณะกรรมการดังกล่าว เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2556

คณะผู้เข้าอบรมหลักสูตรนักยุทธศาสตร์ รุ่นที่ 10 สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ มาศึกษาดูงานและเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ ณ สศช. โดย นางนิตยา กมลวัฒน์นิศา รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กล่าวต้อนรับและบรรยายสรุปเรื่อง “บทบาทภารกิจของ สศช. และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ” ณ ห้องประชุม 521 อาคาร 5 ชั้น 2 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2556

นางนิตยา กมลวัฒน์นิศา รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธานนำคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศช. ถวายสัตย์ปฏิญาณ เพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา 86 พรรษา 5 ธันวาคม 2556 ณ บริเวณลานด้านหน้าอาคาร 5 สศช. เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2556

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมด้วยผู้บริหารและคู่สมรส ร่วมถ่ายภาพเป็นที่ระลึกบริเวณหน้าตึกสุริยานุวัตร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก่อนเดินทางเข้าร่วมงานสโมสรสันนิบาตเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖๖ พรรษา ๗ ธันวาคม ๒๕๕๖

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยแทน นายวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในฐานะ รัฐมนตรีประจำแผนงาน GMS ของไทย ในการประชุมระดับรัฐมนตรี 6 ประเทศลุ่มแม่น้ำโขง GMS (Greater Mekong Subregion) ครั้งที่ 19 ของแผนงาน GMS ณ นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อวันที่ 10-11 ธันวาคม 2556

นางนิตยา กมลวิทนนิศา รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นผู้แทน สศช. รับรางวัลโล่ประกาศเกียรติคุณประเภทหน่วยงานที่ได้รับคะแนนสูงสุดรายดัดชนี (ดัชนีที่ 6 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ การปฏิบัติราชการ) ในพิธีมอบรางวัลดัชนีชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ พ.ศ. 2555 ณ ห้องนนทบุรี 2 อาคาร 4 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จังหวัดนนทบุรี เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2556

.....

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการจัดทำ รายงานสรุปสภาวะของประเทศ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2556 มาตรา 13 และ 14 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2547 ณ ห้องประชุม 521 อาคาร 5 ชั้น 2 สศช. เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2556

สรุปการดำเนินงานของ สศช. รอบปี 2556

สศช. ได้ปฏิบัติราชการตามภารกิจที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 และภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีมีผลการดำเนินงานที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. ภาพรวมของ สศช.

ในปี 2556 สศช. ได้ดำเนินการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง และวางแผน ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ และนโยบายรัฐบาลที่สำคัญ รวมทั้งการพัฒนาข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมเชิงลึก โดยใช้บุคลากรเพื่อการปฏิบัติตามภารกิจรวมทั้งสิ้น 505 คน ใช้งบประมาณร้อยละ 39 เพื่อการจัดทำและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนา และร้อยละ 30 จัดทำระบบฐานข้อมูลและตัวชี้วัด สำหรับการพัฒนามูลค่าของ สศช. ได้ดำเนินการส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรม ศึกษา ดูงานทั้งภายในและต่างประเทศรวม 545 คน/ครั้ง

2. ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.

ประกอบด้วยการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช. และคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ สศช. การประเมินผลการปฏิบัติราชการ และผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

2.1 คณะกรรมการ สศช. พิจารณากลับกรองการจัดทำยุทธศาสตร์ วิเคราะห์โครงการและงบประมาณ รัฐวิสาหกิจรวม 17 เรื่อง ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติแล้ว จำนวน 14 เรื่อง และยังอยู่ในขั้นตอนของการนำเสนอคณะรัฐมนตรี 3 เรื่อง

2.2 คณะอนุกรรมการ สศช. ภายใต้คณะกรรมการ สศช. ได้แก่คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คณะอนุกรรมการพิจารณาของรัฐบาลของวิสาหกิจ คณะอนุกรรมการอำนวยความสะดวก และคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนนโยบายและแผนประชากร

2.3 การประเมินผลการปฏิบัติราชการ สศช. ประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองฯ ใน 2 มิติ แบ่งเป็นมิติภายนอกและมิติภายใน ในเบื้องต้นได้คะแนนจากการประเมินตนเอง 4.009 จากคะแนนเต็ม 5.000 ซึ่งจะต้องมีการปรับคะแนนเพิ่มขึ้นอีก เนื่องจากกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติราชการยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ยังมีตัวชี้วัดบางตัวที่ต้องรอผลการประเมินจากหน่วยงานภายนอกและสำนักงาน ก.พ.ร.

2.4 ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช. มีดังนี้

1) การขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดำเนินการหารือกับสมาชิกสภาปฏิรูปประเทศไทย (สปร.) จัดประชุมหารือกับหน่วยงานกลาง จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ และศึกษาดูงาน และการจัดประชุมระดมความคิดเห็น

2) การวางแผนและขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ ได้แก่ การวางแผนและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เช่น การวางแผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย การจัดทำยุทธศาสตร์ OTOP และการสนับสนุนโครงการทำเรื่อน้ำลึกและอุตสาหกรรมทวาย การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ได้แก่ การขับเคลื่อนนโยบายด้านการศึกษา และพัฒนากำลังคน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ IMT-GT

และการขับเคลื่อนโครงการตาม Implementation Blueprint 2012-2016 การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ เป็นต้น

3) การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล ในปีงบประมาณ 2556 สศช. ได้เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี แบ่งเป็น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเกษตร ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการกระจายอำนาจ และด้านความมั่นคง รวมทั้งการวิเคราะห์งบประมาณของรัฐวิสาหกิจเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ 2556 และการวิเคราะห์โครงการโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ

4) การสร้างองค์ความรู้ พัฒนาระบบข้อมูล และการสื่อสารเพื่อการพัฒนา ได้แก่ การรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เช่น การจัดทำรายงานภาวะสังคมรายไตรมาสและรายปี โครงการศึกษาผลกระทบของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ต่อโครงสร้างเศรษฐกิจมหภาคของไทย การเตรียมความพร้อมด้านการเงิน การคลัง และการค้าการลงทุนเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสัมมนาทางวิชาการสายงานเศรษฐกิจ ประจำปี 2556 เรื่องภัยจากพลวัตความยากจนและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โครงการพัฒนาแบบจำลองกำลังแรงงานและการมีงานทำเพื่อการวางแผนผลิตกำลังคนที่สุดคล้องกับความต้องการของประเทศในอนาคต การจัดทำรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทย พ.ศ. 2556 การศึกษาเพื่อจัดทำแผนบูรณาการการพัฒนาพื้นที่สูงในลุ่มน้ำกก การจัดประชุมสัมมนาร่วมกับกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) การศึกษารูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการลดปัญหาหมอกควันในระดับพื้นที่ภาคเหนือ การประชุมเชิงปฏิบัติการและศึกษาดูงาน “การแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง” เป็นต้น

5) ภารกิจพิเศษ เช่น การพัฒนาเด็กและเยาวชน ผ่านโครงการทุนการศึกษาพระราชทานสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารการประสานงาน การประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่

3. การดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งของ สศช. คือการได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐบาล ให้ทำหน้าที่ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการที่มีนายกรัฐมนตรี/รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน รวมทั้งภารกิจอื่นๆ ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ทำการเฉพาะกิจ ในปี 2556 สศช. ในฐานะเป็นฝ่ายเลขานุการ มีบทบาทสนับสนุนการขับเคลื่อน การดำเนินการของคณะกรรมการที่นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ได้แก่ คณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.) และคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี(ฝ่ายเศรษฐกิจ)

4. งบประมาณประจำปี 2556

สศช. ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 จำนวน 504.980 ล้านบาท โดยจำแนกเป็นรายจ่ายประจำ 348.874 ล้านบาท รายจ่ายลงทุน 12.207 ล้านบาท และรายจ่ายตามยุทธศาสตร์ 143.899 ล้านบาท

ส่วนที่

1

ภาพรวมของ สศช.

1. บทบาท หน้าที่ ของ สศช.
2. วิสัยทัศน์ ค่านิยม วัฒนธรรมองค์กร
3. พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์
4. การพัฒนาระบบราชการและความรับผิดชอบต่อสังคมของ สศช.
5. การพัฒนาบุคลากร
6. การจัดการความรู้
7. โครงสร้างองค์กรของ สศช.
8. การใช้ทรัพยากรของ สศช.

ภาพรวมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ให้ความสำคัญกับภารกิจหลักในการติดตามประเมินผลและการขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการดำเนินงานที่มุ่งเน้นการศึกษาวิจัยทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ สศช. ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรโดยจัดสรรงบประมาณรวม 12.647 ล้านบาท ในการอบรมบุคลากรทั้งในประเทศและต่างประเทศ สำหรับการพัฒนาศักยภาพชีวิตการทำงานและการสร้างความผาสุกให้บุคลากร สศช. ปรากฏว่าสำนักงานฯ ได้มุ่งเน้นการทำให้ สศช. เป็นองค์กรที่น่าอยู่เอื้อต่อการทำงานอย่างมีความสุข และมีสุขภาวะที่ดีสรุปภาพรวมการดำเนินงานของ สศช. ในปีงบประมาณ 2556 ได้ดังนี้

บทบาทหน้าที่ของ สศช.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักในการกำหนดนโยบายและวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับประเทศ รวมทั้งการติดตามและประเมินผลความก้าวหน้าความสำเร็จของแผนงานและโครงการพัฒนาต่างๆ ตลอดจนการประสานการพัฒนาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติ บนพื้นฐานหลักวิชาการและความเชื่อมั่นในข้อมูล เพื่อการขับเคลื่อนทิศทางการพัฒนาประเทศสู่ความสมดุล และยั่งยืน

วิสัยทัศน์

หน่วยงานหลักในการวางแผนและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนที่ยึดประโยชน์ส่วนรวม ทนต่อการเปลี่ยนแปลงและมีประสิทธิภาพสูง

ค่านิยมองค์กร

มุ่งมั่น มุ่งเท พัฒนาประเทศ เพื่อประโยชน์สุขแก่สังคม ด้วยคุณธรรม ตามหลักวิชาการอย่างมืออาชีพ

วัฒนธรรมองค์กร

เป็นองค์กรที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านวิชาการที่มีความรับผิดชอบต่อสาธารณะและสังคม มีระบบธรรมาภิบาล และบุคลากรของสำนักงานฯ เป็นทรัพยากรอันมีค่าที่สุดขององค์กร

พันธกิจ

สศช. ได้มีการกำหนดพันธกิจหลักไว้ 3 ประการ คือ การเป็นหน่วยงานยุทธศาสตร์ หน่วยงานข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมเชิงลึก และหน่วยงานความรู้สมัยใหม่ โดยแต่ละพันธกิจ มีภารกิจที่สำคัญ ดังนี้

พันธกิจที่ 1 หน่วยงานยุทธศาสตร์ (Strategic Unit) จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติ และการพัฒนาในระดับต่างๆ ที่มีคุณภาพและรวดเร็ว รวมทั้งให้คำปรึกษารัฐบาล ประสานการแปลงนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนติดตามประเมินผลนโยบายของรัฐบาล

พันธกิจที่ 2 **หน่วยงานข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมเชิงลึก (Intelligence Unit)** โดยเป็นหน่วยงานวิเคราะห์ข้อมูลและเฝ้าระวังภัยเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล (Warning Center) ที่ถูกต้องแม่นยำและเชื่อถือได้ ตลอดจนเป็นหน่วยเจาะข้อมูลเชิงลึกต่างประเทศที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย เพื่อใช้ในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ บริหารเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

พันธกิจที่ 3 **หน่วยงานความรู้สมัยใหม่ (Knowledge Organization)** ที่แสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ สำหรับการพัฒนาประเทศ ซึ่งเทียบพร้อมด้วยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการวางแผนยุทธศาสตร์ การวิเคราะห์ และการประสานงานเพื่อผลักดันการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

1. วางแผนพัฒนาและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่นำไปสู่ความสมดุลและยั่งยืนในระยะยาว รวมทั้งผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้เกิดผลในทางปฏิบัติ และมีระบบการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพสูง และนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พร้อมทั้งสามารถให้บริการข้อมูลข่าวสาร และสร้างความรู้ความเข้าใจแก่สาธารณชนเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ รวมทั้งมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพรองรับภารกิจของสำนักงานฯ
3. เพิ่มพูนสมรรถนะของบุคลากรให้สูงขึ้นบนพื้นฐานคุณธรรม มีความสามัคคี รับผิดชอบต่อสังคม และมีผลงานเป็นที่ยอมรับของสังคม พร้อมทั้งเสริมสร้างบุคลากรให้มีสุขภาพกายและใจที่สมบูรณ์และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
4. เสริมสร้างวัฒนธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลขององค์กร ที่จะนำไปสู่ภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อเป็นเครื่องกำหนดมาตรฐานพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในองค์กร อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่สาธารณชนในวิถีทางที่ข้าราชการที่ดีพึงปฏิบัติ โดยมีการสร้างกระบวนการเสริมสร้างวัฒนธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลขององค์กร เพื่อนำไปสู่ภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร
5. พัฒนาสภาพแวดล้อมองค์กรเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อันรวมถึงงานการสนับสนุนและส่งเสริมสภาพความปลอดภัยของสถานที่ทำงานให้เอื้อต่อการปฏิบัติภารกิจหลักของสำนักงานอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อเตรียมความพร้อมของสำนักงาน ให้เกิดความเหมาะสม ความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์

สศช. ได้กำหนดกลยุทธ์ประจำปี พ.ศ. 2556 – 2560 และแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจและเป้าหมายที่สำคัญไว้ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 **การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มีความยั่งยืน** โดยการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้มีความยั่งยืนและสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและธรรมาภิบาลในระยะยาว การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเฉพาะด้านในระดับต่างๆ เพิ่มเติมให้เป็นแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ รวมทั้งการบูรณาการและประสานแผนงานที่เชื่อมโยงหลายหน่วยงาน

กลยุทธ์ที่ 2 **การวิเคราะห์แผนงานโครงการด้วยความเป็นกลางทางวิชาการและรักษาผลประโยชน์ของประเทศ** โดยการวิเคราะห์แผนการลงทุนของประเทศ และกรอบการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งการให้

คำปรึกษาและข้อเสนอแนะด้านการลงทุนแก่รัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน เพื่อสนับสนุนการลงทุนของประเทศให้บรรลุผลสำเร็จ

กลยุทธ์ที่ 3 การขับเคลื่อนแผนพัฒนาสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนากระบวนการกำหนดนโยบายและระบบกำกับติดตามประเมินผล ตลอดจนการขับเคลื่อนการพัฒนาที่มุ่งให้เกิดการบูรณาการเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาลและแผนระดับต่างๆ ภายใต้หลักการพัฒนาพื้นที่ ภารกิจ และการมีส่วนร่วม (Area Function Participation: AFP) โดยให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาและเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากชุมชนสู่ประเทศ และประเทศสู่ชุมชน

กลยุทธ์ที่ 4 การติดตามประเมินผลและการพัฒนาดัชนีชี้วัดด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยการกำหนดแนวทางการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การติดตามประเมินผลแผนงานโครงการอย่างเป็นระบบ และการพัฒนาดัชนีชี้วัดด้านเศรษฐกิจ สังคม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือกำกับและติดตามการพัฒนาประเทศที่มุ่งไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาระบบข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศให้ทันสมัยเป็นที่ยอมรับและน่าเชื่อถือ โดยการรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และการพัฒนาระบบฐานข้อมูล ระบบติดตามและระบบเตือนภัยทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ถูกต้องและทันสมัย

กลยุทธ์ที่ 6 การบริหารจัดการองค์การให้มีธรรมาภิบาลและประสิทธิภาพสูง โดยการปรับโครงสร้างและอัตรากำลังของบุคลากรของ สศช. ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย การพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับภารกิจและความต้องการขององค์กร รวมทั้งเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความผูกพันในการทำงาน การปฏิรูปกระบวนการดำเนินงาน การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการจัดการความรู้ (KM) ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตในองค์กร

การพัฒนาระบบราชการและความรับผิดชอบต่อสังคมของ สศช.

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 สศช. ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. **นโยบายกำกับดูแลองค์การที่ดีของ สศช.** เพื่อให้การปฏิบัติราชการของ สศช. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดเป้าหมายโครงการไว้อย่างชัดเจน กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จตลอดจนติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามเกณฑ์เมื่อสิ้นปีงบประมาณเพื่อให้บุคลากรทุกระดับของ สศช. สามารถนำนโยบายกำกับดูแลองค์การที่ดีไปใช้เป็นมาตรฐานในการดำเนินงานของ สศช. ในปีงบประมาณ 2556 ได้มีการทบทวน และจัดทำผลการดำเนินการโครงการ/กิจกรรม ตามนโยบายกำกับดูแลองค์การที่ดี โดยมีโครงการ/กิจกรรมทั้งสิ้น 54 โครงการ ซึ่งโครงการทั้งหมดสามารถดำเนินการได้ตามแผนดำเนินการที่วางไว้

2. **มาตรการจัดการผลกระทบทางลบที่เกิดขึ้นต่อสังคมอันเป็นผลมาจากการดำเนินงานของ สศช.** เป็นการวิเคราะห์กระบวนการดำเนินงานของ สศช. และนำมาจัดทำเป็นมาตรการ/วิธีการในการจัดการป้องกัน

ผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นต่อสังคมจากการดำเนินการของ สศช. ซึ่งภารกิจของ สศช. เป็นภารกิจเชิงนโยบาย ซึ่งมีได้ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบทางสังคมโดยตรง สศช. จึงได้กำหนดมาตรการป้องกันผลกระทบทางลบต่อสังคม โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินการของ สศช. เป็นสำคัญ ในปีงบประมาณ 2556 สศช. ได้จัดทำรายงานผลการดำเนินงานการป้องกันฯ โดยวิเคราะห์และกำหนดมาตรการป้องกันผลกระทบทางลบที่อาจขึ้นต่อสังคมจากการดำเนินการของ สศช. เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติราชการต่อไป

3. **แผนบริหารความเสี่ยง** จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุม และวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร สศช. จึงได้จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อวางแนวทางป้องกันและควบคุมปัญหาในด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ความไม่แน่นอน ซึ่งมีผลกระทบต่อความสำเร็จขององค์กรโดยรวม ในปีงบประมาณ 2556 สศช. ได้ใช้กลยุทธ์การควบคุม การถ่ายโอน หลีกเลี่ยง และรับความเสี่ยงไว้เอง ทำให้ สศช. สามารถบริหารความเสี่ยงของโครงการ ให้อยู่ในระดับปานกลางจึงสามารถปฏิบัติภารกิจได้ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้

4. **การถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์กรลงสู่ระดับสำนัก** เพื่อขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์ขององค์กร ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยแปลงเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์หลักไปสู่การปฏิบัติ กำหนดตัวชี้วัด (KPIs) เป้าหมายและกลยุทธ์ พร้อมทั้งกำหนดโครงการ แผนปฏิบัติการ ตัวชี้วัดโครงการ ระยะเวลาและงบประมาณดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี และคำรับรองการปฏิบัติราชการ ให้สอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร เพื่อสะท้อนให้เห็นภาพความสำเร็จขององค์กร

5. **แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานและการสร้างความผูกพันของบุคลากร สศช.** เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาองค์กรและพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร สศช. ให้มีประสิทธิภาพ ตรงกับปัญหาความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรและบุคลากร สศช. มุ่งเน้นการทำให้ สศช. เป็นองค์กรที่น่าอยู่ เอื้อต่อการทำงานอย่างมีความสุข และมีสุขภาวะที่ดี โดยการสร้างสังคม สศช. ให้เป็นสังคมการทำงานที่มีความสุข (Happy Workplace) และสามารถรักษามูลค่าของ สศช. อันเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าตามวัฒนธรรมองค์กรที่ว่า บุคลากรของสำนักงานฯ เป็นทรัพยากรอันมีค่าที่สุดขององค์กร (Human resource is the most valuable asset) ในปีงบประมาณ 2556 สศช. ได้ดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตที่กำหนดไว้ครบทั้ง 4 ยุทธศาสตร์

6. **แผนบริหารความพร้อมต่อสภาวะวิกฤตของ สศช.** เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเตรียมพร้อมล่วงหน้า ในการรับมือกับสภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน บรรเทาความเสียหายให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ตลอดจนลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อองค์กร ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้เสีย โดยในปีงบประมาณ 2556 สศช. ได้จัดทำแผนบริหารฯ และเผยแพร่สู่ประชาคม สศช. ในเว็บไซต์ของ สศช. เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

การพัฒนาบุคลากร

การพัฒนาบุคลากร ประจำปีงบประมาณ 2556 สำนักงานฯ ได้ดำเนินการตามแผนฝึกอบรมประจำปี 2556 โดยการจัดฝึกอบรม In-house Training และส่งบุคลากรเข้าอบรมหลักสูตรภายนอก ได้ดำเนินการสรรหาบุคลากรเข้ารับทุนศึกษาระดับปริญญาโท/ปริญญาเอก/ฝึกอบรมในต่างประเทศ และความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนและ

การเรียนรู้กับธนาคารโลกและองค์การระหว่างประเทศ โดยในปีงบประมาณ 2556 สำนักงานฯ ได้รับจัดสรรวงเงินงบประมาณเพื่อดำเนินงานพัฒนาบุคลากรรวมทั้งสิ้น 28,230,000 บาท (โครงการพัฒนาบุคลากร จำนวน 10,030,000 บาท งบเกินกันไว้เบิกเหลือในปี 2554 เพื่อนำมาจัดสรรเป็นสิ่งจูงใจ จำนวน 3,000,000 บาท โครงการทุนศึกษา/อบรม/ดูงานต่างประเทศ จำนวน 13,200,000 บาท และโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับธนาคารโลก จำนวน 2,000,000 บาท) มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

1. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากร

ในปีงบประมาณ 2556 สำนักงานฯ ได้ดำเนินการจัดอบรม In-house Training และส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในหลักสูตรภายนอกโดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

1) **หลักสูตรอบรม In-house Training** รวม 14 หลักสูตร มีจำนวนผู้เข้าอบรมรวม 894 คน (มีการนับซ้ำ) ใช้งบประมาณ 11,010,208 บาท ดังนี้

- 1.1) **หลักสูตรเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน** จำนวน 5 หลักสูตร มีผู้เข้าอบรม 297 คน ใช้งบประมาณ 5,367,686 บาท เช่น โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนระดับนานาชาติสำหรับผู้บริหารระดับสูง การเขียนหนังสือราชการ ความรู้ด้าน IT หลักสูตร Effective Business Presentation เป็นต้น
- 1.2) **หลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลัก (Core Competency)** จำนวน 4 หลักสูตร มีผู้เข้าอบรม 245 คน ใช้งบประมาณ 1,215,639 บาท เช่น การให้บริการที่ดีและการทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ จิตอาสา เพื่อการพัฒนาบริการที่เป็นเลิศ การเติมพลังสร้างสรรค์เพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น
- 1.3) **หลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้าน (Functional Competency)** จำนวน 4 หลักสูตร มีผู้เข้าอบรม 209 คน ใช้งบประมาณ 4,397,123 บาท เช่น หลักสูตรนโยบายการพัฒนาประเทศสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หลักสูตรนโยบายเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และหลักสูตร Strategic Planning เป็นต้น
- 1.4) **หลักสูตรอื่นๆ** จำนวน 2 หลักสูตร มีผู้เข้าอบรม 143 คน ใช้งบประมาณ 29,760 บาท ได้แก่ โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการจัดการความรู้ (KM Workshop)

2) **หลักสูตรอบรมภายนอก** เพื่อพัฒนาศักยภาพและทักษะ โดยเฉพาะด้านบริหารจัดการและสมรรถนะเฉพาะด้าน โดยในปีงบประมาณ 2556 มีหลักสูตรอบรมภายนอกที่ สศช. ส่งผู้สมัครเข้าอบรมรวมทั้งสิ้น 54 หลักสูตร 104 คน ได้รับคัดเลือกเข้าอบรมรวม 49 หลักสูตร มีผู้ได้เข้ารับการอบรมรวม 96 คน (มีการนับซ้ำ) ใช้งบประมาณรวม 1,208,929 บาท แบ่งเป็น

- 2.3) **หลักสูตรผู้บริหาร** จำนวน 16 หลักสูตร ผู้เข้าอบรม 19 คน ใช้งบประมาณ 443,100 บาท เช่น หลักสูตร วพน. หลักสูตร e-GEF และหลักสูตร ปศส.
- 2.4) **หลักสูตรสำหรับเจ้าหน้าที่** จำนวน 33 หลักสูตร ผู้เข้าอบรม 77 คน ใช้งบประมาณรวม 765,829 บาท เช่น หลักสูตร People's Audit โครงการปัจฉิมนิเทศข้าราชการเกษียณอายุราชการ และหลักสูตรสำหรับสำนักพัฒนาภาค (สพน. สพอ. สพต.) เป็นต้น

2. โครงการทุนศึกษาระดับปริญญาโท/เอก/อบรมในต่างประเทศ

1) **ทุน ศสช.** ในปีงบประมาณ 2556 สำนักงานฯ ได้รับจัดสรรวงเงินงบประมาณ 15,200,000 บาท (งบบุคลากร) โดยสำนักงานฯ ได้ดำเนินการรับสมัครและคัดเลือกผู้รับทุนศึกษาระดับปริญญาโท/เอก/อบรมในต่างประเทศ ประจำปี 2556 จำนวน 2 รอบ คณะกรรมการฯ ได้มีมติคัดเลือกผู้สมัครรับทุนรวม 10 คน โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

- 1.1) โครงการทุนศึกษาระดับปริญญาโท/เอก/อบรมในต่างประเทศระดับปริญญาเอก จำนวน 2 ทุน ปริญญาโท จำนวน 1 ทุน และทุนฝึกอบรมระยะสั้นต่างประเทศ จำนวน 5 ทุน
- 1.2) โครงการความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนและการเรียนรู้กับธนาคารโลกและองค์กรระหว่างประเทศ จำนวน 2 ทุน

2) **ทุนหน่วยงานภายนอก** ในปีงบประมาณ 2556 มีข้าราชการลาศึกษาด้วยทุนอื่น จำนวน 4 คน (ปริญญาเอก 2 คน และปริญญาโท 2 คน) และสำนักงานฯ ได้ส่งข้าราชการเข้ารับการฝึกอบรม สัมมนา ดูงาน ด้วยทุนจากหน่วยงานภายนอก จำนวน 11 คน (ทุน สพร. 5 คน ทุน ADB 4 คน และทุน APO 2 คน)

การจัดการความรู้ (Knowledge Management)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรฐานความรู้ (Knowledge-Based Organization) ซึ่งมุ่งเน้นการสร้าง การขยาย และการใช้องค์ความรู้เป็นฐานในการขับเคลื่อนงานยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในระดับประเทศและโลก จึงได้พัฒนาบุคลากรในองค์กรให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความพร้อมต่อการปฏิบัติภารกิจที่รับผิดชอบ และถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้แก่บุคลากรในองค์กร เพื่อเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ สามารถเข้าถึงความรู้เพื่อนำความรู้นั้นไปใช้ในการจัดการความรู้ในองค์กรได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

คณะทำงาน KM และ CKO

สำนักงานฯ ได้แต่งตั้ง รศช. นิตยา กมลวัฒน์นิศา เป็นผู้บริหารด้านการจัดการความรู้ในส่วนราชการ (Chief Knowledge Officer : CKO) และเป็นประธานคณะทำงานพัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ ศสช. โดยมีตัวแทนคณะทำงานฯ จากข้าราชการทุกสำนัก/กลุ่มงาน ซึ่งคณะทำงานได้ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการความรู้โดยได้เสนอองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อภารกิจงานของสำนักฯ ซึ่งจะรวมถึงภารกิจงานที่สอดคล้องยุทธศาสตร์และสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงานฯ โดยสรุปแผนการจัดการความรู้ 3 ปี ของ ศสช. ปี พ.ศ. 2556 – 2558 มีองค์ความรู้ที่จะดำเนินการรวม 5 ด้าน ดังนี้

1. **ด้านเศรษฐกิจ** ได้แก่ การจัดทำรายได้ประชาชาติ แบบปริมาณลูกโซ่ (Chain Volume Measures : CVM) กลไก กรอ. ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ การขับเคลื่อนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ผ่านความร่วมมือระหว่าง ศสช. และ WEF ทิศทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการสร้างเชื่อมโยงระหว่างกันในภูมิภาค ภายใต้การขับเคลื่อนแผนงาน GMS และ IMT-GT เพื่อการเชื่อมโยงกันในอาเซียน ทิศทางและแนวทางการพัฒนาเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับอนุภูมิภาค (GMS และ

IMT-GT) รายงานสถานะโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย 2554 การพัฒนาระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ “SMART GRID” ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจมหภาคและดัชนีชี้้นำภาวะเศรษฐกิจไทย และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐกิจ

2. **ด้านสังคม** ได้แก่ การขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดทำแผนประชากรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติทางสังคมไทย

3. **ด้านสิ่งแวดล้อม** ได้แก่ การพัฒนาเมืองสู่การเป็นเมืองสีเขียว และการขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนสู่การเติบโตสีเขียว

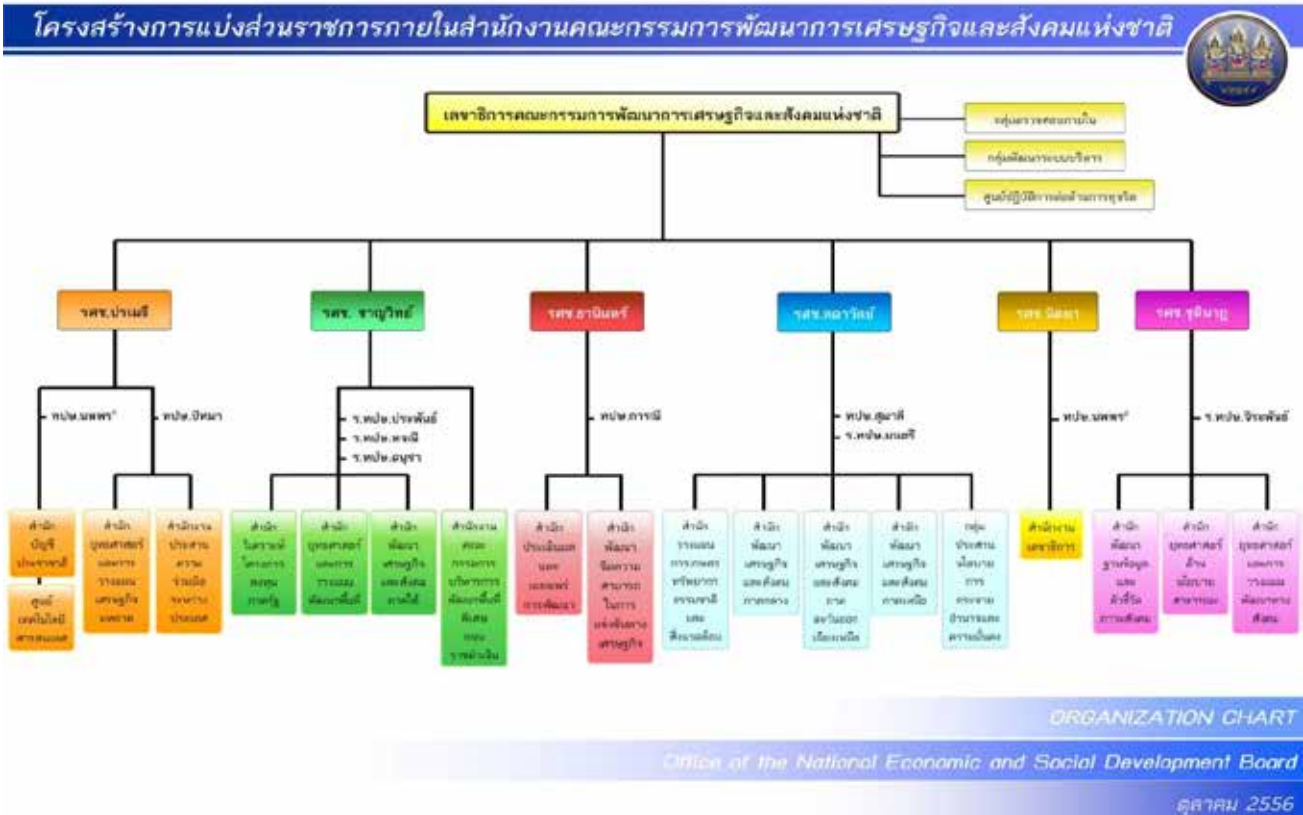
4. **ด้านการพัฒนาพื้นที่** ได้แก่ การศึกษารูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการลดปัญหาหมอกควันในระดับพื้นที่ภาคเหนือตอนบน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดทำฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับภาคกลางที่เป็นระบบ ผลการดำเนินงานและการขับเคลื่อนแผนพัฒนาด้านชายแดนไทย-มาเลเซีย

5. **ด้านอื่นๆ** ได้แก่ การประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ การจัดการความรู้ (Knowledge Management) การจัดทำหนังสือเฉลิมพระเกียรติ

นอกจากนี้ สำนักงานฯ ได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ KM Workshop เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2556 ให้แก่คณะทำงาน KM เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และสามารถจัดการบริหารองค์ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องเสริมสร้างองค์ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติแก่คณะทำงาน KM นอกจากนี้ ยังได้จัดโครงการ KM Talk เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กร รวมทั้งสิ้น 5 ครั้ง มีผู้เข้าอบรม 98 คน

โครงสร้างองค์กรของ สศช.

ปัจจุบัน สศช. มีการแบ่งส่วนราชการระดับสำนักตามโครงสร้างจำนวน 6 สายงานฯ รวม 15 สำนัก 3 กลุ่มงาน ดังนี้ สำนักงานเลขานุการ (สลก.) สำนักบัญชีประชาชาติ (สปป.) โดยมีศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ภายใต้การกำกับดูแล สำนักประเมินผลและเผยแพร่การพัฒนา (สปป.) สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ (สพข.) สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม (สขส.) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง (สพก.) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สพอ.) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (สพต.) สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ (สพน.) สำนักยุทธศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ (สนส.) สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาทางสังคม (สพส.) สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาพื้นที่ (สพท.) สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค (สศม.) สำนักวางแผนการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (สทว.) สำนักวิเคราะห์โครงการลงทุนภาครัฐ (สวค.) และ 2 กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร กลุ่มตรวจสอบภายใน ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต รวมทั้งได้ตั้งกลุ่มงานภายในเพิ่มขึ้นอีก 2 กลุ่มงานเพื่อการปฏิบัติการกิจเฉพาะที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้น ได้แก่ กลุ่มประสานนโยบายการกระจายอำนาจและความมั่นคง และ สำนักงานประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ

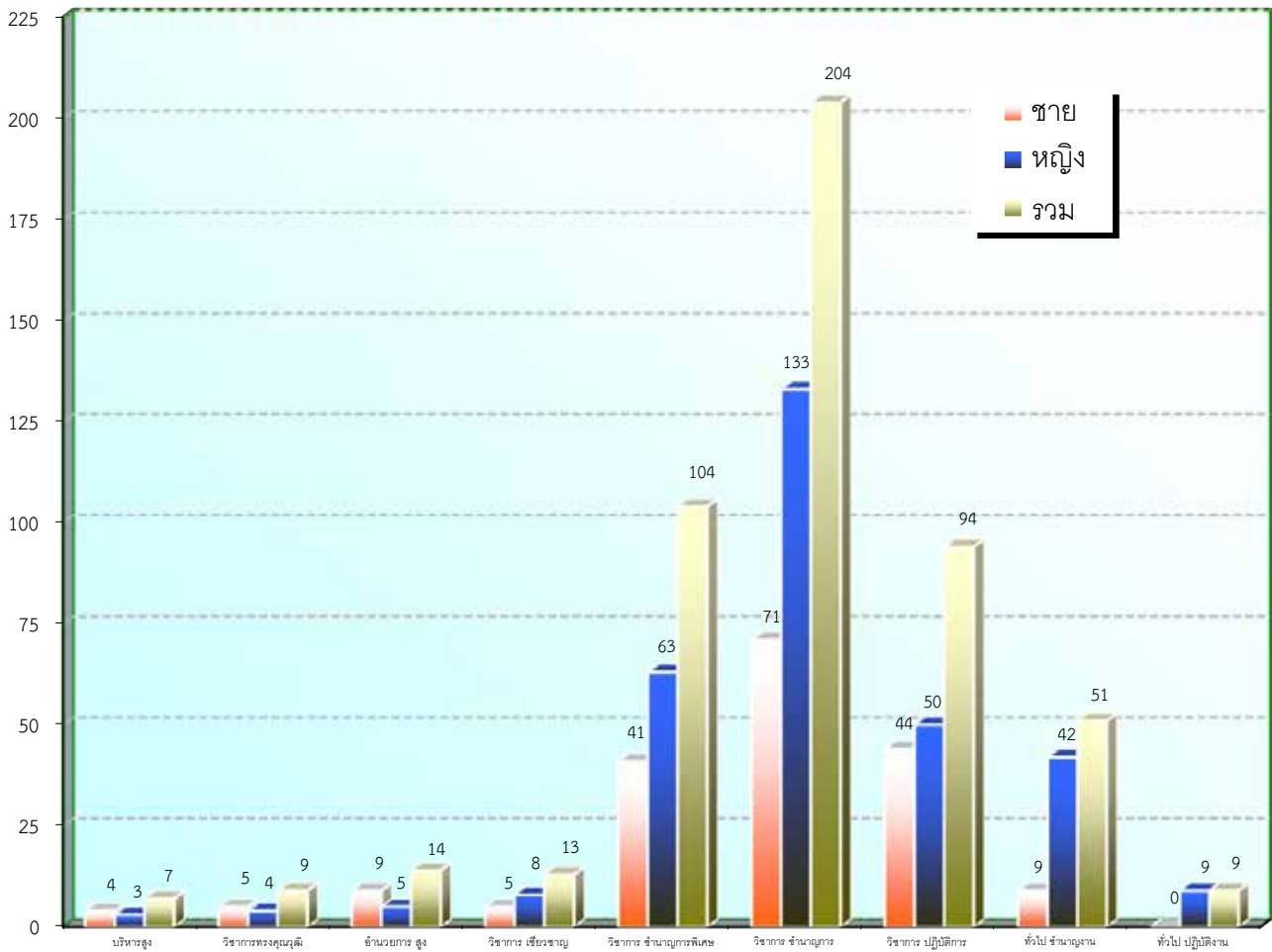
การใช้ทรัพยากรของ สศช.

ในปีงบประมาณ 2556 สศช. มีการใช้ทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านพลังงาน ในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. บุคลากร

1.1 ประเภทข้าราชการ บุคลากร สศช. มีรวมทั้งสิ้น 505 คน ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.77 เป็นเพศหญิง และเป็นบุคลากรประเภทวิชาการระดับชำนาญการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.40 ของทั้งหมด รองลงมา ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 20.59 และ 18.61 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 1 จำนวนข้าราชการพลเรือนจำแนกตามระดับ ปีงบประมาณ 2556

ตารางที่ 1 จำนวนข้าราชการพลเรือนจำแนกตามระดับ ปีงบประมาณ 2556

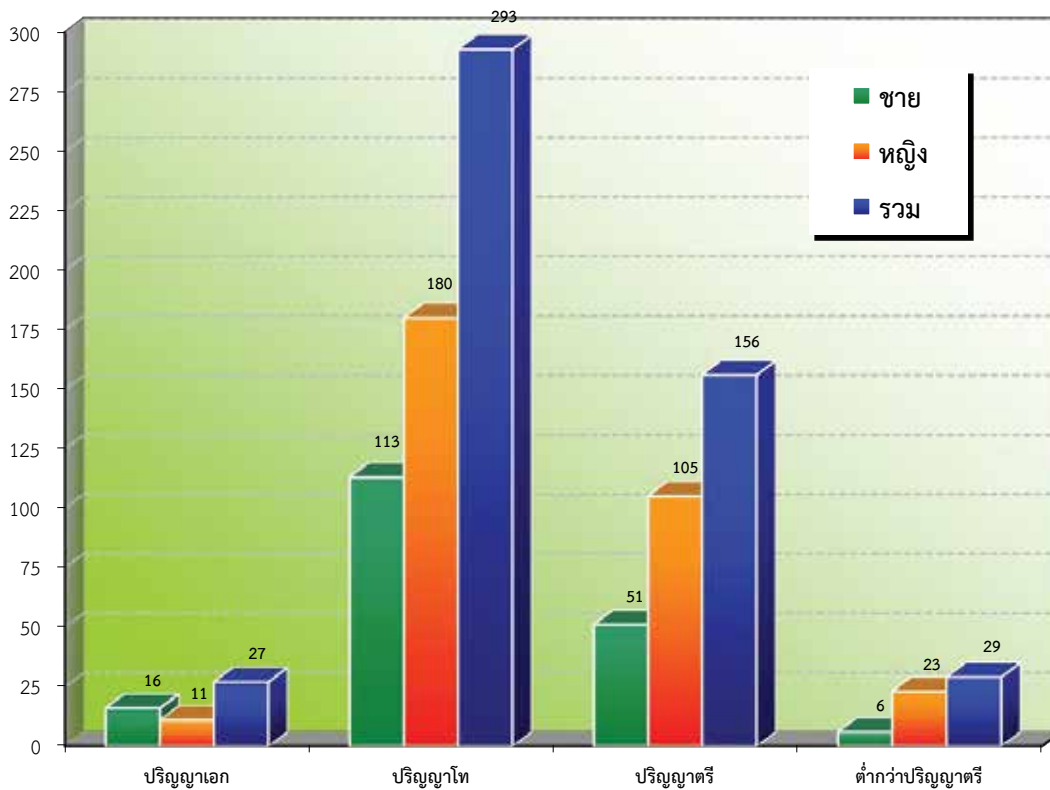
ประเภท	บริหารสูง	วิชาการทรงคุณวุฒิ	อำนวยการสูง	วิชาการเชี่ยวชาญ	วิชาการชำนาญการพิเศษ	วิชาการชำนาญการ	วิชาการปฏิบัติการ	ทั่วไปชำนาญงาน	ทั่วไปปฏิบัติงาน	รวม	ร้อยละ
ชาย	4	5	9	5	41	71	44	9	0	188	37.23
หญิง	3	4	5	8	63	133	50	42	9	317	62.77
รวม	7	9	14	13	104	204	94	51	9	505	100
ร้อยละ	1.39	1.78	2.77	2.57	20.59	40.40	18.61	10.10	1.78	100	

หมายเหตุ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2556

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าบุคลากรของ สศช. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 58.02 รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาเอก ตามลำดับ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทซึ่งเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.43 ส่วนระดับปริญญาเอกซึ่งเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 59.25

แผนภูมิที่ 2 จำนวนข้าราชการพลเรือนจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปีงบประมาณ 2556

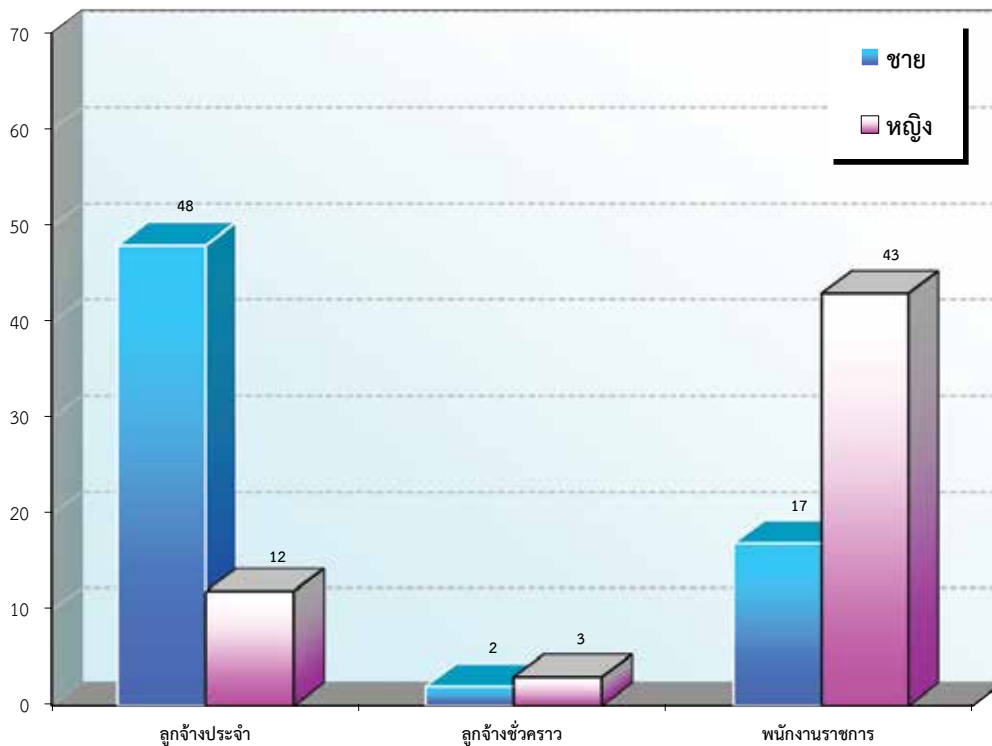
ตารางที่ 2 จำนวนข้าราชการพลเรือนจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปีงบประมาณ 2556

วุฒิการศึกษา / เพศ	ปริญญาเอก	ปริญญาโท	ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	รวม
ชาย	16	113	51	6	186
หญิง	11	180	105	23	319
รวม	27	293	156	29	505
ร้อยละ	5.35	58.02	30.89	5.74	100

หมายเหตุ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2556

สำหรับบุคลากรของ สศช. ประเภทลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานราชการมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 125 คน แบ่งเป็น ลูกจ้างประจำร้อยละ 48 ลูกจ้างชั่วคราวร้อยละ 4 และพนักงานราชการร้อยละ 48 แบ่งเป็นเพศชายร้อยละ 53.6 และเพศหญิงร้อยละ 46.4

แผนภูมิที่ 3 จำนวนลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานราชการ ปีงบประมาณ 2556

ตารางที่ 3 จำนวนลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และพนักงานราชการ ปีงบประมาณ 2556

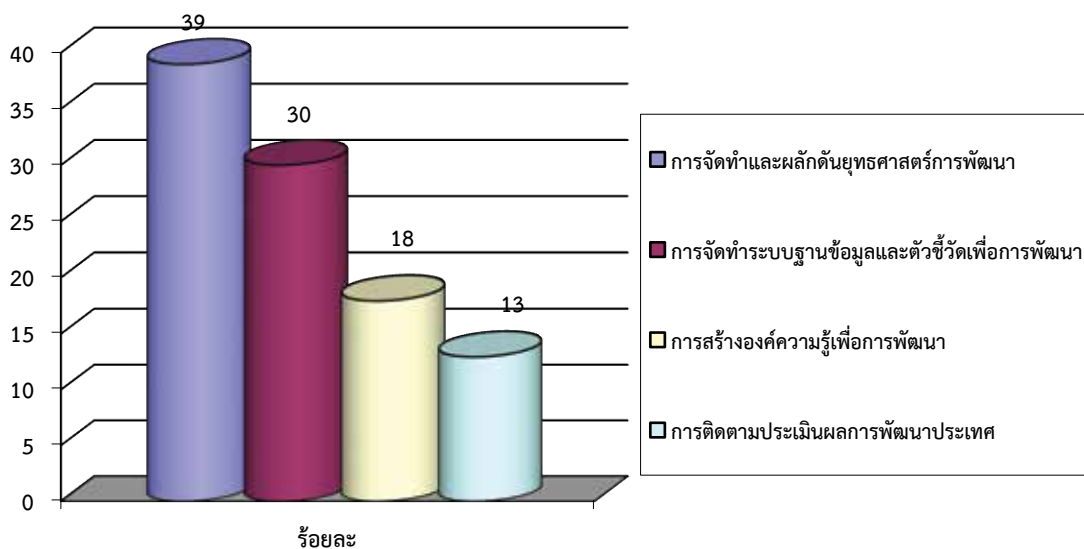
ประเภท	ลูกจ้างประจำ	ลูกจ้างชั่วคราว	พนักงานราชการ	รวม
ชาย	48	2	17	67
หญิง	12	3	43	58
รวม	60	5	60	125
ร้อยละ	48	4	48	100

หมายเหตุ วันที่ 15 พฤศจิกายน 2556

2. งบประมาณ

ในปีงบประมาณ 2556 สศช. ได้รับการจัดสรรงบประมาณรวมทั้งสิ้น 504.980 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2555 คิดเป็นร้อยละ 1.05 แยกเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรมากที่สุด รวม 258.875 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 51.26 ของงบประมาณที่ได้รับจัดสรร รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินภารกิจตามยุทธศาสตร์ จำนวน 143.899 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 28.50 งบดำเนินงานร้อยละ 64.799 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.83 งบเงินอุดหนุน 25.2 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.99 และรายจ่ายเพื่อการลงทุน 12.207 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.42 ของงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ตามลำดับ สำหรับงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ สศช. สรุปได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 แสดงร้อยละของค่าใช้จ่ายเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556

1. **การจัดการทำและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนา** ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ 39 เพื่อการจัดการทำและผลักดันยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญ อาทิ การศึกษายุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและโครงสร้างภาษีเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาพื้นที่กาญจนบุรีและบริเวณใกล้เคียงเพื่อเปิดประตูเศรษฐกิจด้านตะวันตก การพัฒนาฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมือง การขับเคลื่อนทิศทางการพัฒนาภาคสู่การปฏิบัติระดับพื้นที่และงานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาการปรับตัวของภาคเกษตรกรรมสู่ภาคบริการในภาคใต้ การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานและการขับเคลื่อนแผนพัฒนาด้านชายแดนไทย-มาเลเซียในระยะ 10 ปี (พ.ศ.2556-2565) ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค ฯลฯ

2. **การจัดทำระบบฐานข้อมูลและตัวชี้วัดเพื่อการพัฒนา** ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ 30 เพื่อการจัดทำระบบฐานข้อมูลและตัวชี้วัดเพื่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ สํารวจและศึกษาเพื่อเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม จัดทำข้อมูลมูลค่าเพิ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ไทย ศึกษาโครงสร้างการผลิตของอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทย พัฒนาฐานข้อมูลและโปรแกรมประมวลผลการจัดทำบัญชีองค์กรไม่แสวงหากำไร ปรับปรุงข้อมูลบัญชีเศรษฐกิจเงินทุน

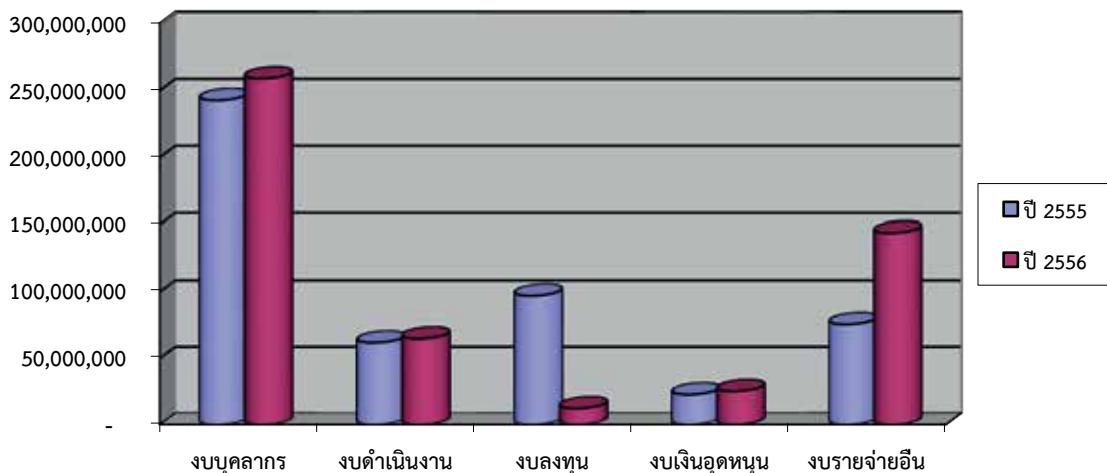
ของประเทศไทยอนุกรม 2550-2554 เพิ่มขีดความสามารถการจัดทำสถิติผลิตภัณฑ์จังหวัดและระบบฐานข้อมูลเศรษฐกิจจังหวัด การปรับปรุงฐานข้อมูลและการพัฒนาเครื่องมือในการบริหารเศรษฐกิจมหภาค พัฒนาระบบสารสนเทศขององค์กร ฯลฯ

3. การสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนา ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ 18 เพื่อการสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนา อาทิ เสริมสร้างพลังวุฒิสภาสภาคารสมองร่วมกับภาคีการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น สนับสนุนการดำเนินการและติดตามประเมินผลโครงการทุนการศึกษาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เพิ่มประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างยั่งยืน เสริมสร้างประสิทธิภาพความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นโดยผ่านกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาองค์ความรู้และเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรขององค์กร ฯลฯ

4. การติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศ ใช้งบประมาณรวมคิดเป็นร้อยละ 15 เพื่อการติดตามประเมินผลการพัฒนา อาทิ ประเมินผลกระทบการปฏิรูปภารกิจภาครัฐภายใต้ยุทธศาสตร์ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ติดตามประเมินผลการดำเนินนโยบายของรัฐบาล ติดตามประเมินผลปีแรกของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 และการพัฒนาดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยระดับจังหวัด รวมทั้งผลักดันประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่อการปฏิบัติ และสื่อสารเผยแพร่การพัฒนาสู่สาธารณะเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและทิศทางการพัฒนากับทุกภาคส่วนในสังคม

ในปีงบประมาณ 2556 เบิกจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น จำนวน 359.287 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 71.15 ของงบประมาณที่ได้รับจัดสรร จำแนกเป็น งบบุคลากร จำนวน 223.951 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 86.51 งบดำเนินงาน จำนวน 55.442 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 75.41 งบลงทุน จำนวน 10.872 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 99.23 งบเงินอุดหนุน จำนวน 10.259 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 45.43 และงบรายจ่ายอื่น จำนวน 58.763 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.26

แผนภูมิที่ 4 แสดงงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับจัดสรรประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2555 - 2556 จำแนกตามประเภทงบประมาณรายจ่าย

ตารางที่ 4 แสดงงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับจัดสรรประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 - 2556 จำแนกตามประเภทงบประมาณรายจ่าย

งบรายจ่าย	ปีงบประมาณ (บาท)		เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น(ลดลง)	
	2555	2556	บาท	(%)
รวมทั้งสิ้น	499,748,400	504,979,900	5,231,500	1.05%
1. งบบุคลากร	242,630,300	258,874,700	16,244,400	6.70%
2. งบดำเนินงาน	61,781,100	64,799,200	3,018,100	4.89%
3. งบลงทุน	97,079,000	12,207,000	(84,872,000)	-87.43%
4. งบเงินอุดหนุน	22,700,000	25,200,000	2,500,000	11.01%
5. งบรายจ่ายอื่น	75,558,000	143,899,000	68,341,000	90.45%
(งบโครงการ)	(22 โครงการ)	(27 โครงการ)		

3. ผลงาน

การใช้พลังงาน แบ่งเป็นการใช้พลังงานไฟฟ้า และวัสดุเชื้อเพลิง โดยเปรียบเทียบผลการใช้พลังงานระหว่างปี 2556 กับปี 2554

ในปี 2556 สศช. ได้ใช้พลังงานไฟฟ้ารวม 1,392,133.97 ยูนิท ลดลงจากปี 2554 ร้อยละ 4.48 ส่วนด้านการใช้พลังงานเชื้อเพลิง พบว่า ในปีงบประมาณ 2556 ใช้วัสดุเชื้อเพลิงประมาณ 7,614.35 ลิตร ลดลงจากปี 2554 ร้อยละ 35.12 และใช้ก๊าซ NGV ประมาณ 25,477.63 กก. ลดลง จากปี 2554 ร้อยละ 1.07 เนื่องจากปี 2556 สำนักงานฯ ควบคุมการใช้เชื้อเพลิง รวมทั้งมีการเข้มงวดการใช้แผนปฏิบัติการลดใช้พลังงานของ สศช. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี สำหรับแผนปฏิบัติการลดใช้พลังงานของ สศช. ปี 2556 ได้ดำเนินการ ดังนี้

ด้านไฟฟ้า

- เปิดและปิดเครื่องปรับอากาศเวลา 08.30 – 16.30 น.
- ตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศที่ 25 -26 องศาเซลเซียส
- ไฟส่องสว่าง ทางเดินสาธารณะ โถง และห้องน้ำ เปิดไฟเฉพาะในส่วนที่จำเป็นในการใช้งาน และปิดทุกครั้งที่ใช้
- ปิดสวิตช์จอภาพคอมพิวเตอร์ในเวลาพักกลางวันหรือขณะที่ไม่ใช้งานเกินกว่า 15 นาที
- ปิดสวิตช์เครื่องคอมพิวเตอร์เมื่อไม่มีการใช้งานติดต่อกันถึง 1 ชั่วโมง
- กดปุ่มพัก (Standby mode) เครื่องถ่ายเอกสารเมื่อใช้งานเสร็จ
- ไม่วางเครื่องถ่ายเอกสารไว้ในห้องที่มีการปรับอากาศ ปิดเครื่องถ่ายเอกสารหลังจากเลิกใช้งาน และถอดปลั๊กออกด้วย

• กำหนดให้ลิฟต์ส่วนกลาง อาคาร 1 หยุดชั้น 1, 3 และ 4 อาคาร 2 หยุดชั้น 1, 3, 5 และ 6 สำหรับอาคาร 4 หยุดชั้น 4 เพียงวันละ 1 เครื่อง สลับวันกันไป และลิฟต์หอบประชุมสุริยานุวัตร เปิด - ปิด เมื่อมีการใช้หอบประชุม เท่านั้น

ด้านเชื้อเพลิง (น้ำมันและก๊าซ NGV)

• ลดการเดินทางโดยรถยนต์ และใช้การติดต่อสื่อสารในลักษณะอื่นแทน เช่น การใช้โทรศัพท์ โทรสาร ไปรษณีย์ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ในรูปของการเชิญประชุม การจัดส่งรายงานการประชุม เป็นต้น กรณีการเดินทางไปประชุมของเจ้าหน้าที่ที่ไปในเส้นทางเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน งานยานพาหนะจะประสานให้ใช้รถยนต์ร่วมกัน (Car Pool)

• กรณีมีกำหนดการล่วงหน้า ให้จัดทำใบขออนุญาตใช้รถยนต์ตามแบบ 3 ส่งให้หมวดรถยนต์ล่วงหน้าอย่างน้อย 1 วันทำการ เพื่อให้หัวหน้าหมวดรถยนต์วางแผนในการจัดรถยนต์ (Car Pool) การประชุม สัมมนา ให้เลือกไปเฉพาะเท่าที่จำเป็นและเกี่ยวข้องโดยตรง หรือใช้การประชุมผ่านระบบ Video Conference แทน

• กำชับพนักงานขับรถยนต์ให้ศึกษาเส้นทางก่อนออกเดินทางและมีนโยบายให้ใช้รถยนต์เช่าและใช้รถยนต์เดิมก๊าซ NGV ให้มากที่สุด

ตารางที่ 5 ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของ สชช. ปี 2554-2556

หน่วยงาน	ปีงบประมาณ 2554		ปีงบประมาณ 2556			
	ปริมาณการใช้ (kWh)	จำนวนเงิน (บาท)	ปริมาณการใช้		จำนวนเงิน	
			(kWh)	เพิ่มขึ้น/ ลดลง ร้อยละ	(บาท)	เพิ่มขึ้น/ ลดลง ร้อยละ
ส่วนกลาง สะพานขาว	1,315,239.00	4,486,778.91	1,265,704.00	-3.77	6,331,254.95	41.11
สพน.	29,293.38	99,825.05	28,990.36	-1.03	146,181.96	46.44
สพอ.	19,191.42	66,411.12	18,389.10	-4.18	81,070.6	22.07
สพต.	37,632.55	127,150.94	34,050.51	-9.52	146,724.77	15.39
สพก.	56,000.00	187,633.13	45,000.00	-19.64	192,713.73	2.71
รวมทั้งสิ้น	1,457,356.35	4,967,799.15	1,392,133.97	-4.48	6,897,946.00	38.85

หมายเหตุ : ข้อมูลส่งสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) คือข้อมูลของส่วนกลางสะพานขาวและ สพก.

ตารางที่ 6 ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงรถยนต์ของ สศช. ปี 2554-2556

หน่วยงาน	ปีงบประมาณ 2554			ปีงบประมาณ 2556					
	น้ำมัน (ลิตร)	NGV (กก.)	จำนวนเงิน (บาท)	น้ำมัน		NGV		จำนวนเงิน	
				(ลิตร)	เพิ่มขึ้น/ ลดลง ร้อยละ	(กก.)	เพิ่มขึ้น/ ลดลง ร้อยละ	(บาท)	เพิ่มขึ้น/ ลดลง ร้อยละ
ส่วนกลาง	2,702.32	23,917.35	285,531.48	1,549.00	-42.68	23,645.19	-1.14	300,438.10	5.22
สพท.	2,712.15	1,835.47	108,595.06	1,339.16	-50.62	879.53	-52.08	55,537.90	-48.86
สพอ.	2,942.60	-	92,620.00	2,220.80	-24.53	266.89	-	75,401.79	-18.59
สพด.	3,378.78	-	104,255.00	2,505.39	-25.85	686.02	-	81,605.00	-21.73
รวม	11,735.85	25,752.82	591,001.54	7,614.35	-35.12	25,477.63	-1.07	512,982.79	-13.20

หมายเหตุ : สพท. เบิกจ่ายจากส่วนกลาง

ส่วนที่

2

ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.

1. ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช. และคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการ สศช.
2. ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองของการปฏิบัติราชการของ สศช. ปี 2556
3. ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.
  - 3.1 การขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) สู่การปฏิบัติ ประจำปีงบประมาณ 2556
  - 3.2 การวางแผนและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ (Country Strategy)
  - 3.3 การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล
  - 3.4 การสร้างองค์ความรู้และการสื่อสารเพื่อการพัฒนา
  - 3.5 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
  - 3.6 การกิจพิเศษ

1. ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช. และคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการ สศช.

- » คณะกรรมการ สศช. ในปีงบประมาณ 2556 กก.สศช. พิจารณากลับกรองการจัดทำยุทธศาสตร์ วิเคราะห์โครงการ และงบลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ สศช. นำเสนอจำนวน 22 เรื่อง และเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี จำนวน 17 เรื่อง ครม. มีมติแล้ว 14 เรื่อง
- » คณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการ สศช. ได้แก่ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คณะอนุกรรมการพิจารณางบลงทุนของวิสาหกิจ คณะอนุกรรมการอำนวยความสะดวกการระดมทุน และคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนนโยบายและแผนประชากร

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ สศช.

ในปีงบประมาณ 2556 เป็นช่วงรอยต่อของการปฏิบัติงานของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2 ชุด เนื่องจากคณะกรรมการฯ ซึ่งมีนายพนัส สิมะเสถียร เป็นประธานกรรมการ ได้ปฏิบัติหน้าที่ครบวาระกำหนดสี่ปีในวันที่ 3 กรกฎาคม 2556 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ชุดปัจจุบัน มีนายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา เป็นประธานกรรมการ เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2556 คณะกรรมการฯ ทั้ง 2 ชุด ได้ปฏิบัติหน้าที่ในปีงบประมาณ 2556 ดังนี้

ชุดที่ 1 (มีวาระตั้งแต่วันที่ 4 กรกฎาคม 2552 – 3 กรกฎาคม 2556) ประกอบด้วย นายพนัส สิมะเสถียร ประธานกรรมการ กรรมการได้แก่ นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ นายณรงค์ชัย อัครเศรณี นายอาชวี เตาลานนท์ นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา นางจรี วิจิตรวาทการ นายศักรินทร์ ภูมิรัตน นายสนธิ อักษรแก้ว คุณพรทิพย์ จาละ นายประยงค์ วรรณรงค์ เลขานุการ ก.พ. ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และเลขานุการ สศช. กรรมการและเลขานุการ

ชุดที่ 2 (มีวาระตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2556 – 12 สิงหาคม 2560) ประกอบด้วย นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ประธานกรรมการ กรรมการได้แก่ นางจรี วิจิตรวาทการ นายอาชวี เตาลานนท์ นายอิสระ ว่องกุศลกิจ นายอนุสรณ์ แสงนิ่มนวล นายศักรินทร์ ภูมิรัตน นายสนธิ อักษรแก้ว นายอัชพร จารุจินดา นายอำพน กิตติอำพน นายศุภวุฒิ สายเชื้อ เลขานุการ ก.พ. ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และเลขานุการ สศช. กรรมการและเลขานุการ

ในปีงบประมาณ 2556 (ตุลาคม 2555 – กันยายน 2556) สศช. ได้นำเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ก.ก.สศช.) ประกอบด้วย เรื่องเพื่อพิจารณา เรื่องเพื่อหารือ และขอรับข้อคิดเห็น สำหรับใช้เป็นแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาในปีงบประมาณ 2556 จำแนกออกเป็น 3 ด้านสำคัญ ดังนี้

ชุดที่ 1 ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2555 ถึงวันที่ 3 กรกฎาคม 2556 จำนวน 22 เรื่อง ประกอบด้วย 3 ด้านที่สำคัญ ได้แก่

1. **การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ** แบ่งเป็น 1) ความเป็นผู้นำและแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศเชิงบูรณาการ 2) สรุปผลการประชุมประจำปี 2555 ของ สศช. เรื่อง “อนาคตประเทศไทยบนเส้นทางสีเขียว” 3) การจัดประชุมประจำปี 2556 ของ สศช. เรื่อง “การขับเคลื่อนประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมั่นคง” 4) ผลการประชุมคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และแนวทางการดำเนินงานในปี 2556 5) การปรับปรุงองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการติดตามภาวะเศรษฐกิจ 6) การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนนโยบายและแผนประชากร (เพิ่มเติม)

2. **การพิจารณาโครงการ** เป็นโครงการที่หน่วยงานต่างๆ จัดส่งให้ สศช. ทำการวิเคราะห์และนำเสนอ ก.ก.สศช. เพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

สาขาพลังงาน 9 โครงการ เป็น **โครงการของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต** คือ 1)โครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า 2)โครงการพัฒนาระบบส่งไฟฟ้าบริเวณจังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร และอำนาจเจริญ เพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 3)โครงการขยาย

ระบบไฟฟ้าในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ระยะที่ 3 4) โครงการโรงไฟฟ้าเพื่อทดแทนโรงไฟฟ้าแม่เมาะ เครื่องที่ 4 – 7 เป็น **โครงการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค** คือ 1) แผนพัฒนาระบบไฟฟ้า ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 2) โครงการขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ห่างไกล 3) โครงการขยายเขตระบบไฟฟ้าให้บ้านเรือนราษฎรรายใหม่ 4) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบศูนย์สั่งการจ่ายไฟ และเป็นโครงการของการไฟฟ้านครหลวง คือ แผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินรัชดาภิเษก

สาขาขนส่ง 1 โครงการ คือ 1) โครงการจัดหารถไฟฟ้าธรรมดา (City Line Airport Rail Link) จำนวน 7 ขบวน ของบริษัทรถไฟ ร.ฟ.ท. จำกัดสาขาสาธารณูปการ 3 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัย ชุดที่ 1 ภายใต้แผนพลิกฟื้นองค์กร ของการเคหะแห่งชาติ 2) แผนการลงทุนหลัก โครงการเพื่อการพัฒนาปี 2556-2559 ของการประปาส่วนภูมิภาค 3) แผนการลงทุนหลักเพื่อพัฒนาระบบประปา การประปาส่วนภูมิภาค สาขาเชียงใหม่ ปี 2556 – 2570 ของการประปาส่วนภูมิภาค

สาขาสื่อสาร 1 โครงการ คือ การจัดสร้างโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำใยแก้ว APG (Asia Pacific Gateway) ของบริษัท กสท โทรคมนาคมจำกัด (มหาชน)

สาขาสังคมและเทคโนโลยี 1 โครงการ คือ ข้อเสนอเพื่อพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศ ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2555-2559) และข้อเสนอ “โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการวิจัยเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี” เพื่อขอบรรจุเข้าแผนการบริหารหนี้สาธารณะของกระทรวงศึกษาธิการ

3. **การพิจารณางบประมาณรัฐวิสาหกิจ** จำนวน 1 เรื่อง คือ กรอบและงบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2557

ชุดที่ 2 ระหว่างวันที่ 13 สิงหาคม 2556 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2556 จำนวน 6 เรื่อง ประกอบด้วย 3 ด้านที่สำคัญ ได้แก่

1. **การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ** แบ่งเป็น 1) การจัดประชุมประจำปี 2556 ของ สศช. 2) แนวทางการขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมือง ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

2. **การพิจารณาโครงการ** เป็นโครงการที่หน่วยงานต่างๆ จัดส่งให้ สศช. ทำการวิเคราะห์และนำเสนอ กก.สศช. เพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

สาขาพลังงาน 1 โครงการ คือ โครงการขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ห่างไกล ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

สาขาขนส่ง 2 โครงการ คือ 1) โครงการลงทุนจัดตั้งสายการบินไทยสมายล์แอร์เวย์ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) 2) โครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว ช่วงหมอชิต-สะพานใหม่-คูคต ของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

3. **การพิจารณางบประมาณรัฐวิสาหกิจ** จำนวน 1 เรื่อง คือ กรอบและงบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2557

ทั้งนี้ สำนักงานฯ และหน่วยงานเจ้าของเรื่องได้นำเรื่องที่ผ่านมาจากการพิจารณาจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาในช่วงปีงบประมาณ 2556 จำนวน 17 เรื่อง ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติแล้ว จำนวน 14 เรื่อง และยังอยู่ในขั้นตอนของการนำเสนอคณะรัฐมนตรี 3 เรื่อง ได้แก่ 1) โครงการโรงไฟฟ้าเพื่อทดแทนโรงไฟฟ้าแม่เมาะ เครื่องที่ 4 – 7 2) โครงการขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ห่างไกล 3) ข้อเสนอเพื่อพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศ ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2555-2559) และข้อเสนอ “โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการวิจัยเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี” เพื่อขอบรรจุเข้าแผนการบริหารหนี้สาธารณะของกระทรวงศึกษาธิการ

ผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการ สศช.

ในรอบปี 2556 คณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีผลการดำเนินงานที่สำคัญโดยสรุป ดังนี้

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

ในปีงบประมาณ 2556 คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติ ได้ดำเนินงานมาเป็นปีที่ 2 โดยมีการประชุมรวม 2 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1/2556 วันที่ 13 ธันวาคม 2555 เพื่อพิจารณาผลการดำเนินงานขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 และแนวทางการดำเนินงานในปีงบประมาณ 2556 โดยที่ประชุมรับทราบเรื่อง (1) สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมภาครัฐและเอกชน เรื่อง “การขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11” (2) สรุปผลการประชุมระดมความคิดเห็นการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ระดับภาค (3) สรุปสาระสำคัญการสัมมนาคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เกี่ยวกับการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศตามนโยบายรัฐบาลที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และ (4) แนวทางการดำเนินงานในปีงบประมาณ 2556

ครั้งที่ 2/2556 วันที่ 14 พฤษภาคม 2556 เพื่อรับทราบความก้าวหน้าการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติในช่วงครึ่งปีแรกของปีงบประมาณ 2556 รวมทั้งพิจารณาแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศเชิงบูรณาการ และโครงการประชุมระดมความคิดเห็นการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติ ระดับภาค และนำเสนอแนวทางการดำเนินงานในปี 2557

ทั้งนี้ ผลการประชุมคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้ง 2 ครั้ง สศช. ได้นำเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อรายงานความก้าวหน้า และรับฟังความคิดเห็นของ กก.สศช. เพื่อนำมาปรับปรุงการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คณะอนุกรรมการพิจารณาางบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

คณะอนุกรรมการพิจารณาางบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ 2557 ประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้อำนวยการสำนัก สศช. ที่เกี่ยวข้อง โดยมีรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธาน ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน สศช. เป็นรองประธาน และเจ้าหน้าที่ สศช. เป็นฝ่ายเลขานุการฯ มีหน้าที่พิจารณากลับกรองการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงบบุคลากรของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2550 โดยมีกระบวนการพิจารณาางบประมาณรัฐวิสาหกิจประจำปี ดังนี้

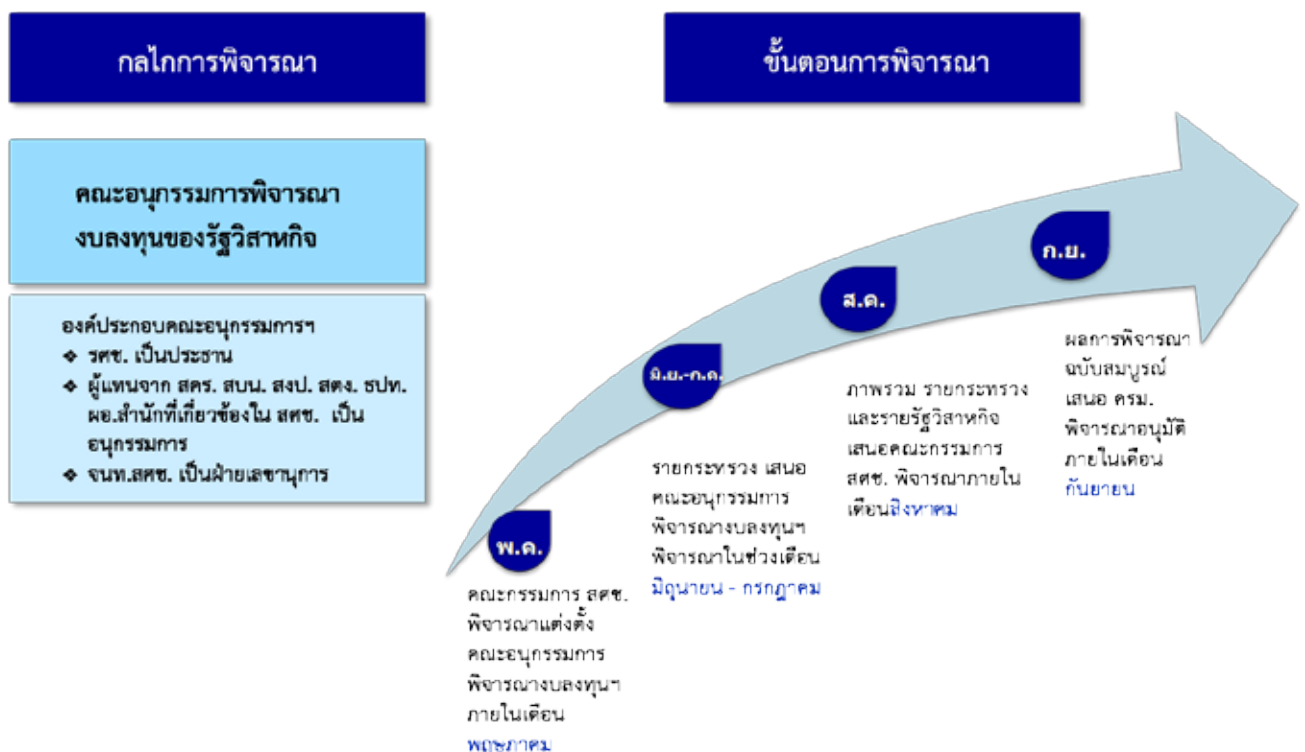
1. รัฐวิสาหกิจส่งงบประมาณประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ และกระทรวงเจ้าสังกัดให้ สศช. ตามแบบฟอร์มที่กำหนด

2. คณะอนุกรรมการฯ จะพิจารณากลับการกองทุนของรัฐวิสาหกิจจากความเหมาะสมของการลงทุนด้านต่างๆ ได้แก่ 1) ความสอดคล้องกับสถานการณ์นโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2) ความเหมาะสมและความพร้อมของการลงทุน และ 3) ผลกระทบจากการลงทุน

3. ภายหลังจากคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาการลงทุนของรัฐวิสาหกิจแล้วเสร็จ จึงเสนอผลการพิจารณาดังกล่าวต่อ กก. สศช. พิจารณาให้ความเห็นเพื่อประกอบการนำเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาอนุมัติให้รัฐวิสาหกิจใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป

คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณางบประมาณของรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ 2557 รวม 54 แห่ง ใน 16 กระทรวง เพื่อเสนอคณะกรรมการ สศช. พิจารณา ซึ่งเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2556 กก.สศช. ได้ให้ความเห็นชอบตามความเห็นของคณะอนุกรรมการฯ โดยเห็นชอบกรอบงบประมาณของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2557 วงเงินดำเนินการ 1.823 ล้านล้านบาท และวงเงินเบิกจ่ายลงทุน 0.577 ล้านล้านบาท ทั้งนี้ ประมาณการว่าในปี 2557 รัฐวิสาหกิจจะมีกำไรสุทธิ 76.443 หมื่นล้านบาท

กลไกและขั้นตอนการพิจารณางบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนนโยบายและแผนประชากร

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนนโยบายประชากร ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับทั้งภาครัฐ เอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 ท่าน โดยมีนายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ เป็นประธาน นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ เลขาธิการ สศช. และนางสุวรรณี คำมั่น รองเลขาธิการ เป็นรองประธาน และนายจิระพันธ์ กัลลประวัติย์ ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนพัฒนาทางสังคม สศช. เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ โดยมีอำนาจหน้าที่ 1) กำกับและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนประชากรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเป็นระยะ 2) จัดทำนโยบายและแผนประชากรในระยะยาว 20 ปี เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการดำเนินนโยบายประชากรให้มีความต่อเนื่อง รวมทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากร การสำรวจ และการศึกษาวิจัยด้านประชากรที่มีความสำคัญต่อการนำมาใช้ประกอบการกำหนดนโยบายและแผนประชากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการนโยบายและแผนประชากรได้ตามความจำเป็น

โดยในปี 2556 มีการประชุมคณะอนุกรรมการฯ รวม 3 ครั้ง มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้ กำหนดแนวทางการแปลงแผนประชากรในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ไปสู่การปฏิบัติ พร้อมทั้งผลักดันให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องด้านประชากรร่วมกันจัดทำแผนงาน / โครงการด้านประชากรตามยุทธศาสตร์ของแผนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ นอกจากนี้พิจารณาให้ความเห็นชอบ (ร่าง) กรอบแนวคิดนโยบายและแผนประชากรในระยะยาว 20 ปี (พ.ศ.2557-2576) และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการออมระดับครัวเรือนกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร เพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำมาประมวลเพิ่มเติมในร่างนโยบายและแผนประชากรในระยะยาว 20 ปี และในปีงบประมาณ 2557 สศช. จะนำข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการฯ ให้จัดประชุมระดมความคิดเห็น เรื่อง การวางแผนชีวิตครอบครัว เพื่อให้นโยบายและแผนประชากรมีความครอบคลุมและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อผลักดันแผนประชากรในระยะยาว 20 ปี ไปสู่การปฏิบัติต่อไป

คณะอนุกรรมการอำนวยการธนาคารสมอง

คณะอนุกรรมการอำนวยการธนาคารสมองเป็นคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่กำหนดกรอบนโยบาย แนวทางการดำเนินงาน เสนอข้อคิดเห็นและให้คำปรึกษาตลอดจนกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานธนาคารสมองให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมี นายกิตติศักดิ์ สีนธุนิช เป็นประธานอนุกรรมการ และสำนักยุทธศาสตร์ด้านนโยบายสาธารณะ เป็นฝ่ายเลขานุการ โดยในปี 2556 มีผลการดำเนินงานที่สำคัญตามกรอบแผนงานธนาคารสมองใน 3 ด้าน ดังนี้

1. การเสริมสร้างพลังวุฒิสภาธนาคารสมองร่วมกับภาคีการพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ท้องถิ่น ดำเนินการใน 2 กิจกรรมหลัก ได้แก่ 1) การขับเคลื่อนโครงการเสริมสร้างพลังวุฒิสภาธนาคารสมองร่วมกับภาคีการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น โดยดำเนินการใน 20 ชุมชน/พื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จ.เชียงราย อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนงานในระดับพื้นที่ชุมชนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของแผนฯ 11 และ 2) การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภาคเรื่อง “การเสริมสร้างศักยภาพวุฒิสภาธนาคารสมองในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ระดับภาค” เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ประเทศและกระตุ้นให้เกิดการรวมกลุ่ม

วุฒิสภาฯ ด้วยตนเอง และเชื่อมโยงความร่วมมือกับภาคีพัฒนาในพื้นที่ ในการขับเคลื่อนงาน โดยจัดขึ้นใน 4 ภูมิภาค และกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้วุฒิสภาฯ ภาคีในพื้นที่ และชุมชน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันมากขึ้น มีตัวอย่างความสำเร็จจากการขับเคลื่อนงาน/กิจกรรมที่เป็นรูปธรรม วุฒิสภาฯ นำมาประยุกต์ใช้ต่อยอดและขยายความร่วมมือกับภาคีการพัฒนาได้มากขึ้น

2. การสร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงขยายบทบาทการทำงานของวุฒิสภาฯ ธนาคารสมอง โดยการประสาน สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการทำงานของวุฒิสภาฯ ระดับจังหวัด ด้วยการสนับสนุนค่าใช้จ่าย จัดประชุมวุฒิสภาฯ ระดับจังหวัด ปีละไม่เกิน 3 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 10 จังหวัด ส่งผลให้เกิดการรวมกลุ่มกันทำงานอย่างต่อเนื่องของวุฒิสภาฯ เช่น การเรียนรู้ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาฝีมือแรงงาน การอนุรักษ์สืบสาน ประเพณีวัฒนธรรม การพัฒนาอาชีพ เป็นต้น

3. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และบทบาทของวุฒิสภาฯ โดยการเผยแพร่ผลการดำเนินงานธนาคารสมองผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ด้วยการจัดทำจุลสารธนาคารสมอง ทุก 4 เดือน เพื่อเป็นช่องทางสื่อสารของวุฒิสภาฯ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าในการทำงานและเรื่องราวต่างๆ และการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างส่วนกลางกับพื้นที่ และผ่านเว็บไซต์ธนาคารสมอง (<http://brainbank.nesdb.go.th>) ซึ่งเป็นการรวบรวมองค์ความรู้ ผลการดำเนินงานของวุฒิสภาฯ และข่าวความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวกับธนาคารสมอง รวมทั้งการปรับปรุงฐานข้อมูลธนาคารสมองให้มีความถูกต้อง ทันสมัย มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก ง่ายตาย และรวดเร็ว

2. ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ สศช. ประจำปีงบประมาณ 2556

- » สศช.ประเมินผลการปฏิบัติราชการใน 2 มิติ แบ่งเป็นมิติภายนอกร้อยละ 60 และมิติภายในร้อยละ 30 ในเบื้องต้นได้คะแนนรวม 4.009 จากคะแนนเต็ม 5.000

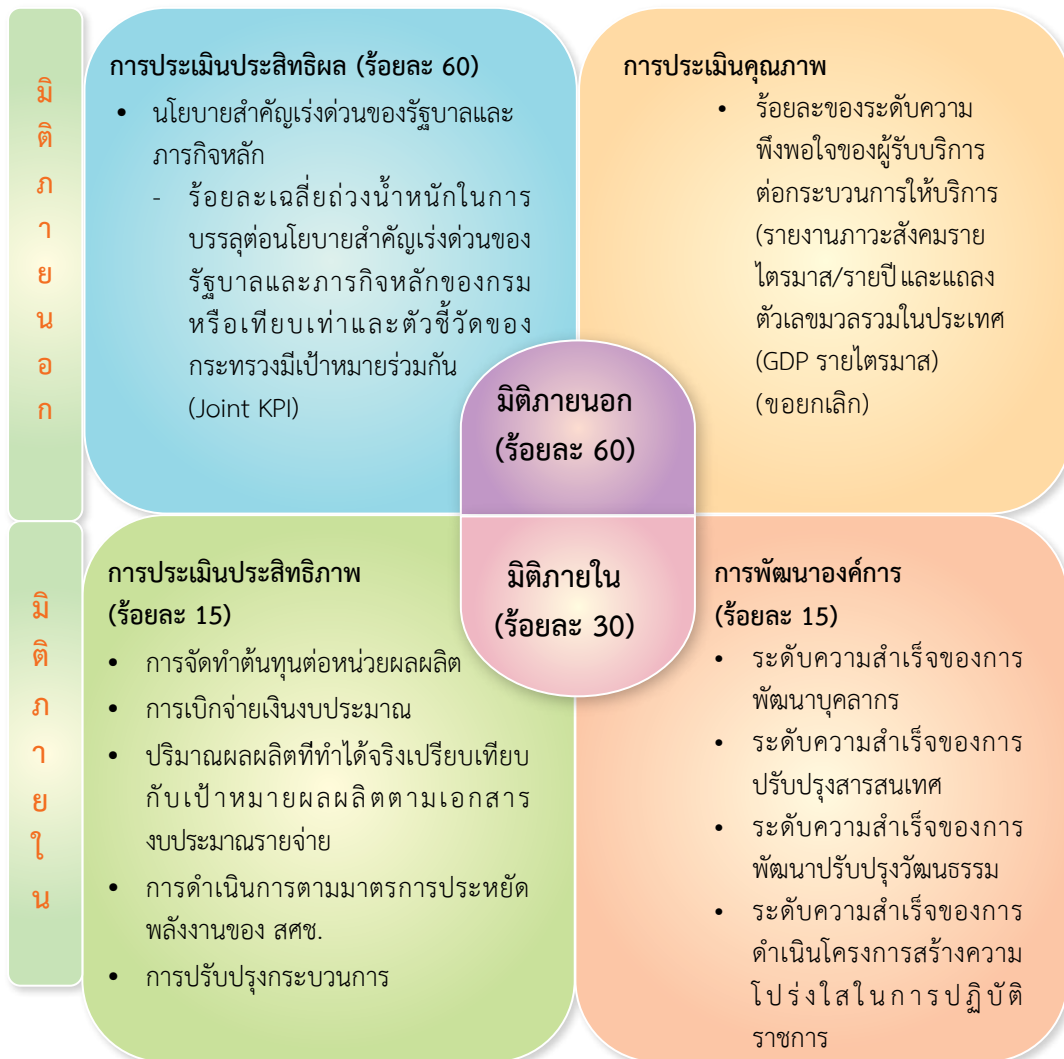

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ สศช. ประจำปีงบประมาณ 2556

การปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการจัดทำเพื่อเป็นเครื่องมือการบริหารจัดการสมัยใหม่ช่วยให้ผู้บังคับบัญชาในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดและผู้ใต้บังคับบัญชาในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานเกิดความเข้าใจร่วมกันและมีความคาดหวังที่ตรงกันเกี่ยวกับการดำเนินงานและการปรับปรุงการดำเนินงานให้ดีขึ้นโดยในปีงบประมาณ 2556 สศช. ได้มีโครงการ/กิจกรรมที่อยู่ภายใต้การปฏิบัติราชการตามคำรับรองจำนวน 32 โครงการ

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ สศช. ประจำปีงบประมาณ 2556

สศช. ได้มีการลงนามในคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ระหว่าง รองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง และ นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ) โดยมีกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการใน 2 มิติ ดังนี้

มติภายนอก (ร้อยละ 60) มีตัวชี้วัดที่สะท้อนความสำเร็จตามภารกิจในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนบริหารราชการแผ่นดินของ สศช. ดังนี้

1. **นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต** ได้แก่ การติดตามและประเมินผลกระบวนการแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในสังคม และ โครงการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11สู่การปฏิบัติ
2. **นโยบายต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ** ได้แก่ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับอนุภูมิภาค (GMS-IMT-GT) ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติและนำไปสู่การปฏิบัติ
3. **นโยบายที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** ได้แก่ โครงการขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมืองและการจัดทำยุทธศาสตร์ฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ
4. **นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ** ได้แก่ อันดับของประเทศไทยตามรายงานผลการวิจัย เรื่อง Doing Business ของธนาคารโลกดีขึ้น (หน่วยวัด:อันดับ)

มติภายใน (ร้อยละ 30) ประเมินจากจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต การเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามแผนการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวมปริมาณผลผลิตที่ทำได้จริงเปรียบเทียบกับเป้าหมายผลผลิตตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย การดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานของ สศช. การปรับปรุงกระบวนการ การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาปรับปรุงสารสนเทศ การพัฒนาปรับปรุงวัฒนธรรมองค์การดำเนินการโครงการสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ

สำหรับผลการประเมินการปฏิบัติราชการตามคำรับรองของ สศช. ด้วยตนเองในเบื้องต้นได้ค่าคะแนนรวม 4.009 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5.000 คะแนน ซึ่งจะต้องมีการปรับคะแนนเพิ่มขึ้นอีก เนื่องจากกระบวนการประเมินผล การปฏิบัติราชการยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ยังมีตัวชี้วัดบางตัวที่ต้องรอผลการประเมินจากหน่วยงานภายนอกและสำนักงาน ก.พ.ร.

น้ำหนักและผลการประเมินในเบื้องต้น จำแนกตามมิติของการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

KPI	มิติ	น้ำหนัก	คะแนน ถ่วงน้ำหนัก
มิติภายนอก (60 คะแนน)			
KPI 1	นโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาลและภารกิจหลัก		
	1.1 ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุต่อนโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาลและภารกิจหลักของกรมหรือเทียบเท่าและตัวชี้วัดของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Joint KPIs)		76
	1.1.1 ระดับความสำเร็จในการติดตามและประเมินผลกระบวนการแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในสังคม	12.00	5.00
	1.1.2 ระดับความสำเร็จของโครงการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฉบับที่ 11สู่การปฏิบัติ	12.00	5.00
	1.1.3 ระดับความสำเร็จของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับอนุภูมิภาค (GMS-IMT-GT) ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอนุมัติและนำไปสู่การปฏิบัติ	10.00	5.00
	1.1.4 ระดับความสำเร็จของโครงการขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมือง	11.00	5.00
	1.1.5 ระดับความสำเร็จของการจัดทำยุทธศาสตร์พื้นที่ฟูและสร้างอนาคตประเทศ	10.00	5.00
	1.1.6 อันดับของประเทศไทยตามรายงานผลการวิจัยเรื่องDoing Business ของธนาคารโลกดีขึ้น (หน่วยวัด : อันดับ)	5.00	n/a
	1.1.7 ระดับเป้าหมายความสำเร็จของการจัดทำ Green GDP สำหรับปี 2556		ยกเลิก
KPI 2	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (รายงานภาวะสังคมรายไตรมาส/รายปี)		ยกเลิก
KPI	มิติ	น้ำหนัก	คะแนนถ่วง น้ำหนัก
มิติภายใน (30 คะแนน)			
KPI 3	ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต	3.00	5.00
KPI 4	ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ		
	4.1 ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน	1.00	5.00
	4.2 ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวม 6 เดือนแรก	0.50	1.00
	4.3 ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวม 12 เดือน	0.50	1.00
	4.4 ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามแผน	0.50	1.00
KPI 5	ระดับความสำเร็จของปริมาณผลผลิตที่ทำได้จริงเปรียบเทียบกับเป้าหมายผลผลิตตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย	2.50	3.308
KPI 6	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานของสศช.	3.00	5.00
KPI 7	ระดับความสำเร็จของการปรับปรุงกระบวนการ	4.00	5.00
KPI 8	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาบุคลากร	5.00	n/a
KPI 9	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาปรับปรุงสารสนเทศ	3.00	n/a
KPI 10	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาปรับปรุงวัฒนธรรมองค์การ	3.00	n/a
KPI 11	ระดับความสำเร็จของการดำเนินโครงการสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ	4.00	5.00

3. ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช.

- » การขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559)สู่การปฏิบัติ ประจำปีงบประมาณ 2556
- » การวางแผนและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
- » การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล
- » การสร้างองค์ความรู้ และการสื่อสารเพื่อการพัฒนา
- » การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

- » หารือกับสมาชิกสภาปฏิรูปประเทศไทย (สปร.)
- » จัดประชุมหารือหน่วยงานกลางเพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
- » จัดประชุมเชิงปฏิบัติการและศึกษาดูงานการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เรื่อง “การแก้ไขปัญหาค้าการกีดชားชายฝั่ง”
- » จัดการประชุมระดมความคิดเห็นการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ระดับภาค

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ประจำปีงบประมาณ 2556

ในปีงบประมาณ 2556 สศช. ได้ดำเนินการขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ผู้การปฏิบัติ ภายใต้การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สรุปได้ดังนี้

1. **หารือกับสมาชิกสภาปฏิรูปประเทศไทย (สปร.) ต่อเนื่อง 3 ครั้ง ระหว่างเดือนธันวาคม 2555 – กุมภาพันธ์ 2556** เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางผลักดันประเด็นการพัฒนาเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องระหว่างประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และมติสมาชิกสภาปฏิรูป อาทิ การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน การกำกับดูแลเรื่องเกษตรพันธสัญญาให้เกิดความเป็นธรรม การแก้ปัญหาภัยพิบัติและชายฝั่ง และจะมีเวทีหรือกลไกการทำงานร่วมกันขึ้นมาเพื่อผลักดันประเด็นการพัฒนาข้างต้นให้เกิดผลเป็นรูปธรรมต่อไป

2. **จัดประชุมหารือหน่วยงานกลางเพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2556** มีผู้แทนจากสำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ก.พ. สงป. กระทรวงมหาดไทย และ สศช. เข้าร่วม โดยที่ประชุมได้ร่วมกันเสนอแนะแนวทางปรับปรุงการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเพื่อขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลและแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 อาทิ ควรพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดอย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลระดับภาคและประเทศเพื่อให้เกิดมาตรฐานเดียวกัน และมีการบูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน สศช. และหน่วยงานกลางสนับสนุนด้านองค์ความรู้และเทคนิคต่างๆ เพื่อช่วยเหลือสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (Office of Strategy Management : OSM) และสำนักงานยุทธศาสตร์จังหวัด ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาของหน่วยงานส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น สามารถนำข้อมูลต่างๆ มาใช้ในการวิเคราะห์และจัดทำแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. **จัดประชุมเชิงปฏิบัติการและศึกษาดูงานการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เรื่อง “การแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง” ณ อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ระหว่างวันที่ 30-31 ก.ค. 2556** เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเชิงบูรณาการ รวมทั้งการประสานและสร้างเครือข่ายที่ช่วยสนับสนุนการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง เพื่อกำหนดแนวทางการขยายผลการขับเคลื่อนระหว่างภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง อาทิ ภาคราชการส่วนกลาง ภูมิภาคและท้องถิ่น ภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ นักวิชาการและภาคประชาสังคมในพื้นที่ โดยที่ประชุมฯ เห็นว่าควรมีการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาในระยะต่อไป ดังนี้ (1) เร่งรัดการจัดทำแผนแม่บทการจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั่วประเทศ (2) จัดตั้งกลไกการทำงานแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งแบบบูรณาการระดับชาติ (3) ปรับโครงสร้างหน่วยงานเจ้าภาพ เพื่อรองรับภารกิจขับเคลื่อนกลไกการทำงานแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งแบบบูรณาการระดับชาติ และ (4) พัฒนาองค์ความรู้ที่จำเป็นในการแก้ปัญหา โดยคำนึงถึงสภาพพื้นที่และผลกระทบต่อคนและชุมชน

4. **จัดการประชุมระดมความคิดเห็นการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ระดับภาค ในช่วงเดือนสิงหาคม 2556** มีวัตถุประสงค์เพื่อรายงานความก้าวหน้าการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในระยะที่ผ่านมา และระดมความคิดเห็นเพื่อสร้างเครือข่ายและกำหนดแนวทางการบูรณาการการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาของภาคีการพัฒนาใน 4 ภาคของประเทศ ประกอบด้วย ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ จัดที่จังหวัดขอนแก่น ระหว่างวันที่ 6-7 สิงหาคม 2556 ภาคเหนือ จัดที่จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ 15-16 สิงหาคม 2556

ภาคกลาง จังหวัดชลบุรี (พัทยา) ระหว่างวันที่ 19 – 20 สิงหาคม 2556 และภาคใต้ จังหวัดสงขลา (หาดใหญ่) ระหว่างวันที่ 28 – 29 สิงหาคม 2556 โดยความเห็นของที่ประชุมแบ่งตามกลุ่มจังหวัด ได้กำหนดประเด็นระดับพื้นที่ ซึ่งมีความสำคัญสูงที่ทุกฝ่ายต้องร่วมกันขับเคลื่อน อาทิ การพัฒนาสู่ความเป็นเมือง การพัฒนาระบบคมนาคมและโลจิสติกส์กับประเทศเพื่อนบ้าน การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การพัฒนาการท่องเที่ยวตามภูมิสังคม การส่งเสริมสวัสดิการโดยเฉพาะผู้สูงอายุ ซึ่งผลการประชุมของทั้ง 4 ภาค สศช. จะนำมาสังเคราะห์และประมวลเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาเฉพาะระดับพื้นที่และประสานให้เกิดการขับเคลื่อนในทางปฏิบัติต่อไป

การวางแผนและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

- » การวางแผนยุทธศาสตร์ที่สำคัญ เช่น การจัดทำยุทธศาสตร์ประเทศ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2556-2560 การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา OTOP (พ.ศ.2556-2558) การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย การบูรณาการงานวิจัยของประเทศ การจัดทำแผนการบริหารจัดการอุทกภัยในลุ่มน้ำเจ้าพระยาแบบบูรณาการ แนวทางการสร้างความสามารถให้ผู้ประกอบการไทยในภาคการผลิตและบริการ เป็นต้น
- » การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่สำคัญ เช่น การขับเคลื่อนนโยบายด้านการศึกษาและพัฒนากำลังคนและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ กลไกการขับเคลื่อนภาคการผลิตและบริการ การขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมืองภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 การขับเคลื่อนศูนย์ช่วยเหลือสังคม OSCC 1300 การขับเคลื่อนภายใต้กรอบทิศทางการพัฒนาอนุภูมิภาค GMS การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ IMT-GT และการขับเคลื่อนโครงการตาม Implementation Blueprint 2012-2016 การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ เป็นต้น

ผลการปฏิบัติราชการของ สศช.

ผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญของ สศช. ในรอบปี 2556 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การขับเคลื่อนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติ การวางแผนและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ การวิเคราะห์และให้ความเห็นต่อรัฐบาล การสร้างองค์ความรู้และการสื่อสารเพื่อการพัฒนา การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และภารกิจพิเศษ สาระของผลงานในแต่ละเรื่องมีดังนี้

การวางแผนและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

การวางแผนยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy)

ในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 และยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนไปสู่การปฏิบัติในระดับแผนงาน/โครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินการ รัฐบาลได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือเทียบเท่าและการประชุมส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐบาลรวมหลายครั้งตั้งแต่ต้นปี 2555 เป็นต้นมา เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันและมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์ประเทศและแผนปฏิบัติการการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 รวมทั้งการบูรณาการแผนปฏิบัติการให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลลัพธ์ที่ชัดเจน และใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณประจำปี 2557 ต่อไป

การบูรณาการแผนปฏิบัติการเพื่อการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติโดยจัดทำเป็นกรอบเพื่อการจัดสรรงบประมาณประจำปีงบประมาณ ได้กำหนดเป็น 4 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย (1) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Growth and Competitiveness) (2) การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) (3) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green growth) และ (4) การสร้างสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process) โดยมีประเด็นและแนวทางการดำเนินการ เพื่อการขับเคลื่อนประเทศไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้นบนพื้นฐานของการพัฒนานวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และการเพิ่มผลผลิตการผลิตให้สูงขึ้นท่ามกลางการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่การเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการ เงินทุน เทคโนโลยีและองค์ความรู้ รวมทั้งผู้คนเป็นไปอย่างเสรีมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวได้ต่อเนื่องและสามารถสร้างงานที่มีคุณค่าเพิ่มขึ้น โดยในขณะเดียวกันได้ยึดหลักการพัฒนาที่ส่งผลครอบคลุมทั่วถึง (Inclusive Development) บนพื้นฐานของการพัฒนาทุนมนุษย์จากบริการการศึกษา บริการด้านสาธารณสุข และบริการสาธารณสุขอื่น ๆ ที่มีคุณภาพ รวมทั้งการยกระดับการคุ้มครองทางสังคมและให้มีความครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้น และมีการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมที่เท่าเทียมเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม นอกจากนี้ ภายใต้ข้อจำกัดด้านทรัพยากรและความเสี่ยงจากภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนรุนแรง การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการดำรงชีวิตของประชาชนในสังคมนั้นต้องดำเนินกิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทั้งการผลิตและการอุปโภคและบริโภค

การดำเนินงานภายใต้ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ได้กำหนดเป็นแนวทางการดำเนินการที่สำคัญหลายประการที่จะสนับสนุนให้เกิดการสร้างรายได้ให้สูงขึ้นทั้งจากกิจกรรมสำคัญที่เป็นฐานของการขยายตัวอยู่แล้วในปัจจุบันและ กิจกรรมใหม่ๆ ที่จะสนับสนุนการเจริญเติบโตเพิ่มเติมและเป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนที่ยังมี รายได้น้อยเพิ่มขึ้นด้วย โดยที่ในสายสาขการผลิตนั้นต้องยกระดับศักยภาพการผลิตตลอดโซ่การผลิต โดยมีแนวทาง สำคัญในการดำเนินการ ได้แก่ การจัดทำแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของ ภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว การพัฒนาสภาพการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิต และบริการ การเพิ่มขีดความสามารถให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์สู่สากล การเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน และการเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ในการดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพ แรงงาน ระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาและยกระดับการวิจัยและพัฒนา การเชื่อมโยงอุตสาหกรรม ทวายและพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard) และการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบ ทั้งนี้โดยต้องสอดคล้องกับแนวทางการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการป้องกันและปรับตัวจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และมีการนำแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและมาตรการทางการ คลังเพื่อสิ่งแวดล้อมมาใช้ ในขณะที่มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและบริหารจัดการน้ำเพื่อรักษาระบบธรรมชาติ ให้สมดุล

นอกจากนั้น การดำเนินแผนงานและโครงการที่จะลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมจะต้องควบคู่ กันไปภายใต้แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนามาตรฐานการบริการสาธารณสุข การจัดสวัสดิการ ทางสังคมให้ทั่วถึงและเป็นธรรม โดยเฉพาะการดูแลเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งการสร้างโอกาส และรายได้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและเศรษฐกิจชุมชน การปรับปรุงช่องทาง เพื่อสร้างโอกาส ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนทุกกลุ่ม และการต่อต้านคอร์รัปชั่น สร้างธรรมาภิบาล และความโปร่งใส ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกลุ่ม

วิสัยทัศน์
 ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน คนไทยอยู่ดี
 กินดี มีความเสมอภาคและเป็นธรรม

หลักการของยุทธศาสตร์
 ค่อยๆสร้างรายได้จากฐานเดิม สร้างรายได้จากโอกาส
 ใหม่ เพื่อความสมดุล และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- รักษาฐานรายได้เดิม และสร้างรายได้ใหม่
- เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการผลิต (ต้องผลิต
 สินค้าได้เร็วกว่าปัจจุบัน)
- ลดต้นทุนให้กับธุรกิจ (ด้วยการลดต้นทุนค่าขนส่ง
 และโลจิสติกส์)

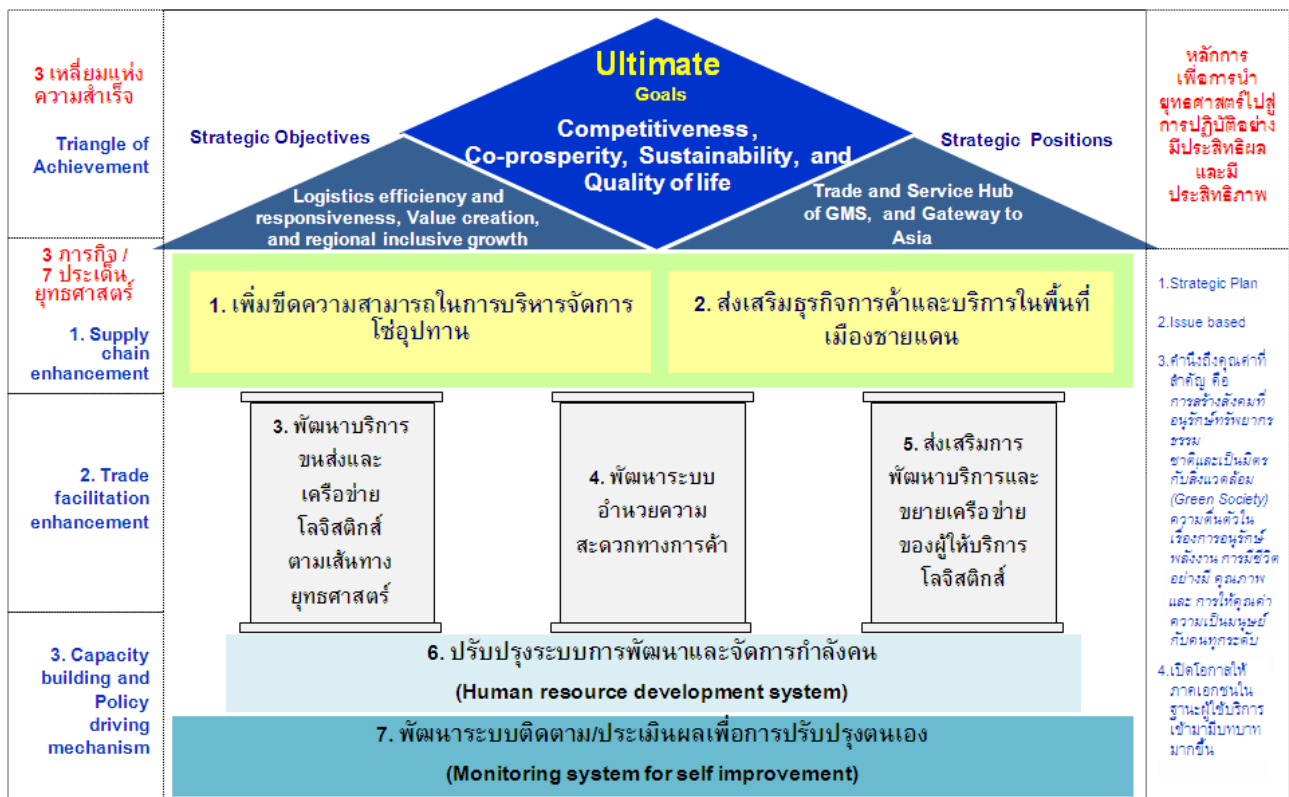
4 ยุทธศาสตร์หลัก

- ยุทธศาสตร์สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของ
 ประเทศ
- ยุทธศาสตร์สร้างโอกาสบนความเสมอภาคและ
 เท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร
 กับสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ปรับสมดุลและพัฒนาระบบการ
 บริหารจัดการภาครัฐ

กรอบทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2556-2560

สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.) ได้จัดทำร่าง กรอบทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2556-2560 ซึ่งต่อมามาคณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 2 (2556-2560) เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2556 ให้มีความสำคัญกับการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการจัดการโซ่อุปทานเพื่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล และความเชื่อมโยงกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 สรุปสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับที่ 2 ดังนี้

1. 3 เป้าหมายแห่งความสำเร็จ หรือ สามเหลี่ยมแห่งความสำเร็จ (Triangle of achievements) ประกอบด้วย ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic position) ในการเป็นศูนย์กลางธุรกรรมการค้าและบริการของกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขงและเป็นประตูการค้าสู่ตลาดเอเชีย (Trade and Service Hub of GMS, and Gateway to Asia) เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Objectives) ได้แก่ 1) การเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการตอบสนองลูกค้าของระบบโลจิสติกส์(Logistics efficiency and responsiveness) 2) การสร้างความเข้มแข็งและมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจไทยในโซ่อุปทาน(Value creation) และ 3) การเติบโตที่ช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค (Regional inclusive growth) ผลสัมฤทธิ์สุดท้าย (Ultimate Goal) คือ การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจและการสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะก่อให้เกิด

ผลลัพธ์ที่บูรณาการไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนร่วมกันอย่างยั่งยืนในภูมิภาค (Competitiveness, Co-prosperity, Sustainability, and Quality of life)

2. 3 **ภารกิจ** คือ 1) การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทยในการเก็บเกี่ยวมูลค่าเพิ่มจากโซ่อุปทาน (Supply chain enhancement) 2) การยกระดับประสิทธิภาพระบบอำนวยความสะดวกทางการค้า (Trade Facilitation Enhancement) 3) การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน (Capacity Building and Policy Driving Mechanism)

3. 7 ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

- 3.1 **ยุทธศาสตร์ที่ 1** เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่มโอกาสและศักยภาพในการเก็บเกี่ยวมูลค่าเพิ่มจากโซ่อุปทานทั้งด้านเกษตรและอุตสาหกรรม
- 3.2 **ยุทธศาสตร์ที่ 2** ส่งเสริมธุรกิจการค้าและบริการในพื้นที่เมืองชายแดน ประเภทธุรกิจและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่เมืองชายแดนที่มีการติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านเป็นกลไกสำคัญ ทำให้การเชื่อมโยงทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านมีการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม (win-win) ช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ (Inclusive growth) ระหว่างกลุ่มประเทศใน GMS และเอเชีย
- 3.3 **ยุทธศาสตร์ที่ 3** พัฒนาบริการขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์ตามเส้นทางยุทธศาสตร์ โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพบริการขนส่งหรือเครือข่ายโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงตลอดทั้งต้นทางและปลายทางของเส้นทางโลจิสติกส์ที่มีการขนส่งสินค้าและจรรยาบรรณแน่น โดยปรับลดเส้นทางที่ขาดหาย (Missing Link) หรือคอขวด (Bottle neck) ในเส้นทางขนส่งหลัก และเส้นทางสำรวจรองรับการหยุดชะงักของโซ่อุปทานจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ในการขนส่งสินค้าความปลอดภัย และการอำนวยความสะดวกในระหว่างการเดินทาง รวมทั้ง สนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งไปสู่รูปแบบการขนส่งในรูปแบบที่ประหยัดพลังงาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ
- 3.4 **ยุทธศาสตร์ที่ 4** พัฒนาระบบอำนวยความสะดวกทางการค้า โดยเร่งรัดดำเนินการพัฒนาระบบ NSW อย่างต่อเนื่องจนได้ระบบสมบูรณ์และมีระบบการบริหารจัดการที่ชัดเจนรองรับ
- 3.5 **ยุทธศาสตร์ที่ 5** ส่งเสริมการพัฒนาบริการและขยายเครือข่ายของผู้ให้บริการโลจิสติกส์เข้าไปในตลาดที่มีศักยภาพ
- 3.6 **ยุทธศาสตร์ที่ 6** ปรับปรุงระบบการพัฒนาและจัดการกำลังคน (Human resource development system) เพื่อสนับสนุนการสร้างความเป็นมืออาชีพ
- 3.7 **ยุทธศาสตร์ที่ 7** พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลเพื่อการปรับปรุงตนเอง (Monitoring system for self improvement) และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร/เครือข่ายขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

4. **การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ** กำหนดให้ สศช. เป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานในระดับปฏิบัติการ และมีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุนในแต่ละยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดแผนงาน/โครงการสนับสนุนพัฒนาขับเคลื่อนยุทธศาสตร์โลจิสติกส์ และกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนสามารถวัดผลการดำเนินการตามแผนและการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ฯ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของแผน

เป็นระยะ และสามารถปรับแผนยุทธศาสตร์ฯ ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องสำหรับการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนา
ขับเคลื่อนระบบโลจิสติกส์ของประเทศในระยะต่อไป

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา OTOP (พ.ศ.2556-2558)

สศช. ได้ดำเนินการตามข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีจากการประชุม OTOP Workshop ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2556 ที่ได้มอบหมายให้ สศช. ร่วมกับกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม บูรณาการยุทธศาสตร์การพัฒนา OTOP รวมทั้งกำหนดขอบเขตและหลักเกณฑ์การจัดกลุ่มสินค้า OTOP ตามการแบ่งส่วนตลาด (Market Segment) ให้มีความชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการพัฒนาสินค้า OTOP ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

สศช. ได้ทำงานร่วมกับกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พร้อมทั้งจัดประชุมเพื่อพิจารณาร่างกรอบการกำหนดขอบเขต OTOP ตาม Market Segment และยุทธศาสตร์การพัฒนา OTOP ที่ได้จัดทำขึ้น ก่อนนำเสนอในการประชุม OTOP Workshop ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2556 ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน โดยที่ประชุมได้เห็นชอบในหลักการกรอบการกำหนด OTOP ตาม Market Segment และยุทธศาสตร์การพัฒนา OTOP (พ.ศ. 2556-2558) ตามที่สำนักงานฯ เสนอยุทธศาสตร์การพัฒนา OTOP (พ.ศ. 2556-2558) มีพื้นฐานกรอบแนวคิดในการปรับเปลี่ยนจาก “การพัฒนานำตลาด” ไปสู่ “ตลาดนำการพัฒนา” โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนา 6 ด้าน รวมทั้งตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ภายในปี 2558 ดังนี้

เป้าหมายปี 2558	ตัวชี้วัด
1. สร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่	1. จำนวนผู้ประกอบการรุ่นใหม่เพิ่มขึ้น (อายุเฉลี่ยลดลง)
2. สร้างงาน สร้างรายได้ชุมชน	2. รายได้การจำหน่าย OTOP เพิ่มขึ้นเป็น 1 แสนล้านบาทในปี 2558
3. เครือข่ายชุมชนเข้มแข็ง	3. จำนวนสมาชิกเครือข่ายชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี
4. OTOP ก้าวไกลสู่สากล	4. สัดส่วนมูลค่าการส่งออก OTOP ต่อจำนวนสินค้าที่ผลิตได้ทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 12 ในปี 2558
5. ผลิตภัณฑ์มีมาตรฐานสูงขึ้น	5. ผลิตภัณฑ์ OTOP ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี
6. ผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น จากการพัฒนานวัตกรรม	6. (1) จำนวนสินค้า OTOP ที่จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น และ (2) จำนวนสินค้าที่มีการวิจัยและพัฒนา/สร้างนวัตกรรมไปสู่เชิงพาณิชย์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ในปี 2558

¹ ยุทธศาสตร์พัฒนาโอท็อป ได้จำแนกสินค้า OTOP ตาม market segment โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มดาวเด่นสู่สากล (กลุ่ม A) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพสูง และผลิตได้จำนวนมากอย่างต่อเนื่อง (2) กลุ่มอนุรักษ์ สร้างคุณค่า (กลุ่ม B) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพสูง แต่ผลิตได้จำนวนน้อย (3) กลุ่มพัฒนาสู่การแข่งขัน (กลุ่ม C) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพระดับพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด หรือมาตรฐานอื่นที่รองรับ และ (4) กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา (กลุ่ม D) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ผลิตได้ง่าย ไม่ซับซ้อน แต่ผลิตได้จำนวนน้อย ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน และมีความต้องการในการพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์การพัฒนา OTOP ได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาที่สำคัญ 2 กลยุทธ์หลัก

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริม OTOP ตาม Segment โดยมีแนวทางการส่งเสริมสินค้า OTOP ที่แตกต่างกันในแต่ละ Market Segment ครอบคลุม 4 ประเด็นการพัฒนา คือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์และผู้ประกอบการ การสร้างและขยายตลาด การสร้างแบรนด์ และการเสริมสร้างเครือข่าย

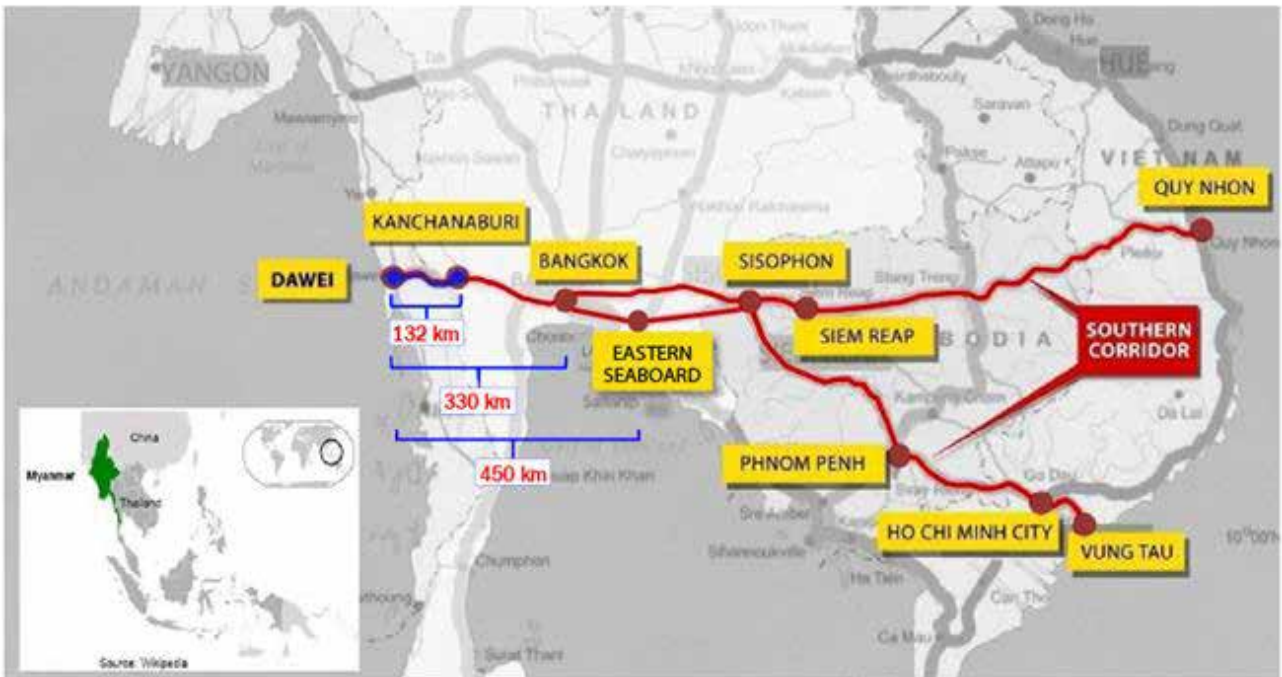
กลยุทธ์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการ OTOP โดยให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและระบบกลไกขับเคลื่อน OTOP ที่สำคัญได้แก่ การปรับโครงสร้างคณะกรรมการอำนาจการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ (กอ.นตผ.) ใหม่ให้สอดคล้องกับการส่งเสริมตาม Market Segment การเสริมสร้างศักยภาพของสำนักงานประสานการขับเคลื่อน OTOP การบูรณาการการจัดสรรงบประมาณและแผนงาน การทบทวนเกณฑ์การประเมินระดับผลิตภัณฑ์ OTOP และการคัดสรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ และการจัดกลไกติดตามประเมินผลการพัฒนาภาพรวมอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ รวมทั้งการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่างๆ

ต่อมา ในการประชุม กอ.นตผ. ครั้งที่ 1/2556 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2556 สศช. ได้นำเสนอแนวทางขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา OTOP ที่นายกรัฐมนตรีได้เห็นชอบแล้ว และขอเสนอให้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการภายใต้ กอ.นตผ. เพื่อผลักดันการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฯ จำนวน 7 คณะ ประกอบด้วย (1) คณะอนุกรรมการพัฒนาการตลาด โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธาน (2) คณะอนุกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน (3) คณะอนุกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกาย โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน (4) คณะอนุกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของใช้และของที่ระลึก โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายวราเทพ รัตนากร) เป็นประธาน (5) คณะอนุกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธาน (6) คณะอนุกรรมการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ระดับภูมิภาค โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน และ (7) คณะอนุกรรมการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ระดับจังหวัด ในทุกจังหวัดมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดแนวทางและขับเคลื่อนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมด้านตลาด รวมทั้งบูรณาการงบประมาณและแผนงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา OTOP ในภาพรวม ซึ่งที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบ และต่อมาเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2556 รองนายกรัฐมนตรี (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) ในฐานะประธาน กอ.นตผ. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 7 คณะดังกล่าว ตามที่ สศช. เสนอ

สำหรับการดำเนินการในระยะต่อไป สศช. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานกลาง จะทำหน้าที่ประสานหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนา OTOP (พ.ศ. 2556–2558) ซึ่งรวมถึงทบทวนเกณฑ์การประเมินระดับผลิตภัณฑ์ OTOP และปรับระบบการคัดสรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีลักษณะตลาดนำการพัฒนา (Market-driven) และวัดได้ในเชิงปริมาณให้มากขึ้น นอกจากนี้ สศช. จะร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกรมการพัฒนาชุมชน เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง สำหรับใช้ในการประเมินผลการพัฒนา OTOP ของประเทศได้อย่างเป็นระบบและชัดเจน รวมทั้งสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายการพัฒนา OTOP ในระยะต่อไปได้อย่างมีบูรณาการ

การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย

โครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เป็นการพัฒนาพื้นที่แบบครบวงจรภายใต้สัญญาสัมปทาน 75 ปี โดยจะครอบคลุมการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก การพัฒนานิคมอุตสาหกรรม การพัฒนาระบบไฟฟ้า ระบบโทรศัพท์พื้นฐาน ระบบน้ำใช้และการบำบัดน้ำเสีย รวมทั้งการพัฒนาถนนเชื่อมโยงจากโครงการทวายสู่ประเทศไทยบริเวณจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี พร้อมทั้งทางรถไฟ ระบบท่อ และสายส่งไฟฟ้า

ทั้งนี้ การสนับสนุนและขับเคลื่อนโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายให้เกิดผลสำเร็จ รัฐบาลไทย และเมียนมาร์ได้เห็นชอบให้จัดตั้งกลไกคณะกรรมการร่วมไทย-เมียนมาร์ใน 3 ระดับด้วยกัน โดย สศช.ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในคณะกรรมการทั้ง 3 ระดับ ดังนี้

1. คณะกรรมการร่วมระดับสูงระหว่างไทย-เมียนมาร์ (Myanmar-Thailand Joint High-level Committee: JHC) มีรองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติวิรัตน์ วัฒนธนะ) และรองประธานาธิบดีเมียนมาร์ (นายญาณทูน) เป็นประธานร่วม ทำหน้าที่เป็นกลไกระดับนโยบาย โดยมี สศช. และกระทรวงการต่างประเทศ เป็นกรรมการและฝ่ายเลขานุการร่วม

2. คณะกรรมการประสานงานร่วมระหว่างไทย-เมียนมาร์ (Myanmar-Thailand Joint Coordinating Committee: JCC) มีรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน การจ้างงาน และความมั่นคงทางสังคมแห่งเมียนมาร์ (นาย เอ มินท์) เป็นประธานร่วม ทำหน้าที่เป็นกลไกระดับบริหารจัดการ โดยมี สศช. และกระทรวงการต่างประเทศ เป็นกรรมการและฝ่ายเลขานุการร่วม

3. คณะอนุกรรมการร่วมไทย-เมียนมาร์ ใน 6 สาขา ได้แก่ 1) โครงสร้างพื้นฐานและการก่อสร้าง 2) อุตสาหกรรมเฉพาะด้านและการพัฒนาธุรกิจ 3) พลังงาน 4) การพัฒนาชุมชน 5) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และ 6) การเงิน โดยมีรัฐมนตรีกระทรวงที่เกี่ยวข้องของไทยและเมียนมาร์ ทำหน้าที่ประธานร่วม และมีผู้แทน สศช. เป็นคณะอนุกรรมการร่วมทั้ง 6 สาขา

การประชุม JHC และ JCC จัดขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2555 ณ กรุงเทพมหานคร โดยในปี 2556 มีการจัดประชุม JHC และ JCC รวมทั้งสิ้น 6 ครั้ง ทั้งในประเทศไทยและเมียนมาร์ ซึ่งผลการประชุม JHC และ JCC ทุกครั้งได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีรับทราบ มติที่ประชุมที่สำคัญ ได้แก่

1. เห็นชอบให้จัดตั้งบริษัท ทวาย เอส อี แซด ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เป็นนิติบุคคลเฉพาะกิจ (Special Purpose Vehicle: SPV) พร้อมทั้งมีการลงนามในสัญญาข้อตกลงผู้ถือหุ้นของบริษัทดังกล่าว ซึ่งระบุให้ฝ่ายเมียนมาร์และไทยถือหุ้นในสัดส่วนเท่ากัน ผ่านสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน) (สพพ.) สำหรับฝ่ายไทย และกรมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (Foreign Economic Relations Department: FERD) สำหรับฝ่ายเมียนมาร์

2. เห็นชอบและร่วมเป็นสักขีพยานการลงนามในสัญญา New Framework Agreement ระหว่างคณะกรรมการบริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย (DSEZ Authority) กับ SPV โดยสัญญาฉบับใหม่นี้จะให้สิทธิ SPV เป็นผู้ประสานงานและที่ปรึกษาของ DSEZ Authority ซึ่งรวมถึงการเชิญชวน พิจารณา และเสนอรายชื่อนักลงทุนที่มีศักยภาพ เพื่อให้ DSEZ Authority คัดเลือกเป็นผู้ลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย **พร้อมกันนี้ ที่ประชุมได้เห็นชอบร่างข้อตกลงยกเลิก Framework Agreement ฉบับเดิม** ระหว่าง Myanmar Port Authority และ บมจ.อิตาเลียนไทย ดีเวลลอปเม้นต์ (ITD) และเห็นชอบในบันทึกข้อตกลงสามฝ่ายระหว่าง DSEZ Authority, SPV และ ITD ที่ระบุถึงงานที่ ITD ต้องดำเนินการในช่วงเปลี่ยนผ่าน ก่อนส่งมอบงานแก่ผู้ได้รับคัดเลือกให้ลงทุนในแต่ละโครงการย่อยในอนาคต

3. เห็นชอบให้มีการคัดเลือกผู้รับสัมปทานโครงการในระยะแรก (พ.ศ. 2557 – 2561) สำหรับพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ (1) ถนนสองช่องจราจร เชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายมายังชายแดนไทยที่บ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี (2) ท่าเรือขนาดเล็กเพื่อรองรับเรือบรรทุกสินค้าในระยะแรก และ (3) นิคมอุตสาหกรรมระยะแรก รวมทั้งสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่จำเป็น เช่น โรงไฟฟ้าและอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก

นอกจากนี้ คณะกรรมการร่วมไทย-เมียนมาร์ฯ ได้มีหนังสือเชิญอย่างเป็นทางการไปยังประเทศญี่ปุ่นให้เข้าร่วมพัฒนาโครงการทวายในฐานะ Strategic Country Partner ในกรณี **สศช.** ในฐานะฝ่ายเลขานุการร่วม ได้ **จัดให้มีการหารือทวิภาคี ไทย-ญี่ปุ่น** รวมทั้งจัดการประชุมไตรภาคีอย่างเป็นทางการระหว่างไทย เมียนมาร์ และ ญี่ปุ่น เพื่อหารือร่วมกันสามฝ่ายถึงแนวทางการเข้าร่วมโครงการทวายของประเทศญี่ปุ่น ทั้งในด้านการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค และการให้การสนับสนุนทางการเงิน โดยอาศัยประสบการณ์การให้ความช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ของญี่ปุ่น เพื่อให้โครงการทวายเป็นไปเพื่อผลประโยชน์สูงสุดต่อภูมิภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคอนตลอดช่วงชีวิต

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาคอนตลอดช่วงชีวิต ซึ่งมีเป้าหมายในการพัฒนาคอนไทยทุกคน โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาตามช่วงชีวิตของคนไทย 5 ช่วงชีวิต คือ ช่วงแรกเกิด/และปฐมวัย ช่วงวัยเรียน ช่วงวัยรุ่น/นักศึกษา ช่วงวัยแรงงาน และช่วงผู้สูงอายุ โดยมีเป้าประสงค์และแนวทางสำคัญ ดังนี้

ช่วงแรกเกิดและปฐมวัย มีเป้าประสงค์ คือ เด็กทุกคนต้องได้โอกาสเกิดอย่างมีคุณภาพ มีพัฒนาการสมวัยทุกด้าน พร้อมทั้งจะพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพเมื่อโตขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย ระบบประกันสุขภาพแม่และเด็กแบบมีส่วนร่วม คุ้มครองหญิงตั้งครรภ์ที่ยากจน การสนับสนุนกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในท้องถิ่น และการขยายการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนในท้องถิ่นและในสถานประกอบการ

ช่วงวัยนักเรียน (อายุ 5-14 ปี) มีเป้าประสงค์ คือ เด็กทุกคนมีภาวะโภชนาการที่เหมาะสม มีทักษะชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อพฤติกรรมเสี่ยง ปลูกฝังวัฒนธรรมอันดี และได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนและอปท. เชื่อมโยงกับสถานที่ศึกษาในการเสริมสร้างการพัฒนาการเรียนรู้ (IQ, EQ) ของเด็กในชุมชน การสนับสนุนให้เด็กที่อพยพตามผู้ปกครอง/ออกกลางคันกลับเข้าสู่การศึกษาและเรียนรู้พัฒนาทักษะอาชีพ การส่งเสริมครูดีที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพและต่อยอดการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ทักษะในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาแนวทางการสนับสนุนทางสังคมแบบมีเงื่อนไขเพื่อการศึกษาสำหรับเด็กยากจน และการสนับสนุนการสร้างบ้านให้กับเด็กไทยเรียนดี ประพฤติดี แต่ยากจน “บ้านน้ำใจ”

ช่วงวัยรุ่น-นักศึกษา (อายุ 15-21 ปี) มีเป้าประสงค์ คือ นักเรียน นักศึกษา ได้รับการพัฒนาคุณภาพที่เป็นมาตรฐานทั้งความรู้ ทักษะอาชีพ และความสามารถในการทำงานกับผู้อื่นทั้งต่างวัยและต่างวัฒนธรรม สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และสามารถสร้างรายได้ระหว่างเรียน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย การพัฒนาระบบเฝ้าระวังและป้องกันภาวะคุณแม่วัยใส และพัฒนาคุณภาพชีวิตคุณแม่วัยใสหน่วยงานรับผิดชอบหลัก การส่งเสริมการมีรายได้ระหว่างเรียน โครงการ “คืนเด็กดีสู่สังคม” การพัฒนาความรู้และทักษะที่หลากหลายมีคุณภาพสอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 นำระบบเสตีมศึกษาเข้ามาบูรณาการการเรียนรู้อื่นๆ

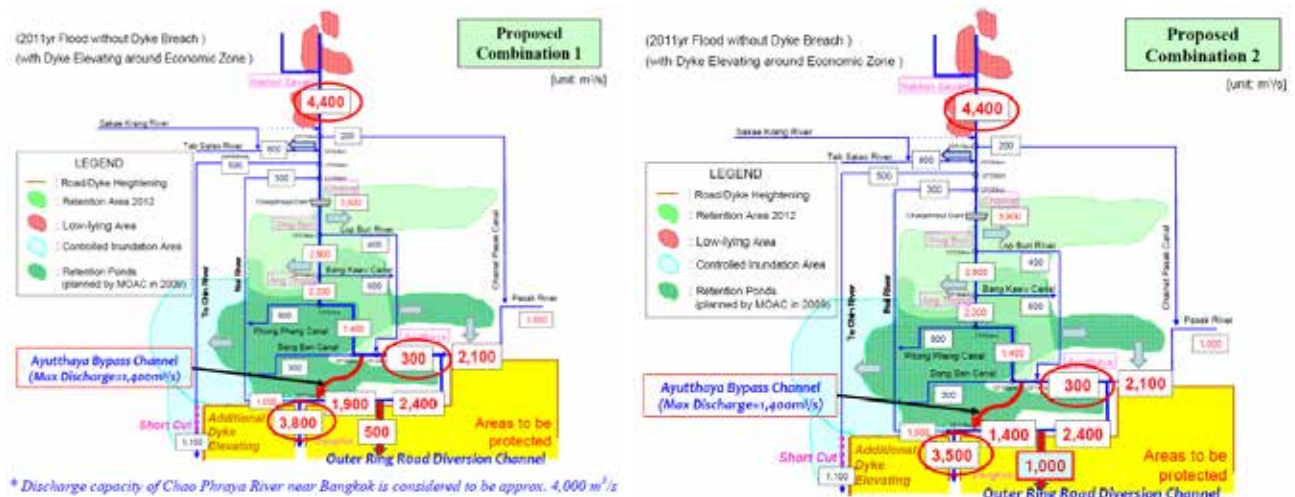
ช่วงวัยแรงงาน (อายุ 15-59 ปี) มีเป้าประสงค์ คือ แรงงานมีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีระบบการออมที่มั่นคง ได้รับความคุ้มครองด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานตามหลักการทำงานที่มีคุณค่า โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย การเร่งให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมแรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบประกันสังคมและการออมมากขึ้น การเร่งรัดให้สถานประกอบการ

ไทยทุกแห่งผ่านมาตรฐานอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน การส่งเสริมให้ผู้หญิงมีบทบาทในระบบเศรษฐกิจสูงขึ้นตามศักยภาพอย่างหลากหลาย การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ประเทศจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพให้เป็นมาตรฐานสากล

ช่วงวัยสูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) มีเป้าประสงค์ คือ ผู้สูงอายุได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ มีหลักประกันทางสุขภาพที่ครอบคลุม ได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน อยู่อย่างมีศักดิ์ศรี โดยมีครอบครัวและชุมชนเป็นสถาบันหลักที่ให้การสนับสนุน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย การสร้างหลักประกันทางรายได้ของผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมการออมก่อนวัยผู้สูงอายุ การเร่งรัดขยายระบบดูแลผู้สูงอายุระยะยาวในพื้นที่แบบบูรณาการให้ครอบคลุมมากขึ้น การรณรงค์ให้คนไทยตระหนักถึงคุณค่าของผู้สูงอายุ การพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับผู้สูงอายุ การส่งเสริมการประกอบอาชีพตามศักยภาพและประสบการณ์ของผู้สูงอายุ และการให้มีการศึกษาระบบ Long term care insurance เพื่อเตรียมความพร้อมด้านหลักประกันคุณภาพชีวิตก่อนเป็นผู้สูงอายุ

การจัดทำแผนการบริหารจัดการอุทกภัยในลุ่มน้ำเจ้าพระยาแบบบูรณาการ

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency; JICA) ได้ให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่รัฐบาลไทย ในการดำเนินโครงการจัดทำแผนการบริหารจัดการอุทกภัยในลุ่มน้ำเจ้าพระยาแบบบูรณาการ ภายใต้ชื่อ “Project for Comprehensive Flood Management Plan for the Chao Phraya River Basin in Kingdom of Thailand” ซึ่งเป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (กยน.) ที่เห็นควรรับความช่วยเหลือด้านวิชาการจาก JICA

ผลการศึกษา ที่ปรึกษา JICA ได้เสนอโครงการป้องกันน้ำท่วม 2 ทางเลือก คือ ทางเลือกที่ 1 ประกอบด้วย การบริหารจัดการเขื่อนหลักที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น เขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนแควน้อย และเขื่อนป่าสักฯ เป็นต้น ร่วมกับการขุดคลอง Bypass ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การขุดลอกแม่น้ำเจ้าพระยา และการระบายน้ำตามแนวถนนวงแหวนรอบนอกขนาด 500 ลบ.ม./วินาที ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณ 1.43 แสนล้านบาท มีค่า EIRR ที่ร้อยละ 29 ส่วนทางเลือกที่ 2 ประกอบด้วยการบริหารจัดการเขื่อนหลักที่มีอยู่ในปัจจุบัน เหมือนทางเลือกที่ 1 แต่ให้ขยายการระบายน้ำตามแนวถนนวงแหวนรอบนอกเป็นขนาด 1,000 ลบ.ม./วินาที ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณ 1.92 แสนล้านบาท มีค่า EIRR ที่ร้อยละ 25

การจัดทำแผนแม่บทบูรณาการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย

สถานภาพความหลากหลายทางชีวภาพของไทยที่มีสูงมากทั้งชนิดพันธุ์และปริมาณ นับเป็นสินทรัพย์ชีวภาพ (Bio-Asset) ที่สามารถสร้างประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ มีความเชื่อมโยงกับสังคมและวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในหลายรูปแบบ อาทิ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เครื่องสำอาง และพลังงาน รวมถึงทำหน้าที่ให้บริการทางระบบนิเวศ (ecosystem service) และเป็นฐานทรัพยากรสำคัญในการผลิตสินค้าและบริการที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ระดับประเทศ และในเวทีการค้าระหว่างประเทศ รวมถึงประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ คิดเป็นมูลค่าจำนวนมหาศาล

สศช. ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันจัดทำแผนแม่บทบูรณาการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อให้สามารถรักษาคุณค่าของการบริการทางระบบนิเวศ (ecosystem service) รักษาผลประโยชน์และโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศ และปกป้องการเข้ามาใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของชาวต่างชาติ รวมทั้งเป็นการเตรียมความพร้อมรองรับการดำเนินการตามสนธิสัญญา อนุสัญญาและพิธีสารข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง กระบวนการจัดทำแผนแม่บทบูรณาการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ (พ.ศ.2556-2564) ได้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน นักวิชาการ สถาบันการศึกษา และองค์กรพัฒนาเอกชน รวม 3 ครั้ง แผนแม่บทฯ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์สำคัญ 3 ยุทธศาสตร์ 10 แนวทาง 41 มาตรการ ครอบคลุมด้านการอนุรักษ์ พื้นฟู และแบ่งปันผลประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม การเพิ่มศักยภาพการอนุรักษ์พื้นที่คุ้มครอง การเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพให้พร้อมรองรับประชาคมอาเซียน การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันด้านเศรษฐกิจชีวภาพจากการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน การคุ้มครององค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสิทธิในการครอบครองใช้ประโยชน์ และการสร้างความตระหนักพัฒนาองค์ความรู้และระบบฐานข้อมูลด้านความหลากหลายทางชีวภาพให้เป็นมาตรฐานสากล

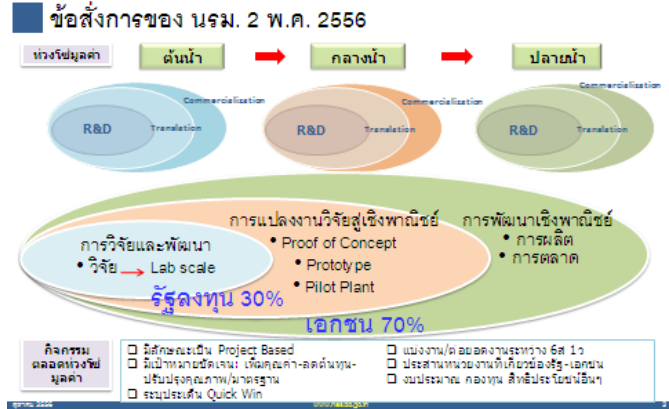
นอกจากนี้ สศช. ดำเนินการร่วมกับสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน) ในการจัดทำนโยบายและมาตรการการพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (พ.ศ.2557-2564) มีเป้าหมายเพื่อผลักดันยุทธศาสตร์ประเทศให้เกิดการบริหารจัดการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ภายใต้แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) โดยยึดหลัก 3 ประการ คือ 1) การใช้กลไกทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ เพื่อการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นในทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน 2) ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพเป็นกลไกหนึ่งในการผลักดันประเทศไทยเข้าสู่เศรษฐกิจสีเขียว 3) มุ่งให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในการผลิตสินค้าและบริการจากความหลากหลายทางชีวภาพในกลุ่มอาเซียนตลอดจนเป็น Clearing House ของอาเซียน ด้านความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยนโยบายและมาตรการการพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ 4 ด้าน 21 กลยุทธ์ และมีโครงการสำคัญ รวม 9 โครงการ

การบูรณาการงานวิจัยของประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี ในคราวการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เพื่อกำหนดทิศทางการวิจัยของประเทศ ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2556 ให้ประสานกับหน่วยงานวิจัยหลัก ได้แก่ 6ส. และ วช. ซึ่งประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

(สวทช.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (สวก.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เพื่อร่วมกันบูรณาการงานวิจัยของประเทศตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเพิ่มมูลค่า ลดต้นทุน และปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานของสินค้าและบริการ เพื่อสร้างให้เกิดผลกระทบ (Impact) ต่อชาวบ้านและชุมชน โดยให้จัดลำดับความสำคัญของประเด็นที่จะดำเนินการตามความสำคัญเร่งด่วน พร้อมทั้งพิจารณาประเด็นที่เป็น Quick Win หรืองานวิจัยที่ใกล้ออกสู่เชิงพาณิชย์ เพื่อจัดสรรงบประมาณสนับสนุน เช่น การสร้างโรงงานต้นแบบขนาดใหญ่ ทั้งนี้ ให้มีการแบ่งงาน/ต่อยอดงานวิจัยระหว่างหน่วยงานวิจัยด้วยกัน การประสานหาหรือหน่วยงานรัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการผลักดันงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ ทั้งนี้ ให้นำใจทวิวิจัยที่ สศช. เสนอเป็นตัวตั้ง และหากเป็นด้านเกษตรและอาหารให้พิจารณาที่มีผลผลิตส่วนเกินล้นตลาด

ต่อมา สศช. ได้จัดประชุมหารือร่วมกับ 6ส. และ วช. และที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (นายนิรุฒติ คุณวัฒน์) เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2556 เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานบูรณาการงานวิจัยของประเทศร่วมกัน ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบให้มีการบูรณาการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานในเบื้องต้น จำนวน 3 รายการ พร้อมหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ดังนี้ ข้าว โดย สวก. มันสำปะหลัง โดย สวทช. และยางพารา โดย สกว. และให้ สศช. จัดทำแบบฟอร์มการรายงานผลเพื่อเป็นแนวทางให้แต่ละหน่วยงานนำเสนอรายละเอียดของการบูรณาการในทิศทางเดียวกัน ซึ่งต่อมา สศช. ได้ให้ความเห็นและข้อสังเกตเพื่อปรับปรุงแนวทางการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานดังกล่าว ซึ่งหน่วยงานรับผิดชอบหลักได้จัดส่งให้ สศช. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป โดย สศช. ได้รายงาน

ความก้าวหน้าพร้อมความเห็นและข้อสังเกตให้นายกรัฐมนตรี ซึ่งได้มีบัญชามอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล) รับผิดชอบดำเนินการให้เกิดการบูรณาการงานวิจัยของประเทศ และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัยของประเทศไทยขึ้นอีกครั้ง

สศช. จึงได้ร่วมกับ วช. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เพื่อกำหนดทิศทางการวิจัยของประเทศไทย ครั้งที่ 2 ขึ้น เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2556 โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีผู้เข้าร่วมประชุมจากหน่วยงานวิจัยหลัก ภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งที่ประชุมได้มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล เป็นเจ้าภาพ ร่วมกับ 6ส. และ วช. และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงศึกษาธิการ (มหาวิทยาลัย) กระทรวงพาณิชย์ กำหนดผู้รับผิดชอบหลักในการจัดทำห่วงโซ่อุปทานในเชิงลึกอย่างละเอียดของสินค้าเกษตร 4 รายการ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย และยางพารา โดยมุ่งเน้นการตอบโจทย์การพัฒนาตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องตอบโจทย์ความต้องการของตลาด รวมถึงการวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก อาทิ สามารถระบุได้ว่าภายใต้ห่วงโซ่อุปทานข้าวจะสามารถวิจัยพันธุ์ได้บ้าง และพันธุ์ไหนที่สามารถให้ผลผลิตสูงสุด หรือขายได้ราคาดีที่สุด และสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ใดได้บ้าง เป็นต้น เพื่อให้มีการนำงานวิจัยไปเสริมกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าและสร้างมาตรฐานให้กับสินค้า และช่วยพัฒนาธุรกิจ SMEs ซึ่งมีปัญหาเรื่องต้นทุนการบริหารจัดการสูง แต่ประสิทธิภาพการผลิตต่ำ

ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา นวัตกรรมใน SMEs-OTOP

1 ขยายผลโครงการสำคัญ-หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

2 ผลักดันเชิงนโยบาย

- แก้ไขปัญหาการบริหารจัดการด้านทรัพย์สินทางปัญญา เช่น ค่าธรรมเนียมการใช้สิทธิ (Royalty Fee) / สิทธิความเป็นเจ้าของ / ส่งเสริมให้มีกฎหมาย เช่น Bay-Bid-Act
- ส่งเสริมหน่วยงานธุรกิจที่มีความสามารถการวิเคราะห์ตลาดในหน่วยงานวิจัย เพื่อช่วยกำหนดโจทย์วิจัย และผลักดันสู่การให้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

3 บูรณาการการจัดงานมหกรรม

- จัดให้มี Shopping Paradise ด้าน R&D / Science and Technology / Innovation ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในคราวเดียวกัน -> สถานแสดงพันธุ์สัตว์

SMEs	OTOP
<ul style="list-style-type: none"> • ขอบเขตโครงการ ITAP และอุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย โดย วชท. • ส่งเสริมการค้าในงานอุทยานวิทยาศาสตร์ภูมิภาค โดย วชท. • ส่งเสริมการพัฒนา นวัตกรรมและการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ โดย สวท. 	<ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมเทคโนโลยี / ผลิตภัณฑ์ ประโยชน์เชิงพาณิชย์
<p>วช. / สวท. / วชท. / สวท. / สวท. / วช. / สวท. / วช.</p>	

นอกจากนี้ ได้มีการมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายนิวัฒน์ธำรงฯ) และรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายสุรพงษ์ฯ) เป็นเจ้าภาพร่วมกันในการส่งเสริมการวางกลไกเพื่อใช้ผลงานวิจัยในการเพิ่มประสิทธิภาพ SMEs และ OTOp โดยให้พิจารณาปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการส่งเสริมให้ SMEs และ OTOp นำการวิจัยมาพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ และพัฒนากลไกที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถดำเนินงานได้อย่างเต็มศักยภาพ เช่น อุทยานวิทยาศาสตร์

โครงการ iTAP รวมทั้ง ได้มอบหมายให้ สศช. กระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ.ร. และภาคเอกชนหารือเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนลงทุนด้านวิจัยและพัฒนา โดยอาจพิจารณาการลดหย่อนภาษีแบบขั้นบันได และมี Grace Period ในการยกเว้นภาษี ตลอดจนควรมุ่งผลลัพธ์จากการทำวิจัยและพัฒนา เช่น ช่วยลดต้นทุน สร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า เป็นต้น และมอบหมายให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงการคลัง และกระทรวงศึกษาธิการ ปรับแก้กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเอื้อให้เอกชนสามารถใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานของรัฐได้ รวมทั้งมีแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์/เครื่องมือที่ได้รับความเสียหายจากการใช้ประโยชน์ของภาคเอกชน

บทบาทของประชาคมอาเซียน สร้างทั้งโอกาสและประเด็นท้าทายกับเศรษฐกิจไทย

โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียนในปี 2555 พบว่าส่วนใหญ่มีสัดส่วนของภาคบริการต่อ GDP สูง โดยมีเพียง เวียดนาม อินโดนีเซีย และบรูไน ที่มีสัดส่วนของภาคอุตสาหกรรมสูงกว่าภาคอื่นๆ ขณะที่มูลค่าการค้าของอาเซียนในปี 2530 – 2555 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสิงคโปร์ มีอันดับความสามารถในการแข่งขันสูงที่สุดในกลุ่มอาเซียน รองลงมาได้แก่ มาเลเซีย และไทย

การรวมตัวเป็นตลาดเดียวของอาเซียนเป็นการขยายโอกาสทางการค้า การลงทุน ทั้งด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ อย่างไรก็ตาม ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมไทยอาจเผชิญความเสี่ยงจากการนำเข้าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพต่ำกว่าจากประเทศเพื่อนบ้านได้มากขึ้น ทั้งยังเป็นการแย่งส่วนแบ่งในตลาดการส่งออกสินค้าบางชนิด และอาจมีการใช้มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTB) เป็นเครื่องมือในการปกป้องการนำเข้ามากขึ้น ขณะที่ภาคบริการต้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวของพื้นที่ไปพร้อมกับการรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดของภาคบริการไทย

เมื่อพิจารณาภาพรวมของประเทศไทยจะพบว่าประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งพัฒนาทั้งในภาคการผลิตและบริการ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กล่าวคือ การพัฒนาผลิตภาพการผลิตและผลิตภาพแรงงานผ่านการนำองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ รวมทั้งทักษะของความเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพที่เชื่อมโยงและพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานของสินค้าและบริการ ตลอดจนห่วงโซ่การผลิต การพัฒนาฐานข้อมูลและกฎระเบียบต่างๆ รวมถึงการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ และให้มีกลไกการขับเคลื่อนและกำกับดูแลภาคการผลิตและบริการในภาพรวมทั้งระบบ

แนวทางการสร้างความสามารถให้ผู้ประกอบการไทยในภาคการผลิตและบริการ

บทบาทภาครัฐในส่วนของแนวทางการพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ประเด็นที่สำคัญซึ่งมีความเกี่ยวข้องได้แก่ การพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ พัฒนาโลจิสติกส์ เสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ผนวกกับองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเอกลักษณ์ความเป็นไทยเพื่อสร้างนวัตกรรม ความแตกต่างของสินค้าและสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น ปรับกระบวนการพัฒนากำลังคนทั้งระบบ อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่กล่าวมาในส่วนของบทบาทภาครัฐจะบรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากผู้ประกอบการได้เร่งพัฒนาผลิตภาพการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานและใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานควบคู่ไปด้วย

นอกจากแนวทางการพัฒนาในภาพรวมแล้ว การกำหนดทิศทางและกลยุทธ์การพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของผู้ประกอบการในแต่ละกลุ่มจะช่วยให้มาตรการส่งเสริมและการจัดสรรงบประมาณของภาครัฐ

มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยในเบื้องต้นอาจแบ่งกลุ่มของผู้ประกอบการเป็น 5 กลุ่ม คือผู้ประกอบการซึ่งดำเนินกิจการภายในประเทศ (Domestic Entrepreneur) ผู้ประกอบการซึ่งเข้าไปแข่งขันในประเทศเพื่อนบ้าน (Outbound Investment) ผู้ประกอบการซึ่งไปร่วมทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน (Joint Venture) ผู้ประกอบการซึ่งดำเนินกิจการครอบคลุมพื้นที่ทั้งอาเซียน (ASEAN Player) และผู้ประกอบการซึ่งดำเนินธุรกิจรูปแบบผสมผสาน (Combination Strategy)

การให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนทางเศรษฐกิจ

นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 39/2556 ลงวันที่ 31 มกราคม 2556 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 35 คน โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) เป็นที่ปรึกษา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล) ตำแหน่งในขณะนั้น เป็นประธาน กรรมการประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และอธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความผันผวนทางเศรษฐกิจ ให้แล้วเสร็จภายใน 6 เดือน

นอกจากนี้ เพื่อให้การดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับความเดือดร้อนจากสถานการณ์ความผันผวนทางเศรษฐกิจ มีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น ประธานกรรมการจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการและคณะทำงาน 3 คณะ ประกอบด้วย (1) คณะอนุกรรมการรวบรวมและจัดทำระบบทะเบียนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและต้องการรับความช่วยเหลือของภาครัฐ โดยมีปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน (2) คณะอนุกรรมการวิเคราะห์ปัญหาและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาก็แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธาน และ (3) คณะทำงานกลั่นกรองเรื่องที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเสนอขอรับความช่วยเหลือจากภาครัฐ มีรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายธานีรินทร์ ฉະเอม) เป็นประธาน

สศช. ได้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนทางเศรษฐกิจ ตามมาตรการที่ได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันหรือตามแผนงานปกติของกระทรวง โดยระหว่างวันที่ 4 กุมภาพันธ์ - 23 พฤษภาคม 2556 มีผู้ประกอบการมาแจ้งปัญหาและความต้องการช่วยเหลือจากภาครัฐผ่านช่องทางต่างๆ ที่ภาครัฐและภาคเอกชนได้เปิดให้บริการ อาทิ สายด่วน 1111 กด 22 ตู้ ปณ.1111 อีเมลล์ sme1111@opm.go.th เว็บไซต์ www.1111.go.th จุดบริการประชาชน ทำเนียบรัฐบาล ศูนย์เฉพาะกิจเพื่อช่วยเหลือ SMEs ระดับจังหวัด และสมาคมภาคเอกชน รวมทั้งสิ้น 428 ราย ซึ่งผลการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือในช่วงเวลาดังกล่าว สามารถสรุปได้ดังนี้

1. **ยุติการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ** จำนวน 34 ราย ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ไม่ประกอบธุรกิจหรือเลิกกิจการไปแล้ว 2 ราย ผู้ประกอบการที่ไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล 6 ราย ผู้ประกอบการที่ไม่ขอรับความช่วยเหลือจากภาครัฐ 26 ราย

2. **เสร็จสิ้นภารกิจของคณะกรรมการฯ** จำนวน 93 ราย ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ได้รับการประสานชี้แจงและให้คำปรึกษาแนะนำจนเข้าใจและพึงพอใจแล้ว 27 ราย และผู้ประกอบการที่ได้รับความช่วยเหลือในเบื้องต้นและส่งมอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามภารกิจปกติแล้ว 66 ราย

3. **อยู่ระหว่างดำเนินการ** จำนวน 163 ราย ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ไม่สามารถติดต่อได้ 16 ราย อยู่ระหว่างการติดต่อประสานงาน 26 ราย และประสานเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ หรือส่งมอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาให้ความช่วยเหลือ 121 ราย

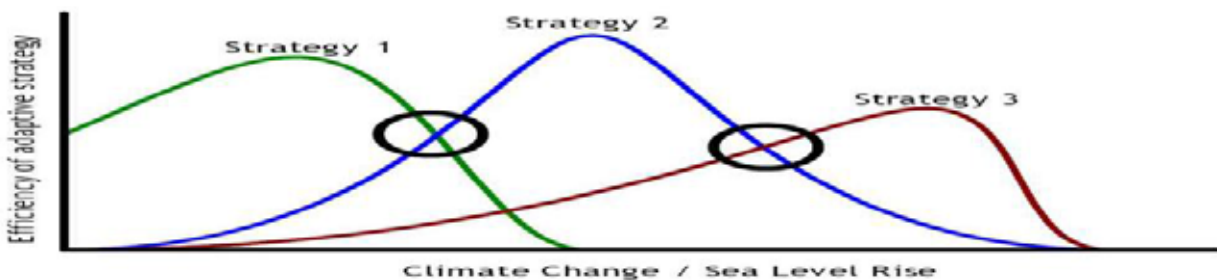
4. **ความต้องการช่วยเหลือเชิงนโยบาย** จำนวน 3 ราย ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ต้องการให้ภาครัฐลดต้นทุนราคาน้ำมัน 1 ราย ต้องการให้เร่งแก้ไขปัญหาค่าความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ 1 ราย และต้องการให้มีการเจรจาการค้าระหว่างประเทศเพื่อเพิ่มยอดสั่งซื้อ 1 ราย

5. **ศูนย์ช่วยเหลือฯ ระดับจังหวัดอยู่ระหว่างการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ** จำนวน 135 ราย รวม 10 จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี 48 ราย บึงกาฬ 40 ราย ชัยนาท 26 ราย ตรวด 7 ราย ยโสธรและร้อยเอ็ด จังหวัดละ 5 ราย ปัตตานี ยะลา ลำปาง และอุบลราชธานี จังหวัดละ 1 ราย

โครงการ Towards a National Action Plan on Adaptive Flood Risk Management

รัฐบาลเนเธอร์แลนด์ร่วมกับสำนักงานฯ ได้จัดทำโครงการ National Action Plan on Adaptive Flood Risk Management ขึ้นในช่วงระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงมิถุนายน 2556 เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารจัดการความเสี่ยงของอุทกภัยภายใต้การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในอนาคต เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล การทรุดตัวของแผ่นดิน รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจในพื้นที่ศึกษาที่ครอบคลุมทั้ง 25 กลุ่มน้ำ โดยแนวทางการบริหารจัดการน้ำที่กำหนดขึ้นนั้น มีลักษณะเป็นยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน แต่ในขณะเดียวกันก็มีความยืดหยุ่น เพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนการใช้ยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ในการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงของอุทกภัยที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศ จะต้องคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรน้ำ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว และกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เป็นสำคัญ

การศึกษาวิจัยให้ความสำคัญกับแนวคิดในการปรับตัวอย่างเท่าทันในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากอุทกภัยในอนาคต ร่วมกับการใช้วิธีการบริหารจัดการน้ำที่เป็นมาตรฐานปกติในการจัดการความเสี่ยง เช่น การบูรณาการยุทธศาสตร์ต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเข้าด้วยกัน ทั้ง Integrated Water Resource Management (IWRM) ซึ่งเป็นการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ และ Integrated Assessment Framework ที่จะช่วยในการประเมินและคัดเลือกยุทธศาสตร์ และมาตรการปรับตัว โดยใช้หลักการวิเคราะห์ห่วงโซ่ความเชื่อมโยงระหว่างเหตุและผล (DPSIR-Driver, Pressure, State, Impact, and Response) ร่วมกับแบบจำลองการพัฒนาเชิงพื้นที่ (Spatial Development Model) และ Adaptation Tipping Point (ATP) and Pathways Approach เป็นต้น

ภาพแสดงจุดเปลี่ยนแปลงการใช้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำให้เหมาะสมกับสถานการณ์

การศึกษานี้ ใช้กลุ่มน้ำยมเป็นกรณีตัวอย่าง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผน การลงทุน และการดำเนินโครงการด้านทรัพยากรน้ำ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่ประเทศไทยต้องเผชิญ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต อันจะช่วยลดความเสียหายจากอุทกภัยและสร้างความยั่งยืนให้กับทรัพยากรน้ำ

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

การขับเคลื่อนนโยบายด้านการศึกษาและพัฒนากำลังคน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

ด้านการศึกษาและพัฒนากำลังคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการศึกษาและการพัฒนากำลังคน เพื่อระดมความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษารวม 2 ครั้ง เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2555 และวันที่ 4 เมษายน 2556 โดยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

เพื่อวางกรอบทิศทางทางการพัฒนาการศึกษา การผลิตและพัฒนากำลังคนในอนาคต ดังนี้ 1) **กรอบแนวคิดและเป้าประสงค์การพัฒนาการศึกษา** มุ่งจัดบริการการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เท่าเทียม มีระบบที่หลากหลาย มีเส้นทางที่สามารถเชื่อมโยงกัน (Multiple tracks) และเอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ปรับระบบการศึกษาที่เชื่อมโยงกับภาคเอกชนให้มากขึ้น เพื่อปรับสมดุลความต้องการ (Demand) กับการผลิต (Supply) กำลังคน และปรับหลักเกณฑ์และมาตรฐานให้หลากหลาย เป็นสากล โดยมีคุณลักษณะของเด็ก/แรงงานที่พึงประสงค์ มีการเรียนรู้และทักษะที่จำเป็นอย่างรอบด้าน ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 2) **ข้อเสนอการปรับระบบการศึกษาในอนาคต** ควรให้ความสำคัญใน 4 ประเด็น ได้แก่ (1) ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจัดหลักสูตร กระบวนการเรียน การสอน กิจกรรม การวัดผลและประเมินผลในทุกระดับที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน (2) พัฒนาการศึกษาเพื่อสนองความต้องการทำงาน เน้นการฝึกปฏิบัติและพัฒนาทักษะเพื่อการประกอบอาชีพ สร้างแรงจูงใจและปลูกฝังค่านิยมในการเรียนสายอาชีพ (3) การศึกษาตลอดชีวิต โดยสร้างโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้คนทุกกลุ่มทุกวัย และ (4) การศึกษาเพื่อการสร้างสรรคนวัตกรรม โดยสนับสนุนการผลิตและพัฒนา นักวิจัย ผู้สร้างและพัฒนา นวัตกรรมในสาขาต่างๆ รวมทั้งการต่อยอดสู่การสร้างสรรคนวัตกรรมระดับสูงที่เชื่อมโยงองค์ความรู้ใหม่กับภูมิปัญญาวัฒนธรรมไทย

การพัฒนาศึกษาต้องพิจารณาตามช่วงวัย ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองกับทิศทางการพัฒนาในอนาคต 5 กลุ่มวัย ได้แก่ เด็กแรกเกิด-ปฐมวัย เด็กนักเรียน วัยรุ่น-นักศึกษา แรงงาน และผู้สูงอายุ ต้องกำหนดคุณลักษณะของคนที่ต้องการในอนาคต เป้าหมายการพัฒนาการศึกษาของกลุ่มเป้าหมายตามช่วงวัย ซึ่งประเด็นแนวทางการพัฒนา/ปรับระบบการศึกษาที่จะนำไปสู่การสร้างคนให้มีความสมบูรณ์ทั้งคุณภาพด้านวิชาการและสุขภาพจิตใจ อารมณ์ รวมทั้งพิจารณาความเชื่อมโยง/ส่งต่อการศึกษาระหว่างช่วงวัย เพื่อเตรียมความพร้อม/พัฒนาทักษะความรู้ที่สอดคล้องกับศักยภาพ และความสัมพันธของบทบาทในแต่ละช่วงวัยให้ได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ สมรรถนะที่ตรงตามความต้องการของประเทศที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศซึ่งเป็นโจทย์ใหญ่ที่จะต้องนำระบบการศึกษาเข้าไปช่วยสนับสนุนการให้การผลิตคนหรือด้าน Supply ให้ตรงกับ Demand

ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาผู้สูงอายุ ในประเด็น “การเตรียมความพร้อมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ” เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2556 โดยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เป็นการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการเตรียมความพร้อมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ ทั้งในมิติของการเตรียมตัวก่อนเป็นผู้สูงอายุ การสร้างความมั่นคงทางรายได้ การส่งเสริมการมีงานทำ การจัดสวัสดิการทางสังคมและการดูแลระยะยาว เป็นต้น ซึ่งผลของการประชุมดังกล่าว สามารถผลักดันให้เกิดการจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ ภายใต้การมีส่วนร่วมระหว่างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

กลไกการขับเคลื่อนภาคการผลิตและบริการ

ในปัจจุบันมีกลไกระดับนโยบายในการขับเคลื่อนภาคเกษตร และอุตสาหกรรมแล้ว หากแต่ยังไม่มีกลไกที่ทำหน้าที่ดูแลนโยบายในภาพรวมของภาคบริการ ดังนั้น ในการเตรียมความพร้อมให้กับผู้ประกอบการไทยในภาพรวมนั้น นอกเหนือจากการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันแล้ว ควรสร้างเชื่อมโยงการทำงานของกลไกต่างๆ เข้าด้วยกัน ทั้งกลไกในส่วนกลางและกลไกในระดับพื้นที่ รวมทั้งให้ความสำคัญกับกลไกประสานความร่วมมือภาครัฐและเอกชน เพื่อติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินการ และเป็นช่องทาง

ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดท่าทีของประเทศไทยมีความเป็นเอกภาพ สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริง

โดยสรุป ในระยะเวลาอีกสองปีที่เส้นทางเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 จะมาถึงถือเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องผนึกกำลังร่วมมือกัน เพื่อสร้างความพร้อมของประเทศให้สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นหลังจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การกำหนดนโยบายการขับเคลื่อนภาคการผลิตและบริการภายใต้สถานการณ์การแข่งขันที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือ การเข้าถึงข้อมูลเพื่อศึกษาและทำความเข้าใจทิศทางนโยบายของประเทศสมาชิกอาเซียนในภาคส่วนที่สำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้นโยบายการขับเคลื่อนภาคการผลิตและบริการ ตลอดจนแนวทางการเตรียมความพร้อมของภาครัฐและเอกชน ทั้งการกำหนดสาขาที่ต้องปรับตัวรองรับการแข่งขันที่สูงขึ้นและสาขาที่ควรสร้างความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อสร้างศักยภาพร่วมกัน เพื่อให้การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันได้อย่างแท้จริง

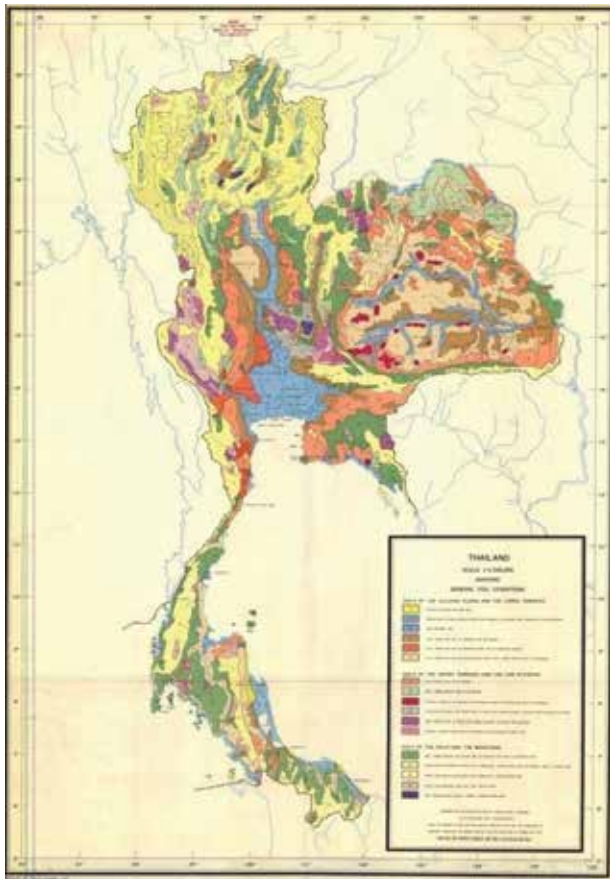
แนวทางการบูรณาการขับเคลื่อนการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร จึงเริ่มขับเคลื่อนการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตรอย่างบูรณาการ โดยมีหลักการที่เน้นการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตร ทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทั้งในและต่างประเทศ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของพื้นที่ เช่น ศักยภาพของดิน น้ำ สภาพแวดล้อม ภูมิอากาศ โรงงานแปรรูปในพื้นที่ และระบบโลจิสติกส์ เป็นต้น (รูปภาพที่ 1)

รูปภาพที่ 1 หลักการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร

แนวทางการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร ประกอบด้วย 2 กิจกรรมหลัก คือ กิจกรรมที่ 1) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศและแผนที่กลางของประเทศ เป็นการวางระบบการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านภูมิสารสนเทศและแผนที่ในภาพรวมของประเทศให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้ในการวางแผนเชิงนโยบายด้านโซนนิ่งภาคเกษตรและการวางแผนนโยบายด้านอื่นๆ โดยได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการภูมิสารสนเทศแห่งชาติขึ้น ซึ่งเป็นหน่วยงานใหม่สังกัดสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการภูมิสารสนเทศแห่งชาติ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการภูมิสารสนเทศแห่งชาติ พ.ศ. 2556 และในระยะยาว จะมีการจัดตั้งเป็นหน่วยงานกลางถาวรต่อไป และในส่วนของการทำงานแผนที่กลางของประเทศ จะแบ่งออกเป็น 2 มาตรการส่วนหลัก ได้แก่ มาตรการส่วนปานกลาง 1:50,000 เพื่อการวางแผนและกำหนดพื้นที่ในระดับประเทศ จำนวน 35 ชั้นข้อมูล และมาตราส่วนใหญ่ 1:4,000 เพื่อการบริหารจัดการในระดับ

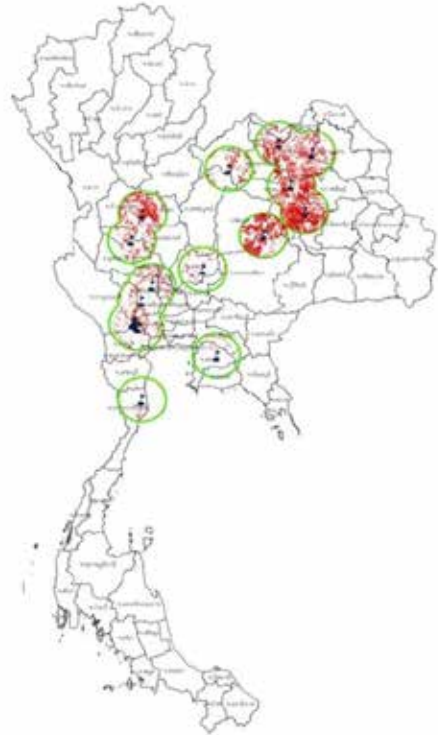

พื้นที่ รวมทั้งพัฒนาระบบบริการภูมิสารสนเทศกลางของประเทศ (National Geographic Infrastructure System: NGIS) เพื่อเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำหรับเชื่อมโยงข้อมูลแผนที่ของหน่วยงานต่างๆ ที่จัดทำแผนที่ให้เป็นระบบเดียวกัน และให้บริการข้อมูลภูมิสารสนเทศกลางของประเทศแก่ผู้ที่ต้องการใช้ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนอย่างเป็นระบบ

ส่วนกิจกรรมที่ 2) การจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร เริ่มด้วยการนำฐานข้อมูลทางการเกษตรที่จำเป็นมาพิจารณาความเหมาะสมในเชิงกายภาพ เพื่อประกาศเป็นเขตเหมาะสมในการผลิตสินค้าเกษตร ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกาศเขตไปแล้ว 20 ชนิด กล่าวคือ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ลำไย สับปะรด เงาะ ทูเรียน มังคุด มะพร้าว กาแฟ โคเนื้อ ไก่เนื้อ สุกร ไก่ไข่ กุ้งทะเล และสัตว์น้ำจืด จากนั้นได้พิจารณาความสอดคล้องระหว่างอุปสงค์และอุปทานของสินค้าเกษตรในภาพรวม ประกอบกับการสำรวจความต้องการในระดับพื้นที่ เพื่อกำหนดเป้าหมายการจัดทำโซนนิ่งของสินค้าแต่ละชนิด โดยที่ผ่านมาได้ดำเนินการนำร่องลดพื้นที่ปลูกข้าวในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมก่อน แล้วมาผลิตสินค้าเกษตรที่มีความต้องการของตลาดสูง

เช่น อ้อยโรงงาน เป็นต้น โดยในปีแรกจะปรับเปลี่ยนจากข้าวมาเป็นอ้อยโรงงานประมาณ 0.8 ล้านไร่ ใน 25 จังหวัด ขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการเสนอคณะรัฐมนตรี ส่วนมันฝรั่ง มีเป้าหมายเพิ่มพื้นที่ปลูก 12,500 ไร่ ใน 4 จังหวัด

เพื่อให้การขับเคลื่อนโซนนิ่งมีผลเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องมีมาตรการสนับสนุนเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับเปลี่ยนในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น สนับสนุนองค์ความรู้และแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนการผลิตในพื้นที่ที่เหมาะสม เช่น การจัดรูปที่ดิน พัฒนาระบบแหล่งน้ำหรือชลประทาน พัฒนาพันธุ์ตลอดจนตลาดที่เหมาะสม เป็นต้น ซึ่งในระยะยาวจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างองค์ความรู้ การวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบชลประทาน และโลจิสติกส์ เป็นต้น การสนับสนุนโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการส่งเสริมช่องทางการตลาด ควบคู่กันไปด้วย

การขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมืองภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้ให้ความสำคัญกับการปรับตัวสู่การเป็นสังคมสีเขียว (Green Society) ทั้งนี้การมุ่งสู่การเติบโตสีเขียวในระดับ

พื้นที่เมืองจะมีความสำคัญมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากประชากรเมืองของประเทศจะเพิ่มขึ้นเกือบถึงร้อยละ 50 ในปี 2570 ในขณะที่เมืองจะต้องเผชิญแรงกดดันของปัญหาพลังงาน ภัยธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น

จึงจัดทำโครงการขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมืองในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และเงื่อนไขสำคัญต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวในระดับเมือง พร้อมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและแนวทางขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองสู่การเติบโตสีเขียวอย่างยั่งยืน โดยศึกษาทบทวนและเสนอแนะเกี่ยวกับนิยามความหมายและตัวชี้วัดด้านการเติบโตสีเขียวของเมือง และได้คัดเลือกเทศบาลนำร่อง ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ จำนวน 8 แห่ง ในการลงพื้นที่เพื่อถอดบทเรียนการดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองสู่การเติบโตสีเขียว ประกอบด้วย 1) เทศบาลตำบล

เวียงพางคำ จ.เชียงราย 2) เทศบาลตำบลร่องคำ จ.กาฬสินธุ์ 3) เทศบาลตำบลพังโคน จ.สกลนคร 4) เทศบาลตำบลเมืองแกลง จ.ระยอง 5) เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จ.สมุทรสงคราม 6) เทศบาลนครเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 7) เทศบาลนครพิษณุโลก จ.พิษณุโลก และ 8) เทศบาลนครภูเก็ต จ.ภูเก็ต โดยการสัมภาษณ์ทีมผู้บริหารเทศบาล ศึกษาข้อมูลการดำเนินงานโครงการที่ประสบความสำเร็จ รวมทั้งจัดประชุมกลุ่มย่อยกับผู้นำชุมชน/ภาคีเครือข่ายการพัฒนาเมืองในแต่ละพื้นที่

จากการวิเคราะห์ประเด็นปัญหา อุปสรรค ปัจจัยเสี่ยง และปัจจัยความสำเร็จ ที่จะนำไปสู่การขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมืองอย่างยั่งยืนพบว่า ปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาเมือง

ไปสู่การเติบโตสีเขียว ประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์และนโยบายที่ชัดเจนรวมทั้งมีความต่อเนื่องของนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น การให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้นำชุมชน การจัดสรรงบประมาณดำเนินการตามนโยบายและแผนที่วางไว้อย่างเพียงพอ การสื่อสารสร้างความเข้าใจ รวมทั้งการเปิดโอกาสและช่องทางให้ชุมชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วน การเริ่มจากกิจกรรม/โครงการเล็กๆ แล้วขยายผลออกไปอย่างต่อเนื่อง การตรา/ปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ การมีมาตรการจูงใจในด้านต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

สำหรับปัญหาอุปสรรค/ปัจจัยเสี่ยงต่อการพัฒนาเมืองไปสู่การเติบโตสีเขียว อาทิ การที่ภาครัฐมีนโยบาย แต่

ขาดแนวทางที่จะให้ท้องถิ่นนำไปปฏิบัติ ขาดหน่วยงาน/กลไกรับผิดชอบหลัก ขาดการวัดผลอย่างชัดเจน เครื่องมือทางนโยบายที่มีอยู่ของภาครัฐไม่เพียงพอหรือไม่มีประสิทธิภาพ ในการขับเคลื่อนสู่การเติบโตสีเขียวของเมือง ทั้งเครื่องมือทางการเงินและเครื่องมือทางกฎหมาย การที่ท้องถิ่นไม่มีอำนาจในการจัดการปัญหาในพื้นที่ของตนเอง ได้แบบเบ็ดเสร็จ เนื่องจากยังไม่ได้มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นอย่างแท้จริง ทั้งอำนาจด้านการเงินการคลังและอำนาจการตัดสินใจ ท้องถิ่นมีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการนำไปพัฒนาเมือง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม พร้อมๆ กันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และท้องถิ่นขาดการวางแผนแม่บทการพัฒนาเมืองเชิงยุทธศาสตร์ในระยะยาว รวมทั้งความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น นโยบายของรัฐบาล เป็นต้น

ทั้งนี้ผลการศึกษานำไปสู่ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ที่สำคัญ คือ 1) ผู้นำประเทศหรือรัฐบาลต้องประกาศนโยบายเรื่องการเติบโตสีเขียวอย่างชัดเจน 2) จัดตั้งกลไกการขับเคลื่อนระดับนโยบาย 3) เร่งกระบวนการกระจายอำนาจและกระจายงบประมาณให้แก่ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นมีอำนาจในการตัดสินใจ และมีงบประมาณเพียงพอ สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาต่างๆ ภายในพื้นที่ได้อย่างเบ็ดเสร็จ 4) สนับสนุนให้เมืองมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยปรับโครงสร้างภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดเก็บภาษีในท้องที่ได้มากขึ้น เพื่อให้สามารถพัฒนาเมืองไปสู่การเติบโตสีเขียวได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว 5) ปรับปรุงโครงสร้างอำนาจหน้าที่ ที่มีการทับซ้อนระหว่างอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น หรือท้องถิ่นกับท้องถิ่นเอง เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของท้องถิ่นในการขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมือง และ 6) พิจารณาทบทวนนโยบายแบบประชานิยมของรัฐบาล ที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างความมั่นคงด้านอาหารระดับชุมชนและครัวเรือนและการเติบโตสีเขียว สำหรับ แนวทางการขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมืองในระยะต่อไปนั้น ควรมีการดำเนินงานที่สำคัญ เช่น การตั้งหน่วยงานหรือคณะกรรมการกลางขึ้นมาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์ในเรื่องการเติบโตสีเขียวของเมือง สนับสนุนให้ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดนโยบายการเติบโตสีเขียวของเมืองไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น สร้างมาตรการใหม่ๆ ทางการเงินการคลังที่สนับสนุนการเติบโตสีเขียวของเมือง ปรับปรุงและปฏิรูปกฎหมายที่จำเป็น อาทิ กฎหมายผังเมือง และผลักดันให้เกิดเมือง/ชุมชนต้นแบบเมืองสีเขียว เป็นต้น รวมทั้งได้จัดทำข้อเสนอ

แนวทางการขับเคลื่อนการเติบโตสีเขียวของเมืองรายสาขา ทั้งด้านการบริหารจัดการของเสีย การเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเมือง การคมนาคมขนส่ง อาคารที่อยู่อาศัย และการวางผังเมือง

การบริหารจัดการที่ดินของประเทศไทย

สศช. ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายวราเทพ รัตนากร) ให้ทำการศึกษาและจัดทำกรอบแนวคิดการบริหารจัดการที่ดินแบบบูรณาการ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ การจัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ และการกระจายการถือครองที่ดิน ซึ่งเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล และเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 จากการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาบริหารจัดการที่ดินของประเทศไทย พบว่ามีปัญหาสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ (1) ปัญหาการจัดสรรที่ดินแก่ผู้ยากไร้ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากความยากจนและความเหลื่อมล้ำ ในหลายกรณีรัฐเคยจัดสรรที่ดินให้แก่เกษตรกรไม่สามารถรักษาที่ดินนั้นไว้ได้ มีการซื้อขายเปลี่ยนมือ จึงมีการขยายพื้นที่บุกรุกอย่างต่อเนื่อง (2) ปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยมีการบุกรุกถือครองที่ดินของรัฐ โดยเฉพาะพื้นที่ป่าต้นน้ำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและความเสี่ยงต่อภัยพิบัติ มีข้อขัดแย้งเรื่องแนวเขตที่ดินของรัฐ และการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดิน ขาดนโยบายที่ชัดเจนต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหา (3) ปัญหาการบริหารจัดการ ซึ่งขาดนโยบายที่ชัดเจนต่อเนื่อง ขาดการบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินในภาพรวม และมีปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งขาดกลไกภาษีเพื่อกระจายการถือครองที่ดิน

นอกจากนี้ สศช. ได้จัดทำข้อเสนอแนวทางเพื่อขับเคลื่อนและบูรณาการแก้ไขปัญหาที่ดินของประเทศไทย ทั้งการดำเนินงานระยะเร่งด่วนและการดำเนินงานระยะยาว ดังนี้ (1) เร่งรัดการดำเนินงานโฉนดชุมชน และผลักดันการดำเนินงานของสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (2) จัดทำฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ (Clearing House) เพื่อขึ้นทะเบียน ตรวจสอบ คัดกรองคุณสมบัติ และจัดระเบียบในการรับการจัดสรรที่ดิน (3) จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจนและเป็นแนวเส้นเดียวกัน เพื่อนำแนวเขตไปใช้ในกระบวนการพิสูจน์สิทธิการถือครองที่ดิน (4) ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการที่ดินให้มีเอกภาพ ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ (5) ปรับปรุงกลไกภาษีเพื่อกระจายการถือครองที่ดิน และ (6) พัฒนาระบบฐานข้อมูลการถือครองที่ดินให้สามารถติดตามตรวจสอบได้ ทั้งที่ดินของรัฐและเอกชน ทั้งนี้ ข้อเสนอดังกล่าวได้นำสู่การประชุมโดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีรัฐมนตรีและปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมในการหารือ เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2556 ณ ทำเนียบรัฐบาล ที่ประชุมมีมติเห็นควรให้ยุติการบุกรุกที่ดินของรัฐเพิ่มเติมโดยเด็ดขาด พร้อมมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งหาแนวทางในการแก้ปัญหาและบริหารจัดการพื้นที่ที่ถูกบุกรุกแล้วอย่างเหมาะสม พิจารณาทบทวนกฎหมายและปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการที่ดินอย่างบูรณาการต่อไป

การขับเคลื่อนศูนย์ช่วยเหลือสังคม OSCC 1300

สศช. ได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของพัฒนาระบบการให้บริการสังคมในรูปแบบ “ศูนย์ช่วยเหลือสังคม OSCC 1300” ซึ่งได้มีการเปิดตัวระบบการให้บริการในรูปแบบศูนย์ช่วยเหลือสังคม OSCC 1300 เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2556 โดยศูนย์ช่วยเหลือสังคม OSCC 1300 ดำเนินการให้การช่วยเหลือในกลุ่มประเด็นปัญหาหลัก 4 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) การกระทำทารุณรุนแรงต่อเด็ก สตรี (รวมถึงผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส) 2) การท้องไม่พร้อมในกลุ่มคุณแม่วัยใส 3) แรงงานเด็ก และ 4) การค้ามนุษย์ โดยการปรับกลไกวิธีการให้บริการประชาชน ให้บูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน มูลนิธิและเครือข่ายภาคประชาชน โดยกำหนดให้มีจุดรับบริการ (front line) ระบบ

ส่งต่อ (gate way) ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม โดยนำรูปแบบการให้บริการจากทุกหน่วยงาน/กระทรวง มาบูรณาการออกแบบใหม่ให้เป็นระบบเดียวกัน ให้เกิดการเชื่อมต่อการให้บริการที่ชัดเจน (flow) โดยให้ยึดผู้เสียหายเป็นหลัก ตั้งแต่จุดรับแจ้งเหตุ การประสานแจ้งเหตุ การตรวจสอบ การคัดแยกเพื่อระบุปัญหา การประสานงาน ส่งต่อให้หน่วยงานรับผิดชอบในแต่ละชั้น จนลำดับขั้นสุดท้าย พร้อมทั้งระบุผู้รับผิดชอบและการดำเนินการ พร้อมทั้งการพัฒนากระบวนการข้อมูลสารสนเทศเพื่อรองรับระบบการดำเนินการของศูนย์ช่วยเหลือสังคม OSCC 1300 เพื่อให้ทุกหน่วยงานสามารถติดตามความช่วยเหลือผ่านระบบสารสนเทศ รวมทั้งมีข้อมูลของประเด็นปัญหาทั้ง 4 กลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์และพัฒนานโยบายต่อไป

การขับเคลื่อนภายใต้กรอบทิศทางการพัฒนาอนุภูมิภาค GMS

GMS เป็นแผนงานความร่วมมือระหว่าง 6 ประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ได้แก่ กัมพูชา สปป.ลาว จีน (มณฑลยูนนานและกวางสี) เมียนมาร์ ไทย และเวียดนาม ริเริ่มขึ้นโดยการผลักดันของ 6 ประเทศและธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) ในปี 2535 เพื่อจัดทำกรอบแผนยุทธศาสตร์พัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในลักษณะเกื้อกูลกัน บนพื้นฐานของความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของแต่ละประเทศ โดยใช้การสนับสนุนทั้งทางการเงินและทางวิชาการจาก ADB เป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาอนุภูมิภาค เริ่มจากการเชื่อมโยงโครงข่ายระบบโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมขนส่งและพลังงาน โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญในกรอบ GMS ในรอบปี 2556 ดังนี้

1. การจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินงานของจังหวัดตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ (Economic Corridor Forum) ประกอบด้วยแนวพื้นที่ NSEC EWEC และ SEC จำนวน 5 ครั้ง ณ กรุงเทพมหานคร อุบลราชธานี ตาก ขอนแก่น และกาญจนบุรี กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย ผู้แทนภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ NSEC EWEC และ SEC ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) เพื่อรับทราบและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความร่วมมือตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตกเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. การประชุมเวทีหารือเพื่อพัฒนาแนวระเบียงเศรษฐกิจ ครั้งที่ 5 และการประชุมหารือเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ (The 5th Economic Corridor Forum and GMS Business Opportunities Forum) ณ โรงแรมอินเตอร์ คอนติเนนตัล กรุงเทพฯ โดยที่ประชุมได้เปิดโอกาสให้รัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และเอกชนได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นร่วมกันในเรื่องกรอบการลงทุนของภูมิภาค (Regional Investment Framework) ซึ่งจะใช้เป็นกลไกการนำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนงาน GMS ในระยะ 10 ปีข้างหน้า ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและการอำนวยความสะดวกข้ามแดน รวมถึงความร่วมมือด้านอื่นๆ ที่มีลำดับความสำคัญสูง ได้แก่ การพัฒนาแนวระเบียงเศรษฐกิจ คมนาคมขนส่ง พลังงานและตลาดซื้อขายไฟฟ้า โทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การท่องเที่ยว การเกษตร สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไปสู่การปฏิบัติที่เน้นการส่งเสริมการลงทุนและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อใช้ประโยชน์การพัฒนาแนวระเบียงเศรษฐกิจอย่างเต็มศักยภาพ

3. การประชุมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ 19 แผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (19th GMS Ministerial Conference) ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว ระหว่างวันที่ 10-11 ธันวาคม 2556 โดยรัฐมนตรีแผนงาน GMS ได้ร่วมกันให้ความเห็นชอบต่อการลงทุนในภูมิภาค (RIF) โดยมีข้อคิดเห็นว่าจะต้องมีการนำ RIF ไปสู่การปฏิบัติตามแผนงานที่อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงและปฏิบัติได้

รวมทั้งจะต้องมีความเป็นเจ้าของจากคณะทำงานสาขาต่างๆ และมีการสนับสนุนทั้งทางการเงินและความรู้จากหุ้นส่วนการพัฒนาและภาคเอกชน ทั้งนี้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายด้วย นอกจากนี้ รัฐมนตรี GMS ยังได้ร่วมกันลงนามในบันทึกความเข้าใจเพื่อการจัดตั้งสมาคมการรถไฟของประเทศลุ่มแม่น้ำโขง (The Greater Mekong Railway Association: GMRA) ในระหว่างการประชุมดังกล่าว และในวันที่ 11 ธันวาคม 2556 ได้มีพิธีเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 4 เชื่อมระหว่างเชียงของ (ไทย) และเมืองห้วยทราย (สปป.ลาว) ซึ่งส่งผลให้การเชื่อมต่อกันตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น อีกด้วย

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ IMT-GT และการขับเคลื่อนโครงการตาม Implementation Blueprint 2012-2016

แผนงาน IMT-GT ริเริ่มขึ้นโดยความร่วมมือของผู้นำ 3 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย ในปี 2536 มีจุดประสงค์หลักในการพัฒนาพื้นที่ทางเศรษฐกิจและสังคมร่วมกัน โดยมุ่งเน้นความสำคัญของภาคเอกชน ภายใต้สภาธุรกิจ IMT-GT และบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดและรัฐ โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญในรอบ IMT-GT ในรอบปี 2556 ดังนี้

1. การขับเคลื่อนความร่วมมือ 6 สาขาโดยที่ประชุมระดับรัฐมนตรี IMT-GT ครั้งที่ 19 และการเฉลิมฉลองการครบรอบ 20 ปี แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2556 ณ เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี แผนงาน IMT-GT ได้ดำเนินการมาเข้าสู่ปีที่ 20 โดยตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา ได้มีการพัฒนาความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง โดยได้ริเริ่มโครงการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับพื้นที่ IMT-GT อย่างรอบด้าน โดยการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) นำไปสู่โครงการที่เป็นรูปธรรมจำนวนมาก ในที่ประชุมครั้งนี้ยังได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของโครงการโดดเด่น เช่น โครงการเมืองสีเขียวเขตเศรษฐกิจชายแดนไทย-มาเลเซีย การพัฒนาการเดินเรือเฟอร์รี่ขนส่งสินค้า (Ferry Ro-Ro) ระหว่างอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย นอกจากนี้ ที่ประชุมได้รับทราบความก้าวหน้าของโครงการสำคัญในแผนงาน IMT-GT เช่น การพัฒนาความเชื่อมโยงสายส่งไฟฟ้า มะละกา-เปกัมบารู การขยายด่านศุลกากร/ตรวจคนเข้าเมือง/ตรวจกักกันโรคพืชและสัตว์ ที่บูกิตกายูฮิตัม-สะเดา โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหาดใหญ่-สะเดา โครงการก่อสร้างท่าเรือนาเกลือ จังหวัดตรัง โครงการก่อสร้างศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช การก่อสร้างสะพานแห่งใหม่ระหว่างอำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาสกับเมืองเป็งกาลีบันกูโบร์ รัฐกลันตัน สะพานแห่งที่สองระหว่างอำเภอสุไหงโกลลก จังหวัดนราธิวาสกับเมืองรันเตาปันยัง รัฐกลันตัน และการบูรณาการกิจกรรมในเขตเศรษฐกิจชายแดน เป็นต้น

2. การจัดตั้งศูนย์ประสานความร่วมมืออนุภูมิภาคเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย – มาเลเซีย – ไทย (Centre for IMT-GT Growth Triangle Sub-regional Cooperation: CIMT) ซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการกลางขึ้นที่เมืองปุตราจายา ประเทศมาเลเซีย และได้เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการในวันที่ 1 ตุลาคม 2556 โดยมีผู้อำนวยการศูนย์ฯ คนแรกเป็นคนไทย คือ นายไพโรจน์ โพธิวงศ์ อดีตข้าราชการสศช.

การขับเคลื่อนการดำเนินงานภายใต้ความร่วมมือประเทศลุ่มแม่น้ำโขงกับญี่ปุ่นด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม (MJ-CI)

ความร่วมมือลุ่มน้ำโขงกับญี่ปุ่น (Mekong-Japan) มีสมาชิก 6 ประเทศ ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว พม่า ไทย เวียดนาม และญี่ปุ่น เกิดจากการที่ญี่ปุ่นอยากมีบทบาทที่ชัดเจนขึ้นในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง จึงได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศ Mekong-Japan ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 16-17 มกราคม 2551 ที่กรุงโตเกียว โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อลดช่องว่างทางเศรษฐกิจและการพัฒนาระหว่างประเทศอาเซียนเดิมและใหม่ภายในอนุภูมิภาค เพื่อความแข็งแกร่งของอาเซียน ซึ่งจะนำไปสู่สันติภาพ เสถียรภาพ และความเจริญรุ่งเรืองของทวีปเอเชียต่อไป โดยผ่านการให้ความช่วยเหลือของญี่ปุ่นให้กับ 4 ประเทศในลุ่มน้ำโขง ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม (CLMV) ดังนั้น การริเริ่มความร่วมมือ Mekong-Japan ของญี่ปุ่นจึงเป็นเหมือนการชุบบทบาทเดียวของญี่ปุ่นในอนุภูมิภาคให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ภายใต้การดำเนินงาน Mekong-Japan ดังกล่าว สศช. เป็นหน่วยงานประสานหลัก ความร่วมมือเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมลุ่มน้ำโขง-ญี่ปุ่น (MJ-CI) ซึ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การอำนวยความสะดวกทางการค้าและโลจิสติกส์ การส่งเสริม SME อุตสาหกรรมสนับสนุน ภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมใหม่ และแผนปฏิบัติการข้อริเริ่ม Green Mekong ซึ่งเป็นข้อเสนอของญี่ปุ่นในการให้ความช่วยเหลือ Mekong ในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญในรอบ IMT-GT ในรอบปี 2556 คือ

การประชุมระดับรัฐมนตรีของแผนงานความร่วมมือลุ่มน้ำโขง-ญี่ปุ่น ด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ครั้งที่ 5 รัฐมนตรีจาก 5 ประเทศลุ่มน้ำโขง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม ประเทศญี่ปุ่น และเลขาธิการอาเซียน พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่อาวุโส และภาคเอกชน รวมถึงภาคีการพัฒนา เข้าร่วมการประชุมระดับรัฐมนตรีของแผนงานความร่วมมือลุ่มน้ำโขง-ญี่ปุ่น ด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ครั้งที่ 5 เพื่อ 1) รับทราบผลการประชุมระดับรัฐมนตรีและภาคเอกชนภายใต้กรอบความร่วมมือประเทศลุ่มน้ำโขงและญี่ปุ่นด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม 2) รับทราบความก้าวหน้าและการดำเนินงานในภายภาคหน้าของการจัดทำกรอบการลงทุนของภูมิภาค (RIF) ภายใต้แผนงาน GMS 3) เห็นชอบข้อเสนอของประเทศญี่ปุ่นในการร่วมวิจัยทัศนวิสัยพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศลุ่มน้ำโขง (Mekong Industry Development Vision) 4) รับทราบความก้าวหน้าการดำเนินงานของโครงการลำดับความสำคัญสูงภายใต้แผนที่นำทางการพัฒนาลุ่มน้ำโขง (Mekong Development Roadmap) 5) ให้ความเห็นชอบการบูรณาการประเด็นการพัฒนาใหม่เข้าไว้ในแผนที่นำทางฯ 6) รับทราบว่าประเทศญี่ปุ่นเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับผู้นำ ณ กรุงโตเกียว

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ความร่วมมือหุ้นส่วนเศรษฐกิจระดับภูมิภาคและองค์ระหว่างประเทศ (APEC และอื่นๆ)

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก หรือ เอเปค (Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC) ริเริ่มขึ้นในปี 2532 ประกอบด้วย 21 เขตเศรษฐกิจสมาชิก โดยไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกก่อตั้ง เอเปคมีวัตถุประสงค์หลักในการส่งเสริมการค้าเสรี การลงทุน ขับเคลื่อนการบูรณาการทางเศรษฐกิจในภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วิชาการ และความมั่นคงของมนุษย์ ทั้งนี้ การประชุมในกรอบเอเปคประจำปี 2556 ซึ่งมีอินโดนีเซียเป็นเจ้าภาพ ได้มุ่งเน้นประเด็นต่างๆ เช่น การบรรลุเป้าหมายโบกอร์ (Bogor Goals) ด้านการเปิดการค้าเสรีและการลงทุน การสร้างความเชื่อมโยง รวมทั้งสนับสนุนการเจริญเติบโตอย่างเท่าเทียมและยั่งยืน นอกจากนี้ ยังมีโครงการต่างๆ ภายใต้ความร่วมมือเอเปคซึ่งครอบคลุมด้านการค้า การลงทุน การส่งเสริมผู้ประกอบการ สังคม สิ่งแวดล้อม

เกษตร การท่องเที่ยว พลังงาน การศึกษา และการพัฒนาขีดความสามารถ เป็นต้น ซึ่งมีหน่วยงานไทยทั้งภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาเข้าร่วมอยู่อย่างต่อเนื่อง

สศช. เป็นหน่วยงานหลักในการติดตามความร่วมมือและประสานงานฝ่ายไทยภายใต้คณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค (Economic Committee: EC) ซึ่งมีความคืบหน้าสำคัญๆ จากการประชุมคณะกรรมการเศรษฐกิจเอเปค ครั้งที่ 2/2556 ได้แก่ การดำเนินการตามกลุ่มเพื่อนประธาน (Friends of the Chair) ในด้านกฎหมายและนโยบาย การแข่งขันทางการค้า กฎหมายหุ้นส่วนบริษัทและบรรษัทภิบาล ความสะดวกในการดำเนินธุรกิจ (Ease of Doing Business) ธรรมชาติและการปรับปรุงกฎระเบียบ การรายงานความคืบหน้าการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ใหม่ของเอเปคว่าด้วยการปรับโครงสร้าง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังได้มีการหารือเชิงนโยบายเกี่ยวกับการปฏิรูประบบราชการ มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ทั้งนี้ สืบเนื่องจากการประชุมดังกล่าว สศช. ได้จัดทำข้อเสนอให้มีการพิจารณาเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการยกเลิกความจำเป็นในการรับรองเอกสารทางการของต่างประเทศ ค.ศ.1961 (Hague Convention of 5 October 1961 Abolishing the Requirement of Legalisation for Foreign Public Documents) ซึ่งจะลดขั้นตอนด้านเอกสาร และส่งผลรับรองเอกสารทางการของต่างประเทศมีความสะดวก รวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่าย ช่วยป้องกันการสูญหาย และสามารถตรวจสอบได้ง่าย อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศ นอกจากนี้ สศช. ยังได้ทำหน้าที่ประสานการเข้าร่วมโครงการฝึกอบรม ประชุมสัมมนา แลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีในเวที EC ให้แก่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นต่างๆ เช่น ผลกระทบของการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อความโปร่งใสและส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาบริการภาครัฐสู่ประชาชน อีกด้วย

การขับเคลื่อนกรอบความร่วมมือในพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซียภายใต้กรอบ JDS

สำนักงานวางแผนเศรษฐกิจ มาเลเซีย (Economic Planning Unit) เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับผู้ประสานการดำเนินโครงการ ครั้งที่ 3 (Third JDS Project Coordinators' Meeting) และการประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูง ครั้งที่ 2 (Second JDS High Level Meeting) ภายใต้คณะกรรมการด้วยยุทธศาสตร์ร่วมในการพัฒนาพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซีย (Thailand-Malaysia Committee on Joint Development Strategy for Border Areas: JDS) เมื่อวันที่ 28-29 ตุลาคม 2556 ณ เมืองอลอสตาร์ รัฐเกดะห์ มาเลเซีย เพื่อการบูรณาการแผนงานด้านความเชื่อมโยงระหว่างไทยมาเลเซีย โดยมีพื้นที่ความเชื่อมโยง 4 พื้นที่ ได้แก่ 1) การบูรณาการแผนงานด้านความเชื่อมโยงระหว่างรัฐปะลิสกับจังหวัดสตูลและสงขลา เช่น โครงการการศึกษาถนนเชื่อมโยงอุโมงค์สตูล-ปะลิส การขยายด้านวังประจัน/วังเกลียน การพัฒนาด้านป่าดงเบซาร์/ป่าดงเบซาร์ เป็นต้น 2) การบูรณาการแผนงานด้านความเชื่อมโยงระหว่างรัฐเกดะห์กับจังหวัดสงขลา เช่น การขยายด้านสะเดา-บุกิตกายูฮิตัม การก่อสร้างด้านบ้านประกอบ-ดูเรียนนุหรง การจัดตั้งเมืองยางพารา เป็นต้น 3) การบูรณาการแผนงานด้านความเชื่อมโยงระหว่างรัฐเปรักกับอำเภอเบตงจังหวัดยะลา เช่น การพัฒนาด้านเบตง เพื่อให้เชื่อมโยงกับโครงการ The Gateways ของทางมาเลเซีย เป็นต้น และ 4) การบูรณาการแผนงานด้านความเชื่อมโยงระหว่างรัฐกลันตันกับจังหวัดนราธิวาส เช่น การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านบูเกะตา-บุกิตบุหงา ตากใบ-เป็งกาลัยฮูลู และสุโหลงโกลก-รันเตาบันยัง เป็นต้น

สร้างสังคมผู้ประกอบการไทย ก้าวอย่างมั่นใจสู่ประชาคมอาเซียน

การเดินทางเข้าสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนของประเทศไทยในอีก 2 ปีข้างหน้า มาจากแนวความคิดของประเทศสมาชิกอาเซียนที่จะร่วมสร้างเสถียรภาพทางการเมืองและความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และ

วัฒนธรรมในภูมิภาค ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับอาเซียนในฐานะมิตรประเทศที่มีความใกล้ชิดกับไทยมากที่สุด โดยดำเนินนโยบายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศตาม ASEAN First Policy ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เศรษฐกิจของไทยเกิดการขยายตัวในด้านการค้าและการลงทุนอันเนื่องมาจากการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาดทั้งด้านมาตรการภาษีและมาตรการที่มีใช้ภาษี และการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างกันของประเทศสมาชิก ผู้ประกอบการไทยนับเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีศักยภาพจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนพร้อมกับประเทศสมาชิกอีก 9 ประเทศในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ดังนั้นประเด็นที่ควรให้ความสำคัญเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้ประกอบการไทยจึงควรพิจารณาจากบทบาทประชาคมอาเซียนกับเศรษฐกิจไทย เพื่อเชื่อมโยงไปถึงโอกาสและประเด็นท้าทายของไทยในอาเซียน ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ ทั้งนี้ การกำหนดแนวทางการสร้างความสามารถของภาคการผลิตและบริการ โดยพิจารณาบทบาทรัฐ การปรับตัวของผู้ประกอบการ และการขับเคลื่อนภาคการผลิตและบริการ ถือเป็นอีกภาคส่วนที่มีความสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการไทยให้สามารถอยู่รอดและแข่งขันได้ทั้งในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

การส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน (กทย.)

สศช. ได้ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนให้เป็นระบบและสามารถขยายผลได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีหน้าที่หลักในการจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน และจัดทำร่างกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาวิจัยและส่งเสริมการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนให้กับเกษตรกรและชุมชน ซึ่งเกษตรกรรมยั่งยืนได้มีการดำเนินงานมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 เป็นต้นมา และได้ทำการศึกษาทบทวนการดำเนินการขับเคลื่อนระบบเกษตรกรรมยั่งยืนที่ผ่านมา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืนในระยะต่อไป นอกจากนี้ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน

สศช. ดำเนินการจ้างที่ปรึกษาโครงการพัฒนาฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพื่อศึกษาประเด็นการพัฒนาและขับเคลื่อนภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน และ สศช. ได้มีการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการและระดมความเห็นเรื่อง “เกษตรกรรมยั่งยืน : ทางเลือกเกษตรกรในยุคไร้พรมแดน” ในระหว่างวันที่ 13-14 กันยายน 2556 ณ จังหวัดนครปฐม เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการผลักดันและขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งเป็นข้อมูลสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ในระยะต่อไป โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน เกษตรกรและเครือข่ายเกษตรกรเป็นอย่างดี

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด

สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการร่วมคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (อ.ก.น.จ.) รับผิดชอบในการวิเคราะห์และให้คะแนนคุณภาพแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตั้งแต่ปี 2553 จนถึงปัจจุบันพบว่าการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดมีการพัฒนาโดยลำดับและมีทิศทางชัดเจนขึ้น แต่จังหวัดยังขาดการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะที่เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่จังหวัดกับตัวชี้วัดในภาพรวมของประเทศ รวมทั้งกรอบเงินพัฒนาของจังหวัดมีจำกัด จึงขาดพลังขับเคลื่อนในการแก้ปัญหาขนาดใหญ่ หรือการเสริมศักยภาพของพื้นที่อย่างจริงจัง ซึ่งที่ผ่านมายังไม่ได้ใช้หลัก AFP บูรณาการ ระหว่างจังหวัดกับหน่วยงาน

ส่วนกลาง (Function) เพื่อให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในปัจจุบันยังไม่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ประเทศเท่าที่ควร และยังไม่ได้ตั้งปัญหาสำคัญและศักยภาพ หรือจุดเด่นของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดมาสร้างการเจริญเติบโต และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชน ดังนั้นมีความจำเป็นต้องทบทวนการจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด และจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อบ่งชี้ถึงศักยภาพและปัญหาของจังหวัดให้มีความชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งตอบโจทย์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ยุทธศาสตร์อาเซียน และแผนการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐบาลได้ดีขึ้น และใช้เป็นแนวทางให้กระทรวง กรม จัดทำแผนงาน/โครงการสนับสนุนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด

การทบทวนยุทธศาสตร์จังหวัดและการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้จังหวัดนำตัวชี้วัดและประเด็นการพัฒนาระดับประเทศที่เกี่ยวข้องไปวิเคราะห์หาศักยภาพและปัญหาที่แท้จริงของจังหวัด เพื่อประกอบการทบทวนยุทธศาสตร์จังหวัด และให้จังหวัดดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและศักยภาพของพื้นที่ นอกจากนี้การสร้างกระบวนการให้กระทรวง กรม มีส่วนร่วมในการพัฒนาตัวชี้วัด และมีส่วนร่วมในการทบทวนยุทธศาสตร์จังหวัด เพื่อนำไปสู่การสนับสนุนและบูรณาการแผนงาน/โครงการตามความต้องการของจังหวัด

แนวทางการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดมี 4 ขั้นตอน คือ 1.พัฒนาตัวชี้วัดระดับจังหวัด (Provincial Performance Index) 2.การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) 3. การจัดทำยุทธศาสตร์ (Strategy Formulation) 4.การติดตามและประเมินผลการพัฒนา (Monitoring & Evaluation) สศช. ได้จัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด (Provincial Performance Index) เบื้องต้น เพื่อใช้เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกจังหวัด ซึ่งมีตัวชี้วัดระดับจังหวัดรวม 26 ตัวชี้วัด โดยได้แบ่งตัวชี้วัดจังหวัดตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ดังนี้

1. ด้าน Growth Competitiveness ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ ขนาดเศรษฐกิจ การเติบโตของเศรษฐกิจ ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์แรงงาน และอัตราการว่างงาน

2. ด้าน Inclusive Growth ประกอบด้วย 12 ตัวชี้วัด คือ สัดส่วนคนจน สัดส่วนผู้ป่วยในระบบประกันสังคม จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย O-Net ม.3 สถานพยาบาลที่ผ่านการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานระบบรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (Hospital Accreditation : HA) ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปได้รับการคัดกรองเบาหวาน ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปได้รับการคัดกรองความดันโลหิตสูง ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ควบคุมความดันโลหิตได้ดี ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ และอัตราการก่อการเกิดมีชีพ

3. ด้าน Green Growth ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย ปริมาณขยะ การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่า และร้อยละของจำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน

4. ด้าน Government Efficiency ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การเข้าถึงน้ำประปา การเข้าถึงไฟฟ้า อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชากร และสัดส่วนคดียาเสพติด

นอกจากนี้ สศช. ได้กำหนดค่ามาตรฐานการพัฒนาระดับประเทศ เพื่อใช้เปรียบเทียบตัวชี้วัดระหว่างจังหวัดซึ่งจะชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาของแต่ละจังหวัดเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของประเทศแล้วจังหวัดใดมีค่าตัวชี้วัดที่สูงหรือต่ำกว่าระดับประเทศ นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดด้วยกันแล้วจะเห็นภาพการพัฒนาของแต่ละจังหวัดเมื่อใช้ตัวชี้วัดตัวเดียวกันว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการกระตุ้นให้จังหวัดได้ให้ความสำคัญกับจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์สภาพปัญหาและศักยภาพของจังหวัด ตลอดจนการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์จังหวัดกับยุทธศาสตร์ประเทศ เพื่อนำไปสู่การทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและการปรับปรุงตัวชี้วัดจังหวัดให้มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ในการใช้ทางปฏิบัติ โดยได้จัดให้มีการทดลองการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดใน 5 จังหวัดนำร่อง คือ จังหวัดบุรีรัมย์ ยโสธร มหาสารคาม นครนายก และมุกดาหาร ผลการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดนำร่อง พบว่าทำให้มีการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพมากขึ้น ตั้งแต่ขั้นตอนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การกำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และข้อเสนอแผนงาน/โครงการ ส่งผลให้มีการปรับปรุงวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และสามารถเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดในภาพรวมของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และสร้างกระบวนการการจัดทำแผนที่มีการบูรณาการระหว่างจังหวัดกับหน่วยงานส่วนกลาง

อย่างไรก็ตาม การทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดดำเนินการในกรอบระยะเวลาที่สั้น ประกอบกับการพัฒนาตัวชี้วัดยังไม่ครบถ้วน จึงทำให้แผนงาน/โครงการยังไม่สมบูรณ์ จึงควรดำเนินการต่อเนื่องไปในอนาคต ทั้งในส่วนจังหวัดและหน่วยงานส่วนกลาง โดยสศช. กระทรวงมหาดไทยและ กพร. ได้ร่วมกันดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด 71 จังหวัดที่เหลือ เพื่อชี้แจงแนวทางการทบทวนพัฒนาจังหวัดและการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และให้จังหวัดต่างๆได้นำไปปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดต่อไป

ความก้าวหน้าการพัฒนาด้านชายแดนไทย – มาเลเซีย

สศช. ได้ติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานโครงการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานและการขับเคลื่อนแผนการพัฒนาด้านชายแดนไทย-มาเลเซียในระยะ 10 ปี (พ.ศ. 2556-2565) โดยเฉพาะด้านชายแดนสำคัญที่เป็นจุดเชื่อมโยงของระบบการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของพื้นที่ในกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN Connectivity) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขนส่งสินค้าและการเดินทางของนักท่องเที่ยวระหว่างชายแดนประเทศไทยและมาเลเซีย ซึ่งประกอบด้วย

1. **ด่านสะเดา จังหวัดสงขลา** มีบทบาทสำคัญในการเป็น ประตูเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทางรถยนต์ระหว่างไทยและมาเลเซีย บนทางหลวงเอเชียหมายเลข 2 (AH 2) และเป็นด่านศุลกากรทางบกที่ใหญ่ที่สุดของภาคใต้และของประเทศ มีปริมาณการขนส่งสินค้าและนักท่องเที่ยวผ่านด่านมากที่สุด อย่างไรก็ตาม พื้นที่บริเวณด่านมีสภาพคับแคบและถนนเชื่อมต่อด้านไม่สามารถรองรับปริมาณการจราจรได้อย่างเพียงพอ ทั้งนี้ในปัจจุบันกรมศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมีการพัฒนาพื้นที่ด่านโดยการจัดหาพื้นที่เพิ่มเติมและพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

ด่านสะเดา

1.1 การจัดหาพื้นที่เพิ่มเติมจำนวน 30 ไร่ รวมทั้งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย ลานจอดรถ อาคารให้บริการ เป็นต้น

1.2 การก่อสร้างช่องทางเดินรถบรรทุกเพิ่มเติมเพื่อลดสภาพความแออัดบริเวณพื้นที่ด่าน

1.3 การก่อสร้างตู้ตรวจคนเข้าเมืองเพิ่มเติม เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดและช่วงเทศกาล

1.4 จัดทำโครงการก่อสร้างด่านศุลกากรสะเดาแห่งใหม่ ปัจจุบันกรมศุลกากรอยู่ระหว่างการเจรจาเพื่อจ่ายชดเชยค่าผลอาสินและสิ่งปลูกสร้างให้กับผู้ถือครอง ที่ดินจำนวน 34 ราย ขนาดพื้นที่ 661 ไร่ ซึ่งเป็นบริเวณพื้นที่ต่อเนื่องกับด่านปัจจุบัน

2. ด่านปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลา เป็นประตูเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทางรถไฟระหว่างไทยและมาเลเซียบนเส้นทางรถไฟสายคุณหมิง (จีน) – สิงคโปร์ โดยเป็นด่านชายแดนทางบกสำหรับขนส่งทางรถไฟจากบริเวณพรมแดนไทย-มาเลเซียไปยังท่าเรือบัตเตอร์เวิร์ธ ประเทศมาเลเซียและท่าเรือประเทศสิงคโปร์ มีมูลค่าการค้ารวมเป็นอันดับสองรองจากด่านสะเดา และมีแนวโน้มของปริมาณการค้าที่มีอัตราการเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการขยายตัวอย่างรวดเร็วของการขนส่งสินค้าคอนเทนเนอร์ ทำให้เกิดสภาพความแออัดของการจราจรถนนเชื่อมโยงไปยังด่านและในพื้นที่ลานพักคอนเทนเนอร์ และปัจจุบันมีการแก้ไขปัญหาความแออัดของพื้นที่บริเวณด่านประกอบด้วย

ด่านปาดังเบซาร์

2.1 พัฒนาระบบตรวจสินค้าตู้คอนเทนเนอร์โดยการติดตั้งระบบเอ็กซเรย์ตู้คอนเทนเนอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งสินค้าให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

2.2 ปรับปรุงและซ่อมแซมถนนเข้าลานคอนเทนเนอร์และขยายลานกองตู้สินค้าบริเวณโดยรอบพื้นที่ด่านเพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการขนถ่ายสินค้า

2.3 ก่อสร้างสถานีรถไฟปาดังเบซาร์ ซึ่งการรถไฟแห่งประเทศไทยอยู่ระหว่างดำเนินการ

3. ด่านบ้านประกอบ จังหวัดสงขลา เป็นด่านชายแดนแห่งใหม่ที่เป็นจุดเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งระหว่างพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณตอนใต้ของจังหวัดสงขลาและพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้กับพื้นที่เศรษฐกิจภาคเหนือของมาเลเซีย (NCER) และพื้นที่โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร (Kota Putra) ของมาเลเซีย และสามารถใช้เป็นช่องทางเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าที่จะช่วยลดความแออัดของด่านชายแดนสะเดา อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันถนนเชื่อมโยทางด้านชายแดนบ้านประกอบกับโครงข่ายถนนสายหลักในพื้นที่ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่เพียงพอ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินงาน เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าและเดินทางผ่านแดน โดยมีโครงการที่สำคัญ ดังนี้

ด่านบ้านประกอบ

3.1 โครงการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4113 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 42 (นาทวี)-บ้านประกอบ ตอน บ้านประกอบตก-บ้านประกอบออก ระยะทาง 3.85 กิโลเมตร

3.2 โครงการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4113 สายอำเภอนาทวี-บ้านประกอบตอน 1 ระยะทาง 1.4 กิโลเมตร

4. ด่านบูเก๊ะตา จังหวัดนราธิวาส เป็นด่านชายแดนแห่งใหม่ซึ่งจะมีบทบาทเป็นประตูเชื่อมโยงการค้าคมนาคมขนส่งทางถนน เชื่อมโยงพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้กับพื้นที่การพัฒนาทางด้านตะวันออกของมาเลเซีย (ECER) เป็นด่านทางบกที่มีสะพานเป็นจุด เชื่อมโยงทั้งสองประเทศ โดยมีศักยภาพที่จะได้รับการพัฒนาเป็น ประตูเศรษฐกิจที่สำคัญในอนาคต มีแนวทางดำเนินการพัฒนาในระยะต่อไปจะต้องมีการจัดหาพื้นที่บริเวณด้านเพิ่มเติมเพื่อก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและมีมาตรฐานรองรับการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปัจจุบันกรมศุลกากรอยู่ระหว่างการจัดหาพื้นที่ขนาด 241 ไร่ เพื่อดำเนินโครงการก่อสร้างด่านบูเก๊ะตา ระยะที่ 2

ด่านบูเก๊ะตา

การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

ในปี 2556 สศช. ร่วมกับมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหน่วยงานภาคีเครือข่ายดำเนินการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ภาคส่วนต่างๆ ที่สำคัญ ดังนี้

1. การขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.1 สศช. ได้ขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ร่วมกับมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (มพพ.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ผ่านโครงการ “การพัฒนาระบบสุขภาวะชุมชนบนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงให้มีความพร้อมในการทำหน้าที่สร้างการเรียนรู้และขยายผล ส่งเสริมให้เกิดระบบการจัดการเครือข่ายที่มีขบวนการขับเคลื่อนการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในขบวนการสร้างเสริมสุขภาวะ และจัดระบบความรู้ในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น รวมทั้งการนำไปเผยแพร่สู่สาธารณะ โดยมีเป้าหมายให้เกิดกระแสการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจนเป็นวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยในทุกภาคส่วนและทุกระดับทั้งในชีวิตประจำวันและการปฏิบัติงานตามบริบทของพื้นที่ โดยกำหนด อปท.เป้าหมาย จำนวนไม่น้อยกว่า 30 แห่ง ในระยะเวลา 3 ปี (ระหว่างกรกฎาคม 2555 – สิงหาคม 2558)

1.2 ผลการดำเนินงาน ในปีนี้ 1 มีดังนี้ 1) ได้จัดทำแนวทาง/เกณฑ์การประเมินศักยภาพองค์กรที่มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการจัดทำเกณฑ์คุณลักษณะของชุมชนที่พึงประสงค์ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย 8 มิติ 26 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความมั่นคงด้านอาหาร ครอบคลุมอบอุ่นในชุมชนเข้มแข็ง ความพร้อมของปัจจัยพื้นฐาน กระบวนการเรียนรู้และภูมิปัญญา ระบบการผลิตที่เหมาะสมกับภูมิสังคม สภาพเศรษฐกิจที่มั่นคง ระบบกลุ่มและองค์กรสวัสดิการ และการจัดสรรใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน 2) วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลชุมชนท้องถิ่น เพื่อประเมินศักยภาพเบื้องต้นของพื้นที่ถึงความสอดคล้องกับการปฏิบัติที่มีการนำใช้ปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียงสำหรับประกอบการพิจารณาพื้นที่ที่จะเข้าร่วมโครงการฯ ตามศักยภาพและความสมัครใจ

3) จัดเวทีสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์และแนวทางการดำเนินโครงการฯ กับ อปท.เป้าหมาย 13 แห่ง ได้แก่ (1) เทศบาล ต.อุโมงค์ อ.เมือง จ.ลำพูน (2) เทศบาล ต.หนองหล่ม อ.ดอกคำใต้ จ.พะเยา (3) เทศบาล ต.ท่าข้าม อ.ชนแดน จ.เพชรบูรณ์ (4) อบต.คอรุ่ม อ.พิชัย จ.อุตรดิตถ์ (5) อบต.พิมาน อ.นาแก จ.นครพนม (6) อบต.โพนทอง อ.เมือง จ.ชัยภูมิ (7) อบต.อุดมทรัพย์ อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา (8) อบต.หนองโรง อ.พนมทวน จ.กาญจนบุรี (9) อบต.อุทัยเก่า อ.หนองฉาง จ.อุทัยธานี (10) อบต.บ่อแร่ อ.วัดสิงห์ จ.ชัยนาท (11) เทศบาล ต.ปลายพระยา อ.ปลายพระยา จ.กระบี่ (12) อบต.ควนรู อ.รัตภูมิ จ.สงขลา และ (13) อบต.จอมบึง อ.จอมบึง จ.ราชบุรี และ

4) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การดำเนินงานและการสร้างเครือข่ายในรอบปีที่ผ่านมาให้กับ อปท.เป้าหมาย

1.3 การดำเนินงานในระยะต่อไป จะศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ถอดบทเรียนจากการปฏิบัติจริง ในพื้นที่ชุมชนที่ได้รับการยอมรับว่ามีการใช้แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเปรียบเทียบกับศูนย์การเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ร่วมโครงการฯ และขยายพื้นที่ดำเนินโครงการการพัฒนาาระบบสุขภาวะชุมชนบนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปี 2

2. การขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ภาคธุรกิจเอกชน

2.1 สศช.ได้ขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ภาคธุรกิจเอกชนร่วมกับมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (มพพ.) และองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนองค์กรธุรกิจให้ก้าวสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารจัดการธุรกิจในทุกด้าน ทุกมิติ พร้อมทั้งเป็นพี่เลี้ยงขยายผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ธุรกิจเครือข่ายในห่วงอุปทานให้ได้อย่างน้อย 35 แห่ง ในระยะเวลา 3 ปี (มิถุนายน 2556 – มิถุนายน 2559)

2.2 ผลการดำเนินงานมีความก้าวหน้า คือ 1) จัดทำ “ร่างแนวทางขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ภาคธุรกิจเอกชน” โดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากกลุ่มนักธุรกิจ ผู้แทนองค์กรธุรกิจเครือข่ายของ มพพ. และ สศช. นำเสนอคณะกรรมการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภาคธุรกิจเอกชน 2) การลงนามบันทึกความร่วมมือ (MOU) 7 องค์กรธุรกิจเอกชน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (มพพ.) โดยผู้บริหารระดับสูงจากองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ 7 แห่ง ได้แก่ บริษัท เอสซีจี จำกัด (มหาชน) บริษัท บางจาก ปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) บริษัท น้ำตาลมิตรผล จำกัด บริษัท โตชิบา ไทยแลนด์ จำกัด บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) และบริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ได้ลงนามในบันทึกความร่วมมือ เข้าร่วมเป็นพันธมิตรขับเคลื่อนการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ภาคธุรกิจเอกชน 3) แต่งตั้งคณะทำงานประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ 7 แห่ง ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศช. และ มพพ. เพื่อสนับสนุนการทำงานให้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกันและเป็นพลังการขับเคลื่อนขยายผลให้กว้างขวางต่อไป 4) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ “จุดประกายธุรกิจยั่งยืน...ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและสร้างแรงจูงใจให้แก่ 7 องค์กรธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจเครือข่ายรวม 35 แห่ง นำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กรและการดำเนินธุรกิจ เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งเป็นเครือข่ายความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดต่อไป และ 5) ศึกษาดูงานกรณีศึกษาตัวอย่างการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีความสำเร็จสูง จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ ศูนย์การเรียนรู้พลังงานทดแทน บริษัท บางจาก ปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) จ.พระนครศรีอยุธยา และ

ทัศนสถานบำบัดพิเศษหญิง จ.ปทุมธานี ที่ประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ผู้ต้องขังให้รู้จักการเก็บออม ทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย การปลูกฝังระเบียบวินัย การรักษาความสะอาดการฝึกวิชาชีพต่างๆ ให้ผู้ต้องขังภายใต้โครงการสร้างคนดีคืนสู่สังคมร่วมกับธุรกิจเอกชน เช่น โครงการระบบบริการ Call Center 1188 การตั้งโรงงานอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนรถยนต์จากยาง ด้วยความร่วมมือกับบริษัท อีโนเว รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด และการทำ MOU เพื่อรับผู้ต้องขังที่พ้นโทษเข้าทำงานกับบริษัทฯ เป็นต้น

2.3 การดำเนินงานในระยะต่อไป คณะทำงานฯ จะติดตามความก้าวหน้าการขยายผลการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ 7 องค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ธุรกิจเครือข่าย พร้อมทั้งศึกษาวิจัยพัฒนาองค์ความรู้แบบจำลองธุรกิจที่เติบโตยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แบบประเมินตนเองของธุรกิจพอเพียง พร้อมทั้งพัฒนาวิทยากร เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนด้านการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภาคเอกชนธุรกิจเครือข่าย

3. การขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่กลุ่มเด็กและเยาวชน

3.1 สศช. ได้ขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่กลุ่มเด็กและเยาวชน ร่วมกับมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (มพพ.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการนำไปประยุกต์ใช้ โดยมีการดำเนินงานผ่านโครงการและกิจกรรมที่สำคัญ ประกอบด้วย 1) โครงการเพิ่มศักยภาพแกนนำสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การมีสุขภาวะที่ดีในกลุ่มเด็กและเยาวชน มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างองค์ความรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายในกลุ่มแกนนำสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และเพื่อพัฒนาศักยภาพแกนนำสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดให้สามารถขยายผลขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดีทั้งในและระหว่างเครือข่ายเด็กและเยาวชนได้อย่างสอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม 2) โครงการการขับเคลื่อนประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่กลุ่มเด็กและเยาวชน มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรมผ่านการลงมือปฏิบัติ สร้างเครือข่ายเยาวชนพอเพียงที่สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ได้อย่างกว้างขวาง หลากหลาย เผยแพร่องค์ความรู้ และนวัตกรรมการเรียนรู้สู่สาธารณะ ตลอดจนเป็นต้นแบบให้สถานศึกษานำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียน การสอนต่อไป

3.2 ผลการดำเนินงาน ผลจากการติดตามการนำไปใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 2 โครงการพบว่า เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการทั้ง 2 โครงการมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปเป็นหลักคิด หลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการทำงาน เช่น ด้านการใช้ชีวิตการรู้จักแบ่งเวลา ระหว่างเวลาเรียน เล่น ทำกิจกรรม และพักผ่อน การวางแผนการเรียนที่มุ่งเน้นเป้าหมายความสำเร็จมากขึ้น การทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมหรือเพื่อสังคม การเห็นคุณค่าของเงิน-การประหยัด-คิดก่อนการใช้จ่ายเงิน เป็นต้น ด้านการทำงาน นำไปเป็นหลักคิด หลักปฏิบัติในการจัดทำโครงการและโครงการงานในด้านต่างๆ มีการสืบค้น วิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบและสภาพปัญหาต่างๆ อย่างรอบด้าน คำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ใช้กระบวนการมีส่วนร่วม และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ยังเห็นคุณค่าของทุนภูมิปัญญา และวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นของตนเอง ตระหนักและเห็นคุณค่าปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงว่าสามารถนำไป

เป็นหลักคิด หลักปฏิบัติได้กับคนทุกกลุ่ม ทุกวัย เด็กและเยาวชนมีการนำความรู้ไปขยายผลสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนด้วยกันมากขึ้น

3.3 การดำเนินงานระยะต่อไป สนับสนุนการรวมพลังและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของเด็กและเยาวชน และภาคีเครือข่ายที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน โดยจัดค่ายกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้ระหว่างกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย - ปริญญาตรี (สายสามัญ-อาชีว) ที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาในระบบโรงเรียนที่เป็นเครือข่ายของ มพพ.และหน่วยงานภาคี และเด็กและเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำเนินโครงการ รวมทั้งเผยแพร่องค์ความรู้สู่สาธารณะ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน เพื่อมีการรับรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้ในรูปสิ่งพิมพ์ และ วิดิทัศน์

การเสริมสร้างพลังวุฒิสภาในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาฉบับที่ 11

ในปี 2556 ดำเนินโครงการเสริมสร้างพลังวุฒิสภา ร่วมกับภาคีการพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ท้องถิ่น มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาเครือข่ายในท้องถิ่นร่วมกับวุฒิสภา ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนา ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และประสานความร่วมมือระหว่างภาคีการพัฒนาในการดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน/พื้นที่ ที่เชื่อมโยงกับแผนชุมชน/ตำบล แผนอำเภอ และแผนจังหวัด ประกอบด้วย 2 กิจกรรม ได้แก่

1. การขับเคลื่อนการเสริมสร้างพลังวุฒิสภาในการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ท้องถิ่น ใน 20 ชุมชน/พื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง วุฒิสภา ดำเนินการขับเคลื่อนงานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ได้แก่ **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะผู้สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน** ได้แก่ การอบรมฝีมือแรงงาน ในด้านต่างๆ ให้มีความสามารถ ทักษะ และมาตรฐานที่สูงขึ้น ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พัฒนาฝีมือแรงงานการดูแลผู้สูงอายุ **ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศ ในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ** ด้วยการอบรมภาษาให้กับชุมชนเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ในการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ การประกอบอาชีพเสริมของชุมชน การจัดทำเตาชีวมวล การเลี้ยงผึ้งโพรง การแปรรูปสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน และการพัฒนาคุณภาพส้มโอทับทิมสยาม ส่งเสริมความรู้ การทำสวนยาง ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพเสริม สร้างหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ และ**ยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง** ด้วยการจัดทำโครงการอุทยานบึงบัว จังหวัดอุบลราชธานี คริวเรือนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวชีวิตวิถี และการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบบูรณาการ

สำหรับการดำเนินงานในระยะต่อไป มุ่งเน้นการสร้างเสริมศักยภาพของวุฒิสภาในการพัฒนา โดยการเพิ่มองค์ความรู้และความเข้าใจเรื่องยุทธศาสตร์ประเทศและการขับเคลื่อนประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สนับสนุนการเชื่อมโยงเครือข่ายการทำงานระหว่างวุฒิสภา กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ซึ่ง อปท.ต้องการความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์จากวุฒิสภา ในการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งตามความต้องการของชุมชน **ส่งเสริมให้วุฒิสภา ขับเคลื่อนงานในเชิงยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนา ฉบับที่ 11**

และยุทธศาสตร์ประเทศในพื้นที่/ชุมชนอย่างบูรณาการและเป็นองค์รวม สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานของวุฒิสภาศาลากลางอย่างต่อเนื่อง ผ่านสื่อหลากหลายช่องทาง

2. การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การเสริมสร้างศักยภาพวุฒิสภาศาลากลางในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ระดับภาค” เป็นการสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ประเทศและกระตุ้นให้วุฒิสภาฯ รวมกลุ่มด้วยตนเอง และรวมกลุ่มกับภาคีการพัฒนาในพื้นที่ในการขับเคลื่อนงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้จัดประชุมวุฒิสภาฯ ระดับภาค 4 ภาค 5 ครั้ง ได้แก่ จ.เชียงใหม่ อุบลราชธานี กาญจนบุรี นครศรีธรรมราช และกรุงเทพมหานคร สรุปผลได้ดังนี้ 1) **บทบาทของวุฒิสภาฯ** ทำงานทั้งเชิงรับและเชิงรุก โดยการเป็นที่ปรึกษา/พี่เลี้ยงให้ความรู้ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ประสานเชื่อมโยงและดำเนินกิจกรรมร่วมกับเครือข่ายต่างๆ ในพื้นที่ และเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการต่างๆ 2) **โครงสร้างการทำงาน** ทำงานในลักษณะคณะกรรมการวุฒิสภาศาลากลางที่ประกาศแต่งตั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัด และจัดตั้งคณะทำงานด้านต่างๆ ตามความถนัด และความเชี่ยวชาญของวุฒิสภาฯ 3) **รูปแบบการทำงาน** ทำงานทั้งในระดับปัจเจกบุคคล และรวมกลุ่ม โดยจัดให้มีการประชุมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ มีสถานที่ทำงาน/ประชุมของวุฒิสภาฯ 4) **การสร้างเครือข่ายภาคีการพัฒนาต่างๆ ของวุฒิสภาฯ** ได้แก่ หน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา โรงเรียน วัด มูลนิธิ เอกชน ชุมชน และ อปท. ซึ่งวุฒิสภาฯ ส่วนใหญ่เริ่มต้นด้วยการทำงานแบบปัจเจกบุคคลมีการประสานการทำงานกับหน่วยงานที่ตนเองรู้จัก คู่้นเคย แล้วจึงขยายผลเป็นการรวมกลุ่มมีแนวทางการทำงานที่เชื่อมโยงกับภาคีการพัฒนาในพื้นที่ โดยการสร้างความสัมพันธ์กับจังหวัดประสานเชื่อมโยงการทำงานกับหน่วยงานในพื้นที่ การเข้าไปแนะนำตัว/ช่วยงาน จัดทำและพัฒนาโครงการ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐและเอกชน และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ และ 5) **การสร้างเครือข่ายวุฒิสภาฯ ในจังหวัดและระหว่างจังหวัด/ภาค** โดยการพัฒนาองค์กรภายใน มีประชุมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง จัดทำทำเนียบวุฒิสภาฯ ในจังหวัด เข้าร่วมกิจกรรมกับวุฒิสภาฯ จังหวัดอื่น มีการสื่อสารผ่าน social network ต่างๆ และจัดประชุมวุฒิสภาฯ ระดับภาคทุกปี

การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อรัฐบาล

- » ในปี 2556 สศช. ได้เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี แบ่งเป็น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเกษตร ทฤษฎากรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการกระจายอำนาจ และด้านความมั่นคง
- » การวิเคราะห์และพิจารณางบลงทุนรัฐวิสาหกิจเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ 2556 จำนวน 79 เรื่อง
- » การวิเคราะห์โครงการโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ สศช. ได้วิเคราะห์โครงการลงทุนขนาดใหญ่เสนอ กก.สศช. จำนวน 19 เรื่อง โดย สาขาพลังงานมากที่สุด รองลงมา คือ สาขาสารานูปการ สาขาส่งและโลจิสติกส์ และสาขาการสื่อสาร

การวิเคราะห์และเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี

การเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี

ในปีงบประมาณ 2556 สศช. จัดทำความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี แบ่งเป็น (1) ด้านเศรษฐกิจ (2) ด้านสังคม (3) ด้านเกษตร (4) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (5) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (6) ด้านการกระจายอำนาจ และ (7) ด้านความมั่นคง แบ่งเป็น

1. **ด้านเศรษฐกิจ** จำนวน 86 เรื่อง โดยมีเรื่องที่สำคัญ อาทิ 1) มาตรการสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ 2) ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ... และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... 3) ร่างความตกลงมาตรการริเริ่มเชียงใหม่ไปสู่การเป็นพหุภาคีฉบับปรับปรุง 4) ร่างกฎกระทรวงการคลังกำหนดความเสียหายที่จะได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น พ.ศ. ... 5) ร่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบการประกันภัยไทย 6) การขยายระยะเวลาโครงการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการกิจการใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ 7) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (มาตรการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อส่งเสริมความเป็นธรรมและให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ) 8) ร่างข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดตั้ง การบริหารจัดการ และการประเมินผลทุนหมุนเวียน พ.ศ. .... 9) การขอลดหย่อนค่ารายปีภาษีโรงเรือนและที่ดิน 10) มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการลงทุนในการป้องกันภัยธรรมชาติ

2. **ด้านสังคม** จำนวน 162 เรื่อง ได้แก่

2.1 **การศึกษา** ที่สำคัญเช่น 1) (ร่าง) แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2556-2559) 2) (ร่าง) ยุทธศาสตร์การศึกษา พ.ศ. 2556-2558 3) การขอยกยาระยะเวลาการดำเนินงานโครงการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ (ทุนเรียนดีวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย) ระยะที่ 2 4) โครงการเพิ่มการผลิตและพัฒนากิจการศึกษาศึกษา สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ปีการศึกษา 2557-2560 5) การตั้งงบประมาณโครงการอาหารกลางวันนักเรียนตามภาวะเศรษฐกิจ 6) การปรับปรุงค่าตอบแทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาปี 2556 และปี 2557 7) การได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา 8) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. .... และ 9) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ....

2.2 **สุขภาพ** ที่สำคัญเช่น 1) มาตรการต่อรองราคายาและเวชภัณฑ์ที่นำเข้าจากต่างประเทศและมีผู้จำหน่ายรายเดียว 2) การขยายสิทธิรับบริการเจ็บป่วยฉุกเฉินของพนักงานรัฐวิสาหกิจ และข้าราชการ/ พนักงานส่วนท้องถิ่นตามนโยบายการบูรณาการระบบประกันสุขภาพของรัฐบาล 3) โครงการผลิตแพทย์เพิ่มแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2556-2560 4) แนวทางการจัดอัตราค่าจ้างและการบริหารจัดการในภารกิจบริการด้านสุขภาพ 5) การให้การดูแลทางการแพทย์และสาธารณสุขแก่คนต่างด้าวที่ไม่ได้อยู่ในระบบประกันสังคม 6) ขออนุมัติแผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2556-2559 7) ยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์แห่งชาติ พ.ศ. 2557-2559 และ 8) ข้อเสนอการดำเนินการจ่ายค่าตอบแทนกำลังคนด้านการสาธารณสุข เป็นต้น

2.3 **การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองทางสังคม** ที่สำคัญเช่น 1) การสนับสนุนมาตรการผลักดันการจัดตั้งอำนวยการความสะดวกให้คนพิการและทุกคนในสังคมเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ 2) ร่างแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทยฉบับที่ 2 (พ.ศ.2555-2559) 3) ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ...

4) ขอความเห็นชอบให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาโลก 5) ขอความเห็นชอบแผนแม่บทโครงการอนุรักษ์และพัฒนาพระราชวังบวรสถานมงคล 6) ร่างพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพุทธศาสนา พ.ศ. .... 7) ร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (ฉบับที่...) พ.ศ. ... 8) ร่างปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยเรื่องการเสริมสร้างความเข้มแข็งมาตรการคุ้มครองทางสังคม 9) นโยบายการส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคม 10) โครงการจัดเวทีประชาเสวนา หาทงออกประเทศไทย 11) ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง “การพัฒนาคุณภาพชีวิต ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยธรรมาภิบาลระดับพื้นที่” 12) โครงการศูนย์ฝึกอาชีพเศรษฐกิจชุมชนพอเพียง เพื่อแก้ไขปัญหาเสพติด และ 13) โครงการยกระดับศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านดอนแฝก เป็นศูนย์เรียนรู้วิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง และจำหน่ายสินค้าชุมชนตามลำน้ำแม่ลา – การ่อง จ.สิงห์บุรี เป็นต้น

2.4 ผู้สูงอายุและแรงงาน ที่สำคัญเช่น 1) การคุ้มครองประกันสังคมแก่แรงงานนอกระบบ 2) การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ 3) การบูรณาการกองทุนการออมแห่งชาติเข้ากับกองทุนประกันสังคม 4) ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ... 5) การจัดตั้งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ 7) การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา เป็นต้น

3. ด้านเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 178 เรื่อง ที่สำคัญได้แก่ 1) โครงการแทรกแซงตลาดมันสำปะหลัง ปี 2555 - 2556 2) มาตรการแก้ไขปัญหาไข่ไก่ล้นตลาด 3) มาตรการให้ความช่วยเหลือด้านหนี้สินของสมาชิกสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรที่ประสบอุทกภัยปี 2554 ขอเงินงบกลางช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยธรรมชาติปี 2555 4) ร่างแถลงการณ์ร่วมของรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อมอาเซียนต่อการประชุมระดับสูง ระหว่างสมัยการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ครั้งที่ 11 5) กรอบการเจรจาจัดทำข้อตกลงเป็นหุ้นส่วนด้วยความสมัครใจ (VPA) ในการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติบาล และการค้า (FLEGT) ระหว่างประเทศไทยกับสหภาพยุโรป (EU) 6) การแก้ไขปัญหาของราษฎรที่ได้รับผลกระทบจากโครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำห้วยปลอั้ง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย 7) ขออนุมัติให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับผู้นำด้านน้ำแห่งภูมิภาคเอเชีย – แปซิฟิก ครั้งที่ 2 (The 2nd Asia – Pacific Water Summit: 2nd APWS) และแต่งตั้งคณะกรรมการระดับชาติของไทยเพื่อเตรียมการจัดการประชุม 2nd APWS ที่ประเทศไทย 8) ร่างมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากหมอกควันภาคเหนือ 9 จังหวัด ปี 2556 9) ร่างแถลงการณ์เจเนอว่าว่าด้วยการจัดการสารเคมีและกากของเสียอย่างปลอดภัย ในการประชุมระดับสูง (High-Level Segment) ของการประชุมรัฐภาคีสมัยสามัญของอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ 11 อนุสัญญาออกเตอร์ดัมฯ สมัยที่ 6 และอนุสัญญาสตอกโฮล์ม สมัยที่ 6 และการประชุมรัฐภาคีร่วมสมัยพิเศษ สมัยที่ 2 ของ 3 อนุสัญญา 10) โครงการปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่ โครงการสวนสาธารณะและสวนพฤกษชาติศรีนครเขื่อนขันธ์และพื้นที่กระเพาะหมูโดยรอบ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่สำคัญได้แก่

4.1 สาขาขนส่งและโลจิสติกส์ จำนวน 121 เรื่อง ที่สำคัญได้แก่ 1) ขอความเห็นชอบการก่อสร้างสะพานรถไฟระหว่างไทย-กัมพูชา 2) ผลการเจรจาต่อรองกับบริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) งานสัญญาที่ 4 โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ (สถานีคลองบางไผ่-สถานีเตาปูน) 3) ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนด

เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงท้องถิ่น สายเชื่อมระหว่างถนนราชบุรีอุทิศกับ ถนนเลียบบวารี พ.ศ. .... 4) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. .... 5) ร่างกฎกระทรวงกำหนดความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยที่ผู้โดยสารต้องปฏิบัติในระหว่างการเดินทางโดยสาร พ.ศ. .... 6) การปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยแรงงานทางทะเล ค.ศ. 2006 7) ขอลดหย่อนค่ารายปีการประเมินภาษีโรงเรือน และที่ดินของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ณ ท่าเรือแหลมฉบัง ประจำปีภาษี 2555 ของท่าเทียบเรือ ปี 1 ถึง ปี 4 8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งของประเทศ พ.ศ. .... 9) รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสาร และโทรคมนาคม วุฒิสภา เรื่อง การพัฒนาและบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์เชิงอิเล็กทรอนิกส์(e-Logistics) และ 10) การเบิกจ่าย ค่าชดเชยทรัพย์สินและสิ่งปลูกสร้าง ย้ายยวชา ชาวบ้านผู้ครอบครองที่สาธารณประโยชน์ซึ่งได้รับผลกระทบจากการ ดำเนินการก่อสร้างศูนย์ระบบโลจิสติกส์

4.2 สาขาพลังงาน จำนวน 49 เรื่อง ที่สำคัญได้แก่ 1) แผนการดำเนินงาน งบประมาณรายจ่าย และ งบประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน 2) การ ลงนามบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลต่อการจัดตั้งศูนย์ประสานงานการซื้อขายไฟฟ้าระหว่างประเทศใน อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Inter-Governmental MOU for the Establishment of The Regional Power Coordination Centre in Greater Mekong Sub region : IGM) 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาราษฎร 5 หมู่บ้านในพื้นที่อำเภอ แม่เมาะ จังหวัดลำปางร้องเรียนขออพยพ 4) การร่วมทุนโครงการไฟฟ้าพลังน้ำน้ำเงี้ยว 1 สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาวของบริษัท กฟผ. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด 5) การขอโอนสัมปทานปิโตรเลียมเลขที่ 1/2547/67 แปลง ลสำรวจบนบกหมายเลข L10/43 และ L11/43 6) ร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมัน เชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 รวม 4 ฉบับ 7) องค์การร่วมไทย-มาเลเซียขอความเห็นชอบในร่างข้อตกลงว่าด้วยการร่วมกัน ผลิตปิโตรเลียม(Unitization Agreement: UA) ระหว่างองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย (MTJA) และบริษัท Petroliam Nasional Berhad (Petronas) สำหรับการร่วมกันผลิตปิโตรเลียมแหล่งสุรียา (Suriya) ในแปลง A18 ของพื้นที่พัฒนา ร่วมไทย-มาเลเซียกับแหล่งสุรียา เซลาตัน (Suriya Selatan) ในแปลง PM2 ของประเทศมาเลเซีย 8) โครงการปรับปรุง พลังน้ำเขื่อนศรีนครินทร์ เครื่องที่ 1 – 3 และ 9) โครงการพัฒนาระบบส่งไฟฟ้าบริเวณจังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร และอำนาจเจริญเพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4.3 สาขาสื่อสาร จำนวน 25 เรื่อง ที่สำคัญได้แก่ 1) แนวทางการดำเนินกิจการของรัฐภายหลังจากสัญญา ร่วมลงทุนสิ้นสุดของ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) 2) การกำหนดหลัก เกณฑ์ราคากลางการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ 3) ความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับสหภาพโทรคมนาคมระหว่าง ประเทศในการจัดประชุมสุดยอดผู้นำเอเชียและแปซิฟิก 4) ขอลอนุมัติหลักการเพื่อดำเนินการประมูล ใบอนุญาตให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์สำหรับกิจการที่ใช้คลื่นความถี่ 5) แผนการบริหารจัดการสินทรัพย์ที่ ได้มาจากสัมปทาน และแนวทางการขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ของบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) 6) ร่างความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ในการจัดงาน ITU TELECOM WORLD 2013 7) ร่างแผนปฏิบัติการเพื่อผลักดัน ส่งเสริม เร่งรัด และติดตาม ผลการดำเนินงาน IPV6 ในประเทศไทย 8) การจัดสร้างโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำใยก้าว APG (Asia Pacific Gateway)

ของบริษัท กสท.โทรคมนาคมจำกัด (มหาชน) 9) ยุทธศาสตร์การบูรณาการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ และ 10) แนวทางยกระดับการให้บริการประชาชนผ่านบริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ

4.4 สาขาสาธารณูปการ จำนวน 8 เรื่อง ที่สำคัญได้แก่ 1) ขอให้พิจารณาเรื่องการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน กรณีการขออนุญาตก่อสร้างอาคารในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานเขตทวีวัฒนา (ชุมชนริมทางรถไฟสายใต้ – ตะวันตก) 2) รายงานการประกวดราคาโครงการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ พร้อมอาคารประกอบ 3) ข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน กรณีการขออนุญาตก่อสร้างอาคารของโครงการบ้านมั่นคง 4) ขอขยายกรอบงบประมาณเพิ่มเติมโครงการบ้านสวัสดิการเพื่อข้าราชการ โครงการบ้านธนารักษ์ 5) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ สปป.ลาว สำหรับโครงการพัฒนาระบบประปา และ 6) ขออนุมัติให้เอกชนร่วมงานในโครงการพัฒนาที่ดินบริเวณพื้นที่สยามสแควร์บางส่วน (อาคารกลุ่ม L) ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.2538

4.5 ด้านรัฐวิสาหกิจ จำนวน 47 เรื่อง ที่สำคัญได้แก่ 1) ขออนุมัติกู้เงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ของการรถไฟแห่งประเทศไทย 2) ข้อเสนอการรับเงินอุดหนุนบริการสาธารณะ ประจำปีงบประมาณ 2557 ของการรถไฟแห่งประเทศไทยและองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ 3) ขออนุมัติกู้เงินในประเทศเพื่อการปรับโครงสร้างหนี้เงินกู้ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยในปีงบประมาณ 2556 4) ขออนุมัติแผนการกู้เงินในประเทศเพื่อการปรับโครงสร้างหนี้เงินกู้ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยในช่วงระยะเวลา 5 ปี (ปีงบประมาณ 2557 – 2561) โดยการกู้ Roll – Over 5) ขอขยายระยะเวลาดำเนินมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชนด้านการเดินทาง 6) ร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..)พ.ศ. .... 7) ขอลดหย่อนค่ารายปีและค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินโรงไฟฟ้าจะนะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และ 8) การกู้เงินปีงบประมาณ 2556 ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

5. ด้านการกระจายอำนาจ ที่สำคัญเช่น 1) (ร่าง) พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล พ.ศ. ... (ต.ค.55) 2) ขออนุมัติงบประมาณเพื่อดำเนินการจ้างเหมาบริการลูกจ้างสนับสนุนการขับเคลื่อนงานนโยบายรัฐบาล และการให้บริการประชาชนในพื้นที่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ของกระทรวงมหาดไทย (มี.ย.56)

6. ด้านความมั่นคง ที่สำคัญเช่น 1) ขออนุมัติหลักการแผนงานการดำเนินกิจกรรมพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ (ธ.ค.55) 2) การบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการพลเรือนประจำ กอ.รมน. (ก.พ.56) 3) การขออนุมัติจัดตั้งกรมทหารพรานนาวิกโยธิน กองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการกิจในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (มี.ค.56) 4) ขออนุมัติก่อนนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณโครงการปรับปรุงขีดความสามารถเครื่องบินขับไล่แบบ 19/ก ระยะที่ 3 ช่วงที่ 2 (มี.ค.56) 5) การขอรับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2556 เพิ่มเติม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อยุทโธปกรณ์พิเศษสำหรับสนับสนุนการปฏิบัติการกิจสกัดกั้นยาเสพติดในพื้นที่ชายแดน (มี.ค.56) 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ (พ.ศ.2556-2560) (เม.ย. 56) 7) ขออนุมัติก่อนนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณโครงการจัดหาเฮลิคอปเตอร์แบบใช้งานทั่วไป (พ.ค.56) 8) การขอรับบำนาญพิเศษสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน (พ.ค.56) 9) การขออนุมัติลงนามในข้อตกลงว่าด้วยการซื้อขายสะพานเครื่องหมุนมันขนาดหนัก ในฐานะผู้แทนรัฐบาลไทย (มี.ย.56)

- 10) โครงการเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดของกระทรวงกลาโหม ประจำปีงบประมาณ 2557-2561 (ม.ย.56)
 11) โครงการการจัดหาเครื่องบินรับ-ส่งบุคคลสำคัญ (ม.ย.56) 12) ขอรับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2556 บกกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น (ขอรับการสนับสนุนงบกลาง-ชดเชยที่ปรับแผนไปซ่อม Alpha Jet-ทอ.) (ก.ค. 56) 13) ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของรายการก่อนนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ โครงการจัดหาเรือฟริเกตระยะที่ 1 จำนวน 1 ลำ (ก.ค. 56) 14) ขออนุมัติลงนามในข้อตกลงว่าด้วยการซื้อขายตามโครงการขยายขีดความสามารถในการผลิตดินส่งลูกระเบิดจากเครื่องยิงลูกระเบิด ระยะที่ 1 (ก.ค. 56)
 15) การขออนุมัติก่อนนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณโครงการปรับปรุงเรือลำทำลายทุ่นระเบิดใกล้ฝั่งชุดเรือหลวงบางระจัน จำนวน 2 ลำ (ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2555 ถึงปีงบประมาณ 2559) (ส.ค.56) 16) ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารยุทธศาสตร์แก้ปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ พ.ศ. ... (ก.ย.56)

การวิเคราะห์และพิจารณาของทบวงทุนรัฐวิสาหกิจเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ 2556

ตามที่ ครม. ได้มอบหมายให้ สศช. เป็นผู้พิจารณาการลงทุนที่ขอเพิ่มเติมระหว่างปีงบประมาณ 2556 ได้แก่ การเปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมงบลงทุน สศช. ได้วิเคราะห์การลงทุนที่ขอเพิ่มเติม เพื่อเสนอขอความเห็นชอบ ประธาน กก.สศช. ในนาม กก.สศช. จำนวนทั้งสิ้น 79 เรื่องที่สำคัญได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) การรถไฟแห่งประเทศไทย การรถไฟขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และบริษัท ทีโอที จำกัด(มหาชน)

การวิเคราะห์โครงการที่สำคัญ

ในปีงบประมาณ 2556 สศช. ได้วิเคราะห์โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อเสนอคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กก.สศช.) พิจารณาให้ความเห็นชอบตามขั้นตอนแห่งพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2521 รวม 19 เรื่อง ได้แก่

1. สาขาขนส่งและโลจิสติกส์ จำนวน 3 โครงการ ได้แก่

1.1 โครงการจัดหารถไฟฟ้าธรรมดา (City Line Airport Rail Link) จำนวน 7 ขบวน ของบริษัทรถไฟฟ้า ร.ฟ.ท. จำกัด วงเงินลงทุน 5,200.46 ล้านบาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และค่าอะไหล่สำรอง 10%) เพื่อทดแทนขบวนรถไฟที่จะครบกำหนดซ่อมวาระหนัก (Overhaul) เมื่อถึงครบระยะทาง 1 ล้านกิโลเมตร และเพื่อเพิ่มรายได้เชิงพาณิชย์ด้านการโดยสารรถไฟฟ้า เพิ่มความปลอดภัยในการเดินขบวนรถไฟไฟฟ้าของโครงการ Airport Rail Link (ARL) และเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเป็นทางเลือกให้กับประชาชนในการเลือกระบบการขนส่งโดยสารเพื่อการเดินทาง โดยมีระยะเวลาดำเนินงาน 3 ปี (พ.ศ.2556 – 2559)

1.2 โครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว ช่วงหมอชิต-สะพานใหม่-คูคต ของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย วงเงินลงทุน 38,165 ล้านบาท เพื่อรองรับจำนวนผู้โดยสารตามแนวถนนพหลโยธิน – ลำลูกกา โดยเริ่มต้นบริเวณห้าแยกลาดพร้าวสิ้นสุดบริเวณคลองสอง มีระยะทางประมาณ 18.40 กิโลเมตร ประกอบไปด้วยสถานีรับส่งผู้โดยสารจำนวน 16 สถานี มีระยะเวลาก่อสร้าง และทดสอบระบบพร้อมเปิดให้บริการประมาณ 5 ปี (ก.ค.2557 – พ.ค. 2561)

1.3 โครงการลงทุนจัดตั้งสายการบินไทยสมายล์แอร์เวย์ ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) วงเงินลงทุน 1,800 ล้านบาท เพื่อดำเนินธุรกิจสายการบินภายใน – นอกประเทศ ในระยะทางการบินไม่เกิน 4 ชั่วโมง ซึ่งเชื่อมต่อเส้นทางบินของการบินไทย โดยเน้นที่ภูมิภาคอาเซียน ประเทศจีน และอินเดีย โดยดำเนินการลงทุน

จัดตั้งสายการบินในปี 2555 – 2556 และจะเข้าช่วงเครื่องบิน A320-200 จากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 20 ลำ ซึ่งจะรับมอบเครื่องบินดังกล่าวได้ทั้งหมดภายใน ปี 2560

2. สาขาพลังงาน จำนวน 10 โครงการ ได้แก่

2.1 โครงการขยายเขตรบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ห่างไกลของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค วงเงินลงทุน 1,980 ล้านบาท เพื่อขยายเขตรบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ห่างไกลมีไฟฟ้าใช้ทุกหลังคาเรือน ระยะเวลาดำเนินงาน 6 ปี (พ.ศ.2555-2560)

2.2 โครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันออกเพื่อเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย วงเงินลงทุน 12,000 ล้านบาท วัตถุประสงค์เพื่อเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า เพิ่มขีดความสามารถของระบบไฟฟ้าในพื้นที่ภาคตะวันออกในการรองรับความต้องการใช้ไฟฟ้า และแก้ไขข้อจำกัดด้านระบบกระแสลัดวงจรในระยะยาว ระยะเวลาดำเนินงาน 7 ปี (พ.ศ.2556 -2562)

2.3 โครงการพัฒนาระบบส่งไฟฟ้าบริเวณจังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร และอำนาจเจริญ เพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย วงเงินลงทุน 7,300 ล้านบาท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อก่อสร้างระบบส่งไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนเซเปียนเซินน้อยใน สปป.ลาว ตามกำหนดใน Tariff MOU โดยระยะเวลาดำเนินงาน 6 ปี 4 เดือน (พ.ศ. 2555-2561)

2.4 แผนพัฒนาระบบไฟฟ้าในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค วงเงินลงทุน 146,072 ล้านบาท เพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพระบบจำหน่ายให้ครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง ระยะเวลาดำเนินงาน 6 ปี (พ.ศ. 2556 – 2561)

2.5 โครงการขยายเขตรบบไฟฟ้าให้บ้านเรือนราษฎรรายใหม่ ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค วงเงินลงทุน 3,687 ล้านบาท เพื่อขยายเขตรบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน ระยะเวลาดำเนินงาน 5 ปี (พ.ศ. 2556-2560)

2.6 แผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดินรัชดาภิเษก ของการไฟฟ้านครหลวง วงเงินลงทุน 9,089.58 ล้านบาท เพื่อเพิ่มความเชื่อถือได้ของระบบไฟฟ้า และรองรับความต้องการไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นในอนาคต ในพื้นที่บริเวณถนนรัชดาภิเษก อโศก พระราม 9 รวมทั้งเพื่อเพิ่ม ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และช่วยปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และรักษาสิ่งแวดล้อมให้สวยงาม ระยะเวลาดำเนินงาน 8 ปี (พ.ศ.2556 -2563)

2.7 โครงการขยายระบบไฟฟ้าในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลระยะที่ 3 ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย วงเงินลงทุนจำนวน 12,100 ล้านบาท เพื่อสนองความต้องการไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล เสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า สนับสนุนการขยายและปรับปรุงระบบจำหน่ายของการไฟฟ้านครหลวง ระยะเวลาดำเนินงาน 5 ปี 5 เดือน (พ.ศ.2556-2561)

2.8 โครงการโรงไฟฟ้าเพื่อทดแทนโรงไฟฟ้าแม่เมาะ เครื่องที่ 4 - 7 ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย วงเงินลงทุน จำนวน 36,811.00 ล้านบาท เพื่อสร้างโรงไฟฟ้าทดแทนโรงไฟฟ้าแม่เมาะ เครื่องที่ 4 – 7 โดยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตไฟฟ้าให้สูงขึ้น ซึ่งสามารถลดปริมาณการใช้เชื้อเพลิง และมีผลให้ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ลดลง ระยะเวลาดำเนินงาน 4 ปี (พ.ศ.2557 - 2561)

2.9 โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบศูนย์สั่งการจ่ายไฟ ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค วงเงินลงทุน 4,530 ล้านบาท เพื่อพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบศูนย์สั่งการจ่ายไฟทั้งในส่วนระบบฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ให้สอดคล้องกับ แนวทางการพัฒนาโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ (PEA Smart Grid) และบูรณาการกับระบบที่เกี่ยวข้องต่างๆ รวมทั้ง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโครงข่ายสื่อสาร (Main Communication Backbone) ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้สามารถจัดการควบคุมระบบไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระยะเวลาดำเนินงาน 6 ปี (พ.ศ.2556-2561)

2.10 โครงการขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ห่างไกล ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค วงเงินลงทุน 1,215 ล้านบาท เพื่อขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ห่างไกลมีไฟฟ้าใช้ทุกหลังคาเรือน ระยะเวลาดำเนินงาน 6 ปี (พ.ศ.2555-2560)

3. สาขาสื่อสาร 2 โครงการ ได้แก่

3.1 การจัดสร้างโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำใยแก้ว APG (Asia Pacific Gateway) ของบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) วงเงินลงทุน 2,055.74 ล้านบาท เพื่อให้โครงข่ายสื่อสัญญาณระหว่างประเทศมีความมั่นคง มีเสถียรภาพและมีศักยภาพทัดเทียมกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค และกระจายความเสี่ยงกรณีระบบเคเบิลใต้น้ำใยแก้ว สายหลักประสบปัญหา ตลอดจนรองรับการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 ระยะเวลาดำเนินงาน 3 ปี (พ.ศ. 2556 - 2558)

3.2 โครงการปรับปรุงการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ และขอยกเลิกโครงการขยายโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ระบบ CDMA ของบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) วงเงินลงทุน 216,018.59 ล้านบาท เพื่อปรับรูปแบบ การดำเนินธุรกิจสื่อสารไร้สายของ กสท. ให้เหมาะสมและแข่งขันได้ โดยการขยายโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ให้ทันต่อความต้องการของผู้บริโภคและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ตลอดจนขยายฐานลูกค้ากลุ่มใหม่ เพื่อเพิ่ม รายได้ในกลุ่มธุรกิจสื่อสารไร้สาย ชดเชยรายได้จากสัมปทาน ระยะเวลาดำเนินงาน ตั้งแต่ พ.ศ. 2556 - 2568

4. สาขาสาธารณูปการ 4 โครงการ ได้แก่

4.1 แผนการลงทุนหลักเพื่อพัฒนาระบบประปา การประปาส่วนภูมิภาค สาขาเชียงใหม่ ปี 2556-2570 ของการประปาส่วนภูมิภาค วงเงินลงทุน 2,257.325 ล้านบาท เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบผลิต ระบบส่งน้ำ และ ระบบจำหน่ายน้ำ ให้สามารถบริการน้ำประปาแก่ประชาชนได้อย่างเพียงพอในอีก 15 ปี ข้างหน้า ครอบคลุมพื้นที่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ สันทราย สันป่าตอง ดอยสะเก็ด สันกำแพง หางดง และชุมชนบริเวณใกล้เคียง รวมทั้งส่งเสริม สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และกระจาย ความเจริญไปสู่ภูมิภาค เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่ ทำรายได้ให้กับประเทศ ระยะเวลาดำเนินงาน 8 ปี (2556-2563)

4.2 โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัย ชุดที่ 1 ภายใต้แผนพลิกฟื้นองค์กร ของการเคหะแห่งชาติ วงเงินลงทุน 43,753.438 ล้านบาท เพื่อตอบสนองความต้องการที่อยู่อาศัยของประชาชนในระดับราคาที่กลุ่มเป้าหมายสามารถ รับภาระได้ โดยนำสินทรัพย์รอการพัฒนาทั้งที่เป็น Sunk Cost (ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโครงการบ้านเอื้ออาทร) และ Land Bank ที่มีศักยภาพมาพัฒนาโครงการให้เกิดประสิทธิภาพ ระยะเวลาดำเนินงาน 5 ปี (พ.ศ. 2556-2560)

4.3 แผนการลงทุนหลักโครงการเพื่อการพัฒนาปี 2556-2559 ของการประปาส่วนภูมิภาค วงเงินลงทุน 46,552.920 ล้านบาท เพื่อให้สามารถบริการน้ำประปาแก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวได้เพิ่มขึ้นอย่างเพียงพอและทั่วถึงในอีก 10 ปีข้างหน้า ระยะเวลาดำเนินงานประมาณ 2-3 ปี

4.4 แผนการลงทุนโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยชุดที่ 1 ปี 2557 – 2560 ภายใต้แผนพลิกฟื้นองค์กร ของการเคหะแห่งชาติ วงเงินลงทุน 34,198.475 ล้านบาท เพื่อตอบสนองความต้องการที่อยู่อาศัยของประชาชนในระดับที่กลุ่มเป้าหมายสามารถรับภาระได้ และบริหารจัดการสินทรัพย์หรือการพัฒนาที่เป็น Sunk Cost (ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากโครงการบ้านเอื้ออาทร) และ Land Bank ให้เกิดประสิทธิภาพระยะเวลาดำเนินงานแต่ละโครงการใช้เวลาก่อสร้าง 12-24 เดือน โดยคาดว่าจะเริ่มก่อสร้างโครงการในไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2557

การสร้างองค์ความรู้, การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, การสื่อสารเพื่อการพัฒนา

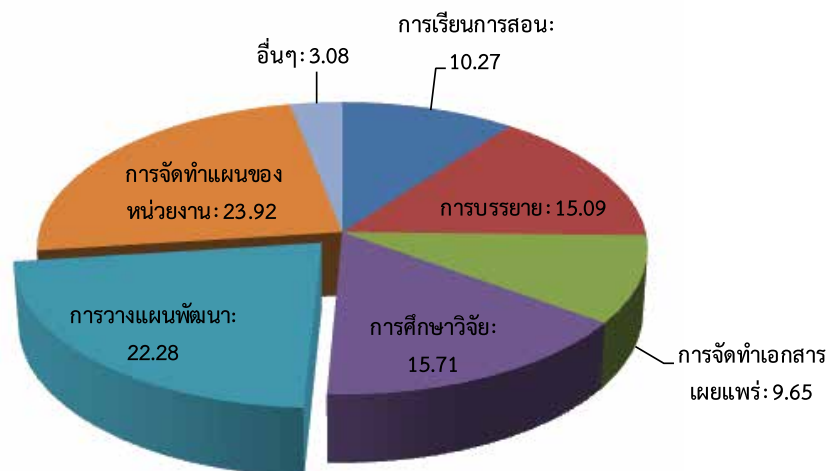
- » การสร้างองค์ความรู้ เช่น การจัดประชุมประจำปี 2556 ของ สศช. การจัดทำรายงานภาวะสังคมรายไตรมาสและรายปี การศึกษาผลกระทบของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ต่อโครงสร้างเศรษฐกิจมหภาคของไทย การเตรียมความพร้อมด้านการเงิน การคลัง และการค้า การลงทุนเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสัมมนาทางวิชาการสายงานเศรษฐกิจ ประจำปี 2556 การพัฒนาแบบจำลองกำลังแรงงานและการมีงานทำเพื่อการวางแผนผลิตกำลังคนที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศในอนาคต การจัดทำรายงานการพัฒนาคอนของประเทศไทย พ.ศ. 2556 การศึกษาเพื่อจัดทำแผนบูรณาการการพัฒนาพื้นที่สูงในกลุ่มน้ำกก การจัดประชุมสัมมนาร่วมกับกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) การศึกษารูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการลดปัญหาหมอกควันในระดับพื้นที่ภาคเหนือ
- » การสื่อสารเพื่อการพัฒนา เช่น การประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาประเทศ ห้องสมุดสุริยานุวัตรศูนย์รวมองค์ความรู้การพัฒนาประเทศ และศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารของ สศช. เป็นต้น
- » การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เช่น การปรับปรุงและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ สศช.

การสร้างองค์ความรู้

การประชุมประจำปี 2556 ของ สศช.

สศช. ได้จัดประชุมประจำปี 2556 เรื่อง “เส้นทางประเทศไทย...สู่ประชาคมอาเซียน” เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2556 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี เพื่อให้ได้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนในมุมมองที่หลากหลายและประเด็นที่ชัดเจนในการกำหนดแนวทางดำเนินการให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม สำหรับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยมีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 1,947 คน

การประชุมครั้งนี้ สศช. ได้สำรวจความคิดเห็นผู้เข้าร่วมประชุม เกี่ยวกับการได้รับประโยชน์และความคุ้มค่าที่ได้รับรู้สาระสำคัญและแนวทางการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านเศรษฐกิจทั้งการเงิน การคลัง การค้าการลงทุน ด้านสังคมไทย ผู้ประกอบการไทย โครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และการเตรียมความพร้อมในระดับพื้นที่ รวมทั้งความพึงพอใจเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกจัดประชุมประจำปีของ สศช. พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 57.51 เห็นว่าการเข้าร่วมประชุมประจำปีในครั้งนี้ได้รับประโยชน์และมีความคุ้มค่ามาก เมื่อพิจารณาถึงเหตุผล พบว่า ร้อยละ 35.40 เห็นว่าได้รับความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับ AEC ทราบแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ร้อยละ 33.60 เห็นว่าก่อให้เกิดความตื่นตัว ในการปรับตัวเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทั้งสาระการจัดประชุม สามารถก่อให้เกิดการสร้างกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อเตรียมพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคต ทั้งนี้ เห็นว่าสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนของหน่วยงานมากที่สุดร้อยละ 23.92 รองลงมานำไปใช้ในการจัดทำแผนพัฒนา ร้อยละ 22.28 และนำไปใช้ในการศึกษาวิจัย การบรรยาย การเรียนการสอน และจัดทำเอกสารเผยแพร่

สำหรับ แนวทางการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านต่างๆ ผู้เข้าร่วมประชุมเห็นด้วยระดับปานกลางในประเด็นการเตรียมความพร้อมด้านการเงิน การคลัง และการค้าการลงทุนเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากที่สุดร้อยละ 51.31 การสร้างสังคมผู้ประกอบการไทยร้อยละ 50.24 การสร้างสรรค์สังคมไทยสู่ประชาคมอาเซียนร้อยละ 45.76 การเตรียมความพร้อมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนร้อยละ 43.10 การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมร้อยละ 42.68 และการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานร้อยละ 40.63 นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมเห็นด้วยเกี่ยวกับแนวทางการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่นำเสนอในที่ประชุม สามารถนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมในระดับปานกลางมากที่สุดร้อยละ 51.82

การจัดทำรายงานภาวะสังคมรายไตรมาสและรายปี

สศช. ได้จัดทำรายงานภาวะสังคมสู่สาธารณชนเพื่อสะท้อนสถานการณ์และความเคลื่อนไหวทางสังคมที่เกิดขึ้นตลอดจนผลกระทบทางสังคมในมิติต่างๆ เพื่อผลักดันและขับเคลื่อนเชิงนโยบายในการดูแล แก้ไข และป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นในสังคมในปีงบประมาณ 2556 ช่วง 9 เดือนที่ผ่านมา สรุปได้ดังนี้

การมีงานทำและคุณภาพคน : อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.77 การเพิ่มขึ้นของค่าจ้างขั้นต่ำแม้จะไม่ส่งผลต่อการว่างงานมากนัก แต่ชั่วโมงการทำงานภาคเอกชนลดลงและผู้ทำงานต่ำระดับเพิ่มขึ้น ผลตอบแทนที่แท้จริงเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.3 ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 การเพิ่มผลิตภาพจึงยังเป็นประเด็นสำคัญเพื่อรักษาขีดความสามารถในการแข่งขัน การยกระดับคุณภาพการศึกษารวมทั้งสร้างโอกาสทางการศึกษาในเด็กยากจน โรคอ้วนและขาดสารอาหารในเด็ก รวมถึงการเฝ้าระวังโรคอุบัติซ้ำ เช่น ไข้เลือดออก

พฤติกรรมและความเป็นอยู่ของคน : รายจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีแนวโน้มลดลง ส่วนยาสูบเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยผู้มีรายได้น้อยมีสัดส่วนรายจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบเป็น 1.6 เท่าของรายจ่ายด้านการศึกษา ส่วนหนี้สินครัวเรือนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขณะที่ความสามารถในการจ่ายคืนลดลง

ความมั่นคงทางสังคม : คดียาเสพติดยังรุนแรงและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการเร่งรัดปราบปราม ภายใต้กรอบนโยบาย วัตถุประสงค์จรรยาบรรณยังคงเป็นปัญหาสำคัญซึ่งต้องเร่งยกระดับความปลอดภัย โดยปรับพฤติกรรมการขับขี่และบังคับใช้กฎหมายให้เข้มงวดมากขึ้น ด้านหลักประกันสังคมรัฐขยายประกันสังคมมาตรา 40 ให้ครอบคลุมบำนาญสูงอายุในกลุ่มแรงงานนอกระบบเพิ่มขึ้น ซึ่งต้องเร่งดำเนินการประชาสัมพันธ์ การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและมีผลตอบแทนที่เหมาะสม

สิ่งแวดล้อม : ปัญหาสภาพแวดล้อมในชุมชนแออัดในเมืองทั้งในเรื่องที่อยู่อาศัยเสื่อมโทรม ขยะมูลฝอย และทางระบายน้ำ ส่งผลต่อสุขภาพภาวะทางร่างกายและจิตใจ การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนเป็นแนวทางสำคัญในการแก้ปัญหา

นอกจากนี้ ยังได้นำเสนอประเด็นทางสังคมที่สำคัญเพื่อสร้างความรู้ ความตระหนัก เพื่อผลักดันให้เกิดการเตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหา ได้แก่ การปรับตัวต่อภาวะค่าครองชีพของผู้มีรายได้น้อย ความยากจนและแนวทางการวัดหลายมิติ แม้วัยรุ่น และการกระทำรุนแรงในเด็กและสตรี

โครงการศึกษาผลกระทบของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ต่อโครงสร้างเศรษฐกิจมหภาคของไทย

โครงการศึกษาผลกระทบของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ต่อโครงสร้างเศรษฐกิจมหภาคของไทย เป็นโครงการศึกษาที่สำนักงานฯ ได้ว่าจ้างให้มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยดำเนินการ โดย

มีระยะเวลาการดำเนินการ 1 ปี (กันยายน 2555 – พฤศจิกายน 2556) มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาผลกระทบของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 ต่อโครงสร้างและประสิทธิภาพของเศรษฐกิจไทย (2) เพื่อจัดทำแบบจำลองทางเศรษฐกิจที่แสดงถึงผลกระทบเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจมหภาคของไทย และการเปรียบเทียบกับประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 9 ประเทศ (3) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะของการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ และแนวทางการปรับตัวของภาคการผลิตและบริการของไทย และ (4) เพื่อพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ สศช.

ในการวิเคราะห์ผลกระทบของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ต่อโครงสร้างเศรษฐกิจมหภาคของไทย โดยมีแนวทางการศึกษา ประกอบด้วย การวิเคราะห์ ซึ่งครอบคลุมการวิเคราะห์ใน 5 ส่วนสำคัญ ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ความสามารถเชิงประสิทธิภาพและทิศทางของ AEC ตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง AEC โดยใช้ดัชนี RCA และ AEC Integration Index (2) การศึกษาผลกระทบของการจัดตั้ง AEC ในเชิงโครงสร้างและประสิทธิภาพต่อเศรษฐกิจไทยรายสาขา ทั้งภาคการผลิตและบริการ โดยใช้แบบจำลองเศรษฐกิจ Thailand-AEC model (3) การศึกษาแนวโน้มอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย 5 สาขา ประกอบด้วย เกษตรและอาหาร บริการสุขภาพ ท่องเที่ยว สื่อสารและโทรคมนาคม และ พลังงาน โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT (4) ศึกษาผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้มาสู่ศุลกากรโดยใช้ดัชนีเฉพาะ (5) การศึกษาผลกระทบเชิงโครงสร้างเปรียบเทียบกับประเทศไทยกับสมาชิกอาเซียนทั้ง 9 ประเทศ โดยใช้แบบจำลอง ASEAN-AEC และการเสนอแนะแนวทางในการปรับตัว-เชิงรุกและเชิงรับ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่ได้จากการศึกษา โดยมีผลการศึกษาดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสามารถเชิงประสิทธิภาพและทิศทางของ AEC ตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง AEC โดยใช้ดัชนี RCA และ AEC Integration Index

1.1 การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วม พบว่า ประเทศสมาชิกอาเซียนมีศักยภาพในการเข้าร่วมการเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทั้งในฐานะผู้ส่งออกและผู้นำเข้า โดยไทยมีส่วนร่วมมากที่สุด ในฐานะผู้ส่งออก และอินโดนีเซียมีส่วนร่วมมากที่สุดในฐานะผู้นำเข้า

1.2 ความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาค พบว่า (1) มาตรการภายใต้ AEC มีแนวโน้มทำให้ AEC มีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น (2) ชนิดสินค้าที่ประเทศสมาชิกอาเซียนโดยรวมมีความสามารถในการแข่งขันมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามลำดับ (3) ชนิดสินค้าที่มีความได้เปรียบสัมพัทธ์ของแต่ละประเทศสมาชิกมีความหลากหลายและแตกต่างกัน

1.3 ความสามารถในการพัฒนาอย่างเท่าเทียม พบว่า ประเทศสมาชิกยังมีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจสูง โดยรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประเทศสมาชิกยังมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก อีกทั้งแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงลักษณะการนำเข้าของประเทศสมาชิกใหม่จากเดิมที่พึ่งพิงการนำเข้าจากประเทศนอกกลุ่มเป็นหลักเป็นการนำเข้าจากประเทศสมาชิกดั้งเดิมเพิ่มขึ้น ทำให้มีความเสี่ยงที่จะเกิดการเบียดเบียนการค้ามากขึ้น และเกิดประโยชน์ต่อประเทศสมาชิกดั้งเดิมมากขึ้น

1.4 ความสามารถในการบูรณาการกับเศรษฐกิจโลก พบว่า ประเทศสมาชิกทุกประเทศมีแนวโน้มความได้เปรียบสัมพัทธ์ในการส่งออกสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ประเทศสมาชิกดั้งเดิมมีส่วนร่วมในการเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกของอาเซียนได้ดีกว่าประเทศสมาชิกใหม่

2. การศึกษาผลกระทบของการจัดตั้ง AEC ในเชิงโครงสร้างและประสิทธิภาพต่อเศรษฐกิจไทย รายสาขา ทั้งภาคการผลิตและบริการ โดยใช้แบบจำลอง Thailand-AEC model พบว่า อุตสาหกรรมที่จะได้รับประโยชน์จากการส่งออกไปยังอาเซียน ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่ม สิ่งทอ ปิโตรเลียม และยานยนต์ และอุตสาหกรรมที่อาจสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่ ยาง พลาสติก คอมพิวเตอร์ และเครื่องใช้สำนักงาน ในขณะที่อุตสาหกรรมที่ยังส่งออกได้ดีทั้งก่อนและหลัง AEC ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เคมี และเครื่องจักร สำหรับการเปิดเสรีในภาคบริการ (AFAS) การเปิดเสรีการลงทุนผ่าน ACIA และการแก้ไขมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษี (NTBs/NTMs) ยังมีแนวโน้มคืบหน้าไม่มากนักในทางปฏิบัติ นอกจากนี้การเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือใน 7 สาขาวิชาชีพ จะยังไม่ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงในระยะเวลายันใกล้

3. การศึกษาผลกระทบเชิงโครงสร้างเปรียบเทียบระหว่างไทยกับสมาชิกอาเซียนทั้ง 9 ประเทศ โดยใช้แบบจำลอง ASEAN-AEC พบว่า (1) การลดอัตราภาษีส่งผลต่อการส่งออกของประเทศสมาชิกอาเซียน ในขณะที่การนำเข้าจะขึ้นอยู่กับอัตราภาษีเฉลี่ยของโลก (2) การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อ ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อขึ้นอยู่กับราคาน้ำมันโลกและอัตราเงินเฟ้อโลก (3) การลงทุนภาคเอกชน และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจและการส่งออก และ (4) การผลิตภาคเกษตรขยายตัวตามการบริโภคในประเทศ ในขณะที่การผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวตามการส่งออก

ข้อเสนอแนะ

1. แนวทางและมาตรการทั่วไป ภาครัฐควรมีมาตรการรองรับอย่างรอบด้านโดยไม่จำกัดเฉพาะการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้า การลงทุนเท่านั้น โดยมีหลักการ ดังนี้ (1) ส่งเสริมให้กลไกตลาดทำงานอย่างเต็มที่ (2) สร้างโอกาสการเข้าถึงตลาดอย่างกว้างขวาง เท่าเทียม โดยไม่เฉพาะเจาะจงเป็นรายอุตสาหกรรม เกษตรกรรม หรือบริการ (3) มีมาตรการเฉพาะสำหรับผู้ประกอบการแต่ละรายที่แตกต่างกันอย่างเหมาะสม (4) เน้นการสร้างประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และ (5) เปิดกว้างเพื่อการปรับตัวหรือปรับโครงสร้างรายสาขาในประเทศ โดยไม่จำกัดอยู่กับความตกลงการค้าเสรีกรอบใดกรอบหนึ่งโดยเฉพาะ

2. มาตรการเฉพาะสาขา

2.1 ธุรกิจเกษตรและอาหาร มีข้อเสนอแนะให้กำหนดมาตรการด้านต่างๆ ดังนี้ (1) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิตกับประเทศสมาชิก (2) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม รวมทั้งการถ่ายโอนความรู้และเทคโนโลยี (3) การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง (4) การพัฒนาการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ของภูมิภาค เพื่อใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ของไทย (5) การสร้างความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร และ (6) การพัฒนาข้อมูลการตลาด

2.2 ธุรกิจท่องเที่ยว มีข้อเสนอแนะให้กำหนดมาตรการด้านต่างๆ ดังนี้ (1) มาตรการเพื่อส่งเสริมการเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วม โดยผลักดันให้ผู้ประกอบการไทยเข้าไปลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น สนับสนุนให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็กสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น และ (2) มาตรการเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในธุรกิจท่องเที่ยวด้านการบริหารจัดการการตลาด และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ

2.3 ธุรกิจพลังงาน มีข้อเสนอแนะให้กำหนดมาตรการด้านต่างๆ ดังนี้ (1) มาตรการเพื่อการเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วม โดยสนับสนุนให้มีการเปิดเสรีในสาขาพลังงานอย่างจริงจังเพื่อช่วยเพิ่มการแข่งขันในภาคธุรกิจที่มีการผูกขาด ลดการบิดเบือนด้านโครงสร้างราคาของพลังงานในประเทศเพื่อให้การใช้พลังงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และขจัดปัญหาการลักลอบส่งออกพลังงานไปยังประเทศเพื่อนบ้าน และ (2) มาตรการด้านอื่นๆ เช่น การเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจพลังงานทดแทนโดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กด้วยการสนับสนุนการทำวิจัยและพัฒนา เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของแรงงานโดยใช้มาตรการส่งเสริมการลงทุนหรือการให้แรงจูงใจทางด้านภาษีเป็นสิ่งจูงใจผู้ประกอบการ

2.4 ธุรกิจสื่อสารและโทรคมนาคม มีข้อเสนอแนะให้กำหนดมาตรการด้านต่างๆ ดังนี้ (1) มาตรการเพื่อส่งเสริมการเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วม โดยภาครัฐสนับสนุนการผลิตบุคลากร โดยเฉพาะในระดับทักษะขั้นสูงด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านการพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่มีบูรณภาพและทันสมัย รวมทั้งส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางของการให้บริการสื่อสารและโทรคมนาคมในอินโดจีน (2) มาตรการเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยภาครัฐให้การส่งเสริมบริการที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ (เช่น 4G เป็นต้น) และโครงสร้างพื้นฐานอย่างจริงจังและทันต่อเหตุการณ์

2.5 ธุรกิจบริการสุขภาพ มีข้อเสนอแนะให้กำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมการเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วม โดยภาครัฐควรสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ประกอบการเอกชนในการดำเนินธุรกิจบริการสุขภาพในประเทศกลุ่มอินโดจีนในรูปแบบของข้อตกลงแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) หรือความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public private partnership: PPP)

การเตรียมความพร้อมด้านการเงิน การคลัง และการค้าการลงทุนเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมด้านการเงิน การคลัง และการค้าการลงทุนเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนเกี่ยวกับพันธกรณีการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ความคืบหน้าการดำเนินการและสถานการณ์ต่างๆ ของอาเซียน รวมทั้งศึกษาการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของไทยจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และนำเสนอแนวทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคให้สอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะโครงสร้างเศรษฐกิจและการเงินที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. พันธกรณีการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีการดำเนินการที่สำคัญ ได้แก่ (1) การเปิดเสรีการค้าสินค้า โดยยกเลิกภาษีสินค้านำเข้าทุกรายการสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ ในปี 2553 ส่วนประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ (CLMV) ต้องยกเลิกภายในปี 2558 (2) การเปิดเสรีการค้าบริการ มีการเจรจาใน 4 สาขา ในปี 2553 และเปิดเสรีสาขาโลจิสติกส์ ในปี 2556 รวมทั้งเปิดเสรีทุกสาขาที่เหลืออยู่ภายในปี 2558 (3) การเคลื่อนย้ายการลงทุนเสรี ได้แก่ การให้ความคุ้มครองการลงทุน การอำนวยความสะดวกและความร่วมมือด้านการลงทุน การส่งเสริมการลงทุน และการเปิดเสรีการลงทุน (4) การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี โดยลงนามในข้อตกลงยอมรับร่วมคุณสมบัติของบริการวิชาชีพ 8 สาขา ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ นักบัญชี วิศวกร พยาบาล สถาปนิก นักสำรวจ และสาขาที่เกี่ยวข้อง และ (5) การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างเสรีมากขึ้น ได้แก่ การเปิดเสรีบริการทางการเงิน การพัฒนาตลาดทุน การเปิดเสรีบัญชีทุน และการเชื่อมโยงระบบการชำระเงิน

2. **สถานการณ์ของอาเซียน** ที่สำคัญ ได้แก่ (1) การค้าระหว่างประเทศ การค้าระหว่างอาเซียนกับโลก ในปี 2555 มีมูลค่า 2,475 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ประเทศในอาเซียน 4 อันดับแรก ที่มีมูลค่าการส่งออกไปยังตลาดโลกมากที่สุด ได้แก่ สิงคโปร์ ไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ตามลำดับ (2) การลงทุนทางตรงในภูมิภาคอาเซียน ส่วนใหญ่ยังคงเป็นการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนจากภายนอกกลุ่มประเทศ ในขณะที่การลงทุนภายในอาเซียนขยายตัวต่อเนื่อง (3) โครงสร้างผลิตและการค้า โครงสร้างการผลิตของประเทศสมาชิกมีลักษณะที่หลากหลาย (4) นโยบายการเงิน อัตราดอกเบี้ย และระดับการพัฒนาทางการเงินของประเทศสมาชิกมีความแตกต่างกัน และ (5) สถานะทางการคลัง การปรับลดภาษีมีแนวโน้มจะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการคลัง

3. **การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของไทยจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน** จากการประเมินผลกระทบที่จะเกิดจากการเปิดเสรีการค้าโดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐกิจ และการวิเคราะห์ประเด็นสำคัญที่จะเกิดจากการเปิดเสรีทางการค้าทางการเงิน พบว่า การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแม้ว่าจะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น แต่จะส่งผลกระทบต่อให้เกิดการกระจุกตัวของโครงสร้างการผลิต ในขณะที่ผลประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการค้าในระยะยาวยังขึ้นอยู่กับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิต

4. **แนวทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคและการเงิน ประกอบด้วย** (1) **นโยบายการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ** เช่น การสนับสนุนความร่วมมือเพื่อให้ประเทศสมาชิกอื่นๆ มีความพร้อมในการดำเนินการเปิดเสรีทางการค้าทั้งด้านการปรับลดอัตราภาษีศุลกากรและการขจัดมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายใน (2) **นโยบายการเงินและสถาบันการเงิน** เช่น การปรับปรุงเป้าหมายนโยบายการเงินในปัจจุบันให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในเชิงสถาบัน (3) **นโยบายการคลัง** สร้างความร่วมมือกันหรือหาความตกลงร่วมกันทางด้านนโยบายภาษีกับประเทศสมาชิก การดำเนินนโยบายทางด้านรายจ่ายโดยการมุ่งเน้นประสิทธิผลและเป้าหมายของการใช้จ่ายภาครัฐ และนโยบายการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และ (4) **นโยบายด้านแรงงาน** การพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับการขยายตัวของอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มความได้เปรียบเพิ่มขึ้น การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพในสาขาที่เปิดเสรี และการพัฒนาโครงสร้างการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตอย่างแท้จริง

ที่ประชุมมีความเห็นร่วมกันว่า การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งที่เป็นการสร้างโอกาส และเป็นความเสี่ยง ซึ่งทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมที่เหมาะสม โดยภาครัฐต้องสามารถวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ที่ครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวข้องในทุกมิติและมีความเชื่อมโยงกันเพื่อกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจน รวมทั้งต้องมีการดำเนินการแบบบูรณาการและติดตามอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ในขณะที่ภาคเอกชนต้องปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยการปรับโครงสร้างการผลิตและบริการ และแสวงหาโอกาสใหม่ๆ ในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศสมาชิกอาเซียน โดยทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต้องมีการทำงานแบบบูรณาการเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดเพื่อผลักดันให้การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 เป็นการสร้างโอกาสให้กับประเทศไทยมากกว่าความเสี่ยง ทั้งนี้ภาครัฐควรจะดำเนินการตามแนวทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคและการเงิน

การสัมมนาทางวิชาการสายงานเศรษฐกิจ ประจำปี 2556 เรื่องนโยบายพลวัตความยากจนและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สศช. ได้จัดการสัมมนาภายใต้หัวข้อ “การบริหารเศรษฐกิจมหภาค: นโยบายพลวัตความยากจนและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” เมื่อวันศุกร์ที่ 27 กันยายน 2556 ณ โรงแรมโซฟิเทล กรุงเทพมหานคร สุขุมวิท โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง ชนบทไทยภายใต้กระแสความเปลี่ยนแปลง (โดย รศ.ดร.ปัทมาวดี โพชนุกูล ชุทธิก คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

1.1 **ลักษณะชนบทไทย** ประเด็นที่ถกมองข้าม ชนบทไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง โดยปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชนบท ได้แก่ (1) ชนบทไทยมีความแตกต่างหลากหลาย (Heterogeneous) ซึ่งขึ้นอยู่กับ สภาพภูมิเศรษฐกิจ ฐานทรัพยากรที่มีผลต่อรายได้ การผสมผสานทางวัฒนธรรมซึ่งมีผลต่อสภาพสังคม การเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน (2) กลไกตลาดบกพร่อง เนื่องจากความเชื่อมโยงของระบบนิเวศด้านการผลิต และราคาไม่สะท้อนคุณค่าทรัพยากร ดิน น้ำ ป่า (3) ชนบทมีกลไกในการจัดการตนเองในระดับหนึ่ง โดยใช้ทุนทางสังคมจัดการความเสี่ยง และ (4) การเติบโตของทุนไทยแบบผูกขาด

1.2 **พลวัตชนบทไทย** โดยมีประเด็นสำคัญคือ (1) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิต (2) การขยายตัวของเมือง และสภาพกึ่งเมืองกึ่งชนบทอย่างต่อเนื่อง (3) การกระจายแหล่งรายได้ของครัวเรือน และ (4) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมและการเมืองที่มีการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกิดพลังชุมชนในบางเรื่อง

1.3 **ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจสังคมในปัจจุบัน** มีประเด็นในการอภิปราย 5 ประเด็น ได้แก่ (1) กระบวนการประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญฉบับปี 2540 โดยภาคชนบทมีพลังทางสังคม และการเมืองภาคประชาชน กระบวนการชุมชนมีการรวมกลุ่ม บทบาทของปราชญ์ชาวบ้านมีมากขึ้น ส่งผลให้ชุมชนเข้มแข็งมากขึ้น (2) นโยบายเศรษฐกิจในช่วงรัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ (ทักษิณนิคมิกส์) ที่ทำให้ การพัฒนาโดยภาครัฐการอ่อนแอลง เกิดนโยบายประชานิยมกึ่งสวัสดิการขนาดใหญ่ (3) การเมืองไทยหลังการรัฐประหารในปี 2549 ในช่วงนี้ ระบบอุปถัมภ์เข้มแข็งขึ้น มีกองทุนหมู่บ้านเป็นฐานพลังกลุ่มที่สำคัญ รวมถึงเกิดปัญหาหนี้ประชานิยมแบบถดถอยซึ่งลดพลังของชุมชนลง (4) การเติบโตของภาคเมืองและอุตสาหกรรม ส่งผลให้เกิดการไหลออกของแรงงาน โดยเฉพาะผู้ชาย และผู้มีการศึกษา และ (5) โลกาภิวัตน์ การค้าเสรีและการรวมกลุ่มในภูมิภาค โดยเมืองชายแดนเติบโตได้ดีจากการเป็นจุดเชื่อมต่อกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค

1.4 **อนาคตชนบทไทย** โดยมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้ (1) ศักยภาพภายในชนบทที่กำลังจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุ เกิดการไหลออกของคนหนุ่มสาว ที่เข้ามาทำงานในเมืองใหญ่มากขึ้น (2) ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างจีนและญี่ปุ่น ที่เปิดโอกาสให้ญี่ปุ่นสนใจที่จะลงทุนในไทยมากขึ้น (3) การใช้ประโยชน์จากความร่วมมืออาเซียนในการแก้ไขปัญหาประเด็นข้ามพรมแดน เช่น แรงงานต่างชาติ (4) กระแสอาเซียนเปิดโอกาสในการพัฒนาประสิทธิภาพตลาด ส่งผลให้ต้นทุนการตลาดและการขนส่งลดลง และ (5) ความบกพร่องของกลไกตลาด ซึ่งรัฐต้องมีบทบาทในการลดความเสี่ยงด้านการผลิต ด้านนโยบายที่ดิน กระจายการถือครองที่ดิน

2. พลวัตของความยากจน: กรณีศึกษาครัวเรือนชาวนาในพื้นที่เขตชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางของไทย (โดย นางสาวอานันท์ชนก สกนธวัฒน์)

งานศึกษาวิจัยนี้จึงเป็นการศึกษาเกี่ยวกับพลวัตความยากจนของประเทศไทย ทั้งรูปแบบและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดพลวัตความยากจน โดยการเชื่อมโยงภาพจากระดับประเทศลงไปในระดับครัวเรือน และอาศัยวิธีวิจัยโดยการผสมผสานระหว่างวิธีการวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่ออธิบายกลไกการเกิดพลวัตความยากจนในระดับครัวเรือนในชนบทของประเทศไทยโดยเปรียบเทียบในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา คือ ปี 2531 และ 2552 ในพื้นที่ภาคกลาง คือจังหวัดสุพรรณบุรี และพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือจังหวัดขอนแก่น จำนวน 240 หมู่บ้าน โดยสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

2.1 รูปแบบพลวัตความยากจน จากการวิเคราะห์รูปแบบพลวัตความยากจนของครัวเรือนทั้ง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มยากจนเรื้อรัง กลุ่มออกจากความยากจน กลุ่มเข้าสู่ความยากจน และกลุ่มไม่เคยยากจน พบว่า สัดส่วนความยากจนที่ลดลงเป็นผลมาจากมีครัวเรือนที่สามารถออกจากความยากจนได้ประมาณร้อยละ 40 ในขณะที่ยังคงพบว่า มีสัดส่วนครัวเรือนที่ไม่สามารถออกจากความยากจนและตกอยู่ในความยากจนเรื้อรังร้อยละ 10 และยังมีครัวเรือนที่ไม่ยากจนแต่กลับเข้าสู่ความยากจนร้อยละ 8

2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อพลวัตความยากจน จากการวิเคราะห์โดยวิธีเชิงปริมาณจากแบบจำลองสมการถดถอยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนอยู่ในความยากจนเรื้อรังที่สำคัญ มี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยการถือครองสินทรัพย์ทุนต่างๆ ณ เวลาเริ่มต้นที่อยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ การศึกษาของสมาชิกในวัยแรงงานอยู่ในระดับต่ำ ขนาดพื้นที่เพาะปลูกข้าวและขนาดที่ดินในพื้นที่ชลประทานมีสัดส่วนต่ำ และปัจจัยลักษณะประชากรของครัวเรือน ได้แก่ อัตราการะฟุ้งฟิงที่สูงขึ้นมาจากสัดส่วนสมาชิกในวัยชราที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่สัดส่วนสมาชิกวัยแรงงานกลับลดลงจากการอพยพออกนอกพื้นที่เพื่อไปหารายได้ในตัวเมือง จึงส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรที่ จะช่วยหาเลี้ยงครอบครัว

2.3 ปัจจัยที่สนับสนุนให้ครัวเรือนออกจากความยากจน มี 4 ปัจจัย คือ (1) วัฏจักรชีวิตและโครงสร้างประชากร เนื่องจากครัวเรือนบุตรหลานจบการศึกษา และมีงานทำช่วยหาเงินสนับสนุนเป็นรายแรงหลักหาเลี้ยงครอบครัวได้มากขึ้น (2) ความสามารถในการสะสมสินทรัพย์มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา รวมถึงการประกอบอาชีพหลากหลายและมีรายได้มั่นคงของทั้งหัวหน้าครัวเรือนและสมาชิกในครัวเรือน (3) ทุนทางสังคมหรือค่านิยม และพฤติกรรมของครัวเรือนในชุมชนที่เห็นความสำคัญของการประหยัดและขยันทำมาหากิน และ (4) ความสามารถในการสะสมสินทรัพย์โดยเฉพาะที่ดินที่สามารถใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มากขึ้น และทุนกายภาพด้านเครื่องมือเครื่องจักรสำหรับใช้ในการเกษตรที่ทันสมัย

2.4 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อครัวเรือนเข้าสู่ความยากจน มี 4 ปัจจัย คือ (1) ปัจจัยจากความเสี่ยงที่เกิดจากวิกฤตต่างๆ โดยเฉพาะที่เกิดจากความเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุและการเสียชีวิตของหัวหน้าครัวเรือน ส่งผลให้ไม่สามารถทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงครอบครัวได้ (2) ปัจจัยของวัฏจักรชีวิต ซึ่งมีสาเหตุมาจากสมาชิกในวัยแรงงานลดลง ในขณะที่สัดส่วนสมาชิกในวัยฟุ้งฟิงที่เพิ่มขึ้น (3) ปัจจัยเชิงโครงสร้างการถือครองสินทรัพย์ที่ดินที่ลดลงและภาระหนี้สินที่ต้องชำระมีมาก และ (4) ปัจจัยเชิงพฤติกรรมในทางลบ ได้แก่ การติดการพนัน ยาเสพติด เหล้า บุหรี่ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

การกำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของครัวเรือนแต่ละประเภท จึงต้องเป็นไปอย่างเหมาะสม เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั้งในด้านการจัดการกับปัญหาความยากจนเรื้อรังและการป้องกันไม่ให้เกิดครัวเรือนที่ไม่ยากจนเข้าสู่ความยากจนได้ในภายหลัง ดังนี้

1. นโยบายเพื่อช่วยสนับสนุนให้ครัวเรือนสามารถหลุดพ้นจากความยากจน ควรมุ่งเน้นการสร้างฐานรายได้ ครัวเรือนให้เข้มแข็งเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ให้ขยายตัวได้ในระยะยาวและยกระดับการดำรงชีพให้ดีขึ้น ประกอบด้วย (1) **ทุนมนุษย์** ได้แก่ นโยบายขยายโอกาสด้านการศึกษาให้กับครัวเรือนในภาคเกษตรทั้งการศึกษาภาคบังคับ การศึกษาสายอาชีพและการศึกษานอกระบบ (2) **ที่ดิน** ได้แก่ นโยบายจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ครัวเรือนยากจนที่ไม่มีที่ดิน นโยบายการจัดการแหล่งน้ำให้แก่พื้นที่ทางการเกษตรที่ยังขาดแคลนให้ทั่วถึงและเพียงพอ (3) **ทุนกายภาพ** ได้แก่ นโยบายพัฒนาเครื่องมือเครื่องจักรทางการเกษตรเพื่อใช้ทดแทนแรงงานและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม (4) **ทุนทางสังคม** ได้แก่ นโยบายส่งเสริมให้ครัวเรือนพึ่งพาตนเองภายในชุมชน เป็นต้น

2. นโยบายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดครัวเรือนกลับเข้าสู่ความยากจน ควรมุ่งเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อลดความผันผวนของรายได้ครัวเรือน ประกอบด้วย (1) **นโยบายสนับสนุนให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกรรายย่อย** ในรูปการปล่อยสินเชื่อหรือผ่านกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร และ (2) **แนวนโยบายเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของลักษณะโครงสร้างประชากร** ควรกำหนดนโยบายรูปแบบต่างๆ ในการสร้างระบบคุ้มครองทางสังคมเพื่อรองรับผู้สูงอายุและผู้พิการให้สามารถมีรายได้เลี้ยงตัวเองได้

3. พลวัตความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างจังหวัดของประเทศไทย (โดยนางสุพัฒน์ดา เลหาชัย)

การศึกษาเรื่องพลวัตความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างจังหวัดของประเทศไทย สะท้อนให้เห็นว่าความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่มีความรุนแรงและไม่มีแนวโน้มที่จะลดลง โดยสรุปผลการศึกษาดังนี้

3.1 **พลวัตความเหลื่อมล้ำทางด้านผลผลิตระหว่างจังหวัด** พบว่า ความเหลื่อมล้ำระหว่างจังหวัดของ GPP ต่อหัว ณ ราคาคงที่ มีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งหากพิจารณารายละเอียด จังหวัดที่จนในปี 2524 ไม่สามารถขยายตัวในอัตราสูงกว่าจังหวัดที่รวยในช่วงปี 2524 – 2551 เมื่อแบ่งช่วงเวลาของการศึกษาออกเป็นช่วงเวลาย่อยพบว่า ช่วงเวลาที่เศรษฐกิจมีการขยายตัวสูง (ปี 2529 – 2539 และปี 2543 – 2551) จังหวัดที่รวยกลับขยายตัวอย่างรวดเร็วกว่าจังหวัดที่จน โดยปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับจังหวัด ตั้งแต่ปี 2537 – 2551 ได้แก่ อัตราการเพิ่มประชากร การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ สัดส่วนภาคอุตสาหกรรมต่อ GPP ในปีตั้งต้น และการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในช่วงปีที่ศึกษา ซึ่งอัตราการเพิ่มประชากรเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อในเชิงผกผัน ขณะที่ปัจจัยที่เหลือส่งผลในเชิงผันตาม อย่างไรก็ตาม ในช่วงหลังเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจ (ปี 2543 - 2551) อัตราการเพิ่มประชากร และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไม่มีนัยสำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัด ขณะที่สัดส่วนภาคอุตสาหกรรมกลับมีบทบาทเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ หากอาศัยแนวคิดการประหยัดจากการรวมกลุ่มมาอธิบายผลที่เกิดขึ้นสามารถกล่าวได้ว่า การกระจุกตัวของแรงงานส่งผลให้ผลิตภาพการผลิตของจังหวัดเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากเกิดการประหยัดจากการรวมกลุ่ม และกระตุ้นให้มีการกระจุกตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3.2 พลวัตความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ระหว่างจังหวัด เมื่อพิจารณาจากข้อมูล SES พบว่าความเหลื่อมล้ำระหว่างจังหวัดทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อหัวมีแนวโน้มลดลง ซึ่งต่างจากการศึกษาทางด้านผลผลิต โดยที่กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดหลักที่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างจังหวัดทางด้านรายได้ นอกจากนี้ จังหวัดที่จนในปี 2531 ยังมีอัตราการขยายตัวที่สูงกว่าจังหวัดที่รวยในช่วงปี 2531 – 2551 ทั้งนี้ สามารถอธิบายสภาวะดังกล่าวได้ว่าเป็นผลจากภาคครัวเรือนชนบทและภาคครัวเรือนเกษตรมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างรายได้โดยการเคลื่อนย้ายเข้ามาทำงานนอกภาคการเกษตรที่มีค่าจ้างสูงและโอนเงินดังกล่าวกลับไปเพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนครอบครัวที่อยู่ในภาคเกษตรกรรม ส่งผลให้รายได้ของครัวเรือนเกษตรกรรมและภาคชนบทเพิ่มขึ้น และทำให้ความเหลื่อมล้ำระหว่างจังหวัดมีแนวโน้มลดลง

ข้อเสนอแนะ

1. นโยบายการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและมาตรการส่งเสริมการกระจายภาคอุตสาหกรรมสู่ภูมิภาค เป็นนโยบายที่สามารถลดความเหลื่อมล้ำด้านผลผลิตระหว่างจังหวัดได้ โดยปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายที่จะมุ่งเน้นการขยายการคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานไปสู่ภูมิภาค ซึ่งจะมีส่วนช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจเชิงพื้นที่ในอนาคต
2. จากข้อจำกัดของการศึกษา ควรมีการศึกษาริวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมจากรูปแบบการกระจุกตัวของกิจกรรมนอกภาคเกษตรและการพัฒนาเชิงพื้นที่ และนำมาประกอบการวางแผนและกำหนดนโยบายการลดความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ เพื่อให้นโยบายในอนาคตประสบผลสำเร็จโดยที่ไม่ก่อให้เกิดภาวะทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อม และสามารถลดความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ได้อย่างยั่งยืนต่อไป

4. พลวัตประชากรและพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของครัวเรือน (โดย นายธัชไท กীরติพงศ์ไพบูลย์)

พลวัตของประชากรที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของครัวเรือน โดยปัจจัยทางประชากรมีบทบาทสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมการทำงานของผู้สูงอายุและความสามารถในการออมของครัวเรือนไทย โดยสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

4.1 ด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ (Ageing Society) แล้วตั้งแต่ทศวรรษที่ผ่านมา โดยในปี 2553 มีสัดส่วนผู้สูงอายุร้อยละ 13.2 และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 32.1 ในปี 2583 ในขณะที่สัดส่วนของประชากรวัยเด็กและวัยทำงานมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาในรายภาค พบว่าทุกภาคได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว โดยในปี 2553 ภาคเหนือมีสัดส่วนผู้สูงอายุสูงที่สุด ร้อยละ 15.5 ซึ่งสูงกว่าระดับเฉลี่ยของประเทศ (ร้อยละ 13.2) ในขณะที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีสัดส่วนผู้สูงอายุต่ำที่สุด อันเป็นผลมาจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมและความเป็นเมือง ที่ดึงดูดแรงงานให้ย้ายเข้าเพื่อให้ออกาสจากเศรษฐกิจที่เติบโตขึ้น สำหรับสถานการณ์ประชากรระดับจังหวัด ในปี 2553 พบ 9 จังหวัดที่ยังมีสัดส่วนผู้สูงอายุน้อยกว่าร้อยละ 10 อย่างไรก็ตาม ในปี 2573 ประเทศไทยจะก้าวสู่การเป็นสังคมสูงอายุอย่างเต็มตัว โดยทั้ง 77 จังหวัดจะมีสัดส่วนผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 10 ซึ่งจะมี 69 จังหวัดที่เป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) ที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 20 โดยจังหวัดแพร่จะมีสัดส่วนผู้สูงอายุสูงที่สุดถึงร้อยละ 37.6 ในปี 2573 และภูเก็ตจะมีสัดส่วนต่ำที่สุด (ร้อยละ 16.2)

4.2 ด้านการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบครัวเรือนและรูปแบบการอยู่อาศัย ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ครัวเรือนไทยมีขนาดเล็กลงอย่างเห็นได้ชัด จำนวนสมาชิกครัวเรือนลดลงจาก 4.09 คน ในปี 2533 เป็น 3.33 คน ในปี 2550 จำนวนเด็กต่อครัวเรือนลดลงจาก 1.22 คน เป็น 0.79 คน และผู้สูงอายุต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้น

จาก 0.34 คน เป็น 0.47 คน ในระหว่างปี 2533–2550 เช่นเดียวกับรูปแบบการอยู่อาศัยที่คนไทยอาศัยอยู่ในครัวเรือนขนาดเล็กมากขึ้น พบสัดส่วนครัวเรือนหนึ่งรุ่นอายุและครัวเรือนข้ามรุ่นเพิ่มขึ้นมากกว่าสองเท่าในช่วงปี 2533–2550 ในขณะที่สัดส่วนของครัวเรือนสองรุ่นอายุลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 59.9 เป็นร้อยละ 42.6 ในช่วงเวลาดังกล่าว

4.3 ด้านพฤติกรรมการทำงานของผู้สูงอายุ คนไทยมีแนวโน้มที่อยู่ในกำลังแรงงานยาวนานขึ้น โดยสัดส่วนของผู้สูงอายุในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.7 ในปี 2529 เป็นร้อยละ 7.0 ในปี 2549 หรือร้อยละ 37.5 ของผู้สูงอายุไทยยังคงทำงานอยู่หลังจากอายุ 60 ปี โดยผู้สูงอายุในภาคใต้มีสัดส่วนที่ยังทำงานอยู่สูงที่สุด ในขณะที่ผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ

4.4 ด้านความพอเพียงของระดับรายได้ครัวเรือน พฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทยยังเป็นไปตามหลักการของ Life Cycle Hypothesis of Savings กล่าวคือ ความสามารถในการออมของครัวเรือนจะสูงเมื่อหัวหน้าครัวเรือนอยู่ในวัยทำงาน และจะลดลงเมื่อเข้าสู่วัยชราและมีอายุมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ส่งเสริมให้ครัวเรือนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น โดยสร้างความตระหนักรู้เรื่องพลวัตประชากรให้ทุกภาคส่วนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว และวางแผนรับมือกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น
2. เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้ประเทศไทยเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางประชากร ส่งเสริมทุกภาคส่วนเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงทางประชากรที่เกิดขึ้น อาทิ ปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม สร้างโครงข่ายคุ้มครองทางสังคมและจัดสวัสดิการพื้นฐานให้ครอบคลุมประชาชนทั้งประเทศ

ความต้องการการลงทุนเพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ : กรณีศึกษาประเทศในเอเชียและประเทศไทย

การศึกษานี้เป็นงานวิจัยร่วมระหว่าง Dr. Hiroyuki Taguchi นักเศรษฐศาสตร์ด้านความเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน (ผู้เชี่ยวชาญ JICA) และสำนักบัญชีประชาชาติ ในหัวข้อ *A Revisit to the Incremental Capital-Output Ratio: The Case of Asian Economies and Thailand* โดยเป็นการวิเคราะห์ผ่านอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทุนต่อการเปลี่ยนแปลงของผลผลิต (Incremental Capital Output Ratio: ICOR) ของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียทั้งหมด 21 ประเทศ พร้อมทั้งศึกษาในรายละเอียดในกรณีของประเทศไทยด้วย ซึ่งตามทฤษฎีและแบบจำลองการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของ Harrod-Domar เสนอว่า ICOR เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดปริมาณการลงทุนที่เหมาะสมเพื่อนำไปสู่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราที่ตั้งเป้าหมายไว้

ผลการศึกษาระดับนานาชาติ ประกอบด้วยประเทศในเอเชีย 21 ประเทศ พบว่า ค่า ICOR รวม (Gross ICOR) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประเทศ กล่าวคือ ประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำจะมีค่า ICOR รวมที่ต่ำด้วย การเพิ่มทุนเพียงเล็กน้อยในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำ สามารถส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัวได้ในอัตราที่สูง นำไปสู่การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่สาขาการผลิตที่มีการใช้ปัจจัยทุนเพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกัน ค่า ICOR รวมมีความสัมพันธ์แบบผกผันกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่าการทดแทนสินค้าทุนที่เสื่อมสภาพด้วยสินค้าทุนใหม่มีความสำคัญน้อยกว่าอัตราการเจริญเติบโตของประเทศ จากผลลัพธ์ข้างต้นสามารถนำมาจัดทำเป็นตารางมาตรฐานค่า ICOR รวม ณ อัตราการเจริญเติบโตและระดับรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่างๆ ดังนี้

	Growth Rate (%)									
	1.0	2.0	3.0	4.0	5.0	6.0	7.0	8.0	9.0	10.0
per capita Income (US dollar)										
500	4.90	4.48	4.07	3.65	3.23	2.81	2.39	1.98	1.56	1.14
1,000	5.01	4.59	4.17	3.75	3.34	2.92	2.50	2.08	1.66	1.25
1,500	5.07	4.65	4.23	3.82	3.40	2.98	2.56	2.14	1.73	1.31
2,000	5.11	4.70	4.28	3.86	3.44	3.02	2.61	2.19	1.77	1.35
2,500	5.15	4.73	4.31	3.89	3.48	3.06	2.64	2.22	1.80	1.39
3,000	5.18	4.76	4.34	3.92	3.50	3.09	2.67	2.25	1.83	1.41
3,500	5.20	4.78	4.36	3.95	3.53	3.11	2.69	2.27	1.86	1.44
4,000	5.22	4.80	4.38	3.97	3.55	3.13	2.71	2.29	1.88	1.46
4,500	5.24	4.82	4.40	3.98	3.57	3.15	2.73	2.31	1.89	1.48
5,000	5.26	4.84	4.42	4.00	3.58	3.17	2.75	2.33	1.91	1.49
5,500	5.27	4.85	4.43	4.02	3.60	3.18	2.76	2.34	1.93	1.51
6,000	5.28	4.87	4.45	4.03	3.61	3.19	2.78	2.36	1.94	1.52
6,500	5.30	4.88	4.46	4.04	3.62	3.21	2.79	2.37	1.95	1.53
7,000	5.31	4.89	4.47	4.05	3.63	3.22	2.80	2.38	1.96	1.54
7,500	5.32	4.90	4.48	4.06	3.65	3.23	2.81	2.39	1.97	1.56
8,000	5.33	4.91	4.49	4.07	3.66	3.24	2.82	2.40	1.98	1.57
8,500	5.34	4.92	4.50	4.08	3.66	3.25	2.83	2.41	1.99	1.57
9,000	5.35	4.93	4.51	4.09	3.67	3.26	2.84	2.42	2.00	1.58
9,500	5.35	4.94	4.52	4.10	3.68	3.26	2.85	2.43	2.01	1.59
10,000	5.36	4.94	4.53	4.11	3.69	3.27	2.85	2.44	2.02	1.60

สำหรับกรณีของประเทศไทย ได้ทำการศึกษาโดยใช้ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2513 – 2554 พบว่า มีความสอดคล้องกับการศึกษาในระดับนานาชาติข้างต้น กล่าวคือ ค่า ICOR สุทธิ (Net ICOR) เพิ่มสูงขึ้นตามรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประเทศ โดยสรุป แม้ว่า ICOR จะเป็นแนวคิดที่มีมานาน แต่จากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่ายังสามารถนำมาใช้ในการกำหนดนโยบายการลงทุนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้ จากผลการศึกษา ผู้วิจัยหวังว่าจะมีการนำไปประยุกต์ใช้กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะกลุ่ม CLMV ที่ยังมีข้อจำกัดด้านข้อมูลภายในประเทศให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการลงทุนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

โครงการพัฒนาแบบจำลองกำลังแรงงานและการมีงานทำเพื่อการวางแผนผลิตกำลังคนที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศในอนาคต

สศช. ได้จัดทำโครงการพัฒนาแบบจำลองกำลังแรงงานและการมีงานทำเพื่อการวางแผนผลิตกำลังคนที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศในอนาคต มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ทิศทางของเศรษฐกิจมหภาคด้านตลาดแรงงาน แนวโน้มด้านอุปสงค์และอุปทานของแรงงานในระยะสั้น-กลาง-ยาว สำหรับใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานของประเทศต่อไป โดยจัดทำเป็น 3 แบบจำลอง ได้แก่

1. **แบบจำลองระยะสั้นหรือแบบจำลองวัฏจักรธุรกิจ** (Short-term Business Cycle Model) เพื่อประมาณทิศทางการจ้างงาน และการว่างงาน เป็นรายไตรมาส 1-3 ไตรมาส แบบจำลองมีแนวคิดจาก สภาพการจ้างงานจะเกิดขึ้นหลังจากที่เศรษฐกิจมีการขยายตัวหรือหดตัว ดังนั้น จึงใช้ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สำคัญนำมาหาความสัมพันธ์ของการจ้างงานในเชิงวัฏจักรธุรกิจ โดยมี ตัวแปรองค์ประกอบของดัชนีชี้ภาวะเศรษฐกิจ (*Leading Economic Indicator : LEI*) เป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ Authorized Capital of Newly Registered Companies, Construction Areas Permitted, Real Exports Value, Number of Foreign Tourists, SET index, Real Money Supply, Oil Price Inverse Index (Oman) ตัวแปรที่ต้องพยากรณ์ตลาดแรงงานการจ้างงาน คือ Job Fill Up in the Market และ Job Vacancy in labor Market ซึ่งแบบจำลองนี้ สามารถทำการปรับปรุงและสร้างตัวแบบได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้แบบจำลองวัฏจักรธุรกิจนี้สามารถบอกได้เพียงทิศทางของตลาดแรงงาน เหมาะสำหรับงานที่ต้องการคำตอบในระยะเวลาย้อนสั้นถึงแนวโน้มของตลาดแรงงานในประเทศ โดยพิจารณาจากตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สำคัญต่างๆ

2. **แบบจำลองเศรษฐกิจระยะกลางหรือแบบจำลองเศรษฐกิจมหภาค** (Medium-term Macro-Economic Forecasting Model) ใช้ประมาณภาวะการจ้างงาน 1-3 ปีเป็นรายไตรมาส โครงสร้างแบบจำลองประกอบด้วยด้านอุปสงค์รวมและอุปทานรวมที่สมมุติให้มีการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพทางเศรษฐกิจในระดับมหภาค โดยผ่านการปรับตัวของระดับราคาทั่วไป การปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพเกิดขึ้นพร้อมกันระหว่างดุลยภาพในตลาดผลิตผลกับดุลยภาพในตลาดเงินและดุลยภาพในตลาดแรงงาน สำหรับดุลยภาพในตลาดแรงงานสมมุติให้อุปทานแรงงานสามารถเคลื่อนย้ายโดยเสรีระหว่างสาขาขึ้นกับสัญญาณของความต้องการแรงงานในการผลิตและการปรับตัวของค่าจ้าง และการจัดสรรระหว่างความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน การออกจากตลาดแรงงานชั่วคราว โดยมีข้อสันนิษฐาน คือ แนวโน้มการขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะต่ำ ที่ราคาค่าจ้างถูกเกิดขึ้นอย่างชัดเจน ประชากรที่คงอยู่ในระบบโรงเรียนมากขึ้น กลไกการกำหนดระดับค่าจ้างขั้นต่ำไม่สอดคล้องกับอัตราเงินเฟ้อและต้นทุนการใช้ชีวิต และผลระยะยาวของค่าจ้างขั้นต่ำนำไปสู่การปรับทักษะแรงงานในระยะยาว แบบจำลองที่จัดสร้างขึ้นให้ค่าการพยากรณ์อนาคตในระยะกลางภายใต้สมมุติฐานว่าอุปทานแรงงานไทยไม่เปลี่ยนแปลงหรือมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากจนไม่มีผลกระทบต่อตลาดแรงงานในระยะกลาง ข้อสมมุติฐานนี้ไม่เป็นจริงเมื่อมีการทอดเวลาต่อไปในระยะยาว

3. **แบบจำลองดุลยภาพทั่วไป** (Long-term Multi-Economic Sector General Equilibrium Model) เพื่อพยากรณ์ทิศทางระยะยาวของประเทศไทยภายใต้สมมุติฐานการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของประเทศสมาชิก AEC ในระยะยาว 5-10 ปี หลักการสำคัญของแบบจำลองเศรษฐกิจดุลยภาพทั่วไป คือ การสมดุลกันระหว่างอุปทานและอุปสงค์ต่อสินค้าและบริการในทุกตลาด โดยมีองค์ประกอบหลักของระบบเศรษฐกิจ ได้แก่ ภาคการผลิต ภาคการบริโภคขั้นสุดท้าย (ภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจ ภาครัฐ ภาคการลงทุน) ภาคต่างประเทศ ตลาดปัจจัยการผลิตขั้นต้น ตลาดสินค้าและบริการ ซึ่งเมื่อเกิด shock จะมีการปรับตัวร่วมกันทั้งด้านปริมาณและราคา จนกระทั่งระบบเศรษฐกิจส่วนรวมและรายสาขาเข้าสู่ดุลยภาพอีกครั้ง โครงสร้างการผลิตจะถูกจำลองด้วยฟังก์ชันการทดแทนกันได้แบบมีความยืดหยุ่นคงที่หลายลำดับขั้น ภายใต้เงื่อนไขที่เป้าหมายต้องการต้นทุนต่ำที่สุดของภาคการผลิต โดยมีราคาของปัจจัยการผลิตและ/หรือสินค้าและบริการเป็นตัวแปรหลัก แบบจำลองระยะยาวนี้ เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และพยากรณ์ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2015 เมื่อประเทศไทยเริ่มเปิดเสรีทางการค้า การลงทุน และแรงงานฝีมือ หรือ AEC

การจัดทำรายงานการพัฒนาคอนของประเทศไทย พ.ศ. 2556

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ร่วมกับสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (UNDP Thailand) จัดทำรายงานการพัฒนาคอนของประเทศไทย พ.ศ. 2556 (Thailand Human Development Report) มีประเด็นหลัก เรื่อง การพัฒนาคอนในบริบทอาเซียน เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาคอนภายใต้บริบทของประชาคมอาเซียน ในรายงานมีการนำเสนอสถานการณ์การพัฒนาคอนของประเทศไทยในด้านต่างๆ ประกอบด้วย รายงานจัดทำ Human Achievement Index (HAI) ซึ่งเป็นการติดตามความก้าวหน้าของการพัฒนาคอน พบว่า การพัฒนาคอนของประเทศไทยเป็นที่น่าพอใจทั้งในด้านการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติ ประชาชนเข้าถึงระบบการศึกษา ระบบสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน รวมทั้งการเข้าถึงหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า หลักประกันทางสังคม อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและแนวโน้มที่สำคัญในอนาคตภายใต้บริบทของอาเซียนต่อการส่งเสริมการพัฒนาคอนของประเทศไทย มีข้อเสนอให้มีการกำหนดประเด็นสำคัญเร่งด่วนในการเสริมสร้างการพัฒนาคอนของไทยในระยะต่อไป ได้แก่ การยกระดับคุณภาพการศึกษา การรักษาระดับความสำเร็จในด้านสาธารณสุข การขยายการคุ้มครองทางสังคม การแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ รวมทั้งการลดช่องว่างความไม่เสมอภาคทางสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 และเพื่อสร้างพื้นฐานของการพัฒนาประเทศไทยในระยะยาวต่อไป

การศึกษาเพื่อจัดทำแผนบูรณาการพัฒนาพื้นที่สูงในลุ่มน้ำกก

สศช. และสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินโครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนบูรณาการพัฒนาพื้นที่สูงลุ่มน้ำกก ซึ่งครอบคลุมพื้นที่สูงในลุ่มน้ำกกในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย รวม 5,030.04 ตร.กม. โดยได้มีการศึกษาและประเมินนโยบายการพัฒนาพื้นที่สูงในลุ่มน้ำกก รวมทั้งปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อใช้ประกอบการศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ในปัจจุบันและทิศทางการพัฒนาในอนาคตในมิติต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับการศึกษาสำรวจสภาพพื้นที่สัมภาระชุมชนและหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ และการจัดสัมมนาระดมความเห็นทั้งในระดับพื้นที่และส่วนกลาง จนนำมาสู่ข้อเสนอแผนบูรณาการพัฒนาพื้นที่สูงลุ่มน้ำกก ทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว รวมทั้งแนวทางการขับเคลื่อนแผนบูรณาการ สรุปได้ ดังนี้

1. แผนบูรณาการพัฒนาพื้นที่สูงในลุ่มน้ำกก

ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ 22 กลยุทธ์ 30 แผนงาน 106 โครงการ ได้แก่ **ยุทธศาสตร์ที่ 1** การเสริมสร้างสังคมให้มีความเข้มแข็ง และอยู่เย็นเป็นสุข **ยุทธศาสตร์ที่ 2** การพัฒนาอาชีพเหมาะสมกับสภาพภูมิสังคม และสร้างความมั่นคงด้านอาหารอย่างยั่งยืน **ยุทธศาสตร์ที่ 3** การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน **ยุทธศาสตร์ที่ 4** การพัฒนาและการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำ **ยุทธศาสตร์ที่ 5** การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน

และปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่สูงในกลุ่มน้ำกัก **ยุทธศาสตร์ที่ 6** การพัฒนาอย่างสมดุล ภายใต้การบริหารจัดการและการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วม ซึ่งมีระยะเวลาดำเนินการของแผนฯ 10 ปี โดยแบ่งเป็น 1) แผนบูรณาการระยะสั้น 1-3 ปี 2) แผนบูรณาการระยะปานกลาง 1-5 ปี และ 3) แผนบูรณาการระยะยาว 1-10 ปี

2. **ข้อเสนอกลไกการขับเคลื่อนแผนบูรณาการการพัฒนาพื้นที่สูงในกลุ่มน้ำกัก** ซึ่งประกอบด้วย 1) คณะกรรมการแผนบูรณาการการพัฒนาพื้นที่สูง (ลุ่มน้ำหลัก) 2) คณะอนุกรรมการแผนบูรณาการการพัฒนาพื้นที่สูง (ลุ่มน้ำสาขา) 3) คณะทำงานแผนบูรณาการการพัฒนาพื้นที่สูง เป็นคณะทำงานในระดับพื้นที่ **โดยการขับเคลื่อนฯ** ควรเน้นการพัฒนาต่อยอด ควบคู่ไปกับการหนุนเสริมแผนพัฒนาเดิม ร่วมกับมาตรการต่างๆ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ และกระตุ้นให้เกิดการดำเนินการโดยชุมชนเป็นหลัก และเกิดความสมดุลของการดำเนินการร่วมกับภาครัฐ เพื่อสร้างต้นแบบในการเกื้อกูลกันของการบริหารจัดการทรัพยากรในลุ่มน้ำ ซึ่งจะต้องมีการแปลงแผนบูรณาการไปสู่แผนปฏิบัติการของทุกหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อสรุปบทเรียนสำหรับนำไปปรับใช้และขยายผลในพื้นที่สูงอื่นๆ ต่อไป

การจัดประชุมสัมมนาร่วมกับกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติร่วมกับกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) จัดสัมมนาในหัวข้อ “เกิดน้อย ด้อยคุณภาพ อนาคต (เศรษฐกิจ) ประเทศไทยจะไปทางไหน” ในงานวัน Population Day 2013 เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2556 ณ โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ เซ็นทรัลเวิลด์ กทม. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความตระหนักในเรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ และอนามัยทางเพศ ซึ่งเป็นปัญหาและสาเหตุลำดับต้นๆ ของการมีสุขภาพไม่ดีและการเสียชีวิตของสตรีในวัยเจริญพันธุ์ทั่วโลก อีกทั้งเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามทีนานาชาติได้ตกลงกัน “การลงทุนเพื่อให้สามารถเข้าถึงอนามัยเจริญพันธุ์ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างสังคมที่มีสุขภาพที่ดีและยั่งยืนกว่าในอนาคต”

การศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนบนเส้นทางสีเขียว กรณีพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับวิถีชุมชนที่สำคัญและมีความหลากหลาย ได้แก่ การท่องเที่ยวอารยธรรมโบราณ เช่น ปราสาทหินพิมาย ปราสาทหินพนมรุ้ง และบ้านเชียง การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ภูหลวง ภูเรือ ภูกระดึง การท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เช่น ประเพณีบุญบั้งไฟ ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา และการท่องเที่ยวบริเวณเมืองชายแดนริมแม่น้ำโขงเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน แม้การท่องเที่ยวจะเป็นการสร้างรายได้ส่วนหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาอย่างต่อเนื่อง แต่แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อความเสื่อมโทรม ประกอบกับกระแสการพัฒนาและความต้องการของนักท่องเที่ยวในตลาดโลกให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เพื่อลดภาวะโลกร้อนและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งกระแสความต้องการพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงต้องมีการปรับตัวเพื่อมุ่งไปสู่การสร้างสมดุลและยั่งยืนบนพื้นฐานการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) มากขึ้น

สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สพอ.) สศช. จึงได้ทำการศึกษาปัจจัย องค์ประกอบ ปัญหา อุปสรรค อันจะนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนบนเส้นทางสีเขียว รวมทั้งเสนอมาตรการหรือแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของภาคให้มีความยั่งยืน โดยคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นที่รู้จักกันในระดับพื้นที่ ศึกษาองค์ประกอบ การส่งเสริมการท่องเที่ยว และแนวทางการบริหารจัดการ รวมถึงสัมภาษณ์ประชาชน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยว ที่เข้าไปใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิเคราะห์และประเมินผลข้อมูลเพื่อหามาตรการหรือแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ เพื่อให้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนเส้นทางสีเขียวเกิดความยั่งยืนต่อไป

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนบนเส้นทางสีเขียวที่สำคัญ คือ

1. ด้านพื้นที่ ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวและสภาพภูมิทัศน์บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ที่มีทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นฐานที่สำคัญ สะท้อนภาพความงดงามและแปลกตา ซึ่งอาจมีประโยชน์ด้านการพักผ่อนหย่อนใจให้แก่บรรดานักท่องเที่ยวหรือผู้สนใจเข้าเยี่ยมชม
2. ด้านกิจกรรมและกระบวนการส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่งเสริมให้แหล่งท่องเที่ยวมีกิจกรรมเสริมเพื่อจูงใจให้นักท่องเที่ยวได้เข้าชมความงดงามและแปลกตาของแหล่งท่องเที่ยว ควบคู่กับการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพ อาทิ ผลิตภัณฑ์ชุมชน ทั้งสินค้าและบริการต่างๆ ที่เชื่อมโยงเรื่องราวให้สอดคล้องสัมพันธ์เป็นเรื่องราวอย่างต่อเนื่องทั้งปี โดยอาจเรียกว่า “การท่องเที่ยวมีชีวิต”
3. ด้านการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้ง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ร่วมกัน ซึ่งต้องมีค่านิยมที่รักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก ด้วยศักยภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการร่วมรับรู้ข้อมูลการพัฒนาของทุกภาคส่วน เพื่อนำมาปรับใช้และร่วมมือพัฒนาต่อยอดศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้สามารถเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสมาชิกในชุมชนให้ดียิ่งขึ้น
4. ด้านการบริหารจัดการเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งเป็นกลไกสนับสนุนให้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความยั่งยืน โดยต้องอาศัยศักยภาพขององค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน เป็นพื้นฐานหลัก เพื่อให้การบริหารจัดการสามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นที่ต้องมีองค์ประกอบ ด้านศักยภาพของผู้นำและกลุ่มผู้นำเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาให้สัมฤทธิ์ผล โดยใช้องค์ความรู้สมัยใหม่และภูมิปัญญาท้องถิ่น ผสมผสานวัฒนธรรมประเพณี

ชุมชนเป็นฐานเชื่อมโยงระหว่างธรรมชาติและสิ่งที่เป็นมนุษย์เป็นผู้ริเริ่มสร้างสรรค์ ทั้งนี้ สิ่งควรคำนึงถึง คือ การจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ต้องดำเนินการควบคู่กับการพัฒนาและยกระดับด้านต่างๆ เพื่อให้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกิดความยั่งยืนอย่างแท้จริง

เพื่อให้การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สพอ. มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ

1. ควรให้ความสำคัญกับการดูแลสิ่งแวดล้อมโดยรักษาความเป็นทรัพยากรธรรมชาติให้คงไว้ และการปรับภูมิทัศน์โดยรอบบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสร้างความประทับใจและภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่นักท่องเที่ยว โดยยึดหลักความเป็นธรรมชาติ ความสะอาดและความเป็นระเบียบของพื้นที่เป็นพื้นฐานหลักสำคัญเสมือนเป็น “แหล่งท่องเที่ยวมีชีวิต” ที่จูงใจนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมได้ในทุกฤดูกาล

2. ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์ความรู้ ในการเข้าใจถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การสร้าง story ของแหล่งท่องเที่ยวโดยเน้นประวัติและความสำคัญ และพัฒนานวัตกรรมใหม่ที่สอดคล้องกับภูมิสังคม เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและแปลกใหม่อยู่เสมอ สอดรับกับทิศทางการพัฒนาของประเทศโดยยึดโยงกับวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว ให้มีความเชื่อมโยงกับชุมชนและท้องถิ่น บนพื้นฐานประเพณีและวัฒนธรรม รวมทั้งสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน

3. ภาครัฐควรมีบทบาทในการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ในการแก้ปัญหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องให้มากขึ้น เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้สามารถมีรายได้เพิ่มขึ้นจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีศักยภาพ และในการดูแลอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างถูกวิธีให้คงอยู่ต่อไปอย่างยั่งยืน

การศึกษารูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการลัดปัญหาหมอกควันในระดับพื้นที่ภาคเหนือ

สศช. ได้จัดทำโครงการ “ศึกษารูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการลัดปัญหาหมอกควันในระดับพื้นที่ภาคเหนือโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน” โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาสถานการณ์หมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน (2) ศึกษาแนวทางและวิธีการของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จในการจัดการปัญหาหมอกควันระดับชุมชนโดยกระบวนการมีส่วนร่วม และ (3) เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการที่เหมาะสมเพื่อลดปัญหาหมอกควันในระดับพื้นที่โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

การศึกษารั้งนี้ได้นำดำเนินการในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน ซึ่งทั้ง 8 จังหวัดประสบปัญหาหมอกควันประจำทุกปี โดยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลเชิงลึกระดับชุมชนในพื้นที่รวม 8 ชุมชน ซึ่งมีเกณฑ์การคัดเลือกชุมชนจากสาเหตุการเกิดปัญหาหมอกควัน และเป็นชุมชนที่มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างต่อเนื่องและประสบความสำเร็จ สำหรับกลุ่มเป้าหมายของการศึกษา ประกอบด้วย (1) ผู้เกี่ยวข้องระดับตำบลเพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับรูปแบบและแนวทางในการบริหารจัดการลัดปัญหาหมอกควันในพื้นที่เป้าหมาย 8 ชุมชน จำนวน 400 คน (2) ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน ภาคเอกชน และภาคประชาชน และผู้แทนจากพื้นที่การศึกษา 4 ชุมชน เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการประมวลข้อมูลในระดับพื้นที่ และ (3) ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน ภาคเอกชน และภาคประชาชน และผู้แทนจากพื้นที่การศึกษา 8 ชุมชน เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์

สำหรับขั้นตอนการศึกษา ประกอบด้วย (1) การทบทวนวิเคราะห์ และสังเคราะห์สถานการณ์หมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ปัจจัยการเกิดปัญหาหมอกควัน แนวทางการแก้ไขปัญหาหมอกควันของทุกภาคส่วน (2) จัดเวทีชุมชน ในพื้นที่เป้าหมาย 8 ชุมชน (3) วิเคราะห์ และสังเคราะห์สถานการณ์หมอกควัน บริบทของชุมชน ปัจจัยความสำเร็จและอุปสรรคในการดำเนินการของชุมชน (4) จัดประชุมระดมความคิดเห็นกับภาคีที่เกี่ยวข้อง และตัวแทนจากชุมชนเป้าหมาย และ (5) จัดทำเอกสารรายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษารูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการลดปัญหาหมอกควันในระดับพื้นที่ภาคเหนือตอนบนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

ผลการศึกษา พบว่า การบริหารจัดการเพื่อลดปัญหาหมอกควันในระดับพื้นที่ภาคเหนือตอนบนในระดับพื้นที่ ประกอบด้วย 3 รูปแบบหลักๆ คือ

1. รูปแบบการดำเนินการโดยชุมชนเอง โดยมีการจัดตั้งกลุ่มเพื่อการบริหารจัดการป่าชุมชนในพื้นที่ ได้แก่
  - 1.1 ชุมชนบ้านหนองห้า ตำบลบัวใหญ่ อำเภอวานรนิวาส จังหวัดมุกดาหาร สนับสนุนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเผาตอซังข้าวโพด และให้นำเปลือกและแกนข้าวโพดไปคลุมดินในพื้นที่ป่าชุมชนตามโครงการ “ปกดินห่มป่า”
  - 1.2 ชุมชนบ้านหนองยาว ตำบลศรีบัวบาน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ดำเนินการชิงเผาในพื้นที่ป่าชุมชน เพื่อลดปริมาณใบไม้ที่สะสม เพื่อลดความรุนแรงกรณีเกิดไฟป่า
  - 1.3 ชุมชนบ้านป่าจั่น ตำบลเวียงกาหลง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย จัดทำแนวกันไฟและฝายชะลอน้ำในป่าชุมชน จัดเวรยามตรวจตราไฟป่า
2. รูปแบบการดำเนินการโดยชุมชนร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่
  - 2.1 ชุมชนบ้านทุ่งศรี ตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องวาง จังหวัดแพร่ ร่วมกับเทศบาลตำบลทุ่งศรี รณรงค์คัดแยกขยะ และเทศบาลฯ สนับสนุนงบประมาณให้ทุกครัวเรือนนำไปใช้ใส่เศษใบไม้แห้ง สำหรับทำปุ๋ยหมัก เพื่อลดการเผา
  - 2.2 ชุมชนบ้านจอมแจ้ง ตำบลน้ำบ่อหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำบ่อหลวงในการบริหารจัดการขยะ ส่งเสริมการนำขยะมาแลกของ อาทิ น้ำยาล้างจาน น้ำยาซักผ้า นอกจากนี้ ยังมีบริษัท โตโยต้า มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด สนับสนุนการปลูกป่า และบริษัท การท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) สนับสนุนการจัดทำฝายชะลอน้ำ
  - 2.3 ชุมชนบ้านแป้นโป่งชัย ตำบลบ้านสา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง เทศบาลตำบลบ้านสาสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มทำปุ๋ยหมัก จัดตั้งธนาคารขยะรับซื้อขยะ recycle เพื่อลดการเผาเศษใบไม้และขยะในชุมชน
  - 2.4 ชุมชนบ้านร่องธาร ตำบลทรายขาว อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย เทศบาลตำบลทรายขาวจัดทำโครงการขยะชุมชน เพื่อคัดแยกขยะ นำขยะไปขายให้เทศบาลเพื่อนำไปทำปุ๋ยหมัก เพื่อลดการเผา โดยมีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเข้าร่วมให้ความรู้แก่ชุมชนในการคัดแยกขยะ
3. รูปแบบการดำเนินการโดยชุมชนร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรบริหารจัดการป่าชุมชนในพื้นที่ ได้แก่ ชุมชนบ้านปากกล้วย ตำบลแม่สะเรียง อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ร่วมกันกำหนดกฎ กติกาของชุมชนในการดูแลป่าชุมชน ส่งเสริมการปลูกกล้วยเพื่อเป็นแนวกันไฟในป่าชุมชน และชุมชนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลแม่สะเรียง จัดทำโครงการขยะทองคำ รณรงค์การคัดแยกขยะ

การบริหารจัดการลดปัญหาหมอกควันของพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ประสบความสำเร็จได้ด้วยปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ความเข้มแข็งของชุมชนและผู้นำชุมชน ความตระหนักในสถานการณ์ปัญหา และอันตรายของหมอกควัน การบูรณาการการทำงานระหว่างภาคส่วนต่างๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดนโยบายการจัดการหมอกควันที่ชัดเจน เหมาะสมกับพื้นที่ รวมถึงการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม ยังคงมีปัญหาอุปสรรคในการแก้ไขปัญหาหมอกควันในระดับพื้นที่ กล่าวคือ เกษตรกรเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ซึ่งเป็นพืชที่เกษตรกรนิยมเผาต่อซัง เนื่องจากมีแรงจูงใจด้านราคา วิธีการดำรงชีพของชุมชนที่ต้องเผาพื้นที่ป่าเพื่อเพิ่มผลผลิตจากป่า และเผาพื้นที่เกษตรสำหรับการเกษตรรอบต่อไป รวมถึงขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผลกระทบจากปัญหาหมอกควันอย่างต่อเนื่อง

การบริหารจัดการเพื่อลดปัญหาหมอกควันในระดับพื้นที่ภาคเหนือตอนบนประสบความสำเร็จ และมีความยั่งยืน ควรมีการสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชน/ชุมชนให้ตระหนักถึงปัญหาและอันตรายจากหมอกควันให้มากขึ้น สนับสนุนให้ชุมชนร่วมกันกำหนดกฎระเบียบ กติกาในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของชุมชน การใช้หลักการของการตอบแทนคุณค่าระบบนิเวศ (PES : Payment for Ecosystem Service) การศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน และในระยะยาว ต้องมีการบูรณาการความร่วมมือจาก 4 ภาคส่วน คือ ภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การประชุมเชิงปฏิบัติการและศึกษาดูงาน “การแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง”

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ร่วมกับกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ 30-31 กรกฎาคม 2556 ณ อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเชิงบูรณาการ รวมทั้งการประสานเครือข่ายภาคประชาสังคม ได้แก่ สำนักงานปฏิรูปเครือข่ายรักษ์อ่าวไทยตอนบน มูลนิธิชุมชนไท และเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ภาคกลาง เพื่อกำหนดแนวทางการขยายผลการขับเคลื่อนที่เป็นเอกภาพ ผลการประชุมสรุปได้ดังนี้

1. **ผลกระทบการกัดเซาะชายฝั่งขยายวงกว้างและรุนแรง** คิดเป็นระยะทางที่เกิดการกัดเซาะชายฝั่งรวม 830 กิโลเมตร หรือร้อยละ 26 ของความยาวชายฝั่งทะเล มีผลกระทบทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและระบบนิเวศของประเทศเป็นอย่างมาก

2. **ปัญหา** ที่สำคัญ ได้แก่ 1) ระดับท้องถิ่นและชุมชนมุ่งแก้ปัญหาในลักษณะเฉพาะหน้า เร่งรีบ ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาเพื่อตอบสนองในการแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ส่วนกลางต้องการให้การปฏิบัติงานแก้ปัญหาเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน มีมาตรฐานและคุ้มค่าการลงทุน รวมทั้งองค์ความรู้ ในการแก้ปัญหายังอยู่ในวงจำกัด 2) ขาดแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในเชิงพื้นที่ที่ชัดเจน ทำให้หน่วยงานต่างๆ แก้ปัญหาในลักษณะต่างคนต่างทำตามแนวคิดแบบปะผุ 3) ขาดประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินตามกรอบแผนบูรณาการฯ ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2553 ให้ความเห็นชอบกรอบแผนบูรณาการงบประมาณการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเล แต่ดำเนินการได้เพียงร้อยละ 11.2 ในช่วงปี 2554-2556 และ 4) กลไกการดำเนินงานในภาคราชการยังไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาระดับประเทศ

3. ข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย

1) เร่งรัดการจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการในแต่ละพื้นที่ โดยริเริ่มการดำเนินการในพื้นที่ที่มีการกัดเซาะชายฝั่งที่เป็นพื้นที่วิกฤตหรือเร่งด่วน ได้แก่ พื้นที่อ่าวไทยตอนบน 7 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดเพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร กรุงเทพฯ (เขตบางขุนเทียน) สมุทรปราการ ฉะเชิงเทราและชลบุรี

2) ทบทวนบทบาท อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ คณะอนุกรรมการฯ และคณะทำงานฯ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่มีการดำเนินงานอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งจัดทำข้อเสนอเพื่อให้มีกลไกการทำงานแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งแบบบูรณาการระดับชาติ เพื่อบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ที่เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง 23 จังหวัด โดยมีเป้าหมายร่วมกันและประสานการดำเนินงานอย่างเป็นระบบครบวงจร

3) ปรับโครงสร้างหน่วยงานเจ้าภาพและพัฒนาองค์ความรู้ที่จำเป็นให้มีอัตรากำลังที่พอเพียงในการปฏิบัติงานขับเคลื่อนกลไกการทำงานแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งแบบบูรณาการระดับชาติ ปรับปรุงกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมหรือ EIA ให้มีความกระชับและใช้ระยะเวลาไม่นานจนเกินไป การถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจในเรื่องมาตรการทางกฎหมายเพื่อจัดการการกัดเซาะชายฝั่งทะเลสู่สาธารณะในวงกว้าง รวมทั้งการสร้างกระบวนการยกย่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกัดเซาะชายฝั่งทะเลให้เหมาะสมกับบริบทของชายฝั่งทะเลประเทศไทย

การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

การปรับปรุงและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ สศช.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้มีการพัฒนาปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สศช. ในด้านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบฐานข้อมูล ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ ให้มีความทันสมัย ปลอดภัยและมีความสะดวก รวดเร็ว เพื่อให้สามารถรองรับภารกิจการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการพัฒนาและดูแลงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของ สศช. สำหรับในปีงบประมาณ 2556 ได้ดำเนินโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศ ที่สำคัญจำนวน 4 โครงการ ดังนี้

1. **โครงการบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สศช.** เป็นโครงการที่ สศช. ได้จัดจ้างที่ปรึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อบำรุงรักษาและบริหารจัดการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของสำนักงานฯ ให้มีประสิทธิภาพซึ่งในปีงบประมาณนี้เน้นในเรื่องการดำเนินงานปรับปรุงระบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์และระบบบริการต่างๆ บนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ใน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) การปรับปรุงประสิทธิภาพฮาร์ดแวร์ของเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย SQL Server และเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย KMDB พร้อมทั้งทำการปรับปรุงซอฟต์แวร์บนเครื่อง KMDB 2) การรวมระบบโดเมนของสำนักบัญชีประชาชาติมายังโดเมนหลักของ สศช. (www.nesdb.go.th) ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการระบบ และ 3) การปรับปรุงระบบ VLAN ของ Internal Zone จาก Public IP Address เป็น Private IP Address

2. **โครงการปรับปรุงระบบสารสนเทศ สศช.** เป็นโครงการที่ทางศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศฯ ได้ทำการปรับปรุงพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูลเดิมให้มีความทันสมัย ถูกต้อง มีประสิทธิภาพในการใช้งานเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อการใช้งานและการบริการให้แก่เจ้าหน้าที่ สศช. และบุคคลภายนอกที่ต้องการหาข้อมูลในด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยประกอบด้วย 4 ระบบ ดังต่อไปนี้

(1) **ระบบสารสนเทศการวางแผนเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (e-ANEQ)** เป็นระบบที่นำเสนอข้อมูลและฐานข้อมูลสถิติทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และในระบบที่พัฒนาขึ้นใหม่นี้จะเพิ่มประสิทธิภาพในเรื่องสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ทางด้านเขตพื้นที่ทางการเกษตรของประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการแสดงพื้นที่การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจของประเทศไทยในภาคต่างๆ สำหรับใช้ในการปฏิบัติการกิจการภาคเกษตรและเผยแพร่สู่ประชาชนผ่านหน้าเว็บเพจของ สศช.

(2) ระบบสารสนเทศเศรษฐกิจและสังคมภาค (e-RIS) เป็นระบบที่นำเสนอข้อมูลและฐานข้อมูลที่อยู่ภายใต้ภารกิจงานของสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคของ สศช. ทั้ง 4 ภาค นอกจากนั้นแล้วยังทำการนำเสนอในเรื่องสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ทางด้านการจัดพื้นที่ขอบเขตการปกครองตามภูมิภาค โดยสามารถสั่งพิมพ์เป็นแผนที่เพื่อใช้สนับสนุนงานในการลงพื้นที่ ครอบคลุมของสำนักภาค

(3) ระบบสารสนเทศยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ (e-SDPS) เป็นการพัฒนารูปแบบการเผยแพร่ข้อมูลและฐานข้อมูลเขตการพัฒนาพื้นที่พิเศษ พร้อมกับการพัฒนาสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น โดยใช้เครื่องมือสำหรับจัดทำแผนที่ซึ่งมีประสิทธิภาพ สามารถแสดงภาพขอบเขตการพัฒนาพื้นที่พิเศษได้อย่างละเอียด ช่วยอำนวยความสะดวกต่อการใช้งาน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ลงบนเว็บไซต์ให้กับประชาชนที่มีความสนใจในการใช้ข้อมูลการพัฒนาพื้นที่พิเศษของ สศช.

(4) ระบบข้อมูลบริหารและอำนวยการ ประกอบด้วยการปรับปรุงระบบงานฐานข้อมูลกลางในส่วนงานฝ่าย สลก. ที่มีการใช้งานมาเป็นระยะเวลาตั้งแต่ปี 2550 แต่เนื่องด้วยบางระบบยังไม่สามารถรองรับระบบงานที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ดังนั้น จึงต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 4 ระบบ คือ 1)ระบบบริหารงานพัสดุ 2) ระบบบริหารงานบุคลากร 3)ระบบบริหารงานทั่วไป และ 4)ระบบบริหารงานการคลัง

3. โครงการพัฒนาระบบให้บริการข้อมูลบน Cloud (NESDB Cloud Service) เป็นการพัฒนาระบบเผยแพร่ข้อมูลของ สศช. มาแสดงในรูปแบบโปรแกรมแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์พกพาที่สามารถดาวน์โหลดแอปพลิเคชันมาติดตั้งได้จาก Application Store ต่างๆ ที่ให้บริการอยู่บน Cloud มาใช้งานบนอุปกรณ์มือถือสมาร์ทโฟน (Smartphone) และแท็บเล็ต (Tablet) บนระบบปฏิบัติการ iOS และ Android

4. โครงการพัฒนาศูนย์สำรองข้อมูล สศช. (Backup Data Center of NESDB) ได้ทำการจัดตั้งศูนย์สำรองข้อมูลแห่งที่สอง ณ สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคกลาง (สพก.) เพื่อเตรียมความพร้อมในการติดตั้งระบบงานและระบบสำรองข้อมูลให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายที่มีความสำคัญของ สศช. ให้สามารถรองรับต่อวิกฤตการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับศูนย์ข้อมูลหลัก (Data Center) ณ สำนักงานส่วนกลางได้ยามเมื่อเกิดภัยพิบัติร้ายแรงจนเจ้าหน้าที่ไม่สามารถเข้ามาปฏิบัติงานได้ การมีศูนย์สำรองข้อมูลจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ สศช. สามารถปฏิบัติราชการได้อย่างต่อเนื่องโดยสามารถไปปฏิบัติงาน ณ ศูนย์สำรองข้อมูล หรือปฏิบัติงานจากที่บ้าน (Work from Home) ผ่านมาทางระบบเครือข่ายส่วนตัวเสมือน (SSL VPN) ของ สศช. ได้

การสื่อสารเพื่อการพัฒนา

การประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาประเทศ

ความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ในการร่วมกันผลักดันการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเกิดขึ้นได้ สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ การประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาประเทศ โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทิศทาง และผลการพัฒนาประเทศ ให้กับกลุ่มเป้าหมายทั้งภาคประชาชน องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง องค์กรส่วนท้องถิ่น ตลอดจนสื่อมวลชนได้รับทราบในรอบปี 2556 ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นปีที่สองของการใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เป็นแนวทาง ในการพัฒนาประเทศ ได้ให้ความสำคัญกับการแปลงแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติ ควบคู่กับการสร้างความรู้ ความเข้าใจในภารกิจของ สศช. และแนวพระราชดำริปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียง รวมทั้งแนวพระราชดำริในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ แก่กลุ่มเป้าหมาย เพิ่มเติมจากการเผยแพร่สาระสำคัญของแผนฯ เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติและเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้พัฒนาตนเองและประเทศชาติ ผ่านช่องทางการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ทั้งการสื่อสารผ่านสื่อที่ สศช. จัดทำขึ้นเอง สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรม โดยได้ผลิตสื่อเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และประชาสัมพันธ์หลากหลายรูปแบบ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุทัศน์ และสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เผยแพร่ไปยังกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้แก่

1. สื่อสิ่งพิมพ์ อาทิ

1) หนังสือ “**สังฆกรรมแห่งแนวพระราชดำริ สู่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน**” เนื่องในโอกาสพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 86 พรรษา 5 ธันวาคม 2556 และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ 81 พรรษา 12 สิงหาคม 2556 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) สำนักในพระมหากษัตริย์คุณทั้งสองพระองค์อย่างหาที่สุดมิได้ ที่ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจนานัปการ เพื่อบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้พสกนิกรชาวไทยมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สำนักงานฯ จึงได้จัดทำหนังสือ “**สังฆกรรมแห่งแนวพระราชดำริ สู่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน**” เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติและเผยแพร่พระมหากษัตริย์คุณ ให้ปวงชนชาวไทยได้ซาบซึ้งและดำเนินตามรอยเบื้องพระยุคลบาท ตลอดจนนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองและประเทศชาติต่อไป

หนังสือเล่มนี้นำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับแนวพระราชดำริและการทรงงานพัฒนาประเทศของทั้งสองพระองค์ ที่ทรงวางรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนให้แก่ประเทศไทย โดยได้รับพระมหากษัตริย์คุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานบทความ และได้เชิญพิมพ์เป็นบทนำ ตลอดจนนำเสนอตัวอย่างพระราชกรณียกิจที่ได้สร้างประโยชน์สุขให้แก่ประชาชนและนำประเทศสู่ความยั่งยืน ซึ่งได้ช่วยปิดเป้าความทุกข์ยากและสร้างความผาสุกอย่างใหญ่หลวงแก่พสกนิกรทั่วทั้งประเทศ โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย

บทนำ บทความพระราชทานจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เรื่อง “เรียนรู้ การทรงงานสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ” โดยพระราชนิพนธ์ดังกล่าว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เล่าถึงการทรงงานเพื่อช่วยเหลือประชาชนในด้านต่างๆ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และของพระองค์เอง อันนำมาสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ทั่วโลกต่างให้ความสำคัญในปัจจุบัน

ส่วนที่ 1 จากพระปฐมบรมราชโองการ สู่แนวพระราชดำริการทรงงาน นำเสนอบทวิเคราะห์พระปฐมบรมราชโองการ “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” โดยชี้ให้เห็นถึงความหมายโดยนัยที่สำคัญของคำว่า “ครอง” “แผ่นดิน” “โดยธรรม” และ “เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” ซึ่งหากไม่ไตร่ตรองอย่างลึกซึ้ง อาจไม่เข้าใจถึงแก่นแห่งความหมายที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งพระราชหฤทัยที่จะทรงดูแลราษฎรและแผ่นดินนี้ประดุจพ่อดูแลลูก มิได้อยู่ในลักษณะของการใช้อำนาจปกครอง โดยเป้าหมายสำคัญคือความสุขของประชาชนทั่วประเทศ

ส่วนที่ 2 สังฆกรรมแห่งแนวพระราชดำริ... สู่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าตลอดระยะเวลาอันยาวนานกว่า 67 ปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์

ทุกพระองค์ทรงงานอย่างตรากตรำพระวรกาย เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของปวงชนชาวไทยให้อยู่ดีมีสุข พร้อมทั้งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน ซึ่งโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริมากมาย ล้วนสะท้อนให้เห็นถึงสังคอรรมแห่งแนวพระราชดำริในการทรงงานพัฒนาประเทศของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โดยหนังสือเล่มนี้ได้นำมาประมวลเป็นภาพใหญ่และจัดกลุ่มเป็น 5 สังคอรรม ได้แก่ (1) เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน (2) เรียนรู้จากหลักคอรรมชาติ (3) บริหารแบบบูรณาการ (4) มุ่งผลสัมฤทธิ์ และ (5) ชัยชนะแห่งการพัฒนา ในภาพใหญ่แต่ละเรื่องมีการขยายเป็นหัวเรื่องย่อย โดยได้นำเสนอแนวพระราชดำรินี้ในแต่ละเรื่องย่อย พร้อมทั้งตัวอย่างพระราชกรณียกิจและโครงการพัฒนาโดยสังเขป

ส่วนที่ 3 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง... นำสู่ความสุขอย่างยั่งยืน จากสังคอรรมแห่งแนวพระราชดำรินั้น นำสู่ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยทุกระดับมาโดยตลอด เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีแนวพระราชดำริเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วย (1) พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และ (2) ใช้หลักวิชาความรู้ มีคุณธรรม ดำเนินชีวิตด้วยความเพียร

ส่วนที่ 4 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงวางรากฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน นำเสนอให้เห็นว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงวางรากฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืนมาเป็นเวลายาวนาน โดยได้พระราชทาน “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” แนวทางปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับให้ดำเนินไปในทางสายกลาง จากนั้นชี้ให้เห็นถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนในกระแสโลกและในบริบทไทยที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่มีดุลยภาพ ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนนำเสนอการพัฒนาที่มั่นคง ยั่งยืน ตามรอยพระยุคลบาท ทั้งในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาคนและสังคม และการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 5 บทสรุป สังคอรรมแห่งแนวพระราชดำริ... เพื่อประโยชน์สุขของปวงชนชาวไทยอย่างยั่งยืน จากการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ได้ทรงงานอย่างหนักและตรากตรำพระวรกายมายาวนาน เพื่อต่อสู้กับความยากจน สร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่พสกนิกร โดยได้พระราชทานพระราชดำริและโครงการพัฒนามากมายถึง 4,350 โครงการ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความอยู่ดี กินดี มีสุขภาพอนามัยแข็งแรง มีการศึกษา มีอาชีพที่มั่นคง และดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี นับเป็นการวางรากฐานการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนให้แก่ประเทศไทยและปวงชนชาวไทยอย่างครบถ้วนในทุกๆ ด้าน ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้

ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายหนังสือดังกล่าว แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระบรมวงศานุวงศ์ รวมทั้งมอบให้องคมนตรี คณะรัฐมนตรี ผู้บริหารของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน หอสมุดประจำจังหวัด สถาบันการศึกษาต่างๆ และประชาชนทั่วไปที่สนใจ

2) **วารสารเศรษฐกิจและสังคม** เผยแพร่เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ได้แก่ “1 ปี ของการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11” “เจาะลึก แผนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” และ “การพัฒนาพื้นที่ของไทย สู่ประชาคมอาเซียน”

3) **แพลนนิ่ง... การเรียนรู้จากประสบการณ์** เป็นการรวบรวมบทความของ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ อดีตผู้ทรงคุณวุฒิ สศช. ซึ่งมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับองค์ความรู้ที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศในสาขาต่างๆ และการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งนายธรรมรักษ์มีประสบการณ์ในการร่วมจัดทำแผนระดับชาติ รวมทั้งกำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศ ตลอดระยะเวลากว่า 30 ปี

2. **สื่อวิถีทัศน์** อาทิ วิถีทัศน์สำหรับการประชุมประจำปี 2556 ของ สศช. เรื่อง “เส้นทางประเทศไทยสู่ประชาคมอาเซียน” โดยนำเสนอถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ผ่านยุทธศาสตร์ 8 แนวทางของ สศช. และใช้โอกาสจากความร่วมมือในอาเซียน เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อให้ข้อมูลเบื้องต้นอันนำไปสู่การระดมความคิดเห็นในการประชุมดังกล่าว

3. **สื่ออิเล็กทรอนิกส์** นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ สำนักงานฯ ข้อมูลทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภารกิจพิเศษ ข่าวสาร สศช. สถิติและข้อมูลที่สำคัญ ให้บริการสำหรับดาวน์โหลดเอกสารเผยแพร่ ภารกิจสำคัญของสำนักงานฯ อาทิ การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 พร้อมทั้งนำเสนอภาพวิถีทัศน์ข่าวเด่นของ สศช. ตลอดจนประกาศต่างๆ ผ่านเว็บไซต์ของ สศช. www.nesdb.go.th และแอปพลิเคชัน NESDB Store ในระบบ iOS และ Android

4. **พิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ** สศช. จัดตั้งขึ้นสำหรับเป็นแหล่งเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศไทย ประกอบด้วย ห้องแสดงชีวิตประวัติและผลงานของพระยาสุริยานุวัตร นักเศรษฐศาสตร์คนแรกแห่งประเทศไทย ห้องแสดงวิวัฒนาการของการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-11 ห้องแสดงภาพผู้นำองค์กรและบุคคลสำคัญที่มีบทบาทในการพัฒนาประเทศ ห้องเศรษฐกิจพอเพียง และห้องแสดงประวัติอาคารสุริยานุวัตร ทั้งนี้ ห้องแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เป็นห้องที่สำนักงานฯ ได้ปรับปรุงเพิ่มขึ้นใหม่ในปี 2556

สำนักงานฯ เปิดให้ประชาชนเข้าเยี่ยมชมทุกวันในเวลาราชการโดยในปี 2556 มีผู้เข้าเยี่ยมชม 18 คนละรวมกับรายบุคคลประมาณ 800 คน ทั้งนี้ ตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2550 จนถึงปัจจุบัน มีคณะจากโรงเรียน มหาวิทยาลัย องค์กร และสถาบันต่างๆ ตลอดจนคนคณะจากต่างประเทศเข้าเยี่ยมชมรวมประมาณ 103 คณะ นอกจากนี้ ยังมีผู้สนใจเข้าเยี่ยมชมเป็นรายบุคคลอีกจำนวนมาก รวมแล้วประมาณ 4,800 คน

5. **สื่อมวลชน** นอกจากการผลิตสื่อเผยแพร่ไปยังกลุ่มเป้าหมายโดยตรงแล้ว สศช. ยังได้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชนกลุ่มต่างๆ อย่างกว้างขวางผ่านสื่อมวลชน ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ โดยผ่านกิจกรรมดังนี้

1) **การแถลงข่าว** จัดการแถลงข่าวแก่สื่อมวลชนเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สื่อมวลชนนำไปเผยแพร่ แก่สาธารณชนต่อไป อาทิ การรายงานผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศรายไตรมาส และการรายงานภาวะสังคมรายไตรมาส เป็นต้น

2) **การสัมภาษณ์ผู้บริหาร สศช.** โดยการประสานงานให้สื่อมวลชนเข้าสัมภาษณ์ผู้บริหาร สศช. เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาประเทศในเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ สศช. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจสู่สาธารณชน

3) การจัดทำข่าวแจกแก่สื่อมวลชนและการจัดส่งข้อมูลที่สำคัญไปให้สื่อมวลชน เพื่อใช้ในการเผยแพร่อย่างต่อเนื่อง

6. **สื่อบุคคล** สศช. ได้สร้างความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศผ่านบุคคล ดังนี้

1) การสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้มาเยือน สศช. โดยในรอบปี 2556 มีผู้สนใจเข้ามาศึกษาดูงาน ณ สศช. ประมาณ 800 คน ทั้งคณาจารย์ นักศึกษา ข้าราชการ ทหาร และนักบริหาร จากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อรับฟังการบรรยายเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โครงสร้างและระบบบริหารงานของ สศช. กระบวนการพิจารณากลับกรองวิเคราะห์โครงการสำคัญของประเทศ บทบาทของ สศช. และประชาคมอาเซียนต่อเศรษฐกิจไทย และการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งเข้าเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ

คณะต่างๆ ที่มาเยือน สศช. อาทิ หม่อมเจ้าภีศเดช รัชนี คณะนักเรียนทุนพระราชทาน ในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร คณาจารย์และนักศึกษา คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี คณะผู้เข้าอบรมหลักสูตรนักยุทธศาสตร์ รุ่นที่ 10 ศูนย์ศึกษายุทธศาสตร์ สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

2) การบรรยายแก่หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางของ สศช. ได้รับเชิญไปบรรยายหรืออภิปราย เพื่อให้ความรู้แก่หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ประมาณ 60 ครั้ง อาทิ สำนักงาน ก.พ. เชิญวิทยากรบรรยายในโครงการฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารระดับสูงอาเซียน จังหวัดขอนแก่น เชิญอภิปรายเรื่อง “สถานะไทย อยู่ตรงไหน? ใน AEC” สมาคมผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ เชิญบรรยาย เรื่อง “นโยบายรัฐบาลไทย : โครงการทวาย” สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เชิญบรรยายเรื่อง “อุตสาหกรรมยุคใหม่ ก้าวที่ท้าทายสู่นาคต”

7. **สื่อนิทรรศการ** สศช. ได้จัดแสดงและร่วมจัดแสดงบอร์ดนิทรรศการในงานต่างๆ โดยได้จัดทำสื่อนิทรรศการเพื่อแนะนำสำนักงานฯ และเผยแพร่ผลงานของ สศช. ได้แก่ บอร์ดแนะนำบทบาทหน้าที่ สศช. บอร์ดพิพิธภัณฑ์สุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ บอร์ดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาประเทศ บอร์ดยุทธศาสตร์และประเด็นสำคัญในแผนฯ 11 บอร์ดนิทรรศการเรื่อง “จรรยาข้าราชการ สศช. ตามรอยเบื้องพระยุคลบาท” และบอร์ดนิทรรศการ “เส้นทางประเทศไทย สู่ประชาคมอาเซียน” จัดแสดงในการประชุมประจำปี 2556 ของ สศช. โดยได้ประสานกับองค์กรภาครัฐและเอกชนรวม 4 แห่งเข้าร่วมจัดนิทรรศการด้วย

นอกจากการประชาสัมพันธ์สู่กลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กรแล้ว สศช. ได้ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ภายในองค์กร เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกันอันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยการจัดทำสื่อหลากหลายรูปแบบ อาทิ หนังสือพิมพ์สะพานข่าวออนไลน์รายวัน บอร์ด ไปสเตอร์ และการจัดทำ KM องค์กร เพื่อประมวลและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ผ่านทางอินทราเน็ตของ สศช.

ห้องสมุดสุริยานุวัตรศูนย์รวมองค์ความรู้การพัฒนาประเทศ

ห้องสมุดสุริยานุวัตร ได้พัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่องมาตลอด โดยขณะนี้ได้พัฒนาเป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (E-Library) ที่สามารถให้บริการสืบค้นข้อมูลหนังสือเอกสารสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดรวมทั้ง ข้อมูลเอกสารสิ่งพิมพ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 ได้อย่างสะดวกรวดเร็วผ่านทางเว็บไซต์ สศช. ที่ <http://www.nesdb.go.th>

ผลการดำเนินงานด้านการให้บริการ ปีงบประมาณ 2556 สรุปได้ดังนี้

1. **งานด้านระบบบริการสารสนเทศและฐานข้อมูลหนังสือ** ห้องสมุดสามารถให้บริการสืบค้นข้อมูลหนังสือ เอกสารสิ่งพิมพ์ของห้องสมุด และเอกสารสิ่งพิมพ์ของสำนักงานฯ ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ซึ่งขณะนี้สามารถสืบค้นข้อมูลหนังสือจากฐานข้อมูลได้จำนวนทั้งสิ้น 17,750 รายการ โดยเป็นหนังสือ เอกสารสิ่งพิมพ์ของสำนักงานฯ จำนวน 2,381 รายการ ซึ่งได้จัดทำเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) แล้วจำนวน 1,075 รายการ ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ 2556 ได้จัดซื้อหนังสือและซีดีรอมเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น จำนวน 415 รายการ

2. **งานด้านระบบบริการวารสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง** ได้บันทึกทะเบียนวารสารและซีดีรอมลงฐานข้อมูล เพื่อจัดทำบาร์โค้ดสำหรับให้บริการผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถให้บริการในการยืมวารสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องได้อย่างสะดวกรวดเร็ว รวมทั้งได้แนะนำวารสารใหม่นำอ่าน ผ่านทางเว็บไซต์ของห้องสมุดสุริยานุวัตร

3. **งานบริการสารสนเทศ** ได้ให้บริการสืบค้นข้อมูลทางเว็บไซต์ จำนวน 3,465 ครั้ง แนะนำหนังสือนำอ่าน เผยแพร่ในสะพานขาวออนไลน์ แนะนำหนังสือใหม่ ทาง e-mail ให้บริการตอบคำถามและช่วยการศึกษาค้นคว้าแก่เจ้าหน้าที่ สศช. และประชาชนทั่วไปที่มาใช้บริการห้องสมุด โดยในปี 2556 มีการให้บริการยืมหนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์ทั้งสิ้น 2,109 รายการ

4. **งานจัดทำกฤตภาคข่าว (News Clipping)** คัดเลือกข่าว/บทความที่เกี่ยวข้องกับ สศช. และข่าวเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจากหนังสือพิมพ์ และวารสาร/นิตยสาร พร้อมทั้งได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการส่ง e-mail ให้น่าสนใจ ทันสมัย และเพิ่มการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร โดยเพิ่ม link ให้สามารถเข้าไปศึกษาค้นคว้าอ่านข่าวย้อนหลังได้สะดวกและรวดเร็วให้กับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สศช. ทุกวัน และนำเผยแพร่ทางเว็บไซต์ห้องสมุด ซึ่งให้บริการแก่สาธารณชนทั่วไป จำนวน 2,422 ข่าว

5. การดำเนินงานตามภารกิจมอบหมายพิเศษอื่นๆ

1) **โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (KM Talk)** โดยปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร (กพร.) จัดสถานที่ของห้องสมุดเป็นเวทีการเสวนา KM Talk โดยมีการจัดกิจกรรม รวมจำนวน 4 ครั้ง

2) **การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานและการสร้างความผูกพันของบุคลากร สศช. ประจำปี 2556** จำนวน 4 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) โครงการพัฒนาช่องทางการสื่อสารของ สศช. (2) โครงการพัฒนาระดับจิตใจ (3) โครงการสังคมพอเพียง และ (4) ปรับปรุงห้องสมุดสุริยานุวัตร สศช. ในส่วนของ Edutainment

3) **การสำรวจความพึงพอใจในการเผยแพร่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11** โดยร่วมกับศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และกลุ่มส่งเสริมและคุ้มครองจริยธรรม จัดทำแบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจในการเผยแพร่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทางหน้าเว็บไซต์ สศช. และจัดทำรายงานผลการสำรวจเรียนเสนอผู้บริหารเพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป

ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร สศช.

ในปีงบประมาณ 2556 ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร สศช. ได้พัฒนาการให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนทั่วไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และมติคณะรัฐมนตรี สรุปได้ดังนี้

1. ให้บริการข้อมูลและประสานติดตามผล รวมทั้งจัดเก็บสถิติ สรุปผลการใช้บริการศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร รายงานผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ โดยในปี 2556 นี้ มีผู้มาใช้บริการที่ศูนย์บริการฯ จำนวน 476 คน ใช้บริการทางเว็บไซต์ จำนวน 1,621 ครั้ง ให้บริการช่วยการศึกษาค้นคว้า จำนวน 89 คน และขอเยี่ยมเอกสารจำนวน 369 รายการ
2. จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 **เรื่อง สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน** ทางเว็บเพจของศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร สศช. และสะพานขาวออนไลน์ รวมทั้งประชาสัมพันธ์เพื่อเชิญชวนเจ้าหน้าที่ สศช. ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
3. จัดทำความเห็นเรื่องรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี จำนวน 1 ครั้ง
4. ผลการดำเนินงานตามภารกิจมอบหมายพิเศษอื่นๆ ได้แก่ การดำเนินการตามมาตรฐานความโปร่งใสที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด โดยการรายงานการดำเนินงานของศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารเสนอผู้บริหารเพื่อทราบผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ

ภารกิจพิเศษ

- » การพัฒนาเด็กและเยาวชน ผ่านโครงการทุนการศึกษาพระราชทานสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
- » การประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่

การกึ่งพิเศษ

การพัฒนาเด็กและเยาวชน ผ่านโครงการทุนการศึกษาพระราชทานสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงมีพระราชดำริให้จัดทำโครงการทุนการศึกษา สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี 2552 ด้วยพระราชปณิธานที่มุ่งมั่นจะสร้างเสริมโอกาสให้แก่เยาวชนให้เติบโตเป็นกำลังคนที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ ทรงให้นำทุนทรัพย์ส่วนพระองค์ และทรัพย์จากผู้บริจาคโดยเสด็จพระราชกุศล มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้วยการพระราชทานทุนการศึกษาแก่เยาวชนที่เรียนดี ประพฤติปฏิบัติดี แต่มีฐานะยากจน ยากลำบาก ได้มีโอกาสศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน มั่นคงและต่อเนื่องตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปจนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยไม่มีภาระผูกพันต้องให้ทุนคืนและเมื่อจบการศึกษาจะเปิดโอกาสให้เข้าทำงานเป็นข้าราชการบริพาร ได้ตามความสมัครใจ

ต่อมาในปี 2553 ทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้ง “มูลนิธิทุนการศึกษาพระราชทาน สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร” (ม.ท.ศ.) ขึ้น โดยพระองค์ทรงเป็นองค์ประธานกรรมการ ม.ท.ศ. พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาฯ ทรงเป็นองค์รองประธานกรรมการ และทรงให้นำโครงการทุนการศึกษา มาดำเนินการภายใต้ ม.ท.ศ. เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องอย่างมั่นคงและยั่งยืนสืบต่อไป โดยมีกลไกคณะกรรมการ ม.ท.ศ. กำกับอำนวยการระดับนโยบาย และคณะกรรมการบริหารจัดการทุนพระราชทาน กำกับดูแลการดำเนินงานโครงการ โดยมีสำนักงานราชเลขาธิการในพระองค์ฯ ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ และมีคณะอนุกรรมการด้านต่างๆ มาช่วยสนับสนุนขับเคลื่อนงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการคัดเลือก คัดสรร นักเรียนทุนพระราชทาน การติดตามประเมินผล การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะชีวิต และสร้างเสริมเครือข่ายนักเรียนทุนพระราชทาน โดยมอบให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นแกนหลักประสานงานโครงการทุนฯ และประสานความร่วมมือกับอนุกรรมการฯ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การขับเคลื่อนงานบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน สศช. ได้ร่วมดำเนินงานโครงการฯ มาอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2556 ได้ดำเนินกิจกรรมสำคัญ ทั้งในด้าน (1) **การคัดเลือก คัดสรรและกลั่นกรอง นักเรียนผู้สมควรได้รับทุนพระราชทาน เป็นนักเรียนทุนฯ รุ่นที่ 5 ปีการศึกษา 2556** โดยลงพื้นที่ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเชิงประจักษ์ของนักเรียนผู้ได้รับคัดเลือก คัดสรรจากคณะกรรมการระดับจังหวัด สอบทานจัดลำดับความสำคัญ และกลั่นกรองให้เหลือตามจำนวนเป้าหมายจังหวัดละ 2 รายเป็นชายและหญิงเท่าๆ กัน พร้อมจัดทำรายงานผลการกลั่นกรองฯ เพื่อเสนอรายชื่อนักเรียนผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ารับพระราชทาน ทุนที่ 5 รวม 154 ราย เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ 131 ราย (ทุนละ 18,000 บาท/ปี) สายอาชีพ 23 ราย (ทุนละ 22,000 บาท/ปี) ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาอนุมัติจัดสรรทุนพระราชทานให้นักเรียนทุนฯ รุ่นที่ 5 โดยได้เข้าเฝ้าฯ รับพระราชทานทุนไปแล้ว เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2556 (2) **การคัดเลือก คัดสรรนักเรียนทุนฯ ดีเด่น และครูดีเด่นในปี 2556** ซึ่งดำเนินการต่อเนื่องจากปี 2555 โดยในปีนี้ได้ดำเนินการกระบวนการคัดเลือก คัดสรร นักเรียนทุนฯ ดีเด่นรุ่นที่ 2 รวม 10 ราย ที่มีผลการเรียนและความประพฤติปฏิบัติตนสมควรแก่การยกย่องเป็นแบบอย่างที่ดี และครูดีเด่นที่ทำหน้าที่บ่มเพาะนักเรียนทุนฯ เป็นครูเพื่อศิษย์อย่างแท้จริงสมควรแก่การยกย่องเชิดชูเกียรติ รวม 8 ราย พร้อมได้จัดทำรายงานผลเสนอ

คณะกรรมการฯ พิจารณานอุมัติ และนำเข้าเฝ้าฯ รับพระราชทานโล่เชิดชูเกียรติไปแล้วเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2556

(3) การติดตามผลการเรียน ความประพฤติและการใช้จ่ายเงินทุนพระราชทาน ดำเนินการจัดทำรายงานผลการเรียน ความประพฤติและการใช้จ่ายเงินทุนพระราชทานในทุกภาคเรียนของปีการศึกษา 2556 และลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมติดตาม รับฟังปัญหาอุปสรรคจากนักเรียนทุนฯ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนทางการช่วยเหลือดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ

(4) การพัฒนาศักยภาพนักเรียนทุนพระราชทานในโครงการฯ โดยได้ดำเนินการฝึกอบรมให้ความรู้ และการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสนับสนุนให้นักเรียนทุนฯ สามารถจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ “อยู่อย่างพอเพียง” โดยมีนักเรียนทุนฯ แกนนำในโครงการได้รับการพัฒนาศักยภาพรวม 112 คน นอกจากนี้ ยังได้จัดให้มีค่ายวิชาการเพื่อเพิ่มพูนทักษะด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ให้กับนักเรียนทุนฯ รุ่นที่ 3-4 รวม 350 คน เมื่อเดือนพฤษภาคม ที่ผ่านมา

โดยสรุปการดำเนินงานโครงการทุนฯ นับแต่ปี 2552-2556 ส่งผลให้มีนักเรียนที่ยากจน ยากลำบาก ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างมั่นคง ต่อเนื่องรวม 740 ราย เป็นนักเรียนทุนพระราชทาน รุ่นที่ 1-5 ซึ่งทุกคนล้วนสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณฯ เป็นล้นพ้นที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อเติบโตเป็นกำลังคนคุณภาพของประเทศในอนาคต

การประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่

สศช. ได้รับมอบหมายให้จัดการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ดังนี้

1. กำหนดโครงการเพื่อนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีลงพื้นที่พร้อมทั้งจัดทำรายงานผลการปฏิบัติราชการของรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (เป็นโครงการที่เสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณในกรอบวงเงิน 100 ล้านบาท/จังหวัด)
2. ประสานกับภาคเอกชนและหอการค้าจังหวัดที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดการประชุมร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในภูมิภาค (กรอ.)

สำนักงานได้ปฏิบัติหน้าที่ ดังนี้

1. ประสานจังหวัด / กลุ่มจังหวัดเพื่อนำเสนอแผนงาน / โครงการที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ
2. ประสาน / เตรียมการจัดทำกำหนดการลงพื้นที่เพื่อเสนอ ครม. พิจารณา
3. ประสานรัฐมนตรีเพื่อขอรับการยืนยันการลงพื้นที่ ตลอดจนจัดทำกำหนดการลงพื้นที่ฉบับสมบูรณ์
4. จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ สศช. เข้าร่วมติดตามคณะรัฐมนตรีลงพื้นที่ รวมถึงการบริหารจัดการสำหรับการลงพื้นที่ของคณะรัฐมนตรี และร่วมติดตามคณะรัฐมนตรีลงพื้นที่ โดยทำหน้าที่เป็นทีมประสานงานหลักของ สศช.
5. จัดประชุมร่วมระหว่างนายกรัฐมนตรี พบผู้ว่าราชการในพื้นที่เพื่อร่วมกันพิจารณาแผนงาน / โครงการก่อนการประชุม ครม. สัญจร
6. จัดทำสรุประหว่างความเห็นและข้อสั่งการของรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีประกอบในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณสนับสนุนต่อไป

สรุปการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

ครั้งที่ / กลุ่มจังหวัด	รายละเอียด	แผนงาน/โครงการ ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ
ครั้งที่ 1 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ระหว่างวันที่ 21- 22 ตุลาคม 2555 ในพื้นที่จังหวัด สุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง	จำนวน 27 โครงการ งบประมาณรวม 517.34 ลบ.
ครั้งที่ 2 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ณ จังหวัดอุตรดิตถ์	ระหว่างวันที่ 20 - 21 มกราคม 2556 ในพื้นที่จังหวัด พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์	จำนวน 33 โครงการ งบประมาณรวม 617.7073 ลบ.
ครั้งที่ 3 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ณ จังหวัดฉะเชิงเทรา	ระหว่างวันที่ 30-31 มีนาคม 2556 ในพื้นที่จังหวัด ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ นครนายก สระแก้ว ปราจีนบุรี	จำนวน 17 โครงการ งบประมาณรวม 522.85 ลบ.
ครั้งที่ 4 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ณ จังหวัดกำแพงเพชร	ระหว่างวันที่ 9-10 มิถุนายน 2556 ในพื้นที่จังหวัด นครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชร พิจิตร	จำนวน 14 โครงการ งบประมาณรวม 512.71 ลบ.
ครั้งที่ 5 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	ระหว่างวันที่ 18 - 19 กรกฎาคม 2556 ในพื้นที่จังหวัด พระนครศรีอยุธยา นนทบุรี ปทุมธานี สระบุรี	จำนวน 23 โครงการ งบประมาณรวม 509.38 ลบ.

สรุปการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557

ครั้งที่ / กลุ่มจังหวัด	รายละเอียด	แผนงาน/โครงการ ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ
ครั้งที่ 1 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ณ จังหวัดลพบุรี	ระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม - 1 พ.ย. 2556 ในพื้นที่จังหวัด ลพบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท	จำนวน 21 โครงการ งบประมาณรวม 522.93 ลบ.

ส่วนที่ 3

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ ที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

บทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งของ สศช. คือการได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐบาล ให้ทำหน้าที่ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการที่มีนายกรัฐมนตรี/รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน รวมทั้งภารกิจอื่นๆ ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ทำการเฉพาะกิจ ในปี 2556 สศช. ในฐานะเป็นฝ่ายเลขานุการ มีบทบาทสนับสนุนการขับเคลื่อน การดำเนินการของคณะกรรมการที่นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ได้แก่

คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2556 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2556 กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นฝ่ายเลขานุการ

คณะกรรมการ กนพ. เป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ภายใต้กระบวนการทำงาน “จากล่างขึ้นบน” และ “จากบนลงล่าง” ควบคู่กันไป เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของประเทศในบริเวณที่มีศักยภาพ โดยในระยะแรกจะให้ความสำคัญต่อพื้นที่ชายแดน ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่งของภูมิภาคอาเซียน และสร้างโอกาสจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558

อำนาจหน้าที่สำคัญของ คณะกรรมการ กนพ. คือ การพิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการสนับสนุนการจัดตั้งและดำเนินการเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ รวมทั้งร่างแผนแม่บท แผนงานหรือโครงการ ตลอดจนแผนปฏิบัติการ แล้วเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณานุมัติ รวมถึงการกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บท ให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตามแผนแม่บท แผนงานหรือโครงการ หรือแผนปฏิบัติการ และรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการ กนพ. ได้มีการประชุมแล้ว 1 ครั้ง เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2556 โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ผลการประชุมสรุปได้ว่าจะจัดทำร่างหลักเกณฑ์และวิธีการสนับสนุนการจัดตั้งและดำเนินการเขตเศรษฐกิจพิเศษให้แล้วเสร็จภายในเดือนธันวาคม 2556 โดยหลักเกณฑ์และวิธีการสนับสนุนการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าวจะต้องมีความยืดหยุ่นตามระดับของความพร้อมและขีดความสามารถในการบริหารจัดการของพื้นที่

ปัจจุบัน สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ กนพ. อยู่ระหว่างดำเนินงานศึกษาโครงการศึกษาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยจะจัดทำยุทธศาสตร์ใน 2 ระดับ ได้แก่ **ยุทธศาสตร์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษระดับประเทศ** ซึ่งจะเสนอแนะภาพรวมและทิศทางการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษของไทย รวมทั้งหลักเกณฑ์การพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ และ **ยุทธศาสตร์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษระดับพื้นที่** ซึ่งจะเสนอแนะขอบเขตพื้นที่เป้าหมายการพัฒนา แนวทางการพัฒนาบริการสาธารณะรวมทั้งโครงสร้างพื้นฐาน และการให้สิทธิประโยชน์ ในพื้นที่เป้าหมายการพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษระยะแรก 12 แห่ง ทั้งนี้ การศึกษาได้เริ่มดำเนินงานตั้งแต่เดือนกันยายน 2556 และมีกำหนดแล้วเสร็จเดือนกรกฎาคม 2557

คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี (ฝ่ายเศรษฐกิจ)

สำนักงานฯ ได้รับมอบหมายให้เป็นฝ่ายเลขานุการในคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี (ฝ่ายเศรษฐกิจ) โดยมีผลการดำเนินงานในช่วงปี 2555 – 2556 ดังนี้

1. คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 4 (ฝ่ายเศรษฐกิจ) ครั้งที่ 1 (9 ม.ค. 55) – ครั้งที่ 17 (6 ธ.ค. 55) **จำนวน 66 เรื่อง** โดยมีเรื่องที่สำคัญ อาทิ โครงการประกันภัยข้าวนาปี ปีการผลิต 2555 การแก้ไขหลักเกณฑ์มาตรการสินเชื่อเพื่อพัฒนาระบบป้องกันอุทกภัยโดย ธนาคารออมสิน และการปรับปรุงค่าตอบแทนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา) เป็นต้น
2. คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 3 (ฝ่ายเศรษฐกิจ) ครั้งที่ 1 (27 ธ.ค. 55) – ครั้งที่ 14 (20 มิ.ย. 56) **จำนวน 69 เรื่อง** โดยมีเรื่องที่สำคัญ อาทิ โครงการพักหนี้เกษตรกรรายย่อยและประชาชนผู้มีรายได้น้อยที่มีหนี้คงค้างต่ำกว่า 500,000 บาท ผ่านสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร โครงการรับจำนำข้าวเปลือก ปีการผลิต 2555/56 ครั้งที่ 2 และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยฝนทิ้งช่วงและภัยแล้ง ด้านการเกษตร ปี 2555 กรณีพิเศษ เป็นต้น
3. คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 1 (ฝ่ายเศรษฐกิจ) ครั้งที่ 1 (11 ก.ค. 56) – ครั้งที่ 15 (6 ธ.ค. 56) **จำนวน 72 เรื่อง** โดยมีเรื่องที่สำคัญ อาทิ แผนการบริหารจัดการสินทรัพย์ที่ได้มาจากสัญญาสัมปทาน และแนวทางการขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ของบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัทไอที จำกัด (มหาชน) ร่างหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติปลีกย่อยเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตรผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 และโครงการแก้ไขปัญหาภัยทางพาราทั้งระบบ ปี 2557 เป็นต้น

คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ

คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.) มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย สำหรับองค์ประกอบของคณะกรรมการ มีผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงแรงงาน และกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น และภาคเอกชน เช่น สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย และสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย เป็นต้น เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ โดยมีรองเลขาธิการ ศสช. เป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งผลการประชุมของ

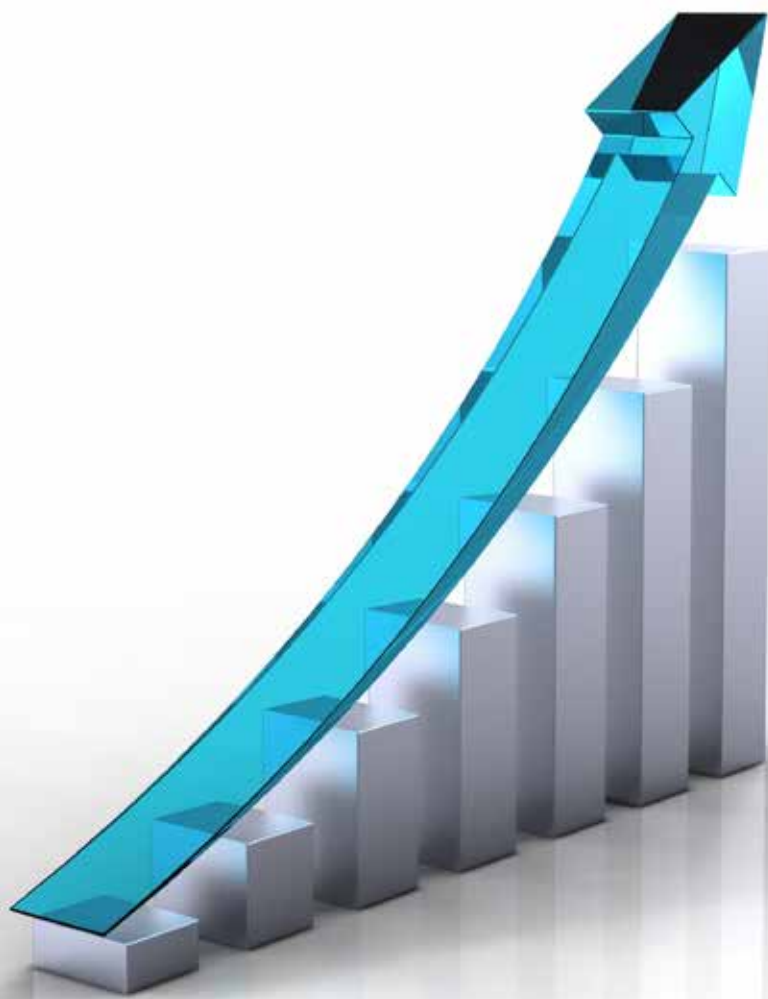
คณะกรรมการ กบส. จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อมอบหมายให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ สำหรับปีงบประมาณ 2556 ได้มีการประชุมคณะกรรมการ กบส. 2 ครั้ง เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2555 และวันที่ 27 มิถุนายน 2556 โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องที่สำคัญ ได้แก่ 1) รายงานประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ พ.ศ. 2550-2554 2) (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2556 - 2560 “การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการจัดการโซ่อุปทานเพื่อความสามารถในการแข่งขัน” 3) แนวทางการปรับปรุงกระบวนการให้บริการนำเข้า ส่งออก และโลจิสติกส์ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบ National Single Window (NSW) และ 4) การปรับกลไกการทำงานภายใต้ กบส.

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้พิจารณาติดตามการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ ภายใต้คณะกรรมการ กบส. รวม 3 คณะ ได้แก่ 1) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม 2) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร และ 3) คณะอนุกรรมการเชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการสำหรับการนำเข้า การส่งออก และโลจิสติกส์ (NSW) โดยมีเรื่องติดตามที่สำคัญ เช่น แผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (พ.ศ. 2555-2559) ปรับปรุงร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และระบบห่วงโซ่อุปทานภาคการเกษตร พ.ศ. 2556-2560 และร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการสำหรับการนำเข้า การส่งออก การนำเข้าผ่าน และโลจิสติกส์ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. .... เป็นต้น

ส่วนที่ 4

รายงานการเงิน

1. งบแสดงฐานะทางการเงิน
2. งบรายได้และค่าใช้จ่าย
3. การวิเคราะห์งบการเงิน

รายงานการเงินสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2556

รายงานการเงินของ สศช. ประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงิน งบรายได้และค่าใช้จ่าย หมายเหตุประกอบงบการเงินและวิเคราะห์งบการเงิน โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

งบแสดงฐานะทางการเงิน

ในปีงบประมาณ 2556 สศช. มีสินทรัพย์รวม จำนวน 195.017 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ได้แก่ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 88 ของทั้งหมด รองลงมาเป็นรายการเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ร้อยละ 7 โดยมีสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2555 จำนวน 69.665 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 56 จากมูลค่าของ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์(สุทธิ) ที่เพิ่มขึ้นจำนวน 61.345 ล้านบาท และในส่วนของหนี้สินเพิ่มขึ้นจำนวน 27.798 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 134 โดยเพิ่มขึ้นในส่วนของเจ้าหนี้ระยะสั้นจำนวน 21.313 ล้านบาท และค่าใช้จ่ายค้างจ่าย จำนวน 5.164 ล้านบาท

งบรายได้และค่าใช้จ่าย

ในปีงบประมาณ 2556 สศช. มีรายได้ส่วนใหญ่เป็นเงินงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาล จำนวน 578.245 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 99 นอกจากนี้ยังมีรายได้จากแหล่งอื่นอีก 4.041 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1 ได้แก่รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2555 จำนวน 98.564 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในส่วนของเงินงบประมาณจากงบลงทุน และในส่วนของค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานเพิ่มขึ้นส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้นจากปีก่อน จำนวน 12.500 ล้านบาท หรือร้อยละ 2

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

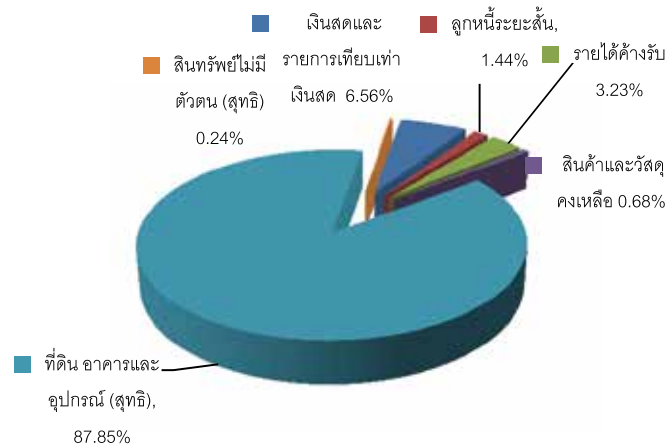
แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงิน นโยบายการบัญชีที่สำคัญ และเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่มีนัยสำคัญรวมทั้งสิ้น 14 หมายเหตุ

การวิเคราะห์งบการเงิน

การวิเคราะห์งบการเงินนี้แสดงให้เห็นถึงฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร โดยได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย พร้อมแสดงการเปรียบเทียบข้อมูลทางการเงิน เพื่อให้ทราบแนวโน้มการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของรายการบัญชีที่เกิดขึ้น โดยแสดงข้อมูลทางการเงินที่มีนัยสำคัญ สรุปได้ดังนี้

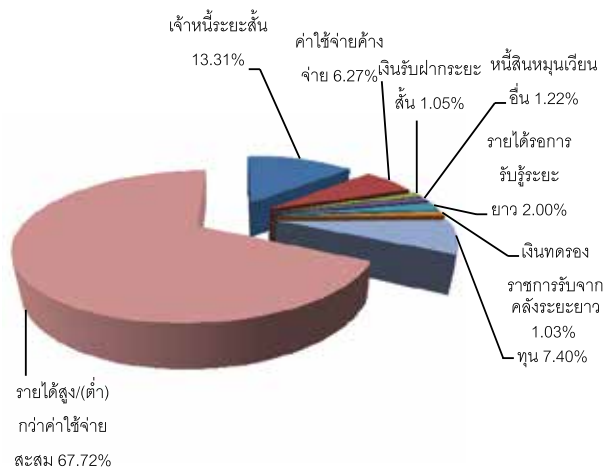

แสดงสินทรัพย์ทั้งหมดของ สศช. ปีงบประมาณ 2556

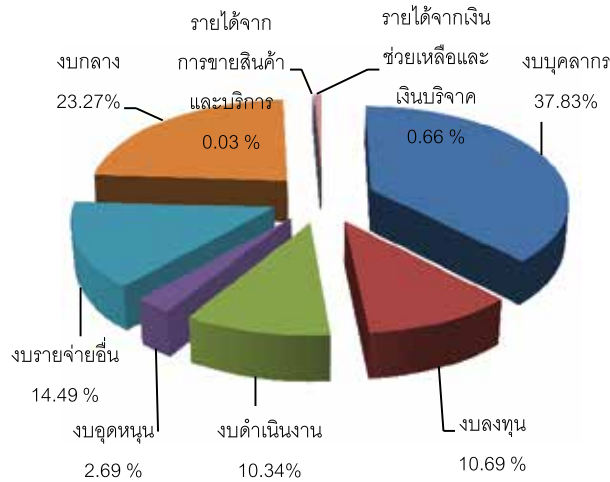
โครงสร้างสินทรัพย์ของ สศช. ประกอบด้วย สินทรัพย์หมุนเวียนร้อยละ 12 และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนร้อยละ 88 สินทรัพย์ส่วนใหญ่ของ สศช. เป็นรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ) ร้อยละ 88 นอกจากนี้ ยังประกอบด้วย สินทรัพย์ประเภทอื่นๆ อีกร้อยละ 12 ได้แก่ เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ลูกหนี้ระยะสั้น รายได้ค้างรับ วัสดุคงเหลือ และสินทรัพย์ไม่มีตัวตน

แสดงหนี้สินและทุนของ สศช. ปีงบประมาณ 2556

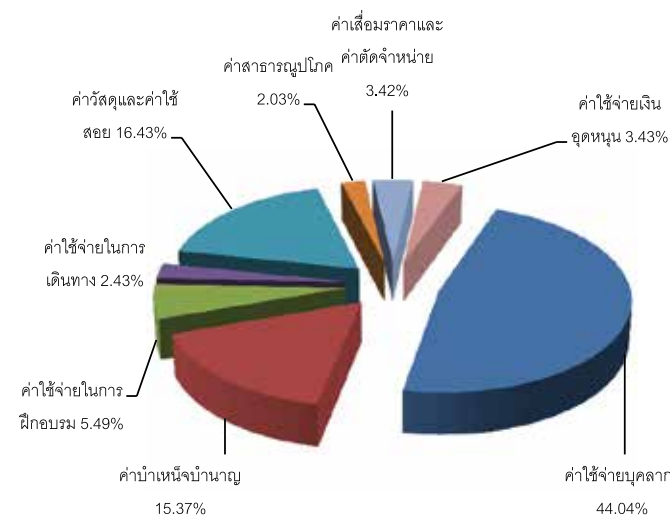
โครงสร้างหนี้สินและทุนของ สศช. ประกอบด้วยโครงสร้างของหนี้สินรวมร้อยละ 25 ส่วนใหญ่เป็นรายการหนี้สินหมุนเวียนร้อยละ 22 หนี้สินไม่หมุนเวียนร้อยละ 3 ส่วนของทุนร้อยละ 75 ประกอบด้วยรายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสมร้อยละ 68 และทุนร้อยละ 7

แสดงรายได้จากการดำเนินงานทั้งหมดของ สชช. ปีงบประมาณ 2556

รายได้จากการดำเนินงาน ส่วนใหญ่เป็นรายได้เงินงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาลร้อยละ 99 ประกอบด้วย รายได้จากงบบุคลากรร้อยละ 38 งบกลางร้อยละ 23 งบรายจ่ายอื่นร้อยละ 14 งบลงทุนร้อยละ 11 งบดำเนินงานร้อยละ 10 และงบอุดหนุนร้อยละ 3 นอกจากนี้ยังมีรายได้จากแหล่งอื่นอีกร้อยละ 1 ได้แก่ รายได้จากการขายสินค้าและบริการ รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค

แสดงค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานของ สชช. ปีงบประมาณ 2556

ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน ส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายงบบุคลากรร้อยละ 44 ค่าวัสดุและค่าใช้สอยร้อยละ 16 ค่าบำเหน็จบำนาญร้อยละ 15 และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอื่นๆ อีกร้อยละ 18

สรุปภาพรวมของฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของ สศช.

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555	ผลต่าง (ร้อยละ)
สินทรัพย์	195,017,070.11	125,351,955.80	56
หนี้สิน	48,511,538.65	20,713,111.26	134
ทุน	146,505,531.46	104,638,844.54	40
รายได้	582,286,463.77	483,721,795.73	20
ค่าใช้จ่าย	540,419,776.85	501,774,652.79	8

สินทรัพย์

สินทรัพย์รวมของ สศช. มีปริมาณที่เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2556 ร้อยละ 56 แสดงว่า สศช. มีสินทรัพย์ที่สามารถแปลงสภาพเป็นเงินสดเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีผลให้สภาพคล่องทางการเงินเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับงบประมาณปีก่อน

หนี้สิน

หนี้สินของ สศช. เพิ่มขึ้นจากงบประมาณปีก่อน ร้อยละ 134 เป็นผลมาจากหนี้สินหมุนเวียนที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากเจ้าหน้าที่ระยะสั้น และค่าใช้จ่ายค้างจ่ายที่เพิ่มขึ้น ประกอบด้วย ใบสำคัญค้างจ่ายที่ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ ขอเบิกเงินค่าใช้จ่ายต่างๆ และเจ้าหน้าที่การค้าภายนอก

ทุน

ทุนของ สศช. เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณปีก่อน ร้อยละ 20 เนื่องจากในปีงบประมาณ 2556 สศช. มีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ 41.867 ล้านบาท จึงเป็นการเพิ่มมูลค่าในส่วนของรายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม

รายได้

รายได้ของ สศช. รวมทั้งสิ้น 582.286 ล้านบาท เป็นรายได้จากงบประมาณประจำและงบกลาง ประกอบด้วย งบบุคลากรจากการเบิกจ่ายเงินเดือน ค่าจ้างประจำ งบลงทุนจากการได้รับจัดสรรให้ซื้อครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง งบกลางจากการเบิกค่าใช้จ่ายสวัสดิการให้กับข้าราชการ ลูกจ้างและข้าราชการบำนาญ งบดำเนินงานสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่างๆ ของสำนักงาน และงบรายจ่ายอื่น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการขับเคลื่อนโครงการที่สนับสนุนแผนและยุทธศาสตร์ต่างๆ ของประเทศ

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานของ สศช. เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณก่อนคิดเป็นร้อยละ 8 เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน และค่าใช้จ่ายบุคลากร

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2556 และ 2555

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2556	2555
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	2	12,800,282.78	9,751,757.65
ลูกหนี้ระยะสั้น		2,809,470.00	1,169,241.51
รายได้ค้างรับ		6,296,663.64	2,369,246.63
สินค้าและวัสดุคงเหลือ		1,317,362.49	1,401,973.32
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		23,223,778.91	14,692,219.11
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)	3	171,331,655.62	109,987,089.62
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	4	461,635.58	672,647.07
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		171,793,291.20	110,659,736.69
รวมสินทรัพย์		195,017,070.11	125,351,955.80
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้ระยะสั้น	5	25,951,187.06	4,639,272.28
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	6	12,235,483.35	7,071,021.25
เงินรับฝากระยะสั้น	7	2,053,287.60	1,780,736.50
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	8	2,368,096.70	517,961.78
รวมหนี้สินหมุนเวียน		42,608,054.71	14,008,991.81

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2556 และ 2555

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2556	2555
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
รายได้รอการรับรู้ระยะยาว		3,903,483.94	4,704,119.45
เงินอุดหนุนราชการรับจากคลังระยะยาว		2,000,000.00	2,000,000.00
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		<u>5,903,483.94</u>	<u>6,704,119.45</u>
รวมหนี้สิน		<u>48,511,538.65</u>	<u>20,713,111.26</u>
สินทรัพย์สุทธิ		<u>146,505,531.46</u>	<u>104,638,844.54</u>
สินทรัพย์สุทธิ			
ทุน		14,433,667.34	14,433,667.34
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	9	132,071,864.12	90,205,177.20
รวมสินทรัพย์		<u>146,505,531.46</u>	<u>104,638,844.54</u>

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบรายได้และค่าใช้จ่าย
ณ วันที่ 30 กันยายน 2556 และ 2555

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุ	2556	2555	
รายได้จากการดำเนินงาน			
รายได้จากรัฐบาล			
รายได้จากงบประมาณ	10	578,245,455.99	480,818,845.05
รวมรายได้จากรัฐบาล		578,245,455.99	480,818,845.05
รายได้จากแหล่งอื่น			
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ		169,600.00	2,000.00
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค		3,871,407.78	2,900,950.68
รวมรายได้จากแหล่งอื่น		4,041,007.78	2,902,950.68
รวมรายได้จากการดำเนินงาน		582,286,463.77	483,721,795.73
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	11	256,466,807.15	253,891,691.41
ค่าบำเหน็จบำนาญ		89,520,720.31	83,641,121.15
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม		31,947,560.64	28,567,920.99
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง		14,163,732.19	15,761,496.17
ค่าวัสดุและค่าใช้จ่ายสอย	12	95,677,607.75	81,744,167.53
ค่าสาธารณูปโภค	13	11,843,620.67	10,779,860.48
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	14	19,789,804.97	19,774,350.42
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน		20,000,000.00	7,500,000.00
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		539,409,853.68	501,660,608.15
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		42,876,610.09	(17,938,812.42)
รายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน			
กำไร/ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์		(1,009,923.17)	(114,044.64)
รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน		(1,009,923.17)	(114,044.64)
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		41,866,686.92	(18,052,857.06)

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

1. สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ
2. เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
3. ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์(สุทธิ)
4. สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)
5. เจ้าหนี้ระยะสั้น
6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย
7. เงินรับฝากระยะสั้น
8. หนี้สินหมุนเวียนอื่น
9. รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม
10. รายได้จากงบประมาณ
11. ค่าใช้จ่ายบุคลากร
12. ค่าวัสดุและค่าใช้จ่าย
13. ค่าสาธารณูปโภค
14. ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2556 และ 2555

	(หน่วย : บาท)	
	2556	2555
หมายเหตุที่ 2 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด		
เงินตราของราชการ	2,000,000.00	2,000,000.00
เงินฝากธนาคาร(เงินงบประมาณ)	7,522,162.34	4,589,859.03
เงินฝากธนาคาร(เงินนอกงบประมาณ)	750,158.10	95,175.00
เงินฝากคลัง	2,527,962.34	3,066,723.62
รวม เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	12,800,282.78	9,751,757.65
หมายเหตุที่ 3 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)		
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	159,376,246.34	120,221,460.28
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	(42,860,402.88)	(38,951,989.74)
อาคาร และสิ่งปลูกสร้าง (สุทธิ)	116,515,843.46	81,269,470.54
อุปกรณ์	174,942,056.90	140,409,382.93
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	(126,343,255.87)	(114,601,763.85)
อุปกรณ์ (สุทธิ)	48,598,801.03	25,807,619.08
งานระหว่างก่อสร้าง	6,217,011.13	2,910,000.00
รวม ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	171,331,655.62	109,987,089.62
หมายเหตุที่ 4 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)		
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	13,844,677.41	13,553,744.03
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	(13,383,041.83)	(12,881,096.96)
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (สุทธิ)	461,635.58	672,647.07
รวม สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	461,635.58	672,647.07
หมายเหตุที่ 5 เจ้าหนี้ระยะสั้น		
เจ้าหนี้การค้า-บุคคลภายนอก	24,880,326.99	2,747,413.30
รับสินค้า / ใบสำคัญ	131,670.00	1,861,423.98
เจ้าหนี้อื่น-หน่วยงานภาครัฐ	939,190.07	30,435.00
รวมเจ้าหนี้ระยะสั้น	25,951,187.06	4,639,272.28

หมายเหตุที่ 6 ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย		
ค่าสาธารณูปโภคค้างจ่าย	951,348.72	1,291,175.83
ใบสำคัญค้างจ่าย	11,284,134.63	5,779,845.42
รวม ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	12,235,483.35	7,071,021.25
หมายเหตุที่ 7 เงินรับฝากระยะสั้น		
เงินรับฝากอื่น	2,053,287.60	1,780,736.50
รวม เงินรับฝากระยะสั้น	2,053,287.60	1,780,736.50
หมายเหตุที่ 8 หนี้สินหมุนเวียนอื่น		
เงินประกันผลงาน	1,371,563.70	0.00
เงินประกันอื่นๆ	853,333.00	517,961.78
เบิกเกินส่งคืนรอนำส่ง	143,200.00	0.00
รวม หนี้สินหมุนเวียนอื่น	2,368,096.70	517,961.78
หมายเหตุที่ 9 รายได้สูง/(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม		
รายได้สูง/ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายสะสมยกมา	55,224,332.20	55,224,332.20
รายได้สูง/ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิยกมา	141,459,446.76	159,512,303.82
หัก ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาด	(106,478,601.76)	(106,478,601.76)
รายได้สูง/(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายประจำปี	41,866,686.92	(18,052,857.06)
รวม รายได้สูง/(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	132,071,864.12	90,205,177.20
หมายเหตุที่ 10 รายได้จากงบประมาณ		
รายได้จากงบบุคลากร	221,003,356.78	219,406,499.53
รายได้จากงบลงทุน	62,253,446.30	7,897,011.00
รายได้จากงบดำเนินงาน	60,732,417.64	48,571,038.68
รายได้จากงบอุดหนุน	15,973,546.84	17,969,764.75
รายได้จากงบรายจ่ายอื่น	87,833,532.19	73,623,056.42
รายได้จากงบกลาง	136,329,453.58	117,726,933.41
หัก เบิกเกินส่งคืนงบประมาณ	(5,880,297.34)	(4,375,458.74)
รวม รายได้จากงบประมาณ	578,245,455.99	480,818,845.05
หมายเหตุที่ 11 ค่าใช้จ่ายบุคลากร		
เงินเดือน	193,648,513.34	189,054,640.96
ค่าล่วงเวลา	1,916,430.00	1,486,770.00
เงินตอบแทนพิเศษของผู้ได้รับเงินเต็มขั้น	423,504.38	213,320.94

เงินค่าตอบแทนพนักงานราชการ	13,074,225.94	11,612,311.83
เงินค่าครองชีพ	219,479.19	537,338.76
ค่าจ้างชั่วคราว	635,683.55	663,811.61
ค่าจ้างประจำ	13,407,991.72	13,078,730.83
เงินรางวัล	1,681,963.19	5,830,800.79
เงินช่วยค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอก-รพ.รัฐ	15,027,372.70	16,317,037.25
เงินช่วยค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน-รพ.รัฐ	4,631,014.89	3,608,855.68
เงินช่วยค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยนอก-รพ.เอกชน	674,000.00	580,000.00
เงินช่วยค่ารักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน-รพ.เอกชน	139,279.06	177,915.75
เงินช่วยการศึกษาบุตร	979,799.00	985,924.50
เงินช่วยเหลือพิเศษกรณีเสียชีวิต	55,050.00	0.00
เงินชดเชยสมาชิก กบข.	3,325,302.89	3,234,205.29
เงินสมทบ กบข.	4,987,954.37	4,851,307.94
เงินสมทบ กสจ.	355,754.93	348,346.80
เงินสมทบกองทุนประกันสังคม	485,688.00	461,087.00
ค่าเช่าบ้าน	797,800.00	849,285.48
รวม ค่าใช้จ่ายบุคลากร	256,466,807.15	253,891,691.41
หมายเหตุที่ 12 ค่าวัสดุและค่าใช้จ่าย		
ค่าวัสดุ	5,365,153.46	5,022,920.67
ค่าซ่อมแซมและค่าบำรุงรักษา	2,000,922.03	3,939,223.24
ค่าเชื้อเพลิง	352,849.70	328,204.16
ค่าจ้างเหมาบริการ-บุคคลภายนอก	10,338,483.28	8,135,575.70
ค่าจ้างเหมาบริการ-หน่วยงานภาครัฐ	10,945,463.00	1,826,700.00
ค่าตอบแทนเฉพาะงาน	639,166.00	167,500.00
ค่าตอบแทนอื่น	587,908.00	551,314.00
ค่าธรรมเนียมทางกฎหมาย	0.00	232,718.00
ค่าธรรมเนียมธนาคาร	2,000.00	1,609.00
ค่าจ้างที่ปรึกษา	37,235,852.39	38,673,917.41
ค่าเบี้ยประกันภัย	6,970.00	0.00
ค่าครุภัณฑ์มูลค่าต่ำกว่าเกณฑ์	260,734.17	123,120.00
ค่าใช้จ่ายในการประชุม	12,059,081.95	3,552,121.22

ค่ารับรองและพิธีการ	31,367.14	287,253.45
ค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์-บุคคลภายนอก	8,000.00	0.00
ค่าเช่าเบ็ดเตล็ด-บุคคลภายนอก	11,331,903.66	11,060,103.96
ค่าใช้จ่ายผลึกส่งเป็นรายได้แผ่นดิน	447,484.42	363,218.84
ค่าประชาสัมพันธ์	2,568,525.09	5,933,791.00
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	1,495,743.46	1,544,876.88
รวม ค่าวัสดุ และค่าใช้จ่าย	95,677,607.75	81,744,167.53
หมายเหตุที่ 13 ค่าสาธารณูปโภค		
ค่าไฟฟ้า	6,777,180.28	5,132,818.77
ค่าน้ำประปาและน้ำบาดาล	269,237.30	229,814.19
ค่าโทรศัพท์	3,264,235.29	2,475,779.92
ค่าบริการสื่อสารและโทรคมนาคม	864,610.80	2,097,010.80
ค่าบริการไปรษณีย์โทรเลขและขนส่ง	668,357.00	844,436.80
รวม ค่าสาธารณูปโภค	11,843,620.67	10,779,860.48
หมายเหตุที่ 14 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย		
ค่าเสื่อมราคา-อาคารสำนักงาน	1,858,524.37	1,748,673.04
ค่าเสื่อมราคา-สิ่งปลูกสร้าง	395,499.89	380,901.56
ค่าเสื่อมราคา-อาคารและสิ่งปลูกสร้างไม่ระบุ	1,654,388.88	1,654,388.88
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์สำนักงาน	3,872,779.62	3,589,994.86
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์ยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง	449,014.42	449,015.43
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	620,481.27	668,750.65
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	2,184,076.84	2,064,235.98
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์โรงงาน	4,182.01	4,400.00
ค่าเสื่อมราคา-อุปกรณ์คอมพิวเตอร์	7,139,002.93	7,046,359.27
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์ทำงานบ้านงานครัว	2,515.93	17,275.01
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์อื่น	1,107,393.94	229,693.24
ค่าเสื่อมราคา-ครุภัณฑ์ไม่ระบุ	0.00	146,690.14
ค่าตัดจำหน่าย-โปรแกรมคอมพิวเตอร์	501,944.87	1,773,972.36
รวม ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	19,789,804.97	19,774,350.42

วิเคราะห์งบการเงิน
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2556 และ 2555

	2556		2555	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
สินทรัพย์				
สินทรัพย์หมุนเวียน				
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	12.800	6.56	9.752	7.78
ลูกหนี้ระยะสั้น	2.809	1.44	1.169	0.93
รายได้ค้างรับ	6.297	3.23	2.369	1.89
สินค้าและวัสดุคงเหลือ	1.317	0.68	1.402	1.12
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	23.223	11.91	14.692	11.72
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน				
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)	171.332	87.85	109.987	87.74
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	0.462	0.24	0.673	0.54
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	171.794	88.09	110.660	88.28
รวมสินทรัพย์	195.017	100.00	125.352	100.00
หนี้สิน				
หนี้สินหมุนเวียน				
เจ้าหนี้ระยะสั้น	25.952	13.31	4.639	3.70
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	12.235	6.27	7.071	5.64
เงินรับฝากระยะสั้น	2.053	1.05	1.781	1.42
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	2.368	1.22	0.518	0.41
รวมหนี้สินหมุนเวียน	42.608	21.85	14.009	11.17
หนี้สินไม่หมุนเวียน				
รายได้รอการรับรู้ระยะยาว	3.903	2.00	4.704	3.75
เงินอุดหนุนจากรัฐบาลระยะยาว	2.000	1.03	2.000	1.60
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	5.903	3.03	6.704	5.35
รวมหนี้สิน	48.511	24.88	20.713	16.52

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบแสดงฐานะการเงิน(ต่อ)
ณ วันที่ 30 กันยายน 2556 และ 2555

	2556		2555	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน				
ทุน	14.434	7.40	14.434	11.52
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	132.072	67.72	90.205	71.96
รวมสินทรัพย์สุทธิ/ทุน	<u>146.506</u>	<u>75.12</u>	<u>104.639</u>	<u>83.48</u>
รวมหนี้สินและส่วนทุน	<u>195.017</u>	<u>100.00</u>	<u>125.352</u>	<u>100.00</u>

วิเคราะห์งบการเงิน
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
งบรายได้และค่าใช้จ่าย
ณ วันที่ 30 กันยายน 2556 และ 2555

	2556		2555	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
รายได้จากการดำเนินงาน				
รายได้จากรัฐบาล				
รายได้จากงบประมาณ	578.245	99.31	480.819	99.40
รวมรายได้จากรัฐบาล	<u>578.245</u>	<u>99.31</u>	<u>480.819</u>	<u>99.40</u>
รายได้จากแหล่งอื่น				
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ	0.170	0.03	0.002	0.00
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค	3.871	0.66	2.901	0.60
รวมรายได้จากแหล่งอื่น	<u>4.041</u>	<u>0.69</u>	<u>2.903</u>	<u>0.60</u>
รวมรายได้จากการดำเนินงาน	<u>582.286</u>	<u>100.00</u>	<u>483.722</u>	<u>100.00</u>
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน				
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	256.467	44.04	253.892	52.49
ค่าบำเหน็จบำนาญ	89.520	15.37	83.641	17.29
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม	31.948	5.49	28.568	5.91
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	14.164	2.43	15.762	3.26
ค่าวัสดุและค่าใช้จ่ายสอย	95.678	16.43	81.744	16.89
ค่าสาธารณูปโภค	11.844	2.03	10.780	2.23
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	19.789	3.42	19.774	4.09
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน	20.000	3.43	7.500	1.55
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	<u>539.410</u>	<u>92.64</u>	<u>501.661</u>	<u>100.86</u>
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	<u>42.876</u>	<u>7.36</u>	<u>(7.070)</u>	<u>(0.86)</u>
รายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน				
กำไร/ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์	(1.010)	(0.17)	(0.749)	(0.09)
รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	<u>(1.010)</u>	<u>(0.17)</u>	<u>(0.749)</u>	<u>(0.09)</u>
รายได้สูง(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	<u>41.866</u>	<u>7.19</u>	<u>(7.819)</u>	<u>(0.95)</u>

ກາດພຸນວກ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

เลขาธิการฯ

นายอาคม   เต็มพิทยาไพสิฐ

รองเลขาธิการฯ

นายปรเมธี   วิมลศิริ
นายชาญวิทย์   อมตะมาตุชาติ
นายธานินทร์   ณะเอม
นางสาวลดาวัลย์   คำภา
นางนิตยา   กมลวิทนินศา
นางชุตินาฏ   วงศ์สุบรรณ

ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นางสาวสุมาลี   เดชานุรักษ์นุกูล
นางสาวภาภรณ์   วัฒนา
นายนพพร   มนูญผล
นางปัทมา   เขียววิศิษฐ์สกุล

รักษาการที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน

นายจิระพันธ์   กัลลประวิทย์
นายมนตรี   บุญพาณิชย์
นายประพันธ์   มุสิกพันธ์
นางสาวพจณี   อรรถโรจน์ภิญโญ
นายอนุชา   พิทยานันท์

รายชื่อคณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี 2556 ของ สศช.

นายธานินทร์	ณะเอม	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	นายวิชานัน	นิวัตจินดา	(สศม.)	คณะกรรมการ	
นางสาวภาภรณ์	วัฒนา	ประธานคณะกรรมการ	นางทัศนีย์	โรจน์ศิริเสถียร	(สพท.)	คณะกรรมการ	
นายวิทยา	ปิ่นทอง	(สพผ.)	รองประธานคณะกรรมการ	จรัสสัมฤทธิ์	(สพน.)	คณะกรรมการ	
นายสุรชัย	คุ้มสิน	(สทว.)	คณะกรรมการ	นางสาวดวงกมล	วิมลกิจ	(สขส.)	คณะกรรมการ
นางสาวณีย์	แสงสุพรรณ	(กพร.)	คณะกรรมการ	นางอนงค์	พึ่งสุนทร	(สปป.)	คณะกรรมการ
นางนุชดา	ตั้งคณานุกูลชัย (ห้องสมุด)	คณะกรรมการ	นางพรทิพย์	บุญชัย	(สพส.)	คณะกรรมการ	
นางอัจฉรา	พลายยงค์	(ฝปป.)	คณะกรรมการ	นางพรรณทิพา	รัตนะ	(สพต.)	คณะกรรมการ
นางสาวมารยาท	สมุทรสาคร	(สพข.)	คณะกรรมการ	นายอุปราช	พันธุ์ภักดี	(กจค.)	คณะกรรมการ
นางวิภาวดี	ชวนบุญ	(สนส.)	คณะกรรมการ	นายอัชมา	รัตนโอฬาร	(กปอ.)	คณะกรรมการ
นางพรเพ็ญ	อรุวงศ์	(สพก.)	คณะกรรมการ	นางสาวกาญจนา	พรมเทพ	(IT)	คณะกรรมการ
นางสาวเบญจมาศ	จันทร์เอี่ยม	(สพอ.)	คณะกรรมการ	นางสาวอรฉัตร	สังขมณี	(สปร.)	คณะกรรมการ
นางจันทร์ทิพย์	ปาละนันท์	(ปชส.)	คณะกรรมการ	นางภาณี	ชนาธิปภรณ์	(สปป.)	คณะกรรมการ
นางสาวเสาวนีย์	เจตินัย	(ฝจท.)	คณะกรรมการ	นายธีระพงษ์	มาลัยทอง	(สปป.)	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ
นางอรุณี	จันทร์แจ่มศรี	(สวค.)	คณะกรรมการ	นางสาววัชรีย์	พุ่มทอง	(สปป.)	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ
นางสาวนิตยา	อารีบุญชู	(ฝกค.)	คณะกรรมการ	นายตฤตถ์	นพคุณ	(สปป.)	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

โทรศัพท์ : 02 282 4841-2 แฟกซ์ : 02 281 9705 www.nesdb.go.th